

Αρχές του Ευαγγελίου

*Θα μάθουν για τον Ανθρωπότη τους και για το κάθε
σημείο της διδασχής του, ώστε να ξέρουν πώς να
έλθουν προς αυτόν και να σωθούν. Νεφί Α' 15:14*

Αρχές του Ευαγγελίου

Έκδοση της
Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικά με αυτό το εγχειρίδιο θα εκτιμηθούν.

Παρακαλείσθε όπως τα υποβάλλετε στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024. Ηλεκτρονική διεύθυνση: cur-development@ldschurch.org. Παρακαλείσθε όπως γράψετε το όνομα, την διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσσαλό σας. Φροντίστε να αναφέρετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 1978, 2009 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα

Printed in Germany

English approval: 5/07

Περιεχόμενα

<i>Εισαγωγή</i>	1
<i>Κεφάλαιο 1ο</i> Ο Επουράνιος Πατέρας μας	5
<i>Κεφάλαιο 2ο</i> Η επουράνια οικογένειά μας	9
<i>Κεφάλαιο 3ο</i> Ο Ιησούς Χριστός, ο εκλεκτός ηγέτης και Σωτήρας μας	15
<i>Κεφάλαιο 4ο</i> Ελευθερία στην επιλογή	19
<i>Κεφάλαιο 5ο</i> Η Δημιουργία	25
<i>Κεφάλαιο 6ο</i> Η πτώση του Αδάμ και της Εύας	29
<i>Κεφάλαιο 7ο</i> Το Άγιο Πνεύμα	33
<i>Κεφάλαιο 8ο</i> Προσευχή στον Επουράνιο Πατέρα μας	37
<i>Κεφάλαιο 9ο</i> Προφήτες του Θεού	43
<i>Κεφάλαιο 10ο</i> Γραφές	49
<i>Κεφάλαιο 11ο</i> Η ζωή του Χριστού	57
<i>Κεφάλαιο 12ο</i> Η εξιλέωση	67
<i>Κεφάλαιο 13ο</i> Η ιεροσύνη	75
<i>Κεφάλαιο 14ο</i> Οργάνωση της ιεροσύνης	81
<i>Κεφάλαιο 15ο</i> Ο λαός της διαθήκης του Κυρίου	91
<i>Κεφάλαιο 16ο</i> Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού σε προγενέστερες εποχές	97
<i>Κεφάλαιο 17ο</i> Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού σήμερα	105
<i>Κεφάλαιο 18ο</i> Πίστη στον Ιησού Χριστό	113
<i>Κεφάλαιο 19ο</i> Μετάνοια	121
<i>Κεφάλαιο 20ο</i> Βάπτισμα	129
<i>Κεφάλαιο 21ο</i> Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος	135

Κεφάλαιο 22ο	Τα χαρίσματα του Πνεύματος	141
Κεφάλαιο 23ο	Η μετάληψη	149
Κεφάλαιο 24ο	Η Ημέρα του Κυρίου	155
Κεφάλαιο 25ο	Νηστεία	161
Κεφάλαιο 26ο	Θυσία	167
Κεφάλαιο 27ο	Εργασία και προσωπική ευθύνη	175
Κεφάλαιο 28ο	Υπηρέτηση	181
Κεφάλαιο 29ο	Ο νόμος του Κυρίου περί υγείας	189
Κεφάλαιο 30ο	Χριστιανική αγάπη	195
Κεφάλαιο 31ο	Τιμότητα	203
Κεφάλαιο 32ο	Δεκάτη και προσφορές	207
Κεφάλαιο 33ο	Ιεραποστολικό έργο	213
Κεφάλαιο 34ο	Ανάπτυξη των ταλέντων μας	221
Κεφάλαιο 35ο	Υπακοή	227
Κεφάλαιο 36ο	Η οικογένεια μπορεί να είναι παντοτινή	235
Κεφάλαιο 37ο	Οικογενειακές ευθύνες	241
Κεφάλαιο 38ο	Παντοτινός γάμος	247
Κεφάλαιο 39ο	Ο νόμος της αγνότητας	255
Κεφάλαιο 40ο	Έργο ναού και οικογενειακή ιστορία	265
Κεφάλαιο 41ο	Ο μεταθανάτιος κόσμος των πνευμάτων	273
Κεφάλαιο 42ο	Η συνάθροιση του οίκου του Ισραήλ	279
Κεφάλαιο 43ο	Σημεία της Δευτέρας Παρουσίας	285
Κεφάλαιο 44ο	Η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού	291
Κεφάλαιο 45ο	Η Χίλιετία	297
Κεφάλαιο 46ο	Η τελική κρίση	303
Κεφάλαιο 47ο	Υπερύψωση	309
Κατάλογος απεικονίσεων		315
Ευρετήριο		318

Εισαγωγή

Οδηγός μελέτης και εγχειρίδιο διδασκάλου

Το *Αρχές του Ευαγγελίου* εγράφη τόσο ως προσωπικός οδηγός μελέτης όσο και ως εγχειρίδιο διδασκάλου. Καθώς το μελετάτε, επιζητώντας το Πνεύμα του Κυρίου, μπορείτε να αναπτυχθείτε στην κατανόηση και μαρτυρία σας για τον Θεό Πατέρα, τον Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του και την αποκατάσταση του ευαγγελίου. Μπορείτε να βρείτε απαντήσεις στα ερωτήματα της ζωής, να αποκτήσετε διαβεβαίωση του σκοπού και της προσωπικής σας αξίας και να αντιμετωπίσετε προσωπικές και οικογενειακές δυσκολίες με πίστη.

Οδηγίες για τη διδασκαλία στην Εκκλησία και κατ' οίκον

Το να είστε διδάσκαλος αποτελεί μεγάλη ευθύνη, η οποία εμπεριέχει πολλές ευκαιρίες, προκειμένου να ενδυναμώσετε τους άλλους και να φροντίσετε ότι «τροφοδοτούν[ται] με τον καλό λόγο του Θεού» (Μορόνι 6:4). Θα διδάσκετε αποτελεσματικώς καθώς ακολουθείτε αυτές τις αρχές:

- Αγαπάτε όσους διδάσκετε.
- Διδάσκετε με το Πνεύμα.
- Διδάσκετε τη διδαχή.
- Προτρέπετε επιμελή μάθηση.

Αγαπάτε όσους διδάσκετε

Καθώς δείχνετε αγάπη για εκείνους που διδάσκετε, γίνονται πιο δεκτικοί στο Πνεύμα του Κυρίου. Γίνονται πιο ενθουσιώδεις για μάθηση και περισσότερο ανοικτοί σε εσάς και σε άλλους. Προσπαθήστε να εξοικειωθείτε με όσους διδάσκετε και γνωρίστε τους ότι ενδιαφέρεστε για αυτούς γνησίως. Να είστε

ευαισθητοποιημένοι ως προς τις δυσκολίες των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Δημιουργήστε ένα άνετο περιβάλλον στην τάξη σας, ούτως ώστε οι συμμετέχοντες να αισθάνονται άνετα να σας καλούν για βοήθεια με οιοσδήποτε ερωτήσεις που έχουν σχετικώς με τις αρχές του ευαγγελίου και πώς να τις εφαρμόσουν.

Το Πνεύμα του Κυρίου θα είναι παρόν, όταν η αγάπη και η ενότητα υπάρχουν. Ο Κύριος είπε: «Μια καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλο, όπως εγώ σας αγάπησα, κι εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλο» (Κατά Ιωάννην 13:34).

Για περισσότερα επί του θέματος τούτου, βλέπε *Teaching, No Greater Call*, σελίδες 31–39.

Διδάσκετε με το Πνεύμα

Τα πιο σημαντικά πράγματα που θα διδάξετε ποτέ είναι οι διδασχές του Χριστού όπως απεκαλύφθησαν μέσω των γραφών και των σύγχρονων προφητών και όπως επικυρώθηκαν από το Άγιο Πνεύμα. Για να το κάνετε αυτό αποτελεσματικώς, πρέπει να αποκτήσετε το Πνεύμα του Κυρίου. «Το Πνεύμα θα σας δοθεί με την προσευχή της πίστης», είπε ο Κύριος, «και αν δε λάβετε το Πνεύμα να μη διδάσκετε» (Δ&Δ 42:14, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 50:13–22).

Το Άγιο Πνεύμα είναι ο αληθινός διδάσκαλος, επομένως είναι σημαντικό να δημιουργήσετε ένα περιβάλλον στο οποίο μπορεί να είναι παρόν το Πνεύμα του Κυρίου.

Για περισσότερα επί του θέματος τούτου, βλέπε *Teaching, No Greater Call*, σελίδες 41–48.

Διδάσκετε τη διδαχή

Προτού διδάξετε από ένα κεφάλαιο, μελετήστε το επιστομαμένως, προκειμένου να βεβαιωθείτε ότι καταλαβαίνετε τη διδαχή. Επίσης μελετήστε τις επιπρόσθετες γραφές καταγεγραμμένες στο τέλος του κεφαλαίου. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν οι διδασκαλίες στο κεφάλαιο σάς έχουν επηρεάσει προσωπικώς. Ποτέ να μην εικάζετε σχετικώς με τις διδασχές της Εκκλησίας. Να διδάσκετε μόνον όσα υποστηρίζονται από τις γραφές, τα λόγια των προφητών των τελευταίων ημερών και των αποστόλων και το Άγιο Πνεύμα (βλέπε Δ&Δ 42:12–14, 52:9).

Εάν έχετε κληθεί να διδάξετε μία απαρτία ή μία τάξη, χρησιμοποιώντας αυτό το βιβλίο, μην αναπληρώσετε με εξωτερικό υλικό, όσο ενδιαφέρον κι αν είναι. Παραμείνετε επικεντρωμένοι στις γραφές και τα λόγια του βιβλίου. Όπως κρίνετε κατάλληλο, χρησιμοποιήστε προσωπικές εμπειρίες και άρθρα από περιοδικά της Εκκλησίας, προκειμένου να συμπληρώσετε τα μαθήματα.

Για περισσότερα επί του θέματος τούτου, βλέπε *Teaching, No Greater Call*, σελίδες 50–59.

Προτρέπετε επιμελή μάθηση

Καθώς διδάσκετε, βοηθήστε τους άλλους να δουν πώς οι αρχές του ευαγγελίου εφαρμόζουν στην καθημερινή ζωή. Παροτρύνετε συζητήσεις ως προς το πώς αυτές οι αρχές μπορούν να επηρεάσουν τα συναισθήματά μας για τον Θεό, τον εαυτόν μας, την οικογένειά μας και τους γείτονές μας. Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να ζουν σύμφωνα με αυτές τις αρχές.

Προσπαθήστε να συμπεριλάβετε στα μαθήματα όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα. Μπορείτε να το κάνετε αυτό προσκαλώντας τα να διαβάζουν δυνατά, να απαντήσουν σε ερωτήσεις ή να πουν εμπειρίες, αλλά κάνετε το μόνον όταν είσθε σίγουροι ότι δεν θα τους φέρετε σε αμηχανία. Ενδεχομένως να θέλετε να κάνετε ειδικές αναθέσεις σε συμμετέχοντες, ενώ προετοιμάζετε τα μαθήματα. Σκεφθείτε τις ανάγκες και τα συναισθήματα των άλλων. Ενδεχομένως να θέλετε να μιλήσετε κατ' ιδίαν με άτομα, πριν από ένα μάθημα και να τα ερωτήσετε πώς αισθάνονται σχετικώς με τη συμμετοχή τους.

Για περισσότερα επί του θέματος τούτου, βλέπε *Teaching, No Greater Call*, σελίδες 61–74.

Επιπρόσθετη βοήθεια για διδασκάλους

Κάθε κεφάλαιο σε αυτό το βιβλίο περιέχει μία ή δύο σημειώσεις για διδασκάλους. Αυτές οι σημειώσεις περιλαμβάνουν ιδέες που μπορούν να σας βοηθήσουν στις προσπάθειές σας να αγαπάτε όσους διδάσκετε, να διδάσκετε με το Πνεύμα, να διδάσκετε τη διδαχή και να προτρέπετε επιμελή μάθηση ανάμεσα σε όσους διδάσκετε.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας

Κεφάλαιο 1ο

Υπάρχει Θεός

- Ποια είναι ορισμένα πράγματα τα οποία μαρτυρούν ότι υπάρχει Θεός;

Ο Αλμα, ένας προφήτης από το Βιβλίο του Μόρμον, έγραψε: «Τα πάντα δηλώνουν ότι υπάρχει Θεός. Μάλιστα, ακόμα και η γη, και όλα όσα βρίσκονται επάνω στο πρόσωπό της, μάλιστα, και η κίνησή της, μάλιστα, και επίσης όλοι οι πλανήτες που κινούνται στην κανονική τους μορφή επιμαρτυρούν ότι υπάρχει ένας Υπέρτατος Δημιουργός» (Αλμα 30:44). Μπορούμε να κοιτάξουμε στον ουρανό τη νύκτα και να πάρουμε μία ιδέα όσων εννοούσε ο Αλμα. Υπάρχουν εκατομμύρια αστέρων και πλανητών, όλα σε τέλεια τάξη. Δεν ευρέθησαν εκεί κατά τύχη. Μπορούμε να δούμε το έργο του Θεού στους ουραμούς και επί της γης. Τα πολλά, όμορφα φυτά, τα πολλά είδη ζώων, τα όρη, οι ποταμοί, τα σύννεφα που μας φέρνουν βροχή και χιόνι—όλα αυτά μας μαρτυρούν ότι υπάρχει Θεός.

Οι προφήτες μάς έχουν διδάξει ότι ο Θεός είναι ο Παντοδύναμος Άρχων του σύμπαντος. Ο Θεός κατοικεί στους ουραμούς (βλέπε Δ&Δ 20:17). Μέσω του Υιού Του, Ιησού Χριστού, δημιούργησε τους ουραμούς και τη γη και τα πάντα σε αυτά (βλέπε Νεφί Γ' 9:15, Μωυσή 2:1). Δημιούργησε τη σελήνη, τους αστέρες και τον ήλιο. Οργάνωσε αυτόν τον κόσμο και του έδωσε μορφή, κίνηση και ζωή. Γέμισε τον αέρα και το νερό με ζώντα. Κάλυψε τους λόφους

Για διδασκάλους: Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στην αρχή ενός τμήματος, προκειμένου να ανοίξετε τη συζήτηση και παραπέμψτε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας στις γραφές για να βρουν περισσότερες πληροφορίες. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος ενός τμήματος, προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν και να συζητήσουν τη σημασία όσων έχουν διαβάσει και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους.

και τις πεδιάδες με όλα τα είδη πανίδος. Μας έδωσε ημέρα και νύκτα, θέρος και χειμώνα, σπορά και θερισμό. Δημιούργησε τον άνθρωπο κατά την εικόνα Του να είναι ο κυβερνών επί όλων των άλλων πλασμάτων Του (βλέπε Γένεση 1:26–27).

Ο Θεός είναι το Ανώτατο και Απόλυτο Όν στο οποίο πιστεύουμε και το οποίο λατρεύουμε. Είναι «ο Μέγας Γονεύς του σύμπαντος» και «κοιτάζει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια με πατρική φροντίδα και γονικό ενδιαφέρον» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 39).

Η φύση του Θεού

- Ποια είναι ορισμένα εκ των χαρακτηριστικών του Θεού;

Επειδή έχουμε πλασθεί κατά την εικόνα Του (βλέπε Μωυσή 2:26, 6:9), γνωρίζουμε ότι το σώμα μας είναι σαν το δικό Του σώμα. Το αιώνιο πνεύμα Του κατοικεί σε ένα ψηλαφητό σώμα από σάρκα και οστά (βλέπε Δ&Δ 130:22). Εντούτοις, το σώμα του Θεού είναι τελειοποιημένο και ένδοξο, με δόξα πέραν πάσης περιγραφής.

Ο Θεός είναι τέλειος. Είναι Θεός δικαιοσύνης, με χαρακτηριστικά όπως αγάπη, ευσπλαχνία, αλήθεια, δύναμη, πίστη, γνώση και κρίση. Έχει πάσαν δύναμιν. Γνωρίζει τα πάντα. Είναι πλήρης καλοσύνης.

Όλα τα καλά προέρχονται από τον Θεό. Τα πάντα που κάνει είναι για να βοηθήσει τα τέκνα Του να γίνουν σαν Εκείνον. Έχει πει: «Ιδές, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου—να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39).

- Γιατί είναι σημαντικό για εμάς να καταλάβουμε τη φύση του Θεού;

Φθάνοντας στο σημείο να γνωρίσουμε τον Θεό

- Πώς μπορούμε να φθάσουμε στο σημείο να γνωρίσουμε τον Θεό;

Το να γνωρίζουμε τον Θεό είναι τόσο σημαντικό που ο Σωτήρας είπε: «Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» (Κατά Ιωάννην 17:3).

Η πρώτη και μεγαλύτερη εντολή είναι: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου» (Κατά Ματθαίον 22:37).

Όσο περισσότερο γνωρίζουμε τον Θεό, τόσο περισσότερο Τον αγαπούμε και τηρούμε τις εντολές Του (βλέπε Ιωάννου Α΄ 2:3–5). Με την τήρηση των εντολών Του μπορούμε να γίνουμε σαν Εκείνον.

Μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό, εάν:

1. Πιστεύουμε ότι υπάρχει και ότι μας αγαπά (βλέπε Μωσία 4:9).
2. Μελετούμε τις γραφές (βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:14–17).
3. Προσευχόμαστε σε Εκείνον (βλέπε Ιακώβου 1:5).
4. Υπακούμε όλες τις εντολές Του όσο καλύτερα μπορούμε (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:21–23).

Καθώς κάνουμε αυτά τα πράγματα, θα φθάσουμε στο σημείο να γνωρίσουμε τον Θεό και τελικώς να έχουμε αιωνία ζωή.

- Συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να πλησιάσετε τον Θεό.

Επιπρόσθετες γραφές

- Πράξεις 7:55–56 (ο Υιός στα δεξιά του Πατρός)
- Δ&Δ 88:41–44 (χαρακτηριστικά του Θεού)
- Ψαλμός 24:1 (η γη είναι του Κυρίου)
- Μωσική 1:30–39 (Δημιουργία)
- Άλμα 7:20 (ο Θεός δεν μπορεί να κάνει λάθος)
- Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17 (ο Πατέρας και ο Υιός είναι ξεχωριστά πρόσωπα)
- Άλμα 5:40 (το καλό προέρχεται από τον Θεό)
- Κατά Ιωάννην 14:6–9 (ο Υιός και ο Πατέρας είναι όμοιοι)
- Μόρμον 9:15–20 (Θεός θαυμάτων)
- Αμώς 3:7 (Θεός αποκαλύψεως)
- Κατά Ιωάννην 3:16 (Θεός αγάπης)

Η ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΣ

Κεφάλαιο 2ο

Είμαστε τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας

- Τι μας διδάσκουν οι γραφές και οι προφήτες των τελευταίων ημερών σχετικά με τη σχέση μας με τον Θεό;

Ο Θεός δεν είναι μόνον Άρχων και Δημιουργός μας· είναι επίσης ο Επουράνιος Πατέρας μας. Όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες είναι στην κυριολεξία υιοί και θυγατέρες του Θεού. «Ο άνθρωπος, ως πνεύμα, γεννήθηκε από επουράνιους γονείς και μεγάλωσε στην ωριμότητα στα αιώνια δώματα του Πατρός, προτού έλθει στη γη με ένα προσωρινό [υλικό] σώμα» (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 335).

Κάθε άτομο που γεννήθηκε στη γη είναι ο πνευματικός μας αδελφός ή αδελφή. Επειδή είμαστε τα παιδιά-πνεύματα του Θεού, έχουμε κληρονομήσει τη δυνατότητα να αναπτύξουμε τα ουράνια χαρακτηριστικά Του. Μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, μπορούμε να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας και να λάβουμε πληρότητα αγαλλιάσεως.

- Πώς η γνώση σας ότι είστε παιδί Θεού επηρεάζει τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις σας;

Αναπτύξαμε προσωπικότητα και ταλέντα, ενώ ζούσαμε στους ουρανούς

- Σκεφθείτε τα ταλέντα και τα χαρίσματα με τα οποία έχετε ευλογηθεί.

Για διδασκάλους: Δεν χρειάζεται να διδάσκετε τα πάντα σε κάθε κεφάλαιο. Καθώς προετοιμάζεστε με προσευχή να διδάξετε, επιζητήστε την καθοδήγηση του Πνεύματος για να μάθετε ποια τμήματα του κεφαλαίου θα πρέπει να καλύψετε και ποιες ερωτήσεις θα πρέπει να κάνετε.

Οι γραφές μάς διδάσκουν ότι οι προφήτες προετοιμάσθηκαν να γίνουν ηγέτες επί της γης, ενώ ήσαν ακόμη πνεύματα στους ουρανοί (βλέπε Άλμα 13:1-3). Προτού γεννηθούν με θνητά σώματα, ο Θεός τους προ-διόρισε (επέλεξε) να είναι ηγέτες επί της γης. Ο Ιησούς, ο Αδάμ και ο Αβραάμ ήταν ορισμένοι εξ αυτών των ηγετών. (Βλέπε Αβραάμ 3:22-23.) Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι «κάθε άνδρας που έχει μία κλήση να τελεί διακονία στους κατοίκους του κόσμου [προ]-διορίστηκε σε αυτόν τον σκοπό» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 511). Εντούτοις, όλοι στη γη είναι ελεύθεροι να αποδεχθούν ή να απορρίψουν οιαδήποτε ευκαιρία να υπηρετήσουν.

Δεν ήμαστε όλοι όμοιοι στους ουρανοί. Γνωρίζουμε, παραδείγματος χάριν, ότι ήμαστε υιοί και θυγατέρες επουράνιων γονέων—άρρενες και θήλεις (βλέπε «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102). Είχαμε διαφορετικά ταλέντα και ικανότητες και κληθήκαμε να κάνουμε διαφορετικά πράγματα επί της γης. Μπορούμε να μάθουμε περισσότερα σχετικά με τις «αιώνιες δυνατότητές» μας, όταν λάβουμε την πατριαρχική μας ευλογία (βλέπε Τόμας Μόνσον, στο *Conference Report*, Οκτ. 1986, 82 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 66).

Ένας πέπλος καλύπτει τη μνήμη μας για την προγήνη ζωή, αλλά ο Πατέρας μας στους Ουρανοί γνωρίζει ποιοι είμαστε και τι κάναμε, προτού έλθουμε εδώ. Έχει επιλέξει τον καιρό και τον τόπο να γεννηθεί ο καθείς εξ ημών, ούτως ώστε να μπορούμε να μάθουμε τα μαθήματα που χρειαζόμαστε προσωπικώς και να κάνουμε το καλύτερο με τα ατομικά ταλέντα και την προσωπικότητά μας.

- Πώς σας έχουν ευλογήσει τα ταλέντα άλλων ανθρώπων; Πώς μπορούν τα ταλέντα και τα χαρίσματά σας να ευλογήσουν άλλους;

Ο Επουράνιος Πατέρας παρουσίασε ένα σχέδιο για εμάς, ώστε να γίνουμε σαν Εκείνον

- Πώς μας προετοιμάζει η επίγεια ζωή να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας;

Ο Επουράνιος Πατέρας μας ήξερε ότι δεν θα μπορούσαμε να προοδεύσουμε πέραν ενός συγκεκριμένου σημείου παρά μόνον εάν φεύγαμε από Εκείνον για ένα διάστημα. Ήθελε να αναπτύξουμε τα θεία χαρακτηριστικά που Εκείνος έχει. Για να το κάνουμε αυτό, ήταν αναγκαίο να αφήσουμε την προηγμένη οικία μας, προκειμένου να δοκιμαστούμε και να αποκτήσουμε εμπειρία. Το πνεύμα μας χρειαζόταν να ενδυθεί με υλικό σώμα. Θα χρειαζόταν να αφήσουμε το υλικό σώμα μας κατά τον θάνατο και να επανενωθούμε με αυτό κατά την ανάσταση. Τότε θα λαμβάναμε αθάνατο σώμα σαν εκείνο του Επουράνιου Πατρός μας. Εάν περνούσαμε τις δοκιμασίες μας, θα λαμβάναμε την πληρότητα αγαλλιάσεως που έχει λάβει ο Επουράνιος Πατέρας μας. (Βλέπε Δ&Δ 93:30–34.)

Ο Επουράνιος Πατέρας μας κάλεσε ένα Μέγα Συμβούλιο, για να παρουσιάσει το σχέδιό Του για την πρόοδό μας (βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ*, 209, 511). Μάθαμε ότι εάν ακολουθούσαμε το σχέδιό Του, θα γινόμασταν σαν Εκείνον. Θα ανιστάμεθα· θα είχαμε πάσαν δύναμιν στους ουρανοίς και επί της γης· θα γινόμασταν επουράνιοι γονείς και θα είχαμε παιδιά· πνεύματα όπως έχει Εκείνος (βλέπε Δ&Δ 132:19–20).

Μάθαμε ότι Εκείνος θα μας έδιδε μία γη όπου θα ετιθέμεθα υπό δοκιμασίαν (βλέπε Αβραάμ 3:24–26). Ένας πέπλος θα κάλυπτε τη μνήμη μας και θα ξεχνούσαμε την επουράνια οικία μας. Αυτό θα ήταν απαραίτητο, ούτως ώστε να εξασκήσουμε την ελευθέρα βούλησή μας να επιλέγουμε καλό ή κακό, χωρίς να επηρεαζόμαστε από την ανάμνηση της ζωής με τον Επουράνιο Πατέρα. Επομένως, θα μπορούσαμε να Τον υπακούσουμε χάριν της πίστεώς μας σε

Για διδασκάλους: Τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας πιθανότατα να δώσουν μία βαθυστόχαστη απάντηση σε μία ερώτηση, εάν τους δοθεί χρόνος για να συλλογισθούν την απάντησή τους. Παραδείγματος χάριν, αφού κάνετε μία ερώτηση, θα μπορούσατε να πείτε: «Παρακαλώ, έχετε ένα λεπτό για να σκεφθείτε την απάντησή σας και κατόπιν θα ζητήσω τις απαντήσεις». Τότε δώστε τους χρόνο να συλλογισθούν.

Εκείνον, όχι λόγω της γνώσεώς μας ή της αναμνήσεώς μας Εκείνου. Θα μας βοηθούσε να αναγνωρίσουμε την αλήθεια, όταν την ακούγαμε ξανά στη γη (βλέπε Κατά Ιωάννην 18:37).

Στο Μέγα Συμβούλιο μάθαμε επίσης τον σκοπό της προόδου μας: να έχουμε πληρότητα αγαλλιάσεως. Εντούτοις, μάθαμε επίσης ότι ορισμένοι θα εξηπατούντο, θα επέλεγαν άλλα μονοπάτια και θα έχαναν τον δρόμο τους. Μάθαμε ότι όλοι μας θα είχαμε δοκιμασίες στη ζωή μας: ασθένειες, απογοητεύσεις, πόνο, λύπη και θάνατο. Όμως κατανοήσαμε ότι αυτά θα μας εδίδοντο για την εμπειρία μας και το καλό μας (βλέπε Δ&Δ 122:7). Εάν τις επιτρέπαμε, αυτές οι δοκιμασίες θα μας εξάγνιζαν παρά θα μας νικούσαν. Θα μας δίδασκαν να έχουμε αντοχή, υπομονή και χριστιανική αγάπη (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15–16).

Σε αυτό το συμβούλιο μάθαμε επίσης ότι εξαιτίας της αδυναμίας μας, όλοι μας πλην των μικρών παιδιών θα αμαρτάναμε (βλέπε Δ&Δ 29:46–47). Μάθαμε ότι θα μας εδίδετο ένας Σωτήρας, ούτως ώστε να μπορούμε να υπερνικήσουμε τις αμαρτίες μας και να υπερνικήσουμε τον θάνατο με την ανάσταση. Μάθαμε ότι εάν πιστεύαμε σε Εκείνον, υπακούοντας τον λόγο Του και ακολουθώντας το παράδειγμά Του, θα λαμβάναμε υπερύψωση και θα γινόμασταν σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Θα λαμβάναμε πληρότητα αγαλλιάσεως.

- Καταγράψτε ορισμένα από τα χαρακτηριστικά του Επουράνιου Πατρός. Πώς μας βοηθά να αναπτύξουμε αυτά τα χαρακτηριστικά το σχέδιο σωτηρίας;

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Εβραίους 12:9 (ο Θεός είναι Πατέρας του πνεύματός μας)
- Ιώβ 38:4–7 (υποδηλώνεται η προγήινη ζωή)
- Αβραάμ 3:22–28 (όραμα της προγήινης ζωής)
- Ιερεμίας 1:5 (όραμα της προγήινης ζωής)
- Δ&Δ 29:31–38 (όραμα της προγήινης ζωής)
- Μωυσή 3:4–7 (πνευματικές και υλικές δημιουργίες)
- Προς Κορινθίους Α΄ 15:44 (πνευματικές και υλικές δημιουργίες)
- Δ&Δ 76:23–24 (γεννημένοι υιοί και θυγατέρες)
- Δ&Δ 132:11–26 (σχέδιο για την πρόοδο)

Ο Ιησούς Χριστός, ο εκλεκτός ηγέτης και Σωτήρας μας

Κεφάλαιο 3ο

Χρειαζόταν ένας σωτήρας και ηγέτης

- Γιατί χρειαζόταν να αφήσουμε την παρουσία του Επουράνιου Πατρός μας; Γιατί χρειαζόμαστε έναν Σωτήρα;

Όταν το σχέδιο για τη σωτηρία μας μάς παρουσιάσθηκε στον προηγμένο κόσμο των πνευμάτων, ήμασταν τόσο χαρούμενοι που αναφωνήσαμε από χαρά (βλέπε Ιώβ 38:7).

Καταλάβαμε ότι θα έπρεπε να αφήσουμε την επουράνια οικία μας για ορισμένο χρονικό διάστημα. Δεν θα ζούσαμε στην παρουσία του Επουράνιου Πατρός μας. Ενώ θα ήμασταν μακριά Του, όλοι εμείς θα αμαρτάνιαμε και ορισμένοι θα έχαναν τον δρόμο τους. Ο Επουράνιος Πατέρας μας ήξερε και αγαπούσε τον καθέναν από εμάς. Ήξερε ότι θα χρειαζόμασταν βοήθεια και επομένως σχεδίασε έναν τρόπο για να μας βοηθήσει.

Χρειαζόμασταν έναν Σωτήρα, για να πληρώσει για τις αμαρτίες μας και να μας διδάξει πώς να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας. Ο Πατέρας μας είπε: «Ποιον να στείλω;» (Αβραάμ 3:27). Ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος καλείτο Ιεχωβά, είπε: «Εδώ είμαι εγώ, στείλε μενά» (Αβραάμ 3:27. Βλέπε, επίσης, Μωυσή 4:1-4).

Ο Ιησούς ήταν πρόθυμος να έλθει στη γη, να δώσει τη ζωή Του για εμάς και να πάρει επάνω Του τις αμαρτίες μας. Εκείνος, όπως ο Επουράνιος Πατέρας μας, ήθελε να επιλέξουμε εάν θα υπακούσαμε τις εντολές του Επουράνιου Πατρός. Ήξερε ότι πρέπει να είμαστε ελεύθεροι να επιλέγουμε, προκειμένου να αποδειχθούμε άξιοι της

υπερυψώσεως. Ο Ιησούς είπε: «Πατέρα, ας γίνει το θέλημά σου, και η δόξα να είναι δική σου για πάντα» (Μωυσή 4:2).

Ο Σατανάς, ο οποίος καλείτο Εωσφόρος, ήλθε επίσης, λέγοντας: «Ίδές, εδώ είμαι εγώ, στείλε εμένα, εγώ θα είμαι ο γιος σου, και εγώ θα λυτρώσω όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μη χαθεί ούτε μια ψυχή, και πράγματι θα το κάνω. Γι' αυτό δώσε μου τη δόξα σου» (Μωυσή 4:1). Ο Σατανάς ήθελε να μας εξαναγκάσει όλους να κάνουμε το θέλημά του. Υπό το σχέδιό του, δεν θα μας επιτρέπτο να επιλέγουμε. Θα αφαιρούσε την ελευθερία επιλογής που μας είχε δώσει ο Πατέρας μας. Ο Σατανάς ήθελε να έχει όλη τη δόξα για τη σωτηρία μας. Υπό την πρότασή του, ο σκοπός μας να έλθουμε στη γη θα παρεμποδίζετο (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 207).

Ο Ιησούς Χριστός έγινε ο εκλεκτός ηγέτης και Σωτήρας μας

- Καθώς διαβάσετε αυτό το τμήμα, σκεφθείτε τα συναισθήματα που έχετε για τον Σωτήρα.

Αφού άκουσε και τους δύο υιούς να μιλούν, ο Επουράνιος Πατέρας είπε: «Θα στείλω τον πρώτο» (Αβραάμ 3:27).

Ο Ιησούς Χριστός επελέγη και προ-διορίσθηκε να είναι ο Σωτήρας μας. Πολλές γραφές κάνουν λόγο περί αυτού (βλέπε, παραδείγματος χάριν, Πέτρου Α΄ 1:19–20, Μωυσή 4:1–2). Μία γραφή μάς λέγει ότι καιρό πριν γεννηθεί ο Ιησούς, ενεφανίσθη σε έναν προφήτη από το Βιβλίο του Μόρμον, γνωστό ως αδελφό του Ιαρέδ και είπε: «Ίδές, εγώ είμαι εκείνος που ετοιμάστηκε από καταβολής κόσμου για να λυτρώσω το λαό μου. Ίδές, εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός. ...Με μένα όλη η ανθρωπότητα θα έχει ζωή, και αυτήν αιώνια, ακόμη και εκείνοι που θα πιστεύουν στο όνομά μου» (Εθέρ 3:14).

Όταν ο Ιησούς ζούσε στη γη, δίδαξε: «Κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε. ...Και το θέλημα εκείνου που με απέστειλε είναι τούτο: Καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, να έχει αιώνια ζωή, κι εγώ θα τον αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα» (Κατά Ιωάννην 6:38, 40).

Ο πόλεμος στον ουρανό

Επειδή ο Επουράνιος Πατέρας μας επέλεξε τον Ιησού Χριστό να είναι ο Σωτήρας μας, ο Σατανάς θύμωσε και επαναστάτησε. Υπήρξε πόλεμος στον ουρανό. Ο Σατανάς και οι οπαδοί του πολέμησαν εναντίον του Ιησού Χριστού και των οπαδών Του. Οι οπαδοί του Σωτήρος «τον νίκησαν [τον Σατανά] με το αίμα του Αρνίου, και με τον λόγο της μαρτυρίας τους» (Αποκάλυψη 12:11).

Σε αυτήν την μεγάλη εξέγερση, ο Σατανάς και όλα τα πνεύματα που τον ακολουθούσαν, απομακρύνθηκαν από την παρουσία του Θεού και εξεδιώχθησαν από τους ουρανούς. Ένα τρίτο μέρος από τις δυνάμεις των ουρανών τιμωρήθηκε, επειδή ακολούθησε τον Σατανά (βλέπε Δ&Δ 29:36). Αποστερήθηκαν το δικαίωμα να λάβουν θνητό σώμα.

Επειδή είμαστε εδώ στη γη και έχουμε θνητό σώμα, γνωρίζουμε ότι επιλέξαμε να ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό και τον Επουράνιο Πατέρα μας. Ο Σατανάς και οι οπαδοί του είναι επίσης στη γη, αλλά ως πνεύματα. Δεν έχουν ξεχάσει ποιοι είμαστε και είναι γύρω μας καθημερινώς, θέτοντάς μας σε πειρασμό και δελεάζοντάς μας να κάνουμε πράγματα, τα οποία δεν είναι ευάρεστα στον Επουράνιο Πατέρα μας. Στην προγήινη ζωή, επιλέξαμε να ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό και να αποδεχθούμε το σχέδιο του Θεού. Πρέπει να συνεχίσουμε να ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό εδώ στη γη. Μόνον με το να Τον ακολουθούμε, μπορούμε να επιστρέψουμε στην επουράνια οικία μας.

- Με ποιους τρόπους συνεχίζεται ο πόλεμος στον ουρανό σήμερα;

Έχουμε τις διδασκαλίες του Σωτήρος να ακολουθούμε

- Σκεφθείτε πώς οι διδασκαλίες του Σωτήρος σάς έχουν επηρεάσει.

Από την αρχή, ο Ιησούς Χριστός απεκάλυψε το ευαγγέλιο, το οποίο μας λέγει τι να κάνουμε, προκειμένου να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας. Κατά τον καθορισμένο καιρό ήλθε στη γη ο Ίδιος. Δίδαξε το σχέδιο σωτηρίας και υπερνύσωσης με τον λόγο Του και με τον τρόπο που ζούσε. Εδραίωσε την Εκκλησία Του και την ιεροσύνη Του επί της γης. Πήρε επάνω Του τις αμαρτίες μας.

Ακολουθώντας τις διδασκαλίες Του, μπορούμε να κληρονομήσουμε ένα μέρος στο σελέστιο βασίλειο. Έκανε αυτό που του αναλογούσε, προκειμένου να μας βοηθήσει να επιστρέψουμε στην επουράνια οικία μας. Τώρα εξαρτάται από τον καθέναν εξ ημών να κάνει αυτό που του αναλογεί και να γίνει άξιος της υπερψώσεως.

Επιπρόσθετες γραφές

- Μωυσή 4:1–4, Αβραάμ 3:22–28 (ο Σωτήρας επελέγη στην προγήινη ζωή)
- Δ&Δ 76:25–29 (πόλεμος στον ουρανό)
- Αποκάλυψη 12:7–9, 11 (οι οπαδοί του Σωτήρος νίκησαν τον Σατανά κατά τον πόλεμο στον ουρανό με το αίμα του Αρνίου και με τον λόγο της μαρτυρίας τους)
- Ησαΐας 14:12–15 (γιατί ο Εωσφόρος εξεδιώχθη)

Για διδασκάλους: Θα μπορούσατε να αναθέσετε σε μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να μελετήσουν το «Επιπρόσθετες γραφές» ως άτομα, ανά δύο ή ως μία ομάδα.

Ελευθερία στην επιλογή

Κεφάλαιο 4ο

Η ελευθέρα βούληση είναι μία αιωνία αρχή

- Εάν κάποιος σας ερωτούσε γιατί είναι σημαντικό να έχουμε ελευθέρα βούληση, τι θα λέγατε;

«Μπορείς να διαλέξεις μόνος σου, γιατί δίνεται προς εσένα» (Μωυσή 3:17).

Ο Θεός μάς έχει πει μέσω των προφητών Του ότι είμαστε ελεύθεροι να επιλέξουμε μεταξύ του καλού και του κακού. Μπορούμε να επιλέξουμε ελευθερία και αιωνία ζωή, ακολουθώντας τον Ιησού Χριστό. Είμαστε επίσης ελεύθεροι να επιλέξουμε αιχμαλωσία και θάνατο, ακολουθώντας τον Σατανά. (Βλέπε Νεφί Β΄ 2:27.) Το δικαίωμα να επιλέγουμε μεταξύ του καλού και του κακού και να ενεργούμε αφ' εαυτού μας ονομάζεται ελευθέρα βούληση.

Στην προγήνηνη ζωή μας είχαμε ηθική ελευθέρα βούληση. Ένας σκοπός της επίγειας ζωής είναι να δείξουμε ποιες επιλογές θα κάνουμε (βλέπε Νεφί Β΄ 2:15–16). Εάν εξαναγκαστούμαστε να επιλέξουμε το σωστό, δεν θα ήμασταν εις θέσιν να δείξουμε τι θα επιλέγαμε για τον εαυτόν μας. Επίσης, είμαστε ευτυχέστεροι κάνοντας πράγματα, όταν έχουμε κάνει τις δικές μας επιλογές.

Η ελευθέρα βούληση ήταν ένα από τα πρωτεύοντα θέματα που προέκυψαν στο προγήνηνο συμβούλιο στον ουρανό. Ήταν μία από τις κύριες αιτίες διαμάχης μεταξύ των οπαδών του Χριστού και των οπαδών του Σατανά. Ο Σατανάς είπε: «Ίδές, εδώ είμαι εγώ, στείλε εμένα, εγώ θα είμαι ο γιος σου, και εγώ θα λυτρώσω όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μη χαθεί ούτε μια ψυχή, και πράγματι θα το κάνω. Γι' αυτό δώσε μου τη δόξα σου» (Μωυσή 4:1). Λέγοντας αυτό, «επαναστάτησε εναντίον [του Θεού], και επιδίωξε να καταστρέψει την ελευθεροβουλία του ανθρώπου» (Μωυσή 4:3). Η προσφορά του

απερρίφθη και εξεδιώχθη από τους ουρανοί με τους οπαδούς του (βλέπε Δ&Δ 29:36–37).

Η ελευθέρα βούληση αποτελεί απαραίτητο μέρος του σχεδίου σωτηρίας

Η ελευθέρα βούληση καθιστά τη ζωή μας επί γης μία περίοδο δοκιμασίας. Όταν σχεδίαζε τη θνητή δημιουργία των τέκνων Του, ο Θεός είπε: «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό, για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει» (Αβραάμ 3:25). Χωρίς τη δωρεά της ελευθέρας βουλήσεως, δεν θα ήμασταν εις θέσιν να δείξουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας εάν θα κάναμε όλα όσα μας προσέταξε Εκείνος. Επειδή είμαστε εις θέσιν να επιλέγουμε, είμαστε υπεύθυνοι για τις πράξεις μας (βλέπε Ήλαμαν 14:30–31).

Όταν επιλέγουμε να ζούμε σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού για μας, η ελευθέρα βούλησή μας ενδυναμώνεται. Οι σωστές επιλογές αυξάνουν τη δύναμή μας να κάνουμε περισσότερες σωστές επιλογές.

Καθώς υπακούμε καθεμία από τις εντολές του Πατρός μας, αναπτυσσόμαστε σε σοφία και δύναμη χαρακτήρος. Η πίστη μας αυξάνει. Το ευρίσκουμε ευκολότερο να κάνουμε σωστές επιλογές.

Αρχίσαμε να κάνουμε επιλογές ως παιδιά-πνεύματα στην παρουσία του Επουράνιου Πατρός μας. Οι επιλογές μας εκεί μας έκαναν άξιους να έλθουμε στη γη. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να αναπτυχθούμε σε πίστη, δύναμη, γνώση, σοφία και όλα τα άλλα καλά πράγματα. Εάν τηρούμε τις εντολές Του και κάνουμε σωστές επιλογές, θα μάθουμε και θα κατανοήσουμε. Θα γίνουμε σαν Εκείνον. (Βλέπε Δ&Δ 93:28.)

- Πώς το να κάνουμε σωστές επιλογές μάς βοηθά να κάνουμε περισσότερες σωστές επιλογές;

Η ελευθέρα βούληση απαιτεί την ύπαρξη μίας επιλογής

- Γιατί είναι απαραίτητη η αντίθεση;

Δεν μπορούμε να επιλέξουμε τη χρηστότητα παρά μόνον αν τεθούν ενώπιόν μας τα αντίθετα, δηλαδή καλό και κακό. Ο Λεχί, ένας σπουδαίος προφήτης από το Βιβλίο του Μόρμον, είπε στον

υιό του Ιακώβ ότι προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι αιώνιοι σκοποί του Θεού, πρέπει να υπάρχει «αντίθεση σε όλα τα πράγματα. Αν δεν ήταν έτσι... η δικαιοσύνη δεν θα μπορούσε να υπάρξει, ούτε η κακία, ούτε η αγιοσύνη ή η αθλιότητα, ούτε το καλό ή το κακό» (Νεφί Β΄ 2:11).

Ο Θεός επιτρέπει στον Σατανά να αντιτίθεται στο καλό. Ο Θεός είτε περί του Σατανά:

«Έκανα ώστε αυτός να ριχτεί κάτω.

»Και αυτός έγινε Σατανάς, μάλιστα, δηλαδή διάβολος, ο πατέρας κάθε ψέματος, να παραπλανεί και να τυφλώνει τους ανθρώπους, και να τους σέρνει αιχμαλώτους, κατά το θέλημά του, και μάλιστα όλους όσοι δεν ήθελαν να υπακούσουν στη φωνή μου» (Μωυσή 4:3–4).

Ο Σατανάς κάνει όλα όσα μπορεί για να καταστρέψει το έργο του Θεού. Επιζητεί «την αθλιότητα όλου του ανθρώπινου γένους. ...Γυρεύει όλοι οι άνθρωποι να είναι γεμάτοι αθλιότητα όπως αυτός ο ίδιος» (Νεφί Β΄ 2:18, 27). Δεν μας αγαπά. Δεν θέλει τίποτε καλό για μας (βλέπε Μορόνι 7:17). Δεν θέλει να είμαστε ευτυχημένοι. Θέλει να μας κάνει δούλους του. Χρησιμοποιεί πολλά προσωπεία, προκειμένου να μας υποδουλώσει.

Όταν ακολουθούμε τους πειρασμούς του Σατανά, περιορίζουμε τις επιλογές μας. Το κάτωθι παράδειγμα καταδεικνύει πώς λειτουργεί. Φανταστείτε ότι βλέπετε μία πινακίδα στην παραλία που λέγει: «Κίνδυνος—δίνη. Δεν επιτρέπεται η κολύμβηση εδώ». Ενδεχομένως να σκεφθούμε ότι είναι ένας περιορισμός. Όμως είναι; Έχουμε ακόμη πολλές επιλογές. Είμαστε ελεύθεροι να κολυμβήσουμε κάπου αλλού. Είμαστε ελεύθεροι να περιπατήσουμε κατά μήκος της ακρογιαλιάς και να μαζέψουμε κοχύλια. Είμαστε ελεύθεροι να παρακολουθήσουμε το ηλιοβασίλεμα. Είμαστε ελεύθεροι να πάμε σπίτι. Είμαστε επίσης ελεύθεροι να αγνοήσουμε την πινακίδα και να κολυμβήσουμε στο επικίνδυνο μέρος. Όμως μόλις μας αρπάξει η δίνη και βρεθούμε κάτω από το νερό, έχουμε πολύ λίγες επιλογές.

Μπορούμε να προσπαθήσουμε να διαφύγουμε ή μπορούμε να φωνάξουμε βοήθεια, αλλά μπορεί να πνιγούμε.

Μολονότι είμαστε ελεύθεροι να επιλέγουμε την πορεία των πράξεών μας, δεν είμαστε ελεύθεροι να επιλέγουμε τις συνέπειες των πράξεών μας. Οι συνέπειες, είτε καλές είτε κακές, ακολουθούν ως φυσικό αποτέλεσμα οιασδήποτε επιλογής κάνουμε (βλέπε Προς Γαλάτες 6:7, Αποκάλυψη 22:12).

Ο Επουράνιος Πατέρας μάς έχει πεί πώς να διαφύγουμε την αιχμαλωσία του Σατανά. Πρέπει πάντοτε να προσέχουμε και να προσευχόμαστε, ζητώντας από τον Θεό να μας βοηθήσει να αντισταθούμε στους πειρασμούς του Σατανά (βλέπε Νεφί Γ' 18:15). Ο Επουράνιος Πατέρας δεν θα μας επιτρέψει να μπούμε σε πειρασμό πέραν της δυνάμεώς μας να αντισταθούμε (βλέπε Προς Κορινθίους Α' 10:13, Άλμα 13:28).

Οι εντολές του Θεού μάς οδηγούν μακριά από τον κίνδυνο και προς την αιωνία ζωή. Κάνοντας σοφές επιλογές, θα κερδίσουμε την υπερύψωση, θα προοδεύουμε αιωνίως και θα απολαμβάνουμε τέλεια ευδαιμονία (βλέπε Νεφί Β' 2:27–28).

- Ποια είναι ορισμένα παραδείγματα πράξεων που περιορίζουν τις επιλογές μας; Ποια είναι ορισμένα παραδείγματα πράξεων που μας δίδουν περισσότερη ελευθερία;

Επιπρόσθετες γραφές

- Μωυσή 7:32 (ελευθερία επιλογής)
- Αβραάμ 3:24–25 (η επίγεια ζωή είναι μία δοκιμασία)
- Άλμα 41:3, Μορόνι 7:5–6 (κρίνονται τα έργα)
- Νεφί Β' 2:11–16 (απαραίτητη η αντίθεση)
- Μορόνι 7:12–17 (επιλογή του καλού και του κακού)
- Πέτρου Β' 2:19, Κατά Ιωάννην 8:34 (η αμαρτία είναι δουλεία)
- Νεφί Β' 2:28–29, Άλμα 40:12–13 (ανταμοιβή σύμφωνα με τα έργα)

Για διδασκάλους: Μία απλή φωτογραφία μπορεί να βοηθήσει τους μαθητευομένους να επικεντρώσουν την προσοχή τους. Εάν συζητείτε την αναλογία μίας προειδοποιητικής πινακίδος όπως παρουσιάζεται σε αυτό το κεφάλαιο, μπορείτε, εάν θέλετε, να κάνετε μία ζωγραφιά μίας τέτοιας πινακίδος στον πίνακα ή σε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτί.

Η Δημιουργία

Κεφάλαιο 5ο

Το σχέδιο του Θεού για εμάς

- Γιατί έπρεπε να έλθουμε στη γη;

Όταν ζούσαμε ως παιδιά-πνεύματα μαζί με τους επουράνιους γονείς μας, ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς είπε περί του σχεδίου Του να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον. Φωνάξαμε από χαρά, όταν ακούσαμε το σχέδιό Του (βλέπε Ιώβ 38:7). Ήμαστε πρόθυμοι για νέες εμπειρίες. Προκειμένου να συμβούν αυτά τα πράγματα, χρειαζόταν να αφήσουμε την παρουσία του Πατρός μας και να λάβουμε θνητό σώμα. Χρειαζόταν να μείνουμε σε ένα άλλο μέρος, όπου θα μπορούσαμε να προετοιμασθούμε για να γίνουμε σαν Εκείνον. Το νέο μας σπίτι ονομάστηκε γη.

- Γιατί νομίζετε ότι φωνάξαμε από χαρά, όταν μάθαμε για το σχέδιο σωτηρίας;

Ο Ιησούς δημιούργησε τη γη

Ο Ιησούς Χριστός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο και τα πάντα σε αυτόν. Δημιούργησε επίσης πολλούς άλλους κόσμους. Το έκανε μέσω της δυνάμεως της ιεροσύνης, υπό την διεύθυνση του Επουράνιου Πατρός μας. Ο Θεός Πατέρας είπε: «Κόσμους χωρίς αριθμό δημιούργησα εγώ... και μέσω του Υιού τους δημιούργησα, ο οποίος είναι ο Μονογενής μου» (Μωυσή 1:33). Έχουμε άλλες μαρτυρίες για αυτήν την αλήθεια. Ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Σίδνεϋ Ρίγκντον είδαν τον Ιησού Χριστό σε όραμα. Κατέθεσαν μαρτυρία «ότι από αυτόν και με αυτόν και μέσω αυτού, οι κόσμοι δημιουργούνται και δημιουργήθηκαν, και οι κάτοικοί τους έγιναν γιοι και κόρες του Θεού» (Δ&Δ 76:24).

Για διδασκάλους: Ορισμένα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας ενδέχεται να μην αισθάνονται άνετα να διαβάζουν δυνατά. Προτού τους ζητήσετε να διαβάσουν δυνατά, ίσως θέλετε να ερωτήσετε: «Ποιος θα ήθελε να διαβάσει;» Κατόπιν καλέστε άτομα που έχουν προθυμοποιηθεί.

Υλοποίηση της Δημιουργίας

- Ποιοι είναι οι σκοποί της Δημιουργίας;

Η γη και τα πάντα σε αυτήν δημιουργήθηκαν πνευματικώς προτού δημιουργηθούν υλικώς (βλέπε Μωυσή 3:5). Κατά τον σχεδιασμό της υλικής γης, ο Χριστός είπε σε όσους ήταν μαζί Του: «Να κατεβούμε κάτω, γιατί υπάρχει χώρος εκεί... και να κάνουμε μια γη επάνω στην οποία να κατοικήσουν αυτοί [τα παιδιά-πνεύματα του Πατρός μας στους Ουρανοί]» (Αβραάμ 3:24).

Υπό την διεύθυνση του Πατρός, ο Χριστός σχημάτισε και οργάνωσε τη γη. Διαχώρισε το φως από το σκότος, ούτως ώστε να κάνει την ημέρα και τη νύκτα. Σχημάτισε τον ήλιο, τη σελήνη και τους αστέρες. Διαχώρισε τα ύδατα από την ξηρά, ούτως ώστε να κάνει θάλασσες, ποταμούς και λίμνες. Έκανε τη γη όμορφη και παραγωγική. Έκανε χορτάρι, δένδρα, άνθη και άλλα φυτά παντός είδους. Τα φυτά αυτά περιείχαν σπόρους από τους οποίους νέα φυτά θα ανεπτύσσοντο. Κατόπιν δημιούργησε τα ζώα—ψάρια, βοοειδή, έντομα και πουλιά παντός είδους. Τα ζώα αυτά είχαν την ικανότητα να αναπαράγουν το ίδιο τους το είδος.

Τώρα η γη ήταν έτοιμη για τη μεγαλύτερη δημιουργία όλων—την ανθρωπότητα. Θα εδίδετο στο πνεύμα μας σώμα από σάρκα και αίμα, ούτως ώστε να μπορεί να κατοικεί στη γη. «Και εγώ, ο Θεός, είπα στο Μονογενή μου, που ήταν μαζί μου από την αρχή: Ας κάνουμε άνθρωπο κατά την εικόνα μας, κατά την ομοίωσή μας. Και έτσι έγινε» (Μωυσή 2:26). Και επομένως, ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, και η πρώτη γυναίκα, η Εύα, δημιουργήθηκαν και τους εδόθη σώμα, το οποίο έμοιαζε με εκείνο των επουράνιων γονέων μας. «Σύμφωνα με την εικόνα του Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τους δημιούργησε» (Γένεση 1:27). Όταν ο Κύριος ολοκλήρωσε τις δημιουργίες Του, ήταν ευχαριστημένος και ήξερε ότι το έργο Του ήταν καλό και αναπαύθηκε για ένα διάστημα.

Οι δημιουργίες του Θεού δείχνουν την αγάπη Του

- Πώς οι δημιουργίες του Θεού δείχνουν ότι μας αγαπά;

Ζούμε τώρα σε αυτόν τον όμορφο κόσμο. Σκεφθείτε τον ήλιο, ο οποίος μας δίδει ζεστασιά και φως. Σκεφθείτε τη βροχή, η οποία κάνει τα φυτά να μεγαλώνουν και κάνει τον κόσμο να νοιώθει καθαρός και ανανεωμένος. Σκεφθείτε πόσο καλό είναι να ακούμε ένα πουλί να τραγουδά ή έναν φίλο να γελά. Σκεφθείτε πόσο υπέροχο είναι το σώμα μας—πώς μπορούμε να εργαζόμαστε και να παίζουμε και να αναπαυόμαστε. Όταν συλλογιζόμαστε όλες αυτές τις δημιουργίες, αρχίζουμε να κατανοούμε τι σοφά, δυνατά και στοργικά πρόσωπα είναι ο Ιησούς Χριστός και ο Επουράνιος Πατέρας μας. Έχουν δείξει μεγάλη αγάπη για εμάς, δίδοντάς μας τα απαραίτητα για όλες τις ανάγκες μας.

Η γλωρίδα και η πανίδα δημιουργήθηκαν επίσης για να μας δίδουν χαρά. Ο Κύριος είπε: «Μάλιστα, όλα όσα παράγονται από τη γη, στην εποχή τους, έχουν γίνει για το καλό και τη χρήση του ανθρώπου, τόσο για να ευχαριστούν το μάτι όσο και για να χαροποιούν την καρδιά. Μάλιστα, για τροφή και για ενδυμασία, για γεύση και για όσφρηση, για να δυναμώσουν το σώμα και να ζωντανεύουν την ψυχή» (Δ&Δ 59:18–19). Αν και οι δημιουργίες του Θεού είναι πολλές, τις γνωρίζει και τις αγαπά όλες. Είπε: «Τα πάντα είναι μετρημένα για εμένα, γιατί είναι δικά μου και εγώ τα ξέρω» (Μωυσή 1:35).

- Ποια είναι ορισμένα πράγματα που εκτιμάτε σχετικώς με τις δημιουργίες του Θεού;

Επιπρόσθετες γραφές

- Γένεση 1, 2:1–7, Αβραάμ 3:22–23, 4–5, Μωυσή 1:27–42, 2–3 (αφηγήσεις για τη Δημιουργία)
- Προς Εβραίους 1:1–3, Προς Κολοσσαείς 1:12–17, Δ&Δ 38:1–3 (Ιησούς ο Δημιουργός)
- Δ&Δ 59:18–20, Μωυσή 2:26–31, Δ&Δ 104:13–17, Κατά Ματθαίον 6:25–26 (η Δημιουργία δείχνει την αγάπη του Θεού)

Η πτώση του Αδάμ και της Εύας

Κεφάλαιο 6ο

Ο Αδάμ και η Εύα ήταν οι πρώτοι που ήλθαν στη γη

- Ποια ένδειξη μάς βοηθά να γνωρίζουμε ότι ο Αδάμ και η Εύα ήταν γενναία πνεύματα;

Ο Θεός προετοίμασε αυτήν τη γη ως οικία για τα τέκνα Του.

Ο Αδάμ και η Εύα επελέγησαν να είναι οι πρώτοι άνθρωποι που θα ζούσαν επί της γης (βλέπε Μωυσή 1:34, 4:26). Το μέρος τους στο σχέδιο του Πατρός μας ήταν να φέρουν τη θνητότητα στον κόσμο. Θα ήταν οι πρώτοι γονείς. (Βλέπε Δ&Δ 107:54–56.)

Ο Αδάμ και η Εύα ήταν ανάμεσα στα πιο ευγενή τέκνα του Πατρός μας. Στον κόσμο των πνευμάτων ο Αδάμ καλείτο Μιχαήλ ο αρχάγγελος (βλέπε Δ&Δ 27:11, Ιούδα 1:9). Επελέγη από τον Επουράνιο Πατέρα μας να ηγηθεί των εναρέτων στη μάχη εναντίον του Σατανά (βλέπε Αποκάλυψη 12:7–9). Ο Αδάμ και η Εύα είχαν προ-διορισθεί να γίνουν οι πρώτοι μας γονείς. Ο Κύριος υπεσχέθη στον Αδάμ μεγάλες ευλογίες: «Σε έχω ορίσει να είσαι επικεφαλής. Πλήθος εθνών θα προέλθουν από εσένα, και εσύ είσαι άρχοντας υπεράνω αυτών για πάντα» (Δ&Δ 107:55).

Η Εύα ήταν «η μητέρα όλων των ζώντων» (Μωυσή 4:26). Ο Θεός ένωσε τον Αδάμ και την Εύα με γάμο, διότι «δεν ήταν καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος» (Μωυσή 3:18, βλέπε, επίσης, Προς Κορινθίους Α΄ 11:11). Εκείνη ανέλαβε το ίδιο μερίδιο ευθύνης με τον Αδάμ και επίσης θα λάβει τις αιώνιες ευλογίες του.

Για διδασκάλους: Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στην αρχή ενός τμήματος, προκειμένου να ανοίξετε τη συζήτηση και παραπέμψτε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας στις γραφές για να βρουν περισσότερες πληροφορίες. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος ενός τμήματος, προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν και να συζητήσουν τη σημασία όσων έχουν διαβάσει και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους.

- Τι μπορούμε να μάθουμε από τα παραδείγματα του Αδάμ και της Εύας;

Ο κήπος της Εδέμ

- Υπό ποιες συνθήκες ζούσαν ο Αδάμ και η Εύα στον κήπο της Εδέμ;

Όταν ο Αδάμ και η Εύα τοποθετήθηκαν στον κήπο της Εδέμ, δεν ήταν ακόμη θνητοί. Σε αυτήν την κατάσταση «δε θα είχαν παιδιά» (Νεφί Β΄ 2:23). Δεν υπήρχε θάνατος. Είχαν *υλική* ζωή, διότι το πνεύμα τους κατοικούσε στο υλικό τους σώμα, το οποίο ήταν από χώμα της γης (βλέπε Μωυσή 6:59, Αβραάμ 5:7). Είχαν *πνευματική* ζωή, διότι ήταν στην παρουσία του Θεού. Δεν είχαν κάνει ακόμη μία επιλογή μεταξύ του καλού και του κακού.

Ο Θεός τους προσέταξε να αποκτήσουν παιδιά. Είπε: «Να είστε παραγωγικοί και να πληθύνετε και να γεμίσετε τη γη, και να την κυριεύσετε, και να εξουσιάσετε... κάθε ζωντανό που κινείται επάνω στη γη» (Μωυσή 2:28). Ο Θεός τους είπε ότι θα μπορούσαν ελεύθερα να φάνε από κάθε δένδρο στον κήπο εκτός από ένα, το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Για το δένδρο εκείνο, ο Θεός είπε: «Την ημέρα κατά την οποία θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις» (Μωυσή 3:17).

Ο Σατανάς, μη γνωρίζοντας το σκεπτικό του Θεού, αλλά επιδιώκοντας να καταστρέψει το σχέδιό Του, πήγε στην Εύα, στον κήπο της Εδέμ. Την έβαλε σε πειρασμό να φάει τον καρπό από το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Την καθησύχασε ότι εκείνη και ο Αδάμ δεν θα πέθαιναν, αλλά θα «[γίνονταν] θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό» (Μωυσή 4:11). Η Εύα υπέκυψε στον πειρασμό και έφαγε τον καρπό. Όταν ο Αδάμ έμαθε τι συνέβη, επέλεξε να δοκιμάσει κι αυτός. Οι αλλαγές που επέπεσαν στον Αδάμ και την Εύα, επειδή έφαγαν τον καρπό, ονομάζονται πτώση.

Ο αποχωρισμός του Αδάμ και της Εύας από τον Θεό

- Ποιες υλικές και πνευματικές αλλαγές συνέβησαν στον Αδάμ και την Εύα ως αποτέλεσμα της παραβάσεώς τους;

Επειδή ο Αδάμ και η Εύα είχαν φάει τον καρπό από το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού, ο Κύριος τους απέπεμψε από τον κήπο της Εδέμ στον κόσμο. Η υλική τους κατάσταση άλλαξε ως αποτέλεσμα του γεγονότος ότι έφαγαν από τον απαγορευμένο καρπό. Όπως είχε υποσχεθεί ο Θεός, έγιναν θνητοί. Εκείνοι και τα παιδιά τους θα βίωναν ασθένεια, πόνο και υλικό θάνατο.

Εξαιτίας της παραβάσεώς τους, ο Αδάμ και η Εύα υπέστησαν επίσης πνευματικό θάνατο. Αυτό σήμαινε ότι εκείνοι και τα παιδιά τους δεν μπορούσαν να βαδίσουν και να μιλήσουν πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό. Ο Αδάμ και η Εύα και τα παιδιά τους αποχωρίστηκαν τον Θεό τόσο σωματικώς όσο και πνευματικώς.

Σπουδαίες ευλογίες ήταν το αποτέλεσμα της παραβάσεως

- Πώς μας δίδει ευκαιρίες η πτώση να γίνουμε περισσότερο σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας;

Ορισμένοι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Αδάμ και η Εύα διέπραξαν σοβαρή αμαρτία, όταν έφαγαν από το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Εντούτοις, οι γραφές των τελευταίων ημερών μάς βοηθούν να καταλάβουμε ότι η πτώση τους ήταν ένα απαραίτητο βήμα στο σχέδιο της ζωής και μία μεγάλη ευλογία σε όλους εμάς. Χάριν της πτώσεως έχουμε ευλογηθεί με υλικό σώμα, το δικαίωμα να επιλέγουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό και την ευκαιρία να αποκτήσουμε αιωνία ζωή. Κανένα από αυτά τα προνόμια δεν θα ήταν δικό μας, εάν ο Αδάμ και η Εύα είχαν παραμείνει στον κήπο.

Μετά την πτώση, η Εύα είπε: «Αν δεν ήταν η παράβασή μας, ποτέ δε θα είχαμε σπέρμα [παιδιά] και ποτέ δεν θα γνωρίζαμε το καλό και το κακό, και τη χαρά της λύτρωσής μας, και την αιώνια ζωή που ο Θεός δίνει σε όλους τους υπάκουους» (Μωυσή 5:11).

Ο προφήτης Λεχί εξήγησε:

«Και τώρα, ιδέστε, αν ο Αδάμ δεν είχε κάνει παράβαση, δε θα είχε πέσει [αποκοπεί από την παρουσία του Θεού], αλλά θα είχε παραμείνει στον κήπο της Εδέμ. Και όλα όσα είχαν δημιουργηθεί θα είχαν παραμείνει στην ίδια κατάσταση στην οποία ήταν όταν δημιουργήθηκαν...

»Και δεν θα είχαν παιδιά. Επομένως, θα είχαν παραμείνει σε κατάσταση αθωότητας, χωρίς να έχουν αγαλλίαση, γιατί δε γνώριζαν την αθλιότητα, χωρίς να κάνουν καλό, γιατί δεν γνώριζαν την αμαρτία.

»Αλλ' όμως, για ιδέστε, τα πάντα έχουν γίνει με τη σοφία εκείνου που γνωρίζει τα πάντα.

»Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι, και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β' 2:22–25).

- Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να γνωρίζουμε σχετικώς με την πτώση και πώς αυτή μας επηρεάζει;

Επιπρόσθετες γραφές

- Νεφί Α' 5:11, Νεφί Β' 2:20 (ο Αδάμ και η Εύα πρώτοι γονείς, οικογένεια)
- Νεφί Β' 2:14–21 (αντίθεση και η πτώση· η ζωή μία δοκιμασία)
- Νεφί Β' 2:22–26 (η πτώση μέρος του σχεδίου σωτηρίας)

Το Άγιο Πνεύμα

Κεφάλαιο 7ο

Το Άγιο Πνεύμα πήγε στον Αδάμ και την Εύα

- Γιατί ο Αδάμ και η Εύα χρειάζονταν την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος;

Αφού ο Αδάμ και η Εύα έφυγαν από τον κήπο της Εδέμ, άρχισαν να καλλιεργούν τη γη και να κάνουν άλλες εργασίες για τη διαβίωσή τους. Είχαν πολλά παιδιά και οι υιοί και οι θυγατέρες τους παντρεύθηκαν επίσης και απέκτησαν παιδιά (βλέπε Μωυσή 5:1–3). Συνεπώς, τα παιδιά-πνεύματα του Επουράνιου Πατρός μας άρχισαν να φεύγουν από την παρουσία Του, προκειμένου να έλθουν στη γη, όπως τους είχε γίνει η υπόσχεση (βλέπε Αβραάμ 3:24–25). Καθώς έρχονταν στη γη, η ανάμνηση της επουράνιας οικίας τους τούς αφαιρέθηκε. Όμως ο Πατέρας μας δεν τα απέκλεισε από την επιρροή Του. Απέστειλε το Άγιο Πνεύμα να παρηγορεί, να βοηθά και να καθοδηγεί όλα τα παιδιά-πνεύματά Του.

Ο Αδάμ και η Εύα καλούσαν τον Επουράνιο Πατέρα με προσευχή. Τους μιλούσε και τους έδιδε εντολές, στις οποίες υπάκουαν. Ένας άγγελος του Κυρίου ήλθε και δίδαξε τον Αδάμ και την Εύα το σχέδιο σωτηρίας. Ο Κύριος απέστειλε το Άγιο Πνεύμα να καταθέσει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό και να διδάξει στον Αδάμ και την Εύα το ευαγγέλιο. (Βλέπε Μωυσή 5:4–9.)

Μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, ο Αδάμ «άρχισε να προφητεύει σχετικά με όλες τις οικογένειες της γης, λέγοντας: Ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού, γιατί εξαιτίας της παράβασής μου ανοίχτηκαν τα μάτια μου, και σε τούτη τη ζωή θα έχω χαρά, και πάλι με τη σάρκα μου θα δω τον Θεό» (Μωυσή 5:10). Χάριν της μαρτυρίας του Αγίου Πνεύματος στην Εύα, είπε

Για διδασκάλους: Όταν καλείτε τα μέλη της τάξεως με το όνομά τους, γνωρίζουν ότι σας είναι σημαντικά και ότι ενδιαφέρεστε για αυτά. Μάθετε το όνομά τους και αποκαλέστε τους με το όνομά τους κατά τη διάρκεια κάθε μαθήματος. Βοηθήστε τα να μάθουν το όνομα μεταξύ των.

η τελευταία: «Αν δεν ήταν η παράβασή μας, ποτέ δε θα είχαμε σπέρμα και ποτέ δε θα γνωρίζαμε το καλό και το κακό, και τη χαρά της λύτρωσής μας, και την αιώνια ζωή που ο Θεός δίνει σε όλους τους υπάκουους» (Μωυσή 5: 11).

- Πώς είναι παρόμοια η ανάγκη μας για καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα με εκείνη του Αδάμ και της Εύας;

Χαρακτηριστικά του Αγίου Πνεύματος

- Πώς διαφέρει το Άγιο Πνεύμα από τον Πατέρα και τον Υιό; Γιατί είναι σημαντική αυτή η διαφορά για εμάς;

Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα μέλος της Θεϊκής Κεφαλής (βλέπε Ιωάννου Α΄ 5:7, Δ&Δ 20:28). Είναι «άτομο Πνεύματος» (Δ&Δ 130:22). Μπορεί να είναι μόνον σε ένα μέρος κάθε φορά, αλλά η επιρροή Του μπορεί να είναι παντού ταυτοχρόνως.

Ο Επουράνιος Πατέρας, ο Ιησούς Χριστός και το Άγιο Πνεύμα αποκαλούνται Θεϊκή Κεφαλή. Είναι ενιαίοι σε σκοπό. Ο καθένας έχει μία σημαντική ανάθεση στο σχέδιο σωτηρίας. Ο Επουράνιος Πατέρας είναι ο Πατέρας και ο άρχων μας. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο αποκαλύπτων και καταθέτων μαρτυρία για όλη την αλήθεια.

Το Άγιο Πνεύμα είναι ο αγγελιαφόρος του Επουράνιου Πατρός μας και αποτελεί ειδική δωρεά για εμάς (βλέπε κεφάλαιο 21 σε αυτό το βιβλίο).

Η αποστολή του Αγίου Πνεύματος

- Ποιες είναι ορισμένες εκ των αληθειών που μας αποκαλύπτει το Άγιο Πνεύμα;

Η αποστολή του Αγίου Πνεύματος είναι να καταθέτει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό και για την αλήθεια των πάντων.

Το Άγιο Πνεύμα θα μας καταθέσει μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας (βλέπε Νεφί Γ΄ 28:11, Δ&Δ 20:27). Θα μας αποκαλύψει ότι ο Επουράνιος Πατέρας είναι ο Πατέρας

των πνευμάτων μας. Θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι μπορούμε να υπερυψωθούμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. (Βλέπε Προς Ρωμαίους 8:16–17.) Οι προφήτες του Κυρίου έχουν υποσχεθεί: «Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίζετε την αλήθεια των πάντων» (Μορόνι 10:5).

Χωρίς το Άγιο Πνεύμα, δεν θα μπορούσαμε να γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Κανένας δεν μπορεί να πει τον Ιησού Κύριο, παρά μονάχα διαμέσου του Αγίου Πνεύματος» (Προς Κορινθίους Α΄ 12:3). Ο Ίδιος ο Σωτήρας είπε: «Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» (Κατά Ιωάννην 17:3). Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος οδηγούμεθα να κατανοήσουμε και να ζήσουμε σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Η δύναμη πειθούς του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο μεγάλη, ώστε δεν μπορεί να υπάρξει καμία αμφιβολία ότι αυτό που μας αποκαλύπτει είναι αληθινό. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Όταν κάποιος έχει την εκδήλωση από το Άγιο Πνεύμα, αφήνει μία ανεξίτηλη εντύπωση στην ψυχή του, κάτι που δεν διαγράφεται εύκολα. Είναι το Πνεύμα που μιλά στο πνεύμα, και έρχεται με δύναμη πειθούς. Η εκδήλωση ενός αγγέλου ή ακόμη και του ίδιου του Υιού του Θεού θα εντυπωσίαζε το μάτι και το νουν και τελικώς θα εξασθενούσε, αλλά οι εντυπώσεις του Αγίου Πνεύματος βυθίζονται περισσότερο στην ψυχή και είναι πιο δύσκολο να διαγραφούν» (*Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Joseph Fielding Smith Jr., 5 τόμοι [1957–66], 2:151).

Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε επίσης: «Μέσω του Αγίου Πνεύματος η αλήθεια είναι σαν μια κλωστή και υφάινεται σε κάθε μέρος του σώματος, ούτως ώστε να μην μπορεί να λησμονηθεί» (*Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι [1954–56], 1:48).

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να γίνουμε άξιοι, ούτως ώστε να λάβουμε αυτόν τον ειδικό αγγελιαφόρο και μάρτυρα για τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Ιησού Χριστό.

- Σκεφθείτε στιγμές όπου το Άγιο Πνεύμα σάς βοήθησε να μεγαλώσετε τη μαρτυρία σας. Όπως κρίνετε κατάλληλο, μιλήστε για ορισμένες από αυτές τις εμπειρίες με μέλη της τάξεως ή της οικογενείας.

Επιπρόσθετες γραφές

- Μωυσή 5 (η ιστορία της οικογενείας του Αδάμ)
- Δ&Δ 130:22 (προσδιορισμός του Αγίου Πνεύματος)
- Κατά Ιωάννην 14:26, 15:26, 16:13, Κατά Λουκάν 12:12, Νεφί Β' 31:18, 32:5, 8, 33:1, Άλμα 14:11, Νεφί Γ' 27:20, Νεφί Δ' 1:48, Μορόνι 10:6-7, Δ&Δ 8:2-3, 11:12-13, 20:26 (ρόλοι του Αγίου Πνεύματος)

Προσευχή στον Επουράνιο Πατέρα μας

Κεφάλαιο 8ο

Τι είναι η προσευχή;

Ο Ιησούς δίδαξε: «Πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου» (Νεφί Γ΄ 18:19).

Η προσευχή είναι μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες που έχουμε, ενώ είμαστε εδώ επί γης. Μέσω προσευχής μπορούμε να επικοινωνούμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας και να επιζητούμε την καθοδήγηση Του καθημερινώς.

Η προσευχή είναι η ειλικρινής, εγκάρδια συνομιλία με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Θα πρέπει να προσευχόμαστε στον Θεό και σε κανέναν άλλον. Δεν προσευχόμαστε σε οιονδήποτε άλλο άτομο ούτε σε οτιδήποτε έχει φτιαχτεί από τον άνθρωπο ή τον Θεό (βλέπε Έξοδος 20:3–5).

Γιατί προσευχόμαστε;

Η προσευχή ήταν από την αρχή του κόσμου σημαντικό μέρος του ευαγγελίου. Ένας άγγελος του Κυρίου προσέταξε τον Αδάμ και την Εύα να μετανοήσουν και να επικαλεσθούν τον Θεό στο όνομα του Υιού (βλέπε Μωυσή 5:8). Αυτή η εντολή δεν αφαιρέθηκε ποτέ. Η προσευχή θα μας βοηθήσει να πλησιάσουμε τον Θεό. Όλες οι

Για διδασκάλους: Το κεφάλαιο αυτό είναι οργανωμένο υπό πέντε τμήματα, το καθένα με μία επικεφαλίδα. Κάθε επικεφαλίδα είναι μία ερώτηση για την προσευχή. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ερωτήσεις ως οδηγό για το μάθημά σας. Εάν η διάταξη της αιθούσης επιτρέπει τη συζήτηση σε μικρές ομάδες, σκεφθείτε να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως σε ομάδες των δύο ή τεσσάρων. Αναθέστε σε κάθε ομάδα ένα από τα τμήματα στο κεφάλαιο. Βάλτε κάθε ομάδα να διαβάσει και να συζητήσει το τμήμα που της είχε ανατεθεί και να πει προσωπικές εμπειρίες, οι οποίες έχουν σχέση με αυτό. Κατόπιν συζητήστε τα πέντε τμήματα ως τάξη, εστιάζοντας την προσοχή στις ερωτήσεις οι οποίες ενδιαφέρουν περισσότερο τα μέλη της τάξεως.

οκέψεις μας, τα λόγια μας και οι πράξεις μας επηρεάζονται από τις προσευχές μας.

Θα πρέπει να προσευχόμαστε για δύναμη να ανθιστάμεθα στους πειρασμούς του Σατανά και των οπαδών του (βλέπε Νεφί Γ΄ 18:15, Δ&Δ 10:5). Θα πρέπει να προσευχόμαστε για να εξομολογούμαστε τις αμαρτίες μας στον Θεό και να Του ζητούμε να μας συγχωρήσει (βλέπε Άλμα 38:14).

Θα πρέπει να προσευχόμαστε για την καθοδήγηση και βοήθεια του Κυρίου κατά την καθημερινή μας ζωή. Χρειάζεται να προσευχόμαστε για την οικογένεια και τους φίλους μας, τους πλησίον μας, την καλλιέργεια και τα ζώα μας, την καθημερινή μας εργασία και τις άλλες μας δραστηριότητες. Θα πρέπει να προσευχόμαστε για προστασία από τους εχθρούς μας. (Βλέπε Άλμα 34:17–27.)

Θα πρέπει να προσευχόμαστε για να εκφράζουμε αγάπη στον Επουράνιο Πατέρα μας και να αισθανόμαστε πιο κοντά σε Εκείνον. Θα πρέπει να προσευχόμαστε στον Πατέρα μας για να Τον ευχαριστούμε για την ευημερία και τις ανέσεις μας και για όλα όσα μας δίδει κάθε ημέρα (βλέπε Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 5:18). Χρειάζεται να προσευχόμαστε για να ζητούμε από τον Επουράνιο Πατέρα μας δύναμη να ζούμε σύμφωνα με το ευαγγέλιο.

Θα πρέπει να προσευχόμαστε ούτως να συνεχίζουμε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι, το οποίο οδηγεί στην αιώνια ζωή. Πρέπει να προσευχόμαστε στον Θεό, τον αίτιο πάσης χρηστότητας, ούτως ώστε να είμαστε ενάρετοι στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας.

- Πώς σας έχει βοηθήσει η προσευχή να πλησιάσετε τον Επουράνιο Πατέρα;

Πότε θα πρέπει να προσευχόμαστε;

Μπορούμε να προσευχόμαστε όποτε αισθανόμαστε την ανάγκη να επικοινωνήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας, είτε σιωπηλά είτε δυνατά. Ενίοτε, χρειάζεται να είμαστε μόνοι όπου μπορούμε να ξεχειλίσουμε την ψυχή μας με προσευχή προς Εκείνον (βλέπε Κατά Ματθαίον 6:6). Επιπροσθέτως, μπορούμε να προσευχόμαστε κατά τη διάρκεια των καθημερινών μας δραστηριοτήτων. Μπορούμε να

προσευχόμαστε ενώ είμαστε σε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας, στο σπίτι, περιπατώντας σε ένα μονοπάτι ή σε έναν δρόμο, όταν εργαζόμαστε, όταν προετοιμάζουμε ένα γεύμα ή οπουδήποτε κι αν είμαστε και οτιδήποτε κι αν κάνουμε. Μπορούμε να προσευχόμαστε οποτεδήποτε την ημέρα ή τη νύκτα. Μπορούμε να προσευχόμαστε, όταν είμαστε μόνοι ή όταν είμαστε με άλλους ανθρώπους. Μπορούμε να έχουμε τον Επουράνιο Πατέρα μας στις σκέψεις μας πάντοτε (βλέπε Άλμα 34:27). Μπορούμε «να προσευχόμαστε] πάντα» (Δ&Δ 10:5).

Ενίοτε, δεν αισθανόμαστε να προσευχηθούμε. Ενδεχομένως να είμαστε θυμωμένοι ή αποθαρρυσμένοι ή αναστατωμένοι. Εκείνες τις στιγμές θα πρέπει να καταβάλουμε ειδική προσπάθεια να προσευχηθούμε (βλέπε Νεφί Β΄ 32:8–9).

Θα πρέπει έκαστος να προσεύχεται κατά μόνας τουλάχιστον κάθε νύκτα και κάθε πρωί. Οι γραφές κάνουν λόγο περί προσευχής το πρωί, τη μεσημβρία και το βράδυ (βλέπε Άλμα 34:21).

Έχουμε προσταχθεί να έχουμε οικογενειακές προσευχές, ούτως ώστε η οικογένειά μας να μπορεί να ευλογηθεί (βλέπε Νεφί Γ΄ 18:21). Οι ηγέτες της Εκκλησίας μας μάς έχουν συμβουλευσει να προσευχόμαστε ως οικογένεια κάθε πρωί και κάθε νύκτα.

Έχουμε επίσης το προνόμιο να προσευχόμαστε, προκειμένου να δίδουμε ευχαριστίες και να ζητούμε την ευλογία του φαγητού, πριν από κάθε γεύμα.

Ανοίγουμε και κλείνουμε όλες τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας με προσευχή. Ευχαριστούμε τον Κύριο για τις ευλογίες Του και ζητούμε τη βοήθειά Του, ούτως ώστε να μπορούμε να λατρεύουμε κατά τρόπον που Τον ευχαριστεί.

Πώς θα πρέπει να προσευχόμαστε;

Όπου κι αν είμαστε, είτε είμαστε όρθιοι είτε γονατιστοί ή προσευχόμαστε δυνατά ή σιωπηλά ή προσευχόμαστε κατά μόνας ή εκ μέρους μίας ομάδος, θα πρέπει να προσευχόμαστε πάντοτε με πίστη «με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική» (Μορόνι 10:4).

Καθώς προσευχόμαστε στον Επουράνιο Πατέρα μας, θα πρέπει να Του λέμε τι αισθανόμαστε πραγματικώς στην καρδιά μας, να

Του εκμυστηρευόμαστε πράγματα, να Του ζητούμε συγχώρηση, να Τον παρακαλούμε, να Τον ευχαριστούμε, να εκφράζουμε την αγάπη μας για Εκείνον. Δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνουμε ασήμαντα λόγια και φράσεις (βλέπε Κατά Ματθαίον 6:7–8). Θα πρέπει πάντοτε να ζητούμε να γίνει το θέλημά Του, ενθυμούμενοι ότι αυτό που επιθυμούμε μπορεί να μην είναι το καλύτερο για εμάς (βλέπε Νεφί Γ΄ 18:20). Στο τέλος της προσευχής μας, κλείνουμε στο όνομα του Ιησού Χριστού (βλέπε Νεφί Γ΄ 18:19).

Πώς εισακούονται οι προσευχές;

- Γιατί νομίζετε ότι οι απαντήσεις σε προσευχές δεν είναι αμέσως εμφανείς; Γιατί νομίζετε ότι οι απαντήσεις σε προσευχές δεν έρχονται πάντοτε, όταν τις θέλουμε ή με τον τρόπο που τις θέλουμε;

Οι ειλικρινείς μας προσευχές πάντοτε εισακούονται. Ενίοτε η απάντηση μπορεί να είναι όχι, διότι αυτό που έχουμε ζητήσει, δεν θα ήταν το καλύτερο για εμάς. Ενίοτε η απάντηση είναι ναι, και έχουμε ένα ζεστό, ευχάριστο αίσθημα σχετικώς με αυτό που θα πρέπει να κάνουμε (βλέπε Δ&Δ 9:8–9). Ενίοτε, η απάντηση είναι «περίμενε λίγο». Οι προσευχές μας εισακούονται πάντοτε τον καιρό και κατά τον τρόπο που γνωρίζει ο Κύριος ότι θα μας βοηθήσει περισσότερο.

Ενίοτε, ο Κύριος απαντά στις προσευχές μας μέσω άλλων ανθρώπων. Ένας καλός φίλος, ο/η σύζυγος, ο γονέας ή άλλο μέλος της οικογενείας, ένας ηγέτης της Εκκλησίας, ένας ιεραπόστολος—κάποιο από αυτά τα άτομα μπορεί να έχει την έμπνευση να επιτελέσει πράξεις, οι οποίες θα απαντήσουν στις προσευχές μας. Ένα παράδειγμα αυτού είναι η εμπειρία μίας νέας μητέρας, της οποίας το μωρό τραυματίστηκε σε ένα ατύχημα στο σπίτι. Δεν μπορούσε με κανέναν τρόπο να πάει το μωρό σε έναν ιατρό. Ήταν νέα στη γειτονιά και δεν γνώριζε τους γείτονές της. Η νέα μητέρα προσεχγήθηκε για βοήθεια. Σε λίγα λεπτά, ένας γείτονας ήλθε στην πόρτα, λέγοντας: «Αισθανόμουν ότι έπρεπε να έλθω και να δω εάν χρειάζοσιν βοήθεια». Ο γείτονας βοήθησε τη νέα μητέρα να πάει το μωρό σε έναν ιατρό.

Συχνά ο Θεός μάς δίδει την ικανότητα να βοηθήσουμε στην απάντηση των δικών μας προσευχών. Καθώς προσευχόμαστε για βοήθεια, θα πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε, προκειμένου να επιτύχουμε αυτά που επιθυμούμε.

Όταν ζούμε σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και προσευχόμαστε πάντοτε, θα έχουμε αγαλλίαση και ευδαιμονία. «Να είσαι ταπεινόφρονος. Και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε οδηγήσει από το χέρι, και θα σου δώσει εκπλήρωση των προσευχών σου» (Δ&Δ 112:10).

- Με ποιους τρόπους έχει εισακούσει ο Επουράνιος Πατέρας τις προσευχές σας;

Επιπρόσθετες γραφές και άλλες πηγές

- Ιακώβου 1:5 (για τι να προσευχόμαστε)
- Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 5:17, Ψαλμός 55:17, Νεφί Β΄ 32:9 (πότε να προσευχόμαστε)
- Άλμα 34:26 (πού να προσευχόμαστε)
- Νεφί Γ΄ 19:6, 24 (πώς να προσευχόμαστε)
- Δ&Δ 88:63–65 (πώς εισακούονται οι προσευχές)
- Μορόνι 10:3–5, Άλμα 37:37 (υποσχέσεις για προσευχή)
- Ιακώβου 5:16 (η δύναμη της προσευχής από ένα ενάρετο άτομο)
- Bible Dictionary, “Prayer,” 753

Προφήτες του Θεού

Κεφάλαιο 9ο

Οι προφήτες είναι οι αντιπρόσωποι του Θεού επί γης

• Ποιες δυνάμεις και χαρίσματα έχει ένας προφήτης;

«Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες» (Αμώς 3:7).

Πολλοί άνθρωποι ζουν στο σκότος, αβέβαιοι για το θέλημα του Θεού. Πιστεύουν ότι οι ουρανοί είναι κλειστοί και ότι οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίζουν τους κινδύνους του κόσμου μόνοι. Πόσο τυχεροί είναι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών! Γνωρίζουμε ότι ο Θεός επικοινωνεί με την Εκκλησία μέσω του προφήτου Του. Με καρδιά πλήρη ευγνωμοσύνης οι Άγιοι σε όλον τον κόσμο τραγουδούν: «Φχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη, που σήμερα μας οδηγεί» (*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 36).

Ο προφήτης είναι ένας άνδρας κεκλημένος υπό του Θεού να είναι ο αντιπρόσωπός Του επί γης. Όταν ένας προφήτης μιλά για τον Θεό, είναι σαν να μιλούσε ο Θεός (βλέπε Δ&Δ 1:38). Ο προφήτης είναι επίσης ειδικός μάρτυς του Χριστού και καταθέτει μαρτυρία για τη θεϊκότητά Του και διδάσκει το ευαγγέλιό Του. Ο προφήτης διδάσκει την αλήθεια και ερμηνεύει τον λόγο του Θεού. Καλεί τους ανόμους σε μετάνοια. Λαμβάνει αποκαλύψεις και καθοδήγηση από τον Κύριο προς όφελός μας. Μπορεί να δει στο μέλλον και να προφητεύσει επερχόμενα γεγονότα, ούτως ώστε ο κόσμος να προειδοποιηθεί.

Ο προφήτης μπορεί να προέρχεται από οιοσδήποτε συνθήκες στη ζωή. Μπορεί να είναι νέος ή ηλικιωμένος, άκρως μορφωμένος ή απαίδευτος. Μπορεί να είναι αγρότης, δικηγόρος ή διδάσκαλος. Οι αρχαίοι προφήτες φορούσαν χιτώνες και έφεραν βακτηρίες. Οι σύγχρονοι προφήτες φορούν κοστούμια και φέρουν χαρτοφύλακες. Τότε τι προσδιορίζει έναν αληθινό προφήτη; Ο αληθινός

Τζόζεφ Σμιθ

Μπρίγκαμ Γιανγκ

Τζων Τέιλορ

Ουίλφορντ Γούντροφ

Λορέντζο Σνόου

Τζόζεφ Φ. Σμιθ

Χίμπερ Γκραντ

Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ντέιβιντ ΜακΚέι

Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ

Χάρολντ Λη

Σπένσερ Κίμπαλ

Έζρα Ταφτ Μπένσον

Χάουαρντ Χάντερ

Γκόρντον Χίνκλι

Τόμας Μόνσον

προφήτης επιλέγεται πάντοτε από τον Θεό και καλείται μέσω κατάλληλης εξουσίας της ιεροσύνης (βλέπε Άρθρα της Πίστεως 1:5).

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών υποστηρίζουν την Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα Αποστόλους ως προφήτες. Εντούτοις, όταν μιλάμε για «τον προφήτη της Εκκλησίας», εννοούμε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας, ο οποίος είναι Πρόεδρος της ανωτέρας ιεροσύνης.

Διαμέσου των αιώνων, ο Θεός καλούσε προφήτες να ηγούνται της ανθρωπότητας

- Με ποιους τρόπους έχουν οδηγήσει οι προφήτες τα τέκνα του Θεού κατά το παρελθόν;

Υπάρχουν προφήτες επί γης από τις ημέρες του Αδάμ. Οι εμπειρίες αυτών των μεγάλων ανδρών μας συναρπάζουν και μας εμπνέουν. Ο Μωυσής, ένας προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, οδήγησε χιλιάδες εκ του λαού του έξω από την Αίγυπτο και τη σκλαβιά στην γη της επαγγελίας. Έγραψε τα πρώτα πέντε βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης και κατέγραψε τις Δέκα Εντολές. Ο Νεφί, ένας προφήτης του Βιβλίου του Μόρμον, ταξίδευσε από την Ιερουσαλήμ προς την αμερικανική ήπειρο, 600 έτη πριν από τη γέννηση του Χριστού.

Αυτός ο μέγας ηγέτης και αποικιστής μας έδωσε πολλά σημαντικά γραπτά στο Βιβλίο του Μόρμον. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής επελέγη για να προετοιμάσει τον κόσμο για την έλευση του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, ενός προφήτου των τελευταίων ημερών, ο Κύριος αποκατέστησε την Εκκλησία. Ο Τζόζεφ Σμιθ επίσης μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον, ενώ ήταν νεαρός άνδρας.

- Τι έχετε μάθει από τη ζωή και τις διδασκαλίες των προφητών;

Έχουμε έναν ζώντα προφήτη επί γης σήμερα

- Γιατί χρειαζόμαστε έναν ζώντα προφήτη σήμερα;

Έχουμε έναν προφήτη ο οποίος ζει επί γης σήμερα. Ο προφήτης αυτός είναι Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Έχει το δικαίωμα στην αποκάλυψη για ολόκληρη την Εκκλησία. Κρατά «τα κλειδιά του βασιλείου», που σημαίνει ότι έχει την εξουσία να διευθύνει ολόκληρη την Εκκλησία

και το βασίλειο του Θεού επί γης, συμπεριλαμβανομένης της διαχειρίσεως των διατάξεων της ιεροσύνης (βλέπε Κατά Ματθαίον 16:19). Κανένα άτομο πλην του εκλεκτού προφήτου και Προέδρου δεν μπορεί να λάβει το θέλημα του Θεού για ολόκληρη την Εκκλησία. Ο Κύριος είπε: «Δεν υπάρχει ποτέ παρά μόνο ένας επάνω στη γη κατά μία εποχή στον οποίο αυτή η εξουσία και τα κλειδιά αυτής της ιεροσύνης να έχουν απονεμηθεί» (Δ&Δ 132:7). Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας βοηθάται από τους συμβούλους του στην Πρώτη Προεδρία και τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα, οι οποίοι είναι επίσης προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Θα πρέπει να κάνουμε αυτά τα πράγματα που μας λένουν οι προφήτες να κάνουμε. Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ είπε ότι δεν θα επιτραπεί ποτέ σε έναν προφήτη να βγάλει την Εκκλησία από τον σωστό δρόμο:

«Ο Κύριος δεν θα επιτρέψει ούτε σε εμένα ούτε σε κανέναν άλλον άνδρα, ο οποίος ισταται ως Πρόεδρος αυτής της Εκκλησίας, να σας βγάλει από τον σωστό δρόμο. Δεν θα συμβεί. Δεν είναι στον νουν του Θεού. Εάν επρόκειτο να το επιχειρήσω, ο Κύριος θα με ανέτρεπε» (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199).

- Με ποιους τρόπους έχει επηρεάσει την Εκκλησία ο ζων προφήτης;

Θα πρέπει να υποστηρίξουμε τον προφήτη του Κυρίου

- Τι μπορούμε να κάνουμε για να ακολουθούμε και να υποστηρίξουμε τον προφήτη;

Πολλοί άνθρωποι ευρίσκουν εύκολο να πιστεύουν σε προφήτες του παρελθόντος. Όμως είναι πολύ πιο σπουδαίο να πιστεύουμε και να ακολουθούμε τον ζώντα προφήτη. Σηκώνουμε το χέρι μας, για να υποστηρίξουμε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή.

Πώς μπορούμε να υποστηρίξουμε τον προφήτη; Θα πρέπει να προσευχόμαστε για εκείνον. Τα φορτία του είναι βαρέα και χρειάζεται την ενδυνάμωση από τις προσευχές των Αγίων.

Θα πρέπει να μελετούμε τα λόγια του. Θα πρέπει να ακούμε τις ομιλίες του στη συνέλευση. Μπορούμε επίσης να γίνουμε συνδρομητές στο *Ensign* ή τη *Λιαχόνα* ούτως ώστε να μπορούμε να διαβάσουμε τις ομιλίες του στη συνέλευση και άλλα μηνύματα που δίδει.

Θα πρέπει να ακολουθούμε πλήρως τις εμπνευσμένες διδασκαλίες του. Δεν θα πρέπει να επιλέγουμε να ακολουθούμε μέρος των εμπνευσμένων συμβουλών του και να απορρίπτουμε αυτά που είναι δυσάρεστα ή δύσκολα. Ο Κύριος μάς προσέταξε να ακολουθούμε τις εμπνευσμένες διδασκαλίες του προφήτου Του:

«Πρέπει να δώσεις προσοχή σε όλα τα λόγια του και τις εντολές που θα σου δίνει καθώς τις λαβαίνει, βαδίζοντας με κάθε αγιότητα εμπρός μου.

»Γιατί το λόγο του θα τον λαβαίνετε σαν από το δικό μου στόμα, με όλη την υπομονή και πίστη» (Δ&Δ 21:4–5).

Ο Κύριος δεν θα επιτρέψει ποτέ στον Πρόεδρο της Εκκλησίας να μας βγάλει από τον σωστό δρόμο.

- Τι δίδαξε ή σε τι έδωσε εκ νέου έμφαση προσφάτως ο Πρόεδρος της Εκκλησίας;

Μεγάλες ευλογίες ακολουθούν την υπακοή στον προφήτη

Εάν υπακούμε, ο Κύριος υπόσχεται: «Οι πύλες της κόλασης δε θα περιοχύσουν εναντίον σας. Μάλιστα, και ο Κύριος ο Θεός θα σκορπίσει τις δυνάμεις του σκότους από εμπρός σας, και θα κάνει τους ουρανοί να σεισθούν για το καλό σας, και τη δόξα του ονόματός του» (Δ&Δ 21:6). Όταν κάνουμε όπως μας καθοδηγεί ο προφήτης μας, οι ευλογίες εκχύνονται από τους ουρανοί.

Προκειμένου να ίσταται, η αληθινή Εκκλησία πρέπει να είναι «εποικοδομη[μένη] επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός» (Προς Εφεσίους 2:20). Έχουμε ευλογηθεί σε αυτόν τον επισφαλής κόσμο να έχουμε έναν προφήτη μέσω του οποίου ο Κύριος αποκαλύπτει το θέλημά Του.

- Ποιες εμπειρίες είχατε όπου υπακούσατε τις συμβουλές του προφήτου;

Επιπρόσθετες γραφές

- Αριθμοί 12:6 (ο Θεός μιλά μέσω προφητών)
- Α΄ Σαμουήλ 9:9 (ο προφήτης καλείται βλέπων)
- Αμώς 3:7 (ο Θεός αποκαλύπτει τα απόκρυφα Του στους προφήτες)
- Μωσία 8:16–18 (ο βλέπων μπορεί να γνωρίζει πράγματα του παρελθόντος και πράγματα που θα έλθουν)
- Κατά Λουκάν 1:70 (ο Θεός μιλά μέσω προφητών)
- Δ&Δ 45:10, 15 (ο Θεός μιλά σήμερα όπως κατά τις αρχαία εποχή)
- Νεφί Α΄ 22:2 (από το Πνεύμα γίνονται γνωστά πράγματα στους προφήτες)
- Δ&Δ 68:3–5 (όταν οι δούλοι του Κυρίου ομιλούν καθώς έχουν εμπνευσθεί από το Άγιο Πνεύμα, είναι ο νους, το θέλημα και η φωνή του Κυρίου)
- Δ&Δ 107:65–67, 91–92 (καθήκοντα του Προέδρου της Εκκλησίας)
- Δ&Δ 43:1–7 (μόνον ο προφήτης έχει την εξουσιοδότηση να λαμβάνει αποκαλύψεις για την Εκκλησία)

Για διδασκάλους: Η αφήγηση εμπειριών και η κατάθεση μαρτυρίας προσκαλούν το Πνεύμα. Καθώς ολοκληρώνετε αυτό το μάθημα, σκεφθείτε να μιλήσετε για μία εμπειρία που είχατε όπου ακολούθησατε τη συμβουλή του Προέδρου της Εκκλησίας. Πείτε τη μαρτυρία σας για τον ζώντα προφήτη.

Γραφές

Κεφάλαιο 100

Οι γραφές είναι διαθέσιμες για εμάς σήμερα

- Ποιες είναι ορισμένες εκ των ευλογιών που απολαμβάνουμε σήμερα, επειδή είναι τόσο προσβάσιμες οι γραφές;

Όταν οι δούλοι του Κυρίου μιλούν ή γράφουν υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος, τότε τα λόγια τους γίνονται γραφές (βλέπε Δ&Δ 68:4). Από την αρχή ο Κύριος προσέταξε τους προφήτες Του να τηρούν χρονικό των αποκαλύψεών Του και των σχέσεών Του με τα τέκνα Του. Είπε: «Προστάζω όλους τους ανθρώπους, και στην ανατολή και στη δύση, και στο βορρά και στο νότο, και στα νησιά της θάλασσας, να γράψουν τα λόγια που τους λέω. Γιατί από τα βιβλία που θα γραφούν θα κρίνω τον κόσμο, κάθε άνθρωπο ανάλογα με τα έργα του, σύμφωνα με αυτό που έχει γραφεί» (Νεφί Β΄ 29:11).

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών αποδέχεται τέσσερα βιβλία ως γραφές: τη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Τα βιβλία αυτά αποκαλούνται βασικές γραφές της Εκκλησίας. Τα εμπνευσμένα λόγια των ζώντων προφητών μας είναι αποδεκτά επίσης ως γραφές.

Η Βίβλος

Η Βίβλος είναι μία συλλογή από ιερά γραπτά τα οποία περιέχουν τις αποκαλύψεις του Θεού στον άνθρωπο. Τα γραπτά αυτά καλύπτουν πολλούς αιώνες, από την εποχή του Αδάμ ως την εποχή κατά

Για διδασκάλους: Προκειμένου να τονώσετε τη συζήτηση περί των τεσσάρων βασικών γραφών, θα μπορούσατε να αναθέσετε σε κάθε μέλος της τάξεως ή της οικογενείας έναν αριθμό ανάμεσα στο 1 και το 4. Ζητήστε από τα άτομα με τον αριθμό 1 να διαβάσουν τι διδάσκει αυτό το κεφάλαιο σχετικά με τη Βίβλο, τα άτομα με τον αριθμό 2 να διαβάσουν τι διδάσκει αυτό το κεφάλαιο σχετικά με το Βιβλίο του Μόρμον, τα άτομα με τον αριθμό 3 να διαβάσουν τι διδάσκει αυτό το κεφάλαιο σχετικά με το Διδαχή και Διαθήκες και τα άτομα με τον αριθμό 4 να διαβάσουν τι διδάσκει αυτό το κεφάλαιο σχετικά με το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Κατόπιν ζητήστε τους να πουν τι έμαθαν.

την οποίαν ζούσαν οι Απόστολοι του Ιησού Χριστού. Εγράφησαν από πολλούς προφήτες, οι οποίοι έζησαν σε διάφορες εποχές στην ιστορία του κόσμου.

Η Βίβλος διαιρείται σε δύο τμήματα: την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη. Πολλές προφητείες στην Παλαιά Διαθήκη προλέγουν την έλευση ενός Σωτήρος και Λυτρωτή. Η Καινή Διαθήκη κάνει λόγο περί της ζωής αυτού του Σωτήρος και Λυτρωτή, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός. Κάνει επίσης λόγο περί ιδρύσεως της Εκκλησίας Του εκείνη την εποχή. «Πιστεύουμε ότι η Βίβλος είναι ο λόγος του Θεού εφόσον είναι σωστά μεταφρασμένη» (Άρθρα της Πίστεως 1:8).

Μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος διεύρυνε την κατανόησή μας για ορισμένες περικοπές στη Βίβλο. Ο Κύριος έδωσε έμπνευση στον Προφήτη Τζόζεφ να αποκαταστήσει αλήθειες σε κείμενο της Βίβλο που είχε χαθεί ή αλλαχθεί από τότε που εγράφησαν τα αρχικά λόγια. Αυτές οι εμπνευσμένες διορθώσεις αποκαλούνται μετάφραση της Βίβλου από τον Τζόζεφ Σμιθ. Επιλεγμένες περικοπές από τη μετάφραση του Τζόζεφ Σμιθ ευρίσκονται στο Guide to the Scriptures.

Το Βιβλίο του Μόρμον

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένα ιερό χρονικό ορισμένων εκ των λαών που ζούσαν στην αμερικανική ήπειρο μεταξύ περίπου 2000 π.Χ. και 400 μ.Χ. Περιέχει την πληρότητα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού (βλέπε Δ&Δ 20:9, 42:12, 135:3). Το Βιβλίο του Μόρμον κάνει λόγο περί της επισκέψεως του Ιησού Χριστού στους ανθρώπους της αμερικανικής ηπείρου συντόμως ύστερα από την ανάστασή Του.

Ο Τζόζεφ Σμιθ μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον στα Αγγλικά μέσω της δωρεάς και δυνάμεως του Θεού. Είπε ότι είναι «το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη, και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο στο Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου» (εισαγωγή στο Βιβλίο του Μόρμον).

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον μάς βοήθησε να καταλάβουμε πώς το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας. Είπε:

«Υπάρχουν τρεις τρόποι με τους οποίους το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας. Είναι ο θολόλιθος στη μαρτυρία μας για τον Χριστό. Είναι ο θολόλιθος της διδασχίας μας. Είναι ο θολόλιθος της μαρτυρίας.

»Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της μαρτυρίας μας για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο Ίδιος ο θολόλιθος για στιδήποτε κάνουμε. Δίδει μαρτυρία για την πραγματικότητά Του με δύναμη και σαφήνεια...

»Διευρύνει την κατανόησή μας για τις διδασχές σωτηρίας. ...Το Βιβλίο του Μόρμον... εγράφη για την εποχή μας. ...Σε [αυτό] ευρίσκουμε ένα πρότυπο προετοιμασίας για τη Δευτέρα Παρουσία.

»...Το Βιβλίο του Μόρμον μάς διδάσκει την αλήθεια [και] καταθέτει μαρτυρία για τον Χριστό. ...Αλλά υπάρχει κάτι περισσότερο. Υπάρχει μία δύναμη στο βιβλίο που θα αρχίσει να ρέει στη ζωή σας τη στιγμή που θα αρχίσετε τη σοβαρή μελέτη του βιβλίου. Θα βρείτε μεγαλύτερη δύναμη να αντισταθείτε στον πειρασμό. Θα βρείτε τη δύναμη να αποφύγετε την παραπλάνηση. Θα βρείτε τη δύναμη να παραμείνετε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι. Οι γραφές αποκαλούνται 'τα λόγια της ζωής' και πουθενά δεν είναι περισσότερο αληθινά απ' ότι είναι στο Βιβλίο του Μόρμον. ...'Κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να καταστήσει τη μελέτη αυτού του βιβλίου ενασχόληση μίας ζωής' (στο Conference Report, Οκτ. 1986, 4-7 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 5-7, παραθέτοντας τον Marion G. Romney, στο Conference Report, Απρ. 1980, 90 ή *Ensign*, Μάιος 1980, 67).

Το Διδαχή και Διαθήκες

Το Διδαχή και Διαθήκες είναι μία συλλογή από σύγχρονες αποκαλύψεις. Στο τμήμα 1 από το Διδαχή και Διαθήκες ο Κύριος αποκαλύπτει ότι το βιβλίο εξεδόθη προς τους κατοίκους της γης, για να τους προετοιμάσει για την έλευσή Του:

«Γι' αυτό η φωνή του Κυρίου είναι προς όλα τα πέρατα της γης, ώστε όσοι ακούσουν να ακούσουν:

»Προετοιμαστείτε, προετοιμαστείτε γι' αυτό που πρόκειται να έλθει, γιατί ο Κύριος πλησιάζει» (Δ&Δ 1:11-12).

Το βιβλίο αυτό περιέχει τις αποκαλύψεις αναφορικώς προς την Εκκλησία του Ιησού Χριστού όπως αποκατεστήθη αυτές τις τελευταίες ημέρες. Αρκετά τμήματα του βιβλίου εξηγούν την οργάνωση της Εκκλησίας και ορίζουν τις θέσεις της ιεροσύνης και των λειτουργιών τους. Άλλα τμήματα, όπως τα τμήματα 76 και 88, περιέχουν ένδοξες αλήθειες που χάθηκαν στον κόσμο για εκατοντάδες χρόνια. Εντούτοις άλλα, όπως τα τμήματα 29 και 93, ρίχνουν φως σε διδασκαλίες της Βίβλου. Επιπλέον, ορισμένα τμήματα, όπως το τμήμα 133, περιέχει προφητείες επερχόμενων γεγονότων. Ο Θεός μάς προσέταξε να μελετούμε τις αποκαλύψεις Του σε αυτό το βιβλίο: «Ερευνήστε αυτές τις εντολές, γιατί είναι αληθινές και πιστές, και όλες οι υποσχέσεις και οι προφητείες που είναι μέσα σ' αυτές θα εκπληρωθούν» (Δ&Δ 1:37).

Το Πολύτιμο μαργαριτάρι

Το Πολύτιμο Μαργαριτάρι περιέχει το βιβλίο του Μωυσή, το βιβλίο του Αβραάμ και ορισμένα εμπνευσμένα γραπτά του Τζόζεφ Σμιθ. Το Πολύτιμο Μαργαριτάρι περιέχει μία αφήγηση ορισμένων εκ των οραμάτων και γραπτών του Μωυσή, τα οποία απεκαλύφθησαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Διευκρινίζει διδασχές και διδασκαλίες που χάθηκαν από τη Βίβλο και δίδει επιπλέον πληροφορίες όσον αφορά στη δημιουργία της γης.

Το βιβλίο του Αβραάμ μεταφράσθηκε από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ από παπύρους που ελήφθησαν από αιγυπτιακές κατακόμβες. Αυτό το βιβλίο περιέχει πολύτιμες πληροφορίες σχετικώς με τη Δημιουργία, το ευαγγέλιο, τη φύση του Θεού και την ιεροσύνη.

Τα γραπτά του Τζόζεφ Σμιθ περιλαμβάνουν μέρος από την εμπνευσμένη μετάφραση της Βίβλου από τον Τζόζεφ Σμιθ, επιλογές από το *Ιστορία της Εκκλησίας*, και τα Άρθρα της Πίστεως.

- Ποιες είναι ορισμένες ιστορίες από τις γραφές, οι οποίες σας έχουν εμπνεύσει; Ποιες είναι ορισμένες διδασκαλίες από αυτά τα βιβλία γραφών που σας έχουν βοηθήσει;

Λόγια των ζώντων προφητών μας

Επιπλέον με αυτά τα τέσσερα βιβλία γραφών, τα εμπνευσμένα λόγια των ζώντων προφητών μας γίνονται γραφές για εμάς. Τα λόγια τους έρχονται σε εμάς μέσω συνελύσεων, των περιοδικών *Διαχόνα* ή *Ensign*, και οδηγιών σε τοπικούς ηγέτες της ιεροσύνης. «Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν τη Βασιλεία του Θεού» (Άρθρα της Πίστεως 1:9).

- Πού μπορούμε να βρούμε τα λόγια των ζώντων προφητών μας;

Μελέτη των γραφών

- Ποιες ευλογίες μπορούμε να λάβουμε, όταν μελετούμε τις γραφές;

Θα πρέπει να μελετούμε τις γραφές κάθε ημέρα. Θα πρέπει να μιλάμε για αυτές τις αλήθειες με τα παιδιά μας. Θα πρέπει να διαβάζουμε τις βασικές γραφές με τα παιδιά μας, ούτως ώστε να μάθουν να τις αγαπούν και να τις χρησιμοποιούν για τις αλήθειες που περιέχουν.

Εάν επιθυμούμε να αποφύγουμε το κακό αυτού του κόσμου, πρέπει να τροφοδοτούμε το μυαλό μας με την αλήθεια και τη χρηστότητα που ευρίσκεται στις γραφές. Θα πλησιάσουμε τον Θεό και ο ένας τον άλλον, καθώς διαβάζουμε και συλλογιζόμαστε τις γραφές μαζί.

Καθώς διαβάζουμε, συλλογιζόμαστε και προσευχόμαστε για τις γραφές και ζητούμε από τον Θεό κατανόηση, το Άγιο Πνεύμα θα μας καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια αυτών των πραγμάτων. Θα γνωρίσει ο καθένας αφ' εαυτού του ότι αυτά είναι αληθινά. Δεν θα εξαπατηθούμε (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:37). Μπορούμε να έχουμε τα ίδια αισθήματα που εξέφρασε ο Νεφί, όταν είπε: «Η ψυχή μου ευφραίνεται με τα του Κυρίου. Και η καρδιά μου συλλογίζεται διαρκώς αυτά που είδα και άκουσα» (Νεφί Β' 4:16).

- Πώς μπορούμε να τηρήσουμε τη δέσμευσή μας να μελετούμε τις γραφές κάθε ημέρα; Σκεφθείτε να σχεδιάσετε κάποια ώρα και ένα μέρος, για να μελετάτε τις γραφές κάθε ημέρα.

Επιπρόσθετες γραφές

- Νεφί Α΄ 14:20–26 (προφήτες προσετάχθησαν να γράψουν)
- Νεφί Α΄ 19:1–3, 6–7, Άλμα 37:1–8 (μεγάλη αξία των γραφών)
- Νεφί Β΄ 33:10 (οι γραφές καταθέτουν μαρτυρία για τον Χριστό)
- Άλμα 29:8 (ο Κύριος μιλά σε όλα τα έθνη μέσω γραφών)
- Άλμα 31:5, Ήλαμαν 3:29–30 (ο λόγος του Θεού είναι δυνατός)
- Ήλαμαν 15:7–8 (οι γραφές μάς οδηγούν να είμαστε ακλόνητοι και σταθεροί στην πίστη)
- Προς Τιμόθεον Β΄ 3:16–17, Νεφί Α΄ 19:21–24 (γιατί και πώς δίδονται οι γραφές)
- Πέτρου Β΄ 1:20, Άλμα 13:20, Δ&Δ 10:62 (οι γραφές φέρνουν στο φως αληθινά σημεία διδαχής)
- Δ&Δ 128:18, Άρθρα της Πίστεως 1:9, Νεφί Α΄ 14:25–26 (γραφές που θα έλθουν ακόμη)
- Νεφί Β΄ 29:3–10 (γραφές προς τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς)

Henry K. Jones

Η Ζωή του Χριστού

Κεφάλαιο 11ο

Η Ζωή του Χριστού προβλέφθηκε πολύ πριν από τη γέννησή Του

Κάθε άτομο, το οποίο έρχεται στη γη, εξαρτάται από τον Ιησού Χριστό για να εκπληρώσει την υπόσχεση που έκανε στους ουρανούς να είναι ο Σωτήρας μας. Χωρίς Εκείνον, το σχέδιο σωτηρίας θα είχε αποτύχει. Επειδή η αποστολή Του ήταν απαραίτητη, όλοι οι προφήτες από τον Αδάμ έως τον Χριστό κατέθεταν μαρτυρία ότι θα ερχόταν (βλέπε Πράξεις 10:43). Όλοι προφήτες από τον Χριστό και μετά κατέθεσαν μαρτυρία ότι πράγματι ήλθε. Όλοι εμείς χρειάζεται να μελετήσουμε τη ζωή του Σωτήρος και να Τον ακολουθήσουμε πιστώσ καθ' όλην τη διάρκεια της ζωής μας.

Ο Αδάμ έμαθε ότι το όνομα του Σωτήρος θα ήταν Ιησούς Χριστός (βλέπε Μωυσή 6:51-52). Ο Ενώχ είδε ότι ο Ιησούς θα πέθαινε επί του σταυρού και θα ανίστατο (βλέπε Μωυσή 7:55-56).

Ο Νώε και ο Μωυσής κατέθεσαν επίσης μαρτυρία για Εκείνον (βλέπε Μωυσή 1:11, 8:23-24). Περίπου 800 έτη προτού γεννηθεί ο Σωτήρας στη γη, ο Ησαΐας προείδε τη ζωή Του. Όταν ο Ησαΐας είχε τη θλίψη και τη λύπη που θα βίωνε ο Σωτήρας, προκειμένου να πληρώσει το τίμημα για τις αμαρτίες μας, ανεφώνησε:

«Από τους ανθρώπους ήταν καταφρονημένος και απορριμένος· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας.

»...Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας...

»Τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας...

Για διδασκάλους: Αυτό το κεφάλαιο πιθανώς έχει περισσότερο υλικό από αυτό που θα μπορούσατε να καλύψετε στην τάξη. Καθώς το μελετάτε στην προετοιμασία σας να διδάξετε, επιζητήστε την καθοδήγηση του Πνεύματος, για να προσδιορίσετε ποια τμήματα θα είναι πλέον χρήσιμα για όσους διδάσκετε.

»Ήταν καταθλιμμένος και βασιανομένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σε σφαγή σαν ένα αρνί» (Ησαΐας 53:3-5, 7).

Ο Νεφί είδε, επίσης, ένα όραμα για τη μελλοντική γέννηση και αποστολή του Σωτήρος. Είδε μία όμορφη παρθένο και ένας άγγελος εξήγησε: «Ίδές, η παρθένα την οποία βλέπεις είναι η μητέρα του Υιού του Θεού, κατά τη σάρκα» (Νεφί Α΄ 11:18). Κατόπιν ο Νεφί είδε την παρθένο να κρατά ένα παιδί στην αγκάλη της. Ο άγγελος διεκήρυξε: «Ίδές, ο Αμνός του Θεού, μάλιστα, αυτός ο Υιός του Αιώνιου Πατέρα!» (Νεφί Α΄ 11:21).

Περίπου 124 έτη προτού γεννηθεί ο Ιησούς, ο βασιλεύς Βενιαμίν, ένας άλλος Νεφίτης προφήτης, προείδε επίσης τη ζωή του Σωτήρος:

«Γιατί, ιδές, έρχεται ο καιρός, και δεν απέχει πολύ, που με εξουσία, ο Κύριος ο Παντοδύναμος που βασιλεύει, που υπήρχε, και υπάρχει από όλη την αιωνιότητα ως όλη την αιωνιότητα, θα κατεβεί από τους ουρανοί προς τα τέκνα των ανθρώπων, και θα κατοικήσει σε σκήνωμα πηλού, και θα φανερωθεί ανάμεσα στους ανθρώπους, κάνοντας σπουδαία θαύματα, όπως το να θεραπεύσει τους αρρώστους, να ανασταίνει τους νεκρούς, να κάνει τους κουτσούς να περπατούν, τους τυφλούς να αποκτούν το φως τους, και τους κουφούς να ακούν, και να θεραπεύει κάθε είδους αρρώστια.

»Και θα εκβάλλει δαιμόνια, δηλαδή τα πονηρά πνεύματα που κατοικούν στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

»Και να, θα υποστεί πειρασμούς, και σωματικό πόνο, πείνα, και δίψα, και κόπωση, περισσότερο απ' ό,τι άνθρωπος μπορεί να αντέξει, χωρίς να φθάσει στο θάνατο. Γιατί, ιδέστε, αίμα θα βγαίνει από κάθε του πόρο, τόσο μεγάλο θα είναι το άγχος του για τις ανομιές και τους αποτροπιασμούς του λαού του.

»Και θα ονομαστεί Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας του ουρανού και της γης, ο Δημιουργός των πάντων από την αρχή. Και η μητέρα του θα λέγεται Μαρία» (Μωσία 3:5-8).

- Ποιες είναι ορισμένες αρχαίες προφητείες σχετικώς με τον Ιησού Χριστό;

Ήταν ο Μονογενής του Πατρός

- Τι κληρονόμησε ο Ιησούς Χριστός από τον Πατέρα Του; Τι κληρονόμησε ο Ιησούς Χριστός από τη μητέρα Του;

Η ιστορία της γεννήσεως και της ζωής του Σωτήρος ευρίσκεται στην Καινή Διαθήκη, στα βιβλία του Ματθαίου, Μάρκου, Λουκά και Ιωάννου. Από τις αφηγήσεις τους μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς γεννήθηκε από μία παρθένο ονόματι Μαρία. Ήταν αρραβωνιασμένη και θα παντρευόταν τον Ιωσήφ, όταν ένας άγγελος Κυρίου ενεφανίσθη σε εκείνη. Ο άγγελος της είπε ότι θα γινόταν η μητέρα του Υιού του Θεού. Εκείνη ερώτησε πώς ήταν αυτό δυνατόν (βλέπε Κατά Λουκάν 1:34). Της είπε: «Το Άγιο Πνεύμα θά 'ρθει επάνω σου, και η δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο που γεννιέται από σένα είναι άγιο, θα ονομαστεί Υιός Θεού» (Κατά Λουκάν 1:35). Συνεπώς, ο Θεός Πατέρας έγινε κυριολεκτικώς ο Πατέρας του Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς είναι το μόνον άτομο επί γης που γεννήθηκε από μία θνητή μητέρα και έναν αθάνατο Πατέρα. Γι' αυτόν τον λόγο αποκαλείται Μονογενής Υιός. Κληρονόμησε ουράνιες δυνάμεις από τον Πατέρα Του. Από τη μητέρα Του κληρονόμησε τη θνητότητα και υπετάχθη σε πείνα, δίψα, κόπωση, πόνο και θάνατο. Κανείς δεν μπορούσε να αφαιρέσει τη ζωή του Σωτήρος παρά μόνον εάν το επιθυμούσε. Είχε τη δύναμη να τη θυσιάσει και είχε τη δύναμη να αναστήσει το σώμα Του, αφού πέθαινε. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:17-18.)

Διήγε μία τέλεια ζωή

- Τι σημαίνει για εμάς η ζωή του Σωτήρος;

Από τα νεανικά του χρόνια, ο Ιησούς υπάκουε σε όλα τα οποία απαιτούντο από Εκείνον από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Υπό την καθοδήγησιν της Μαρίας και του Ιωσήφ, ο Ιησούς μεγάλωσε κατά πολύ όπως μεγαλώνουν άλλα παιδιά. Αγαπούσε και υπάκουε στην αλήθεια. Ο Λουκάς μάς λέγει: «Το δε παιδάκι αύξανε, και δυναμωνόταν στο πνεύμα, γεμίζοντας με σοφία και χάρη του Θεού ήταν επάνω του» (Κατά Λουκάν 2:40, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 93:12-14).

Μέχρι να γίνει 12 ετών, ο Ιησούς είχε αναπτυχθεί στην κατανόησή Του ότι είχε αποσταλεί να κάνει το θέλημα του Πατρός Του. Πήγε με τους γονείς Του στην Ιερουσαλήμ. Όταν οι γονείς Του επέστρεψαν σπίτι, ανεκάλυψαν ότι δεν ήταν με την ομάδα τους. Επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ για να Τον αναζητήσουν. «Και ύστερα από τρεις ημέρες τον βρήκαν μέσα στο ιερό, να κάθεται ανάμεσα στους δασκάλους, και εκείνοι τον άκουγαν, και του έκαναν ερωτήσεις» (Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Λουκάν 2:46). «Και όλοι όσοι τον άκουγαν έμεναν εκστατικοί για τη σύνεση και τις απαντήσεις του» (Κατά Λουκάν 2:47).

Ο Ιωσήφ και η Μαρία ανακουφίστηκαν που Τον βρήκαν, αλλά «έμειναν έκπληκτοι και η μητέρα του είπε σ' αυτόν: Παιδί μου, γιατί μας έκανες αυτό το πράγμα; Να, ο πατέρας σου κι εγώ σε αναζητούσαμε με οδύνη». Ο Ιησούς της απήντησε, λέγοντας: «Δεν ξέρετε ότι πρέπει να είμαι στα πράγματα του [Επουράνιου] Πατέρα μου;» (Κατά Λουκάν 2:48–49).

Προκειμένου να εκπληρώσει την αποστολή Του, ο Ιησούς έπρεπε να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του στους Ουρανοί. «Από τον εαυτόν μου δεν κάνω τίποτε», διεκήρυξε, «αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω. ...Εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν» (Κατά Ιωάννην 8:28–29).

Όταν ο Ιησούς ήταν 30 ετών, πήγε στον Ιωάννη τον Βαπτιστή για να βαπτισθεί στον Ιορδάνη Ποταμό. Ο Ιωάννης ήταν απρόθυμος να βαπτίσει τον Ιησού, επειδή εγνώριζε ότι ο Ιησούς ήταν σπουδαιότερος από εκείνον. Ο Ιησούς ζήτησε από τον Ιωάννη να Τον βαπτίσει, προκειμένου να «εκπληρώσει| κάθε δικαιοσύνη». Ο Ιωάννης βάπτισε τον Σωτήρα, βυθίζοντάς Τον πλήρως στο νερό. Όταν βαπτίσθηκε ο Ιησούς, ο Πατέρας Του μίλησε από τους ουρανοί, λέγοντας: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός στον οποίο ευαρεστήθηκα». Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε, το οποίο ενεφανίσθη με το σημείο μίας περιστεράς. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 3:13–17.)

Συντόμως αφότου βαπτίσθηκε ο Ιησούς, νήστεψε για 40 ημέρες και 40 νύκτες, προκειμένου να είναι με τον Θεό. Ύστερα από αυτό, ο Σατανάς πήγε για να Τον βάλει σε πειρασμό. Ο Ιησούς αντέστη σταθερώς σε όλους τους πειρασμούς του Σατανά και κατόπιν

προσέταξε τον Σατανά να φύγει. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 4:1–11, βλέπε, επίσης, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Ο Ιησούς Χριστός παρέμεινε αναμάρτητος, το μοναδικό τέλει άτομο που περιπάτησε ποτέ στη γη (βλέπε Προς Εβραίους 4:15, Πέτρου Α΄ 2:21–22).

- Ποιες αφηγήσεις από τη ζωή του Σωτήρος έχουν ειδική σημασία για εσάς;

Μας δίδαξε πώς να αγαπούμε και να υπηρετούμε αλλήλους

- Πώς μας δίδαξε ο Σωτήρας πώς να αγαπούμε και να υπηρετούμε αλλήλους;

Ύστερα από τη νηστεία Του και το αντάμωμά Του με τον Σατανά, ο Ιησούς άρχισε τη δημόσια διακονία Του. Ήλθε στη γη όχι μόνον για να πεθάνει για εμάς, αλλά επίσης για να μας διδάξει πώς να ζούμε. Δίδαξε ότι υπάρχουν δύο μεγάλες εντολές: πρώτον, να αγαπούμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά, το νουν και τη δύναμη, και δεύτερον, να αγαπούμε τους άλλους όπως τον εαυτόν μας (βλέπε Κατά Ματθαίον 22:36–39). Η ζωή Του είναι ένα παράδειγμα για το πώς θα πρέπει να υπακούμε σε αυτές τις δύο εντολές. Εάν αγαπούμε τον Θεό, θα Τον εμπιστευόμαστε και θα υπακούμε σε Αυτόν, όπως έκανε ο Ιησούς. Εάν αγαπούμε τους άλλους, θα τους βοηθήσουμε να ανταποκρίνονται στις υλικές και τις πνευματικές τους ανάγκες.

Ο Ιησούς πέρασε τη ζωή Του υπηρετώντας τους άλλους. Τους θεράπευσε ασθένειες. Έκανε τον τυφλό να δει, τον κωφό να ακούσει και τον χωλό να περπατήσει. Κάποτε, όταν θεράπευε τους ασθενείς, πέρασε η ώρα και οι άνθρωποι πείνασαν. Αντί να τους αποπέμψει, ειλόγησε πέντε καρβέλια ψωμί και δύο ψάρια και κατά τρόπον θαυμαστό μπόρεσε να δώσει τροφή σε ένα πλήθος 5.000 ατόμων. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 14:14–21.) Δίδαξε ότι όποτε ευρίσκουμε ανθρώπους πεινασμένους, να κρυώνουν, γυμνούς ή μόνους, θα πρέπει να τους βοηθήσουμε με όλα όσα μπορούμε. Όταν βοηθήσουμε τους άλλους, υπηρετούμε τον Κύριο. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:35–46.)

Ο Ιησούς αγαπούσε τους άλλους με όλη την καρδιά Του. Συχνά η καρδιά Του ήταν τόσο γεμάτη συμπόνοια που έκλαιγε. Αγαπούσε τα μικρά παιδιά, τους ηλικιωμένους και τους ταπεινούς, τους

απλούς ανθρώπους, οι οποίοι είχαν πίστη σε Εκείνον. Αγαπούσε όσους είχαν αμαρτήσσει, και με μεγάλη συμπόνια τους δίδαξε να μετανοήσουν και να βαπτισθούν. Δίδαξε: «Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή» (Κατά Ιωάννην 14:6).

Ο Ιησούς αγαπούσε ακόμη κι αυτούς που αμάρταναν εναντίον του και ήταν αμετανόητοι. Στο τέλος της ζωής Του, καθώς εκρέμετο επί του σταυρού, προσευχήθηκε στον Πατέρα για τους στρατιώτες, οι οποίοι Τον είχαν σταυρώσει, παρακαλώντας: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Κατά Λουκάν 23:34). Δίδαξε: «Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα» (Κατά Ιωάννην 15:12).

- Με ποιους τρόπους μπορούμε να δείξουμε στον Κύριο ότι Τον αγαπούμε;

Οργάνωσε τη μόνη αληθινή Εκκλησία

- Γιατί οργάνωσε ο Σωτήρας την Εκκλησία Του και χειροτόνησε Αποστόλους;

Ο Ιησούς ήθελε να διδαχθεί το ευαγγέλιό Του στους ανθρώπους όλης της γης, και γι' αυτόν τον λόγο επέλεξε δώδεκα Αποστόλους να καταθέτουν μαρτυρία για Εκείνον. Ήταν οι αρχικοί ηγέτες της Εκκλησίας Του. Έλαβαν την εξουσία να ενεργούν εν ονόματί Του και να κάνουν τα έργα που Τον είχαν δει να κάνει. Όσοι έλαβαν εξουσία από αυτούς ήταν επίσης εις θέσιν να διδάσκουν, να βαπτίζουν και να τελούν άλλες διατάξεις εν ονόματί Του. Ύστερα από τον θάνατό Του, συνέχισαν να κάνουν το έργο Του μέχρις ότου οι άνθρωποι έγιναν τόσο άνομοι, ώστε σκότωσαν τους Αποστόλους.

Μας λύτρωσε από τις αμαρτίες μας και μας έσωσε από τον θάνατο

- Καθώς μελετάτε αυτό το τμήμα, αφιερώσετε χρόνο για να συλλογισθείτε τα γεγονότα της εξιλέωσης.

Για διδασκάλους: Ο συλλογισμός προσκαλεί το Πνεύμα. Σκεφθείτε να ζητήσετε από τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να διαβάσουν ησύχως τα δύο τελικά τμήματα του κεφαλαίου, σκεπτόμενα τα συναισθήματά τους για τον Σωτήρα. Κατόπιν, προσκαλέστε όσους αισθάνονται άνετα να το κάνουν, να πουν τις σκέψεις τους με την τάξη.

Κοντά στο τέλος της θνητής διακονίας Του, ο Ιησούς προετοιμάστηκε για να κάνει την υπέρτατη θυσία για όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Είχε καταδικασθεί να πεθάνει, επειδή είχε καταθέσει μαρτυρία στους ανθρώπους ότι ήταν ο Υιός του Θεού.

Την νύκτα πριν από τη σταύρωσή Του, ο Ιησούς πήγε στον κήπο που ονομάζεται Γεθσημανή. Συντόμως τον κατέβαλε βαθεία θλίψη και έκλαιγε καθώς προσευχόταν. Στον Απόστολο των Τελευταίων Ημερών Όρσον Φ. Ουίτνυ επετράπη να δει τα πάθη του Σωτήρος σε όραμα. Βλέποντας τον Σωτήρα να κλαίει, είπε: «Ήμουν τόσο συγκινημένος με αυτό που έβλεπα, ώστε έκλαιγα κι εγώ από αγνή συμπάραση. Είχα ειλικρινά αισθήματα συμπόνιας για Εκείνον. Τον αγαπούσα με όλη την ψυχή μου και λαχταρούσα να είμαι μαζί Του όπως δεν λαχταρούσα τίποτε άλλο» (“The Divinity of Jesus Christ,” *Improvement Era*, Ιαν. 1926, 224–25, βλέπε, επίσης, *Ensign*, Δεκ. 2003, 10). Ο Ιησούς «προχώρησε λίγο, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, προσευχόμενος και λέγοντας: Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ’ όπως εσύ» (Κατά Ματθαίον 26:39).

Σε μία σύγχρονη αποκάλυψη ο Σωτήρας περιέγραψε πόσο μεγάλη ήταν τα πάθη Του, λέγοντας ότι Τον έκαναν «να τρέμει» από τον πόνο, και να αιμορραγεί από κάθε πόρο, και να υποφέρει τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα» (Δ&Δ 19:18). Υπέφερε «κατά τη σάρκα», παίρνοντας επάνω του τους πόνους, τις ασθένειες, τις αδυναμίες και τις αμαρτίες μας (βλέπε Αλμα 7:10–13). Κανένα θνητό άτομο δεν μπορεί να κατανοήσει πόσο μεγάλο ήταν το φορτίο του. Κανένα άλλο άτομο δεν θα μπορούσε να αντέξει τέτοια αγωνία σώματος και πνεύματος. «Κατέβηκε από τα πάντα... ώστε να είναι στα πάντα και με τα πάντα, το φως της αλήθειας» (Δ&Δ 88:6).

Αλλά τα πάθη Του δεν είχαν ολοκληρωθεί ακόμη. Την επομένη, ο Ιησούς εδάρη, ταπεινώθηκε και επτύσθη. Απαιτήθηκε από Εκείνον να φέρει το σταυρό Του. Κατόπιν τον ανέβασαν και τον κάρφωσαν σε αυτόν. Βασανίστηκε με έναν από τους πιο σκληρούς τρόπους που έχουν μηχανευθεί ποτέ οι άνθρωποι. Αφού υπέφερε στον σταυρό, ανεφώνεσε με αγωνία: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειπες;» (Κατά Μάρκον 15:34). Κατά την πικρότερη ώρα

του Ιησού, ο Πατέρας είχε αποσυρθεί από Εκείνον, ώστε ο Ιησούς να μπορέσει να τελειώσει να υποφέρει την ποινή για τις αμαρτίες όλης της ανθρωπότητας, ώστε να έχει πλήρη νίκη επί των δυνάμεων της αμαρτίας και του θανάτου (βλέπε James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3η έκδοση [1916], 660–61).

Όταν ο Σωτήρας έμαθε ότι η θυσία Του είχε γίνει αποδεκτή από τον Πατέρα, ανεφώνησε με δυνατή φωνή: «Τετέλεστα» (Κατά Ιωάννην 19:30). «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου» (Κατά Λουκάν 23:46). Έκλινε την κεφαλή Του και εθελουσίως παρέδωσε το πνεύμα Του. Ο Σωτήρας είχε πεθάνει. Ένας σφοδρός σεισμός έσεισε τη γη.

Ορισμένοι φίλοι πήγαν το σώμα του Σωτήρος σε ένα μνήμα, όπου εκείτο μέχρι την τρίτη ημέρα. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου το πνεύμα Του πήγε και οργάνωσε το ιεραποστολικό έργο σε άλλα πνεύματα, τα οποία χρειαζόταν να λάβουν το ευαγγέλιο Του (βλέπε Πέτρου Α΄ 3:18–20, Δ&Δ 138). Την τρίτη ημέρα, την Κυριακή, επέστρεψε στο σώμα Του και ανέστη. Ήταν ο πρώτος που υπερνίκησε τον θάνατο. Η προφητεία είχε εκπληρωθεί «ότι πρέπει να αναστηθεί από τους νεκρούς» (Κατά Ιωάννην 20:9).

Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα από την ανάστασή Του, ο Σωτήρας ενεφανίσθη στους Νεφίτες και εδραίωσε την Εκκλησία Του στην αμερικανική ήπειρο. Δίδαξε τον λαό και τον ευλόγησε. Αυτή η συγκινητική αφήγηση ευρίσκεται στο Νεφί Γ΄ 11 μέχρι 28.

Η θυσία Του έδειξε την αγάπη Του για τον Πατέρα Του και για εμάς

Ο Ιησούς δίδαξε: «Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του. Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε όσα εγώ σας παραγγέλλω» (Κατά Ιωάννην 15:13–14). Πέρασε προθύμως και ταπεινώς τη θλίψη στη Γεθσημανή και τα πάθη στον σταυρό, ούτως ώστε εμείς να μπορούμε να λάβουμε όλες τις ευλογίες από το σχέδιο σωτηρίας. Για να λάβουμε αυτές τις ευλογίες, πρέπει να πάμε σε Εκείνον, να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και να Τον αγαπούμε με όλη μας την καρδιά. Είπε:

«Και τούτο είναι το ευαγγέλιο που σας έδωσα—ότι ήλθα στον κόσμο για να κάνω το θέλημα του Πατέρα μου, επειδή ο Πατέρας μου με έστειλε.

»Και ο Πατέρας μου με έστειλε για να μπορέσω να υψωθώ επάνω στο σταυρό. Και ύστερα, μετά την ύψωσή μου επάνω στο σταυρό, να μπορέσω να τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα... ώστε να κριθούν για τα έργα τους...

»Γιατί τα έργα που είδατε εμένα να κάνω, αυτά θα κάνετε επίσης κι εσείς...

»Επομένως, τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε; Αληθινά, σας λέω, *ακριβώς όπως είμαι εγώ*» (Νεφί Γ' 27:13–15, 21, 27, η πλάγια γραφή προστέθηκε).

- Ποια είναι τα συναισθήματά σας, καθώς συλλογίζεσθε τη θυσία του Σωτήρος για εσάς;

Επιπρόσθετες γραφές και άλλες πηγές

- Νεφί Β' 25:12 (ο Μονογενής του Πατρός κατά τη σάρκα)
- Μωυσή 6:57 (ο Ιησούς Χριστός καλείται Μονογενής)
- Κατά Ματθαίον, Κατά Μάρκον, Κατά Λουκάν, Κατά Ιωάννην (η ζωή και οι διδασκαλίες του Ιησού Χριστού)
- Κατά Ματθαίον 10:1–8, Κατά Λουκάν 9:1–2 (χειροτονήθηκαν Απόστολοι με δύναμη και εξουσία)
- Κατά Ματθαίον 26–28, Κατά Μάρκον 14–16, Κατά Λουκάν 22–24, Κατά Ιωάννην 18–20 (ο Ιησούς στον κήπο· προδομένος, εσταυρωμένος και ανεστημένος)
- «Ο ζωντανός Χριστός: Η μαρτυρία των Αποστόλων», *Ensign*, Απρ. 2000, 2–3

Η εξιλέωση

Κεφάλαιο 12ο

Η εξιλέωση είναι απαραίτητη για τη σωτηρία μας

- Γιατί είναι απαραίτητη η εξιλέωση για τη σωτηρία μας;

Ο Ιησούς Χριστός «ήλθε στον κόσμο... για να σταυρωθεί για τον κόσμο, και να σηκώσει τις αμαρτίες του κόσμου, και να καθαγιάσει τον κόσμο, και να τον καθαρίσει από κάθε ανομία. Ωστε με εκείνον όλοι να μπορέσουν να σωθούν» (Δ&Δ 76:41–42). Η μεγάλη θυσία που έκανε για να πληρώσει για τις αμαρτίες μας και να υπερνικήσει τον θάνατο αποκαλείται εξιλέωση. Είναι το πιο σημαντικό γεγονός που έχει συμβεί ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας: «Γιατί είναι αναγκαίο να γίνει μια εξιλέωση, γιατί σύμφωνα με το μεγάλο σχέδιο του Αιώνιου Θεού πρέπει να γίνει εξιλέωση, ειδάλλως όλη η ανθρωπότητα πρέπει αναπόφευκτα να αφανιστεί... Μάλιστα, όλοι έχουν υποστεί την πτώση και έχουν χαθεί και ασφαλώς θα αφανιστούν εκτός αν παρεμβληθεί η εξιλέωση» (Άλμα 34:9).

Η πτώση του Αδάμ επέφερε δύο είδη θανάτου στον κόσμο: τον σωματικό και τον πνευματικό θάνατο. Ο σωματικός θάνατος είναι ο αποχωρισμός του σώματος και του πνεύματος. Πνευματικός θάνατος είναι ο αποχωρισμός από τον Θεό. Εάν αυτά τα είδη θανάτου δεν είχαν υπερνικηθεί από την εξιλέωση του Ιησού Χριστού, δύο συνέπειες θα υπήρχαν ως αποτέλεσμα: το σώμα μας και το πνεύμα μας θα είχαν χωρισθεί διά παντός και δεν θα μπορούσαμε να ζήσουμε πάλι με τον Επουράνιο Πατέρα μας (βλέπε Νεφί Β΄ 9:7–9).

Όμως ο συνетός Επουράνιος Πατέρας μας προετοίμασε ένα υπέροχο, φιλεύσπλαχνο σχέδιο για να μας σώσει από τον σωματικό

Για διδασκάλους: Απλά διαγράμματα και απεικονίσεις μπορούν να βοηθήσουν τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να καταλάβουν αρχές και διδαχές. Σκεφθείτε να κάνετε ένα διάγραμμα με δύο στήλες, μία με τον τίτλο *Αποτελέσματα της πώσεως* και την άλλη με τον τίτλο *Ευλογίες της εξιλέωσης*. Χρησιμοποιήστε πληροφορίες από αυτό το κεφάλαιο, προκειμένου να συμπληρώσετε το διάγραμμα.

και τον πνευματικό θάνατο. Σχεδίασε να έλθει ένας Σωτήρας στη γη να καταβάλει τα λύτρα (να μας λυτρώσει) για τις αμαρτίες μας και τον θάνατο. Λόγω των αμαρτιών μας και της αδυναμίας του θνητού μας σώματος, δεν μπορούσαμε να καταβάλουμε τα λύτρα μόνοι μας (βλέπε Άλμα 34:10–12). Εκείνος που θα ήταν ο Σωτήρας μας θα χρειαζόταν να είναι αναμάρτητος και να έχει δύναμη επί του θανάτου.

Ο Ιησούς Χριστός ήταν ο μοναδικός που μπορούσε να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες μας

- Γιατί ήταν ο Ιησούς Χριστός ο μοναδικός που μπορούσε να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες μας;

Υπάρχουν αρκετοί λόγοι γιατί ο Ιησούς Χριστός ήταν το μοναδικό άτομο που θα μπορούσε να είναι ο Σωτήρας μας. Ένας λόγος είναι ότι ο Επουράνιος Πατέρας Τον επέλεξε να είναι ο Σωτήρας. Ήταν ο Μονογενής Υιός του Θεού και συνεπώς είχε δύναμη επί του θανάτου. Ο Ιησούς εξήγησε: «Εγώ βάζω την ψυχή μου, για να την πάρω ξανά. Κανένας δεν την αφαιρεί από μένα, αλλ' εγώ τη βάζω από μόνος μου· έχω εξουσία να τη βάλω, και έχω εξουσία να την πάρω ξανά» (Κατά Ιωάννην 10:17–18).

Ο Ιησούς πληρούσε επίσης τις προϋποθέσεις να είναι ο Σωτήρας μας, επειδή είναι το μοναδικό άτομο το οποίο έζησε επί γης και δεν αμάρτησε. Αυτό Τον κατέστησε άξια θυσία, για να πληρώσει για τις αμαρτίες των άλλων.

Ο Χριστός υπέφερε και πέθανε, για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες μας

- Καθώς διαβάζετε αυτό το τμήμα, φαντασθείτε τον εαυτόν σας στον κήπο της Γεθσημανή ή επί του σταυρού ως μάρτυς των παθών του Ιησού Χριστού.

Ο Σωτήρας εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας με το να υποφέρει στη Γεθσημανή και δίδοντας τη ζωή Του επί του σταυρού. Είναι αδύνατον να κατανοήσουμε πλήρως πώς υπέφερε για όλες τις αμαρτίες μας. Στον κήπο της Γεθσημανή το βάρος των αμαρτιών μας Τον

έκανε να αισθάνεται τέτοια αγωνία που αιμορραγούσε από κάθε πόρο (βλέπε Δ&Δ 19:18–19). Αργότερα, καθώς εκρέμετο επί του σταυρού, ο Ιησούς υπέστη οδυνηρό θάνατο με μία από τις σκληρότερες μεθόδους γνωστές στον άνθρωπο.

Πόσο μας αγαπά ο Ιησούς, για να υποφέρει τέτοια πνευματική και σωματική αγωνία για χάρη μας! Πόσο μεγάλη αγάπη του Επουράνιου Πατρός μας, ώστε απέστειλε τον Μονογενή Του Υιό να υποφέρει και να πεθάνει για τα λοιπά τέκνα Του. «Επειδή με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή» (Κατά Ιωάννην 3:16).

Η εξιλέωση και η ανάσταση φέρνουν ανάσταση στους πάντες

Την τρίτη ημέρα μετά την σταύρωσή Του, ο Χριστός ανέστησε το σώμα Του και έγινε το πρώτο άτομο που ανέστη. Όταν οι φίλοι Του πήγαν να Τον γυρεύουν, οι άγγελοι που φύλασσαν το μνήμα του τους είπαν: «Δεν είναι εδώ· επειδή, αναστήθηκε, όπως είχε πει» (Κατά Ματθαίον 28:6). Το πνεύμα Του είχε επανέλθει στο σώμα Του, για να μην χωρισθεί ποτέ πια.

Ο Χριστός κατ' αυτόν τον τρόπο υπερνίκησε τον σωματικό θάνατο. Χάριν της εξιλέωσης Του, όλοι όσοι γεννώνται σε αυτήν τη γη θα αναστηθούν (βλέπε Προς Κορινθίους Α' 15:21–22). Όπως ανέστη ο Ιησούς, το πνεύμα μας θα ενωθεί εκ νέου με το σώμα μας, «ώστε δε θα μπορούν πια να πεθάνουν..., να μη χωριστούν ποτέ πια» (Αλμα 11:45). Αυτή η κατάσταση ονομάζεται αθανασία. Όλοι οι άνθρωποι, οι οποίοι έζησαν, θα αναστηθούν «και νέο[ι] και γέρο[ι], και ελεύθερο[ι] και σκλάβο[ι], και άρρενες και θήλειες, και [οι] κακο[ί] και [οι] δίκαιο[ι]» (Αλμα 11:44).

- Πώς η γνώση σας για την ανάσταση σας έχει βοηθήσει;

Για διδασκάλους: Διδακτικές εμπειρίες μπορούν να βοηθήσουν τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να καταλάβουν αρχές και διδαχές. Προκειμένου να εξηγήσετε τον θάνατο και την ανάσταση, σκεφθείτε αυτήν τη διδακτική εμπειρία: Βάλτε το χέρι σας σε ένα γάντι. Εξηγήστε ότι το χέρι μέσα στο γάντι μπορεί να συγκριθεί με το πνεύμα του ατόμου στο σώμα του. Βγάλτε το γάντι. Εξηγήστε ότι αυτό είναι σαν τον σωματικό θάνατο—το πνεύμα (το χέρι) και το σώμα (το γάντι) αποχωρίζονται. Κατόπιν βάλτε πάλι το γάντι στο χέρι σας. Εξηγήστε ότι αυτό είναι σαν την ανάσταση—το πνεύμα και το σώμα ενώνονται εκ νέου.

Η εξιλέωση καθιστά δυνατόν σε όσους έχουν πίστη στον Χριστό να σωθούν από τις αμαρτίες τους

- Σκεφθείτε πώς η παραβολή σε αυτό το τμήμα μάς βοηθά να κατανοήσουμε την εξιλέωση. Ποιους αντιπροσωπεύουν στη ζωή μας οι άνθρωποι στην παραβολή;

Η εξιλέωση του Σωτήρος καθιστά δυνατόν ώστε εμείς να υπερνικήσουμε τον πνευματικό θάνατο. Μολονότι όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν, μόνον όσοι αποδέχονται την εξιλέωση θα σωθούν από τον πνευματικό θάνατο (βλέπε Άρθρα της Πίστεως 1:3).

Αποδεχόμαστε την εξιλέωση του Χριστού με το να έχουμε πίστη σε Εκείνον. Μέσω αυτής της πίστεως, μετανοούμε για τις αμαρτίες μας, βαπτίζομαστε, λαμβάνουμε το Άγιο Πνεύμα και υπακούμε στις εντολές Του. Γινόμαστε πιστοί μαθητές του Ιησού Χριστού. Συγχωρούμεθα και καθαιρούμεθα από την αμαρτία και προετοιμαζόμαστε να επιστρέψουμε και να ζήσουμε διά παντός με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ο Σωτήρας μάς λέγει: «Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν... όπως και εγώ» (Δ&Δ 19:16–17). Ο Χριστός έκανε αυτό που Του αναλογούσε και εξιλέωθηκε για τις αμαρτίες μας. Προκειμένου να έχει αποτέλεσμα πλήρως η εξιλέωση Του στη ζωή μας, πρέπει να προσπαθούμε να Τον υπακούμε και να μετανοούμε για τις αμαρτίες μας.

Ο Πρόεδρος Μπίοντ Πάκερ του Συμβουλίου των Δώδεκα έδωσε την ακόλουθη διευκρίνιση, για να δείξει πώς η εξιλέωση του Χριστού καθιστά δυνατόν να σωθούμε από τις αμαρτίες, *εάν* κάνουμε αυτό που μας αναλογεί.

«Επιτρέψατέ μου να σας πω μία ιστορία—μία παραβολή.

Ήταν κάποτε ένας άνδρας, ο οποίος ήθελε κάτι πάρα πολύ. Φαινόταν πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο στη ζωή του. Προκειμένου να αποκτήσει αυτό που επιθυμούσε, επιβαρύνθηκε με ένα μεγάλο χρέος.

Είχε λάβει προειδοποίηση για αυτό το μεγάλο χρέος και πιο συγκεκριμένα για τον πιστωτή του. Όμως φαινόταν τόσο σημαντικό για εκείνον να κάνει αυτό που ήθελε και να αποκτήσει αυτό

που ήθελε εκείνη τη στιγμή. Ήταν σίγουρος ότι μπορούσε να το πληρώσει αργότερα.

»Συνεπώς, υπέγραψε ένα συμβόλαιο. Θα το αποπλήρωνε τελικώς. Δεν ανησυχούσε τόσο πολύ για αυτό, διότι η ημερομηνία εξοφλήσεως φαινόταν ότι αργούσε. Είχε αυτό που ήθελε τώρα και αυτό φαινόταν σημαντικό.

»Σκέψεις σχετικώς με τον πιστωτή ήταν πάντοτε παρούσες στο μυαλό του και έκανε περιστασιακές πληρωμές, οι οποίες δεν ήταν αξιόλογες, σκεπτόμενος κάπως ότι η ημερομηνία εξοφλήσεως για το συνολικό ποσόν δεν θα έφθανε ποτέ.

»Όμως όπως έρχεται πάντοτε, ήλθε η ημέρα και το συμβόλαιο κατέστη ληξιπρόθεσμο. Το χρέος δεν είχε πληρωθεί πλήρως. Ο πιστωτής του ενεφανίσθη και απαίτησε πληρωμή εις το ακέραιον.

»Μόνον τότε συνειδητοποίησε ότι ο πιστωτής του όχι μόνον είχε τη δύναμη να ανακτήσει όλα όσα του ανήκαν, αλλά και τη δύναμη επίσης να τον ρίξει στη φυλακή.

»Δεν μπορώ να σε πληρώσω, διότι δεν έχω αυτή τη δυνατότητα, εξομολογήθηκε.

»Τότε, είπε ο πιστωτής, 'θα εκτελέσουμε το συμβόλαιο, θα πάρουμε την περιουσία σου και θα πας στη φυλακή. Συνεφώνησες σε αυτό. Ήταν επιλογή σου. Υπέγραψες στο συμβόλαιο και τώρα πρέπει να εκτελεσθεί'.

»Μπορείς να δώσεις παράταση ή να διαγράψεις το χρέος; 'ικέτευσε ο οφειλέτης. 'Διευθέτησε έναν τρόπο για εμένα να διατηρήσω όλα όσα έχω και να μην πάω στη φυλακή. Σίγουρα πιστεύεις στην ευσπλαχνία; Δεν θα δείξεις ευσπλαχνία;'

»Ο πιστωτής απήντησε: 'Η ευσπλαχνία είναι πάντοτε τόσο μονόπλευρη. Θα εξυπηρετούσε μόνον εσένα. Εάν σου δείξω ευσπλαχνία, αυτό θα με άφηγε απλήρωτο. Τη δικαιοσύνη απαιτώ. Πιστεύεις στη δικαιοσύνη;'

»'Πίστευα στη δικαιοσύνη, όταν υπέγραψα το συμβόλαιο', είπε ο οφειλέτης. 'Ήταν από πλευράς μου, διότι νόμιζα ότι θα με προστατέυε. Δεν χρειαζόμουν ευσπλαχνία τότε ούτε νομίζω ότι θα

τη χρειασθώ κάποτε. Η δικαιοσύνη, νόμιζα, ότι θα εξυπηρετούσε αμφοτέρους εξίσου’.

»Η δικαιοσύνη απαιτεί να πληρώσεις το συμβόλαιο ή να υποστείς την τιμωρία’, απήντησε ο πιστωτής. ‘Αυτός είναι ο νόμος. Έχεις συμφωνήσει με αυτόν και κατ’ αυτόν τον τρόπο πρέπει να γίνει. Η ευσπλαχνία δεν μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη’.

»Εκεί ήταν: Ο ένας να ζητεί δικαιοσύνη και ο άλλος να παρακαλεί για ευσπλαχνία. Κανείς δεν μπορούσε να υπερισχύσει παρά μόνον εις βάρος του άλλου.

»Εάν δεν διαγράψεις το χρέος, δεν θα υπάρξει ευσπλαχνία’, παρακάλεσε ο οφειλέτης.

»Εάν το κάνω, δεν θα υπάρξει δικαιοσύνη’, ήταν η απάντηση.

»Αμφότεροι οι νόμοι, φαινόταν ότι δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν. Υπάρχουν δύο αιώνια ιδανικά που φαίνεται ότι αντικρούονται μεταξύ των. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος, ούτως ώστε να εξυπηρετηθεί πλήρως η δικαιοσύνη και η ευσπλαχνία επίσης;

»Υπάρχει ένας τρόπος! Ο νόμος της δικαιοσύνης *μπορεί* να ικανοποιηθεί πλήρως και η ευσπλαχνία *μπορεί* να δοθεί πλήρως— αλλά απαιτείται κάποιος άλλος. Και έτσι έγινε αυτήν τη φορά.

»Ο οφειλέτης είχε έναν φίλο. Ήλθε να βοηθήσει. Εκείνος γνώριζε τον οφειλέτη καλά. Ήξερε ότι ήταν κοντόφθαλμος. Τον νόμιζε ανόητο που είχε εμπλακεί σε μία τέτοια δυσάρεστη θέση. Παρ’ όλα αυτά, ήθελε να βοηθήσει, επειδή τον αγαπούσε. Μπήκε ανάμεσά τους, αντιμετώπισε τον πιστωτή και έκανε την εξής προσφορά.

»Θα πληρώσω το χρέος, εάν απαλλάξεις τον οφειλέτη από το συμβόλαιό του, ούτως ώστε να μπορεί να διατηρήσει την περιουσία του και να μην πάει στη φυλακή’.

»Καθώς ο οφειλέτης συλλογιζόταν την προσφορά, ο μεσολαβητής προσέθεσε: ‘Απαιτούσες δικαιοσύνη. Αν και δεν μπορεί να σε πληρώσει, θα το κάνω εγώ. Θα έχεις λάβει δικαιοσύνη και δεν μπορείς να ζητήσεις περισσότερα. Δεν θα ήταν δίκαιο’.

»Και έτσι ο πιστωτής συνεφώνησε.

»Ο μεσολαβητής εστράφη κατόπιν στον οφειλέτη. 'Εάν πληρώσω το χρέος σου, θα με αποδεχθείς ως πιστωτή σου;'

»'Ναι, ναι', είπε ο οφειλέτης. 'Με σώζεις από τη φυλακή και μου δείχνεις ευσπλαχνία'.

»'Τότε', είπε ο ευεργέτης, 'θα μου πληρώσεις το χρέος και εγώ θα θέσω τους όρους. Δεν θα είναι εύκολο, αλλά θα είναι δυνατόν. Θα παρέχω έναν τρόπο. Δεν χρειάζεται να πας φυλακή'.

»Και έτσι ο πιστωτής πληρώθηκε εις το ακέραιον. Είχε λάβει δικαιοσύνη. Δεν είχε σπάσει το συμβόλαιο.

»Ο οφειλέτης, με τη σειρά του, είχε λάβει ευσπλαχνία. Αμφότεροι οι νόμοι είχαν εκπληρωθεί. Επειδή υπήρξε ένας μεσολαβητής, η δικαιοσύνη είχε ικανοποιηθεί πλήρως και η ευσπλαχνία ομοίως» (στο Conference Report, Απρ. 1977, 79–80 ή *Ensign*, Μάιος 1977, 54–55).

Οι αμαρτίες μας είναι τα πνευματικά μας χρέη. Χωρίς τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο Σωτήρας και Μεσολαβητής μας, θα πληρώναμε όλοι τις αμαρτίες μας, με το να υποστούμε τον πνευματικό θάνατο. Όμως, χάριν Εκείνου, εάν τηρήσουμε τους όρους Του, οι οποίοι είναι να μετανοήσουμε και να τηρούμε τις εντολές Του, μπορούμε να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Είναι υπέροχο που ο Χριστός μάς παρείχε έναν τρόπο να θεραπευθούμε από τις αμαρτίες μας. Είπε:

«Ιδέστε, εγώ ήλθα στον κόσμο... για να σώσω τον κόσμο από την αμαρτία.

»Επομένως, όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα σαν μικρό παιδί, αυτόν θα δεχτώ, γιατί από αυτούς είναι η βασιλεία του Θεού. Ιδέστε, γι' αυτούς έδωσα τη ζωή μου, και την ξαναπήρα πάλι. Μετανοήστε λοιπόν και ελάτε προς εμένα εσείς, τα πέρατα της γης, και σωθείτε» (Νεφί Γ' 9:21–22).

- Συλλογισθείτε πώς μπορείτε να δείξετε ευγνωμοσύνη για τη δωρεά της εξιλεώσεως.

Επιπρόσθετες γραφές

- Άλμα 34:9–16 (απαραίτητη η εξιλέωση, θυσία από τον Θεό)
- Νεφί Β΄ 9:7–12 (η εξιλέωση μάς σώζει από τον σωματικό και τον πνευματικό θάνατο)
- Προς Ρωμαίους 5:12–17 (διαμέσου ενός ήλθε ο θάνατος, διαμέσου ενός ήλθε η ζωή)
- Ήλαμαν 14:15–18 (σκοπός του θανάτου του Ιησού)
- Άρθρα της Πίστεως 1:3 (όλοι μπορούν να σωθούν)
- Πέτρος Α΄ 1:18–20 (ο Ιησούς ήταν προορισμένος)
- Κατά Ματθαίον 16:21 (η θυσία του Ιησού ήταν απαραίτητη)
- Κατά Λουκάν 22:39–46 (τα πάθη του Ιησού στον κήπο)
- Ιωάννου Α΄ 1:7 (ο Ιησούς καθαίρει από την αμαρτία)
- Νεφί Β΄ 9:21–22 (ο Σωτήρας υπέφερε για όλους τους ανθρώπους)
- Μωσία 16:6–8 (η ανάσταση δυνατή μόνον μέσω του Ιησού)
- Άλμα 11:40–45, Μόρμον 9:12–14 (όλοι θα αναστηθούν)
- Ησαΐας 1:18 (οι αμαρτίες θα γίνουν άσπρες)
- Προς Κορινθίους Α΄ 15:40–44, Άλμα 40:23 (περιγραφή της αναστάσεως)

Η ιεροσύνη

Κεφάλαιο 130

Τι είναι η ιεροσύνη;

Η ιεροσύνη είναι η αιωνία δύναμη και εξουσία του Θεού. Μέσω της ιεροσύνης Εκείνος δημιούργησε και κυβερνά τους ουρανοί και τη γη. Με αυτήν τη δύναμη διατηρείται το σύμπαν σε τέλεια τάξη. Μέσω αυτής της δυνάμεως Εκείνος επιτυγχάνει το έργο και τη δόξα Του, η οποία είναι «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39).

Ο Επουράνιος Πατέρας μας αναθέτει τη δύναμη της ιεροσύνης Του σε άξια άρρενα μέλη της Εκκλησίας. Η ιεροσύνη τους δίδει τη δυνατότητα να ενεργούν εν ονόματι του Θεού για τη σωτηρία της ανθρώπινης φυλής. Μέσω αυτής μπορούν να εξουσιοδοτηθούν να κηρύξουν το ευαγγέλιο, να χορηγήσουν τις διατάξεις της σωτηρίας και να διοικήσουν το βασίλειο του Θεού στη γη.

- Σκεφθείτε τη σημασία του γεγονότος ότι ο Θεός επιτρέπει σε άξιους άνδρες και αγόρια να φέρουν την ιεροσύνη Του.

Γιατί χρειαζόμαστε την ιεροσύνη στη γη;

Πρέπει να έχουμε την εξουσία της ιεροσύνης, για να ενεργούμε εν ονόματι του Θεού, όταν τελούμε ιερές διατάξεις του ευαγγελίου, όπως η βάπτιση, η επικύρωση, η χορήγηση της μεταλήψεως και ο γάμος στο ναό. Εάν ένας άνδρας δεν έχει την ιεροσύνη, μολονότι μπορεί να είναι ειλικρινής, ο Κύριος δεν θα αναγνωρίσει διατάξεις

Για διδασκάλους: Το κεφάλαιο αυτό είναι οργανωμένο υπό επικεφαλίδες. Κάθε επικεφαλίδα είναι μία ερώτηση για την ιεροσύνη. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ερωτήσεις ως οδηγό για το μάθημά σας. Εάν η διάταξη της αιθούσας επιτρέπει τη συζήτηση σε μικρές ομάδες, σκεφθείτε να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως σε ομάδες των δύο ή τεσσάρων. Αναθέστε σε κάθε ομάδα ένα από τα τμήματα του κεφαλαίου (σε μεγάλες τάξεις, ορισμένα τμήματα μπορούν να ανατεθούν σε περισσότερες της μίας ομάδος). Βάλτε την κάθε ομάδα να κάνει τα κατωτέρω: (1) Να διαβάσει και να συζητήσει το τμήμα που της έχει ανατεθεί. (2) Να βρει γραφές που βοηθούν στην απάντηση της ερωτήσεως στην επικεφαλίδα του τμήματος. (3) Να πει προσωπικές εμπειρίες σχετικές με το τμήμα. Κατόπιν ζητήστε από τα μέλη της τάξεως να πουν ορισμένες εξ αυτών των εμπειριών με ολόκληρη την τάξη.

που τελεί (βλέπε Κατά Ματθαίον 7:21–23, Άρθρα της Πίστεως 1:5). Αυτές οι σημαντικές διατάξεις πρέπει να τελούνται επί γης από άνδρες οι οποίοι φέρουν την ιεροσύνη.

Οι άνδρες χρειάζονται την ιεροσύνη, για να προεδρεύουν στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και να διευθύνουν το έργο της Εκκλησίας σε όλα τα μέρη του κόσμου. Όταν ζούσε ο Χριστός επί γης, επέλεξε τους Αποστόλους Του και τους χειροτόνησε, ούτως ώστε να μπορούσαν να ηγηθούν της Εκκλησίας Του. Τους έδωσε τη δύναμη και την εξουσία της ιεροσύνης να ενεργούν εν ονόματί Του. (Βλέπε Κατά Μάρκον 3:13–15, Κατά Ιωάννην 15:16.)

Ένας άλλος λόγος που χρειάζεται η ιεροσύνη επί γης είναι ώστε να μπορέσουμε να κατανοήσουμε το θέλημα του Κυρίου και να φέρουμε εις πέρας τους σκοπούς Του. Ο Θεός αποκαλύπτει το θέλημά Του στον εξουσιοδοτημένο Του αντιπρόσωπο της ιεροσύνης επί γης, τον προφήτη. Ο προφήτης, ο οποίος είναι Πρόεδρος της Εκκλησίας, υπηρετεί ως εκπρόσωπος του Θεού σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας και όλους τους ανθρώπους επί γης.

- Γιατί είναι ουσιώδες για έναν άνδρα να έχει κατάλληλη εξουσία, όταν τελεί μία διάταξη;

Πώς λαμβάνουν την ιεροσύνη οι άνδρες;

Ο Κύριος έχει προετοιμάσει έναν εύτακτο τρόπο, ούτως ώστε να δίδεται η ιεροσύνη στους υιούς Του επί γης. Ένα άξιο άρρεν μέλος της Εκκλησίας λαμβάνει την ιεροσύνη «με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία, για να κηρύττει το Ευαγγέλιο και να τελεί τις διατάξεις του» (Άρθρα της Πίστεως 1:5).

Αυτός είναι ο ίδιος τρόπος κατά τον οποίον οι άνδρες έλαβαν την ιεροσύνη εδώ και πολύ καιρό, ακόμη και κατά τις ημέρες του Μωυσή: «Και κανένας δεν παίρνει αυτήν την τιμή για τον εαυτό του, αλλ' αυτός που καλείται από τον Θεό, όπως και ο Ααρών» (Προς Εβραίους 5:4). Ο Ααρών έλαβε την ιεροσύνη από τον Μωυσή, τον ηγέτη του της ιεροσύνης (βλέπε Έξοδος 28:1). Μόνον όσοι φέρουν την ιεροσύνη μπορούν να χειροτονούν άλλους και μπορούν να το κάνουν μόνον όταν είναι εξουσιοδοτημένοι από

όσους κρατούν τα κλειδιά για αυτήν τη χειροτόνηση (βλέπε 14ο κεφάλαιο σε αυτό το βιβλίο).

Οι άνδρες δεν μπορούν να αγοράσουν ούτε να πωλήσουν τη δύναμη και την εξουσία της ιεροσύνης. Ούτε μπορούν να πάρουν αυτήν την εξουσία επάνω τους. Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε για έναν άνδρα ονόματι Σίμωνας, ο οποίος ζούσε όταν οι Απόστολοι του Χριστού προήδρευαν της Εκκλησίας. Ο Σίμωνας μετεστράφη και βαπτίσθηκε στην Εκκλησία. Επειδή ήταν επιδέξιος μάγος, οι άνθρωποι πίστευαν ότι είχε τη δύναμη του Θεού. Όμως ο Σίμωνας δεν είχε την ιεροσύνη και το ήξερε.

Ο Σίμωνας ήξερε ότι οι Απόστολοι και οι άλλοι ηγέτες της ιεροσύνης από την Εκκλησία είχαν την αληθινή δύναμη του Θεού. Τους είδε να χρησιμοποιούν την ιεροσύνη τους, προκειμένου να κάνουν το έργο του Κυρίου και ήθελε αυτή τη δύναμη για τον εαυτό του. Προσεφέρθη να αγοράσει την ιεροσύνη. (Βλέπε Πράξεις 8:9–19.) Όμως ο Πέτρος, ο κορυφαίος Απόστολος, είπε: «Το ασήμι σου ως είναι μαζί με σένα σε απώλεια, επειδή νόμισες ότι η δωρεά του Θεού αποκτιέται με χρήματα» (Πράξεις 8:20).

- Γιατί είναι σημαντικό να μην «παίρνει κανένας αυτήν την τιμή [της ιεροσύνης] για τον εαυτό του»;

Πώς χρησιμοποιούν οι άνδρες ορθώς την ιεροσύνη;

Η ιεροσύνη θα πρέπει να χρησιμοποιείται για να ευλογεί τη ζωή των τέκνων του Επουρανίου Πατρός μας εδώ επί γης. Οι φέροντες την ιεροσύνη θα πρέπει να προεδρεύουν με αγάπη και καλοσύνη. Δεν θα πρέπει να εξαναγκάζουν την οικογένειά τους και τους άλλους να υπακούν σε αυτούς. Ο Κύριος μάς έχει πει ότι η δύναμη της ιεροσύνης δεν μπορεί να ελεγχθεί παρά μόνον εν δικαιοσύνη (βλέπε Δ&Δ 121:36). Όταν προσπαθήσουμε να χρησιμοποιήσουμε την ιεροσύνη, προκειμένου να αποκτήσουμε πλούτο ή φήμη ή για οιονδήποτε άλλον ιδιοτελή σκοπό «ιδές, οι ουρανοί αποσύρονται, το Πνεύμα του Κυρίου θλίβεται, και όταν αποσυρθεί, Αμήν στην ιεροσύνη δηλαδή την εξουσία αυτού του ανθρώπου» (Δ&Δ 121:37).

Όταν ένας άνδρας χρησιμοποιεί την ιεροσύνη «με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια»

(Δ&Δ 121:41), μπορεί να κάνει πολλά υπέροχα πράγματα για την οικογένειά του και τους άλλους. Μπορεί να βαπτίσει, να επικυρώσει και να χορηγήσει τη μετάληψη, όταν έχει εξουσιοδοτηθεί από αυτούς που κρατούν τα κλειδιά για αυτές τις διατάξεις. Μπορεί να ευλογήσει τους ασθενείς. Μπορεί να δώσει ευλογίες της ιεροσύνης σε μέλη της οικογενείας του, προκειμένου να τα ενθαρρύνει και να τα προστατεύσει, όταν έχουν ειδικές ανάγκες. Μπορεί επίσης να βοηθήσει άλλες οικογένειες με αυτές τις διατάξεις και ευλογίες, όταν του ζητηθεί να το κάνει.

Οι άνδρες χρησιμοποιούν την εξουσία της ιεροσύνης να προεδρεύουν στην Εκκλησία, σε τέτοιες κλήσεις όπως, πρόεδρος κλάδου, επίσκοπος, πρόεδρος απαρτίας, πρόεδρος πασσάλου και πρόεδρος ιεραποστολής. Άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι έχουν θέσεις στην Εκκλησία ως κατεχόντων θέση και διδασκάλων υπό τη διεύθυνση των ηγετών της ιεροσύνης και υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος.

Τι ευλογίες λαμβάνουμε, όταν χρησιμοποιούμε ορθώς την ιεροσύνη;

Ο Κύριος έχει υποσχεθεί μεγάλες ευλογίες σε ενάρετους φέροντες την ιεροσύνη, οι οποίοι χρησιμοποιούν την ιεροσύνη, προκειμένου να ευλογούν άλλους:

«Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού, και η διδαχή της ιεροσύνης θα κατασταλάξει επάνω στην ψυχή σου όπως οι δροσοσταλίδες από τον ουρανό.

»Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνα» (Δ&Δ 121:45–46).

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι υπεσχέθη σε κάθε άνδρα, ο οποίος χρησιμοποιεί την ιεροσύνη εν δικαιοσύνη ότι «η ζωή του είναι γλυκύτερη, η οξυδέρκειά του οξύτερη στο να αποφασίζει γρήγορα ανάμεσα στο σωστό και το λάθος, τα αισθήματά του τρυφερά και συμπονετικά, και το πνεύμα του ισχυρό και γενναίο

στην υποστήριξη του σωστού. Η ιεροσύνη θα είναι γι' αυτόν μια ανεξάντλητη πηγή ευτυχίας—μια πηγή ζωντανού νερού που ρέει στην αιώνια ζωή» (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 116).

- Ποιες είναι μερικές εκ των ευλογιών που έχετε λάβει μέσω της ιεροσύνης;

Επιπρόσθετες γραφές

- Δ&Δ 84, 107 (αποκαλύψεις περί της ιεροσύνης, συμπεριλαμβανομένου του όρκου και της διαθήκης της ιεροσύνης στο Δ&Δ 84:33–40)
- Δ&Δ 20:38–67 (εξηγούνται τα καθήκοντα της ιεροσύνης)

Οργάνωση της ιεροσύνης

Κεφάλαιο 140

Η ιεροσύνη είναι επί της γης σήμερα

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών κυβερνάται από την ιεροσύνη. Η ιεροσύνη, η οποία συνδέεται πάντοτε με το έργο του Θεού «συνεχίζεται στην εκκλησία του Θεού σε όλες τις γενεές, και είναι χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών» (Δ&Δ 84:17). Είναι επί γης σήμερα. Άνδρες, νέοι και ηλικιωμένοι, βαπτίζονται στην Εκκλησία και όταν κρίνονται άξιοι, χειροτονούνται στην ιεροσύνη. Τους δίδεται η εξουσία να ενεργούν για τον Κύριο και να κάνουν το έργο Του επί γης.

Δύο βαθμίδες της ιεροσύνης

- Πώς πήραν το όνομά τους η Μελχισεδική και η Ααρωνική Ιεροσύνη;

Η ιεροσύνη διαιρείται σε δύο μέρη: στη Μελχισεδική Ιεροσύνη και την Ααρωνική Ιεροσύνη (βλέπε Δ&Δ 107:1). «Η πρώτη ονομάζεται Μελχισεδική Ιεροσύνη... επειδή ο Μελχισεδέκ ήταν τόσο σπουδαίος αρχιερέας.

»Πριν την εποχή του, ονομαζόταν *η Αγία Ιεροσύνη, κατά την Τάξη του Υιού του Θεού*.

»Όμως από σεβασμό, δηλαδή ευλάβεια προς το όνομα του Υπέρτατου Όντος, για να αποφευχθεί η πολύ συχνή επανάληψη του ονόματός του, αυτοί, η εκκλησία, κατά την αρχαία εποχή,

Για διδασκάλους: Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στην αρχή ενός τμήματος, προκειμένου να ανοίξετε τη συζήτηση και παραπέμψτε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας στις γραφές για να βρουν περισσότερες πληροφορίες. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος ενός τμήματος, προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν και να συζητήσουν τη σημασία όσων έχουν διαβάσει και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους.

ονόμαζαν αυτήν την ιεροσύνη κατά τον Μελχισεδέκ, δηλαδή Μελχισεδική Ιεροσύνη (Δ&Δ 107:2-4, η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Η μικρότερη ιεροσύνη είναι προσάρτημα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης. Αποκαλείται Ααρωνική Ιεροσύνη, διότι απενεμήθη στον Ααρών και τους υιούς του κατά τη διάρκεια όλων των γενεών τους. Όσοι φέρουν την Ααρωνική Ιεροσύνη έχουν την εξουσία να χορηγούν τις εξωτερικές διατάξεις της μεταλήψεως και της βαπτίσεως. (Βλέπε Δ&Δ 20:46, 107:13-14, 20.)

Όσοι φέρουν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη έχουν τη δύναμη και την εξουσία να ηγούνται της Εκκλησίας και να διευθύνουν την κήρυξη του ευαγγελίου σε όλα τα μέρη του κόσμου. Είναι υπεύθυνοι για όλο το πνευματικό έργο της Εκκλησίας (βλέπε Δ&Δ 84:19-22, 107:8). Διευθύνουν το έργο που γίνεται στους ναούς· προεδρεύουν τομέων, κλάδων, παισσάλων και ιεραποστολών. Ο εκλεκτός προφήτης του Κυρίου, ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, είναι ο προεδρεύων αρχιερέας επί της Μελχισεδικής Ιεροσύνης (βλέπε Δ&Δ 107:65-67).

Κλειδιά της ιεροσύνης

- Ποια είναι η διαφορά μεταξύ της ιεροσύνης και των κλειδιών της ιεροσύνης; Ποιοι ηγέτες της ιεροσύνης λαμβάνουν κλειδιά;

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να είναι κάποιος χειροτονημένος σε μία θέση της ιεροσύνης και το να λάβει κλειδιά της ιεροσύνης. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ δίδαξε:

«Η ιεροσύνη σε γενικές γραμμές είναι η δοθείσα στον άνδρα εξουσία να ενεργεί για τον Θεό. Κάθε άνδρας χειροτονημένος σε οιονδήποτε βαθμό της Ιεροσύνης εξουσιοδοτείται με αυτήν την εξουσία.

Όμως είναι απαραίτητο κάθε τελεσθείσα πράξη υπό αυτήν την εξουσία να γίνεται τον κατάλληλο καιρό και στο κατάλληλο μέρος, με τον κατάλληλο τρόπο και σύμφωνα με την κατάλληλη τάξη. Η δύναμη διευθύνσεως αυτών των έργων αποτελεί τα κλειδιά της Ιεροσύνης. Στην πληρότητά τους, τα κλειδιά κρατούνται από ένα μόνον άτομο κάθε φορά, τον προφήτη και πρόεδρο της Εκκλησίας. Μπορεί να αναθέσει οιονδήποτε τμήμα αυτής της δυνάμεως σε κάποιον άλλον, εν προκειμένω το άτομο αυτό

κρατά τα κλειδιά αυτού του συγκεκριμένου έργου. Συνεπώς, ο πρόεδρος ενός ναού, ο πρόεδρος ενός πασσάλου, ο επίσκοπος ενός τομέως, ο πρόεδρος μίας ιεραποστολής, ο πρόεδρος μίας απαρτίας, καθένας εξ αυτών κρατά τα κλειδιά των έργων που τελούνται σε αυτό το συγκεκριμένο σώμα ή τόπο. Η Ιεροσύνη Του δεν αυξάνεται από αυτόν τον ειδικό διορισμό... ο πρόεδρος μίας απαρτίας πρεσβυτέρων, παραδείγματος χάριν, δεν έχει περισσότερη Ιεροσύνη από οιονδήποτε άλλο μέλος αυτής της απαρτίας. Όμως έχει τη δύναμη να διευθύνει το επίσημο έργο που τελείται στην... απαρτία ή με άλλα λόγια, τα κλειδιά αυτού του τμήματος του έργου» (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 141, η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

- Πώς τα κλειδιά της ιεροσύνης περιφρουρούν την Εκκλησία;

Οι θέσεις και τα καθήκοντα της Ααρωνικής Ιεροσύνης

- Με ποιους τρόπους υπηρετούν οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη;

Όταν απονέμεται η Ααρωνική Ιεροσύνη σε έναν άνδρα ή ένα αγόρι, τότε χειροτονείται σε μία θέση αυτής της ιεροσύνης.

Οι θέσεις της Ααρωνικής ιεροσύνης είναι: διάκονος, διδάσκαλος, ιερέας και επίσκοπος. Κάθε θέση φέρει καθήκοντα και ευθύνες. Ο πρόεδρος προεδρεύει κάθε απαρτίας και διδάσκει στα μέλη τα καθήκοντά τους και τους ζητεί να αναλάβουν έργα.

Ορισμένοι άνδρες προσχωρούν στην Εκκλησία ή γίνονται ενεργά μέλη, αφού έχουν περάσει τη συνηθισμένη ηλικία, για να λάβουν τις θέσεις αυτής της ιεροσύνης. Συνήθως χειροτονούνται σε μία θέση της Ααρωνικής Ιεροσύνης και συντόμως χειροτονούνται σε άλλες θέσεις, καθώς παραμένουν άξιοι.

Διάκονος

Ο νεαρός άνδρας, ο οποίος έχει βαπτισθεί και επικυρωθεί μέλος της Εκκλησίας και είναι άξιος, μπορεί να χειροτονηθεί στη θέση του διακόνου, όταν είναι 12 ετών. Στους διακόνους συνήθως ανατίθεται να διανέμουν τη μετάληψη στα μέλη της Εκκλησίας, να τηρούν σε καλή τάξη τα κτήρια της Εκκλησίας και τον περιβάλλοντα χώρο,

να ενεργούν ως αγγελιαφόροι για τους ηγέτες της ιεροσύνης και να έχουν ειδικές αναθέσεις, όπως η συλλογή προσφορών νηστείας.

Διδάσκαλος

Ένας άξιος νέος άνδρας μπορεί να χειροτονηθεί διδάσκαλος, όταν είναι 14 ετών ή μεγαλύτερος. Οι διδάσκαλοι έχουν όλα τα καθήκοντα, τα δικαιώματα και τις δυνάμεις της θέσεως του διακόνου συν επιπρόσθετα. Οι διδάσκαλοι της Ααρωνικής Ιεροσύνης πρέπει να βοηθούν τα μέλη της Εκκλησίας να ζουν σύμφωνα με τις εντολές (βλέπε Δ&Δ 20:53–59). Προκειμένου να βοηθηθούν στην εκπλήρωση αυτής της ευθύνης, συνήθως ανατίθενται να υπηρετούν ως οικογενειακοί διδάσκαλοι. Επισκέπτονται τα σπίτια μελών της Εκκλησίας και τα ενθαρρύνουν να ζουν σύμφωνα με τις αρχές του ευαγγελίου. Έχουν προσταχθεί να διδάσκουν τις αλήθειες του ευαγγελίου από τις γραφές (βλέπε Δ&Δ 42:12). Οι διδάσκαλοι επίσης προετοιμάζουν το ψωμί και το νερό για τη συγκέντρωση μεταλήψεως.

Ιερέας

Ένας άξιος νέος άνδρας μπορεί να χειροτονηθεί ιερέας, όταν είναι 16 ετών ή μεγαλύτερος. Οι ιερείς έχουν όλα τα καθήκοντα, τα δικαιώματα και τις δυνάμεις της θέσεως του διακόνου και του διδασκάλου συν ορισμένα επιπρόσθετα (βλέπε Δ&Δ 20:46–51). Ο ιερέας μπορεί να βαπτίζει. Μπορεί επίσης να χορηγεί τη μετάληψη. Μπορεί να χειροτονει άλλους ιερείς, διδασκάλους και διακόνους. Ο ιερέας μπορεί να γίνεται υπεύθυνος συγκεντρώσεων, όταν δεν υπάρχει παρών κανείς φέρων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη. Πρέπει να κηρύττει το ευαγγέλιο στους γύρω του.

Επίσκοπος

Ο επίσκοπος χειροτονείται και ξεχωρίζεται να προεδρεύει της Ααρωνικής Ιεροσύνης σε έναν τομέα. Είναι ο πρόεδρος της απαρτίας πρεσβυτέρων (βλέπε Δ&Δ 107:87–88). Όταν ενεργεί στη θέση του της Ααρωνικής Ιεροσύνης, ο επίσκοπος ασχολείται πρωτίστως με εγκόσμια ζητήματα, όπως η διαχείριση των οικονομικών και των αρχείων και η διεύθυνση της φροντίδος για τους πτωχούς και τους έχοντας ανάγκη (βλέπε Δ&Δ 107:68).

Ο επίσκοπος χειροτονείται επίσης αρχιερέας, ούτως ώστε να προεδρεύει επί όλων των μελών στον τομέα (βλέπε Δ&Δ 107:71–73, 68:15). Ο επίσκοπος είναι κριτής στον Ισραήλ (βλέπε Δ&Δ 107:74) και παίρνει συνέντευξη από μέλη για εγκριτικά ναού, χειροτονήσεις στην ιεροσύνη και άλλες ανάγκες. Είναι δικαίωμά του να έχει το χάρισμα της διακρίσεως.

- Πώς έχετε ευλογηθεί μέσω της υπηρετήσεως των φερόντων την Ααρωνική Ιεροσύνη;

Οι θέσεις και τα καθήκοντα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης

- Με ποιους τρόπους υπηρετούν οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη;

Οι θέσεις της Μελχισεδικής Ιεροσύνης είναι: πρεσβύτερος, αρχιερέας, πατριάρχης, Εβδομήκοντα και Απόστολος.

Πρεσβύτερος

Οι πρεσβύτεροι καλούνται να διδάσκουν, να επεξηγούν, να παραινούν, να βαπτίζουν και να προστατεύουν την Εκκλησία (βλέπε Δ&Δ 20:42). Όλοι οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι πρεσβύτεροι. Έχουν την εξουσία να απονέμουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία (βλέπε Δ&Δ 20:43). Οι πρεσβύτεροι θα πρέπει να διευθύνουν τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας όπως οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα (βλέπε Δ&Δ 20:45, 46:2). Οι πρεσβύτεροι μπορούν να χορηγούν ευλογία στους ασθενείς (βλέπε Δ&Δ 42:44) και να ευλογούν μικρά παιδιά (βλέπε Δ&Δ 20:70). Οι πρεσβύτεροι μπορούν να προεδρεύουν επί των συγκεντρώσεων της Εκκλησίας, όταν δεν είναι παρών κανείς αρχιερέας (Δ&Δ 107:11).

Αρχιερέας

Στον αρχιερέα δίδεται η εξουσία να ιεουργεί στην Εκκλησία και να διαχειρίζεται πνευματικά ζητήματα (βλέπε Δ&Δ 107:10, 12). Μπορεί επίσης να ιεουργεί σε όλες τις μικρότερες θέσεις (βλέπε Δ&Δ 68:19). Οι πρόεδροι πασσάλου, οι πρόεδροι ιεραποστολής, οι ανώτεροι σύμβουλοι, οι επίσκοποι και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας έχουν χειροτονηθεί αρχιερείς.

Πατριάρχης

Οι πατριάρχες έχουν χειροτονηθεί από τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας ή από τους προέδρους πασσάλου, όταν έχουν εξουσιοδοτηθεί από το Συμβούλιο των Δώδεκα, να δίδουν πατριαρχικές ευλογίες σε μέλη της Εκκλησίας. Οι ευλογίες αυτές μάς κάνουν να κατανοούμε κάπως τις κλήσεις μας επί γης. Αποτελούν τον λόγο του Κυρίου προσωπικώς προς εμάς. Οι πατριάρχες χειροτονοούνται επίσης αρχιερείς. (Βλέπε Δ&Δ 107:39–56.)

Εβδομήκοντα

Οι Εβδομήκοντα είναι ειδικοί μάρτυρες του Ιησού Χριστού στον κόσμο και επικουρούν στην οικοδόμηση και τον κανονισμό της Εκκλησίας υπό την διεύθυνση της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων (βλέπε Δ&Δ 107:25, 34, 38, 93–97).

Απόστολος

Ο Απόστολος είναι ένας ειδικός μάρτυς του ονόματος του Ιησού Χριστού σε όλον τον κόσμο (βλέπε Δ&Δ 107:23). Οι Απόστολοι διαχειρίζονται τις υποθέσεις της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο. Όσοι έχουν χειροτονηθεί στη θέση του Αποστόλου στη Μελχισεδική Ιεροσύνη συνήθως ξεχωρίζονται ως μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Στον καθέναν δίδονται όλα τα κλειδιά του βασιλείου του Θεού επί γης, αλλά μόνον ο γηραιότερος Απόστολος, ο οποίος είναι Πρόεδρος της Εκκλησίας, ασκεί ενεργώς όλα τα κλειδιά. Οι άλλοι ενεργούν υπό την διεύθυνσίν του.

- Πώς έχετε ευλογηθεί μέσω της υπηρετήσεως των φερόντων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη;

Οι Απαρτίες της Ααρωνικής Ιεροσύνης

Ο Κύριος έχει προστάξει οι φέροντες την ιεροσύνη να είναι οργανωμένοι σε απαρτίες. Η απαρτία της ιεροσύνης είναι ένα σώμα αδελφών οι οποίοι έχουν την ίδια θέση στην ιεροσύνη.

Υπάρχουν τρεις απαρτίες της Ααρωνικής Ιεροσύνης:

1. Η απαρτία διακόνων, η οποία αποτελείται από 12 διακόνους το μέγιστο (βλέπε Δ&Δ 107:85). Η προεδρία της απαρτίας διακόνων καλείται από τον επίσκοπο και είναι ανάμεσα στα μέλη της απαρτίας.
2. Η απαρτία διδασκάλων, η οποία αποτελείται από 24 διδασκάλους το μέγιστο (βλέπε Δ&Δ 107:86). Η προεδρία της απαρτίας διδασκάλων καλείται από τον επίσκοπο και είναι ανάμεσα στα μέλη της απαρτίας.
3. Η απαρτία ιερέων, η οποία αποτελείται από 48 ιερείς το μέγιστο (βλέπε Δ&Δ 107:87–88). Προεδρεύει αυτής ο επίσκοπος του τομέως στον οποίον ανήκει η απαρτία. Ο επίσκοπος είναι αρχιερέας και συνεπώς ανήκει επίσης στην απαρτία αρχιερέων.

Όποτε υπερβαίνει ο καθορισμένος αριθμός για μία απαρτία, τότε μπορεί να διαιρεθεί.

Οι Απαρτίες της Μελχισεδικής Ιεροσύνης

Σε γενικό επίπεδο Εκκλησίας, τα μέλη της Πρώτης Προεδρίας σχηματίζουν μία απαρτία, όπως κάνουν οι Δώδεκα Απόστολοι. Οι Εβδομήκοντα είναι οργανωμένοι επίσης σε απαρτίες.

Σε τοπικό επίπεδο Εκκλησίας—σε τομείς και κλάδου και πασσάλους και περιφέρειες—οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι οργανωμένοι στις ακόλουθες απαρτίες:

Απαρτία πρεσβυτέρων

Κάθε απαρτία πρεσβυτέρων «καθιερώνεται για αμετακίνητους ιερωμένους. Κι όμως μπορούν να ταξιδέψουν, αλλά έχουν χειροτονηθεί να είναι αμετακίνητοι» (Δ&Δ 124:137). Επιτελούν το μεγαλύτερο μέρος από το έργο τους κοντά στην εστία τους. Η απαρτία μπορεί να αποτελείται από 96 πρεσβυτέρους το μέγιστο και προεδρεύει αυτής η προεδρία απαρτίας. Όποτε υπερβαίνει αυτός ο αριθμός, τότε η απαρτία μπορεί να διαιρεθεί.

Απαρτία Αρχιερέων

Κάθε απαρτία περιλαμβάνει όλους τους αρχιερείς οι οποίοι διαμένουν εντός των ορίων του πασάλου, συμπεριλαμβανομένων πατριαρχών και επισκόπων. Ο πρόεδρος πασάλου και οι σύμβουλοι του αποτελούν την προεδρία αυτής της απαρτίας. Οι αρχιερείς σε κάθε τομέα είναι οργανωμένοι σε μία ομάδα σε έναν ηγέτη ομάδα.

Σημασία των απαρτιών ιεροσύνης

- Πώς μπορούν οι απαρτίες ιεροσύνης να βοηθήσουν στην ενδυνάμωση ατόμων και οικογενειών;

Όταν χειροτονείται στην ιεροσύνη ένας άνδρας ή ένα αγόρι γίνεται αυτομάτως μέλος μίας απαρτίας ιεροσύνης. Εφεξής καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, αναμένεται ότι θα είναι μέλος σε μία απαρτία της ιεροσύνης σύμφωνα με τη θέση του (βλέπε Μπόιντ Πάκερ, "What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government," *Ensign*, Φεβρ. 1993, 9).

Εάν μία απαρτία ιεροσύνης λειτουργεί ορθώς, τα μέλη της απαρτίας ενθαρρύνονται, ευλογούνται, περιβάλλονται με αλληλεγγύη και διδάσκονται το ευαγγέλιο από τους ηγέτες τους. Μολονότι ένας άνδρας μπορεί να απαλλαγεί της κλήσεώς του στην Εκκλησία, όπως διδάσκαλος, πρόεδρος απαρτίας, επίσκοπος, ανώτερος σύμβουλος ή πρόεδρος πασάλου, η ιδιότητά του ως μέλος στην απαρτία του δεν αλλάζει. Η ιδιότητα του μέλους σε μία απαρτία ιεροσύνης θα πρέπει να θεωρείται ιερό προνόμιο.

Βοηθητικές οργανώσεις της Ιεροσύνης

- Πώς μπορούν οι βοηθητικές οργανώσεις της ιεροσύνης να βοηθήσουν στην ενδυνάμωση ατόμων και οικογενειών;

Όλες οι οργανώσεις στην Εκκλησία λειτουργούν υπό την διεύθυνση ηγετών της ιεροσύνης και τους βοηθούν να φέρουν εις πέρας το έργο του Κυρίου. Παραδείγματος χάριν, οι προεδρίες στις οργανώσεις της Ανακουφιστικής Εταιρείας, των Νέων Γυναικών, των Νέων Ανδρών, της Προκαταρκτικής και του Σχολείου Κυριακής του τομέως υπηρετούν υπό την διεύθυνση

της επισκοπικής ηγεσίας. Οι οργανώσεις αυτές αποκαλούνται βοηθητικές της ιεροσύνης.

- Τι ρόλο έχετε ως άτομο στο να βοηθήσετε τις απαρτίες ιεροσύνης και τις βοηθητικές οργανώσεις να επιτύχουν;

Επιπρόσθετες γραφές

- Άλμα 13:1-19 (τρόπος με τον οποίον οι άνδρες χειροτονούνται στην ιεροσύνη)
- Κατά Ματθαίον 16:19, Δ&Δ 68:12 (στους Αποστόλους δίδονται κλειδιά και δύναμη της ιεροσύνης, ό,τι επισφραγίζουν επί γης επισφραγίζεται στους ουρανούς)
- Δ&Δ 20:38-67 (καθήκοντα των πρεσβυτέρων, ιερέων, διδασκάλων, διακόνων)
- Δ&Δ 84, 107 (αποκαλύψεις επί της ιεροσύνης)
- Προς Κορινθίους Α΄ 12:14-31 (όλες οι θέσεις της ιεροσύνης είναι σημαντικές)

Ο λαός της διαθήκης του Κυρίου

Κεφάλαιο 15ο

Η φύση των διαθηκών

- Τι είναι η διαθήκη; Γιατί οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αποκαλούνται λαός της διαθήκης;

Εξαρχής ο Κύριος συνήψε διαθήκες με τα τέκνα Του επί γης. Όταν ο λαός Του συνάπτει διαθήκες (ή υποσχέσεις) μαζί Του, γνωρίζει [ο λαός] τι αναμένει Εκείνος από αυτόν και ποιες ευλογίες αναμένει ο λαός από Εκείνον. Μπορεί να επιτελεί καλύτερα το έργο Του επί γης. Ο λαός που συνάπτει διαθήκη με τον Κύριο και με τον οποίον ο Κύριος συνάπτει διαθήκες είναι γνωστός ως ο λαός της διαθήκης του Κυρίου. Τα μέλη της Εκκλησίας αποτελούν μέρος του λαού της διαθήκης του Κυρίου.

Εντός του ευαγγελίου, διαθήκη σημαίνει ιερά συμφωνία ή αμοιβαία υπόσχεση ανάμεσα στον Θεό και ένα άτομο ή μία ομάδα ατόμων. Όταν συνάπτεται μία διαθήκη ο Θεός υπόσχεται ευλογία για υπακοή σε συγκεκριμένες εντολές. Θέτει τους όρους των διαθηκών Του και αποκαλύπτει αυτούς τους όρους στους προφήτες Του. Εάν επιλέξουμε να υπακούμε στους όρους της διαθήκης, τότε λαμβάνουμε υπεσχημένες ευλογίες. Εάν επιλέξουμε να μην υπακούσουμε, Εκείνος αποσύρει τις ευλογίες και σε μερικές περιπτώσεις υπάρχει και κάποια κύρωση.

Παραδείγματος χάριν, όταν προσχωρούμε στην Εκκλησία, συνάπτουμε διάφορες διαθήκες με τον Θεό (βλέπε κεφάλαιο 20ο σε αυτό το βιβλίο). Συνάπτουμε διαθήκη με τον Σωτήρα, κατά τη βάπτιση, να πάρουμε επάνω μας το όνομά Του. Εκείνος υπόσχεται ότι «όσοι μετανοήσουν και βαφτιστούν στο όνομά μου, το οποίο είναι Ιησούς Χριστός, και υπομείνουν μέχρι τέλους,

αυτοί θα σωθούν» (Δ&Δ 18:22). Συνάπτουμε διαθήκη με τον Κύριο καθώς μεταλαμβάνουμε (βλέπε κεφάλαιο 23ο σε αυτό το βιβλίο). Υποσχόμαστε να πάρουμε επάνω μας το όνομά Του, να Τον θυμόμαστε και να υπακούμε στις εντολές Του. Λαμβάνουμε την υπόσχεση ότι το Άγιο Πνεύμα θα είναι μαζί μας. (Βλέπε Δ&Δ 20:77–79.) Όταν λαμβάνουμε διατάξεις ναού, συνάπτουμε άλλες ιερές διαθήκες και λαμβάνουμε την υπόσχεση της υπερψώσεως για την πιστή μας υπακοή (βλέπε Δ&Δ 132, βλέπε, επίσης, κεφάλαιο 47ο σε αυτό το βιβλίο).

Ο Θεός έχει συνάψει επίσης ειδικές διαθήκες με συγκεκριμένα άτομα ή ομάδες. Συνήψε ειδικές διαθήκες με τον Αδάμ, τον Ενώχ, τον Νώε, τα τέκνα του Ισραήλ και τον Λεχί (βλέπε Μωυσή 6:31–36, 52, Γένεση 9:9–17, Έξοδος 19:5–6, Νεφί Β΄ 1). Συνήψε μία ειδική διαθήκη με τον Αβραάμ και τους απογόνους του, η οποία ευλογεί τα μέλη της Εκκλησίας και όλα τα έθνη της γης σήμερα.

- Σκεφθείτε τις διαθήκες που έχετε συνάψει με τον Θεό και τις ευλογίες που Εκείνος σας έχει υποσχεθεί, εάν τηρείτε αυτές τις διαθήκες.

Η διαθήκη του Θεού με τον Αβραάμ και τους απογόνους του

- Τι είναι η αβραμιαία διαθήκη;

Ο Αβραάμ, ένας προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, ήταν πολύ ενάρετος άνδρας (βλέπε την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο). Ηρνείτο να λατρεύει τα είδωλα του πατρός του. Τηρούσε όλες τις εντολές του Κυρίου. Χάριν της χρηστότητας του Αβραάμ, ο Κύριος συνήψε μία διαθήκη με εκείνον και τους απογόνους του.

Ο Κύριος υπεσχέθη στον Αβραάμ ότι θα είχε αναρίθμητους απογόνους. Υπεσχέθη ότι όλοι τους θα είχαν το δικαίωμα να λάβουν το ευαγγέλιο, τις ευλογίες της ιεροσύνης και όλες τις διατάξεις της υπερψώσεως. Αυτοί οι απόγονοι, μέσω της δυνάμεως της ιεροσύνης, θα διέδιδαν το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη. Μέσω αυτών, όλες οι οικογένειες της γης θα ευλογούνταν (βλέπε Αβραάμ 2:11). Ο Θεός υπεσχέθη περαιτέρω ότι εάν ήταν ενάρετοι, θα καθιέρωνε τη διαθήκη Του με όλες τις γενεές των τέκνων του Αβραάμ (βλέπε Γένεση 17:4–8).

- Πώς ισχύουν για εμάς οι εντολές και οι υποσχέσεις στην αβραμιαία διαθήκη; (Σκεφθείτε πώς ισχύει αυτή η ερώτηση σε διαφορετικούς περιγυρους, όπως στο σπιτικό, στον χώρο εργασίας, στην κοινότητα ή ως ιεραπόστολοι.)

Τα μέλη της Εκκλησίας είναι λαός της διαθήκης

- Ποιες ευλογίες και ευθύνες υπάρχουν σήμερα στον λαό της διαθήκης του Θεού;

Οι απόγονοι εξ αίματος του Αβραάμ δεν είναι οι μόνοι τους οποίους ο Θεός αποκαλεί λαό της διαθήκης Του. Μιλώντας στον Αβραάμ, ο Θεός είπε: «Όλοι όσοι δεχτούν αυτό το ευαγγέλιο θα ονομάζονται με το όνομά σου, και θα υπολογίζονται σπέρμα σου [καταγωγή], και θα σηκωθούν και θα σε ευλογούν ως πατέρα τους» (Αβραάμ 2:10). Συνεπώς, δύο ομάδες ατόμων συμπεριλαμβάνονται στη συναφθείσα με τον Αβραάμ διαθήκη: (1) οι ενάρετοι απόγονοι εξ αίματος του Αβραάμ και (2) οι υιοθετημένοι στην καταγωγή του, έχοντας αποδεχθεί και ζώντας σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού (βλέπε Νεφί Β΄ 30:2).

Όταν βαπτίζομαστε στην Εκκλησία, εισερχόμαστε στη διαθήκη που συνήψε ο Κύριος με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ (βλέπε Προς Γαλάτες 3:26–29). Εάν είμαστε υπάκουοι, κληρονομούμε τις ευλογίες αυτής της διαθήκης. Έχουμε το δικαίωμα να λάβουμε βοήθεια και καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα. Άξιοι άρρενες έχουν το δικαίωμα να φέρουν την ιεροσύνη. Οι οικογένειες μπορούν να λάβουν τις ευλογίες της ιεροσύνης. Μπορούμε να αποκτήσουμε αιωνία ζωή στο σελέστιο βασίλειο. Δεν υπάρχουν μεγαλύτερες ευλογίες από αυτές.

Μαζί με τις ευλογίες που λαμβάνουμε ως λαός της διαθήκης του Κυρίου, έχουμε μεγάλες ευθύνες. Ο Κύριος υπεσχέθη στον Αβραάμ ότι μέσω των απογόνων του το ευαγγέλιο θα διεδίδετο σε όλη τη γη. Εκπληρώνουμε αυτήν την ευθύνη μέσω του πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολικού προγράμματος της Εκκλησίας και του ιεραποστολικού έργου που γίνεται από τα μέλη. Αυτή η ευκαιρία

Για διδασκάλους: Μπορείτε να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να σκεφθούν πιο βαθιά για μία ερώτηση, δίδοντάς τους χρόνο να συλλογισθούν. Αφού είχαν αρκετό χρόνο, ζητήστε τις απαντήσεις τους.

για διακήρυξη του ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο ανήκει μόνον στην Εκκλησία του Κυρίου και τον λαό της διαθήκης Του.

Ως λαός της διαθήκης του Κυρίου, θα πρέπει να τηρούμε τις εντολές Του. Ο Κύριος είπε: «Εγώ, ο Κύριος, είμαι δεσμευμένος όταν εκτελείτε αυτά που σας λέω. Όμως όταν δεν εκτελείτε αυτά που σας λέω, δεν έχετε καμία υπόσχεση» (Δ&Δ 82:10). Εάν απορρίπτουμε τη διαθήκη μας, αφού έχουμε αποδεχθεί το ευαγγέλιο, αυτή η διαθήκη ακυρώνεται και θα είμαστε καταδικασμένοι ενώπιον του Θεού (βλέπε Δ&Δ 132:4). Έχει πει: «Να αποφεύγετε την αμαρτία, μην τυχόν και πέσει οδυνηρή κρίση επάνω στο κεφάλι σας. Γιατί από εκείνον στον οποίο πολλά έχουν δοθεί, πολλά απαιτούνται. Και αυτός που αμαρτάνει κατά του μεγαλύτερου φωτός, θα λάβει τη μεγαλύτερη καταδίκη» (Δ&Δ 82:2–3).

Η καινούργια και αιώνια διαθήκη

- Τι υποσχόμαστε να κάνουμε, όταν αποδεχόμαστε το ευαγγέλιο; Ποιες ευλογίες μας δίδει ο Επουράνιος Πατέρας καθώς τηρούμε αυτές τις υποσχέσεις;

Η πληρότητα του ευαγγελίου αποκαλείται καινούργια και αιώνια διαθήκη. Περιλαμβάνει τις συναφθείσες διαθήκες κατά τη βάπτισμα, κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως, στο ναό και οποτεδήποτε άλλοτε. Ο Κύριος την αποκαλεί αιώνια διαθήκη, καθότι ο αιώνιος Θεός την έχει ορίσει και καθότι η διαθήκη δεν θα αλλάξει ποτέ. Έδωσε αυτήν την ίδια διαθήκη στον Αδάμ, τον Ενώχ, τον Νώε, τον Αβραάμ και άλλους προφήτες. Υπό αυτήν την έννοια δεν είναι καινούργια. Όμως ο Κύριος την αποκαλεί καινούργια, διότι κάθε φορά που αποκαθίσταται το ευαγγέλιο, αφού είχε αφαιρεθεί από τη γη, είναι καινούργια στους ανθρώπους που τη λαμβάνουν (βλέπε Ιερεμίας 31:31–34, Ιεζεκιήλ 37:26).

Όταν αποδεχόμαστε την καινούργια και αιώνια διαθήκη, συμφωνούμε να μετανοήσουμε, να βαπτιστούμε, να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα, να λάβουμε τα ενδάματά μας, να λάβουμε τη διαθήκη του γάμου στον ναό και να ακολουθούμε και να υπακούμε τον Χριστό ως το τέλος της ζωής μας. Καθώς τηρούμε τις διαθήκες μας, ο Επουράνιος Πατέρας μας υπόσχεται ότι θα λάβουμε υπερύψωση

στο σελέστιο βασίλειο (βλέπε Δ&Δ 132:20–24, βλέπε, επίσης, κεφάλαιο 47ο σε αυτό το βιβλίο).

Είναι δύσκολο να κατανοήσουν οι θνητοί τη μεγαλοσύνη αυτής της υποσχέσεως. Οι εντολές που μας δίδει Εκείνος είναι προς όφελός μας και καθώς είμαστε πιστοί, μπορούμε διά παντός να έχουμε τις ευλογίες και τις ομορφιές των ουρανών και της γης. Μπορούμε να ζήσουμε στην παρουσία Του και να έχουμε την αγάπη, τη συμπόνια, τη δύναμη, τη μεγαλοσύνη, τη γνώση, τη δόξα και τις κυριαρχίες Του.

- Τι σχέση έχει το ότι είμαστε λαός της διαθήκης του Κυρίου με τον τρόπο που ντυνόμαστε, ενεργούμε και τηρούμε τις εντολές του Θεού;

Επιπρόσθετες γραφές και άλλες πηγές

- Πέτρου Α΄ 2:9–10 (λαός που ο Θεός απέκτησε [εκλεκτός λαός])
- Δ&Δ 54:4–6 (αποτελέσματα διαθηκών που τηρούνται και παραβιάζονται)
- Δ&Δ 132:7 (οι διαθήκες συνάπτονται με την κατάλληλη εξουσία)
- Δ&Δ 133:57–60 (σκοπός των διαθηκών)
- Δ&Δ 35:24 (υποσχέσεις για υπακοή στις διαθήκες)
- Προς Εβραίους 8:6 (ο Ιησούς Χριστός είναι ο μεσίτης μίας ανωτέρας διαθήκης)
- Bible Dictionary, “Covenant,” 651

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού σε προγενέστερες εποχές

Κεφάλαιο 16ο

Ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία προσδιορίζουν την Εκκλησία του Ιησού Χριστού

«Πιστεύουμε στην ίδια οργάνωση η οποία υφίστατο στην Πρωταρχική Εκκλησία, δηλαδή, αποστόλους, προφήτες, ποιμένες, διδασκάλους, ευαγγελιστές και λοιπά» (Άρθρα της Πίστεως 1:6).

Ο Ιησούς ίδρυσε την Εκκλησία Του, όταν ήταν επί γης. Απεκαλείτο Εκκλησία του Ιησού Χριστού (βλέπε Νεφί Γ' 27:8), και τα μέλη απεκαλούντο Άγιοι (βλέπε Προς Εφεσίους 2:19–20).

Αποκάλυψη

Όταν ο Ιησούς ίδρυσε την Εκκλησία Του, δίδαξε προσωπικώς και καθοδήγησε τους ηγέτες της. Εκείνος, με τη σειρά Του, έλαβε τις οδηγίες Του από τον Πατέρα Του στους Ουρανοίς. (Βλέπε Προς Εβραίους 1:1–2.) Συνεπώς, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού διηυθύνετο από τον Θεό και όχι από ανθρώπους. Ο Ιησούς δίδαξε τους οπαδούς Του ότι η αποκάλυψη ήταν ο βράχος επί του οποίου Εκείνος θα οικοδομούσε την εκκλησία Του (βλέπε Κατά Ματθαίον 16:16–18).

Προτού αναληφθεί στους ουρανοίς ο Ιησούς, ύστερα από την ανάστασή Του, είπε στους Αποστόλους Του: «Εγώ είμαι μαζί σας

Για διδασκάλους: Σκεφθείτε να προσκαλέσετε κάθε μέλος από την οικογένεια ή την τάξη σας να μελετήσει ένα εκ των έξι χαρακτηριστικών που προσδιορίζουν την Εκκλησία—τις επικεφαλίδες με πλάγια γράμματα όπως *Αποκάλυψη* και *Εξουσία από τον Θεό*. (Σε μεγάλες τάξεις, σε ορισμένα μέλη θα ανατεθούν τα ίδια χαρακτηριστικά. Σε οικογένειες και μικρές τάξεις, σε ορισμένα μέλη μπορεί να ανατεθούν περισσότερα του ενός χαρακτηριστικά.) Αφού είχαν χρόνο να μελετήσουν, ζητήστε τους να συζητήσουν αυτά που έμαθαν.

όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα» (Κατά Ματθαίον 28:20). Πιστός στον λόγο Του, συνέχισε να τους καθοδηγεί από τους ουρανοί. Απέστειλε το Άγιο Πνεύμα να είναι ο παράκλητος και ο αποκαλυπτής σε αυτούς (βλέπε Κατά Λουκάν 12:12, Κατά Ιωάννην 14:26). Μίλησε στον Σαύλο σε όραμα (βλέπε Πράξεις 9:3–6). Απεκάλυψε στον Πέτρο ότι το ευαγγέλιο θα έπρεπε να διδαχθεί όχι μόνον στους Ιουδαίους, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο (βλέπε Πράξεις 10). Απεκάλυψε πολλές ένδοξες αλήθειες στον Ιωάννη, οι οποίες είναι καταγεγραμμένες στο βιβλίο της Αποκαλύψεως. Η Καινή Διαθήκη καταγράφει πολλούς άλλους τρόπους με τους οποίους ο Ιησούς απεκάλυψε το θέλημά Του να καθοδηγεί την Εκκλησία Του και να διαφωτίζει τους μαθητές Του.

Εξουσία από τον Θεό

Οι διατάξεις και οι αρχές του ευαγγελίου δεν μπορούν να χορηγούνται και να διδάσκονται χωρίς την ιεροσύνη. Ο Πατέρας έδωσε αυτήν την εξουσία στον Ιησού Χριστό (βλέπε Προς Εβραίους 5:4–6), ο οποίος με τη σειρά Του χειροτόνησε τους Αποστόλους Του και τους έδωσε τη δύναμη και την εξουσία της ιεροσύνης (βλέπε Κατά Λουκάν 9:1–2, Κατά Μάρκον 3:14). Τους υπενθύμισε: «Εσείς δεν διαλέξατε εμένα, αλλ' εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα» (Κατά Ιωάννην 15:16).

Προκειμένου να υπάρχει τάξη στην Εκκλησία Του, ο Ιησούς έδωσε τη μεγαλύτερη ευθύνη και εξουσία στους Δώδεκα Αποστόλους. Διόρισε τον Πέτρο προεξάρχοντα Απόστολο και του έδωσε τα κλειδιά να επισφραγίζει ευλογίες τόσο επί γης όσο και στους ουρανοί (βλέπε Κατά Ματθαίον 16:19). Ο Ιησούς επίσης χειροτόνησε άλλους κατέχοντας θέση με συγκεκριμένα καθήκοντα προς επιτέλεσιν. Αφού ανελήφθη στους ουρανοί, το πρότυπο διορισμού και χειροτονήσεως συνεχίστηκε. Άλλοι χειροτονήθηκαν στην ιεροσύνη από όσους είχαν ήδη λάβει αυτήν την εξουσία. Ο Ιησούς γνωστοποίησε μέσω του Αγίου Πνεύματος ότι ενέκρινε αυτές τις χειροτονήσεις (βλέπε Πράξεις 1:24).

Η οργάνωση της Εκκλησίας

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού ήταν μία προσεκτικά οργανωμένη μονάδα. Συγκρινόταν με το οικοδόμημα που «ποικοδομήθηκε» επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός (Προς Εφεσίους 2:20).

Ο Ιησούς όρισε άλλους ηγέτες της ιεροσύνης να βοηθούν τους Αποστόλους στο έργο της διακονίας. Απέστειλε κατέχοντας υπεύθυνη θέση, που αποκαλούνται Εβδομήκοντα, ανά ζεύγη να κηρύττουν το ευαγγέλιο (βλέπε Κατά Λουκάν 10:1). Άλλοι κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία ήταν ευαγγελιστές (πατριάρχες), ποιμένες (προεδρεύοντες ηγέτες), αρχιερείς, πρεσβύτεροι, επίσκοποι, ιερείς, διδάσκαλοι και διάκονοι (βλέπε κεφάλαιο 14ο σε αυτό το βιβλίο). Αυτοί οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση ήταν όλοι απαραίτητοι, για να κάνουν ιεραποστολικό έργο, να τελούν διατάξεις και να διδάσκουν και να εμπνέουν τα μέλη της Εκκλησίας. Αυτοί οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση βοηθούσαν τα μέλη να έλθουν σε «νότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού» (Προς Εφεσίους 4:13).

Η Βίβλος δεν μας λέγει τα πάντα σχετικώς με την ιεροσύνη ή την οργάνωση και τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας. Εντούτοις, αρκετό μέρος της Βίβλου έχει διατηρηθεί, για να δείχνει την ομορφιά και την τελειότητα της οργάνωσης της Εκκλησίας. Οι Απόστολοι προστάχθηκαν να πάνε σε όλον τον κόσμο και να κηρύξουν (βλέπε Κατά Ματθαίον 28:19–20). Δεν μπορούσαν να παραμείνουν σε καμία πόλη, ούτως ώστε να επιβλέπουν τους νεοφώτιστους. Ως εκ τούτου, οι τοπικοί ηγέτες της ιεροσύνης είχαν κληθεί και χειροτονηθεί και οι Απόστολοι προήδρευαν αυτών. Οι Απόστολοι και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας επισκέπτονταν και έγραφαν επιστολές στους ποικίλους κλάδους. Συνεπώς, η Καινή Διαθήκη μας περιέχει επιστολές γεγραμμένες από τον Παύλο, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο, τον Ιωάννη και τον Ιούδα που έδιδαν συμβουλές και οδηγίες στους τοπικούς ηγέτες της ιεροσύνης.

Η Καινή Διαθήκη δείχνει ότι αυτή η οργάνωση της Εκκλησίας προοριζέτο να συνεχισθεί. Παραδείγματος χάριν, ο θάνατος του Ιούδα άφησε μόνον ένδεκα Αποστόλους. Συντόμως αφού ο Ιησούς

είχε αναληφθεί στους ουρανοί, οι ένδεκα Απόστολοι συγκεντρώθηκαν, προκειμένου να επιλέγουν κάποιον να πάρει τη θέση του Ιούδα. Μέσω αποκαλύψεως από το Άγιο Πνεύμα, επέλεξαν τον Ματθία. (Βλέπε Πράξεις 1:23–26.) Ο Ιησούς είχε θέσει ένα πρότυπο για δώδεκα Αποστόλους να διοικούν την Εκκλησία. Φαινόταν ευκρινές ότι η οργάνωση έπρεπε να συνεχισθεί όπως την είχε θεσπίσει Εκείνος.

Οι πρώτες αρχές και διατάξεις

Οι Απόστολοι δίδαξαν δύο βασικές αρχές: πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και μετάνοια. Αφού οι νεοφώτιστοι είχαν πίστη στον Ιησού Χριστό ως Υιού του Θεού και Λυτρωτή τους και είχαν μετανοήσει για τις αμαρτίες τους, ελάμβαναν δύο διατάξεις: βάπτισμα με κατάδυση και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Πράξεις 19:1–6). Αυτές ήταν οι πρώτες αρχές και διατάξεις του ευαγγελίου. Ο Ιησούς είχε διδάξει: «Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού» (Κατά Ιωάννην 3:5).

Τελεσθείσες διατάξεις για τους νεκρούς

Ο Ιησούς παρείχε για όλους έναν τρόπο να ακούσουν το ευαγγέλιο, είτε επί γης είτε μετά θάνατον. Μεταξύ του θανάτου και της αναστάσεώς Του ο Ιησούς πήγε ανάμεσα στα πνεύματα όσων είχαν πεθάνει. Οργάνωσε το ιεραποστολικό έργο ανάμεσα σε όσους είχαν πεθάνει. Διόρισε ενάρετους αγγελιαφόρους και τους έδωσε τη δύναμη να διδάξουν το ευαγγέλιο σε όλα τα πνεύματα των ανθρώπων που είχαν πεθάνει. Αυτό τους έδωσε την ευκαιρία να αποδεχθούν το ευαγγέλιο. (Βλέπε Πέτρου Α΄ 3:18–20, 4:6, Δ&Δ 138.) Τα ζώντα μέλη της Εκκλησίας Του τελούσαν εν συνεχεία διατάξεις για λογαριασμό των νεκρών (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:29). Οι διατάξεις όπως η βάπτισμα και η επικύρωση πρέπει να γίνονται επί γης.

Πνευματικά χαρίσματα

Όλα τα πιστά μέλη της Εκκλησίας είχαν το δικαίωμα να λάβουν χαρίσματα του Πνεύματος. Αυτά εδίδοντο σε αυτά [τα μέλη] σύμφωνα με τις ατομικές ανάγκες, τις ικανότητες και τις ανάθεσες τους. Ορισμένα εξ αυτών των χαρισμάτων ήταν η πίστη,

συμπεριλαμβανομένης της δυνάμεως να θεραπεύουν και να θεραπεύονται, η προφητεία και τα οράματα. (Για τα χαρίσματα του Πνεύματος γίνεται λόγος λεπτομερώς στο κεφάλαιο 220). Τα πνευματικά χαρίσματα πάντοτε υπάρχουν στην αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:4–11, Μορόνι 10:8–18, Δ&Δ 46:8–29). Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι αυτά τα σημεία ή τα πνευματικά χαρίσματα πάντοτε ακολουθούν όσους πιστεύουν (βλέπε Κατά Μάρκον 16:17–18). Πολλοί εκ των μαθητών Του έκαναν θαύματα, προφήτευαν ή έβλεπαν οράματα μέσω της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος.

- Γιατί χρειάζεται η Εκκλησία του Ιησού Χριστού αυτά τα έξι χαρακτηριστικά;

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού στην αμερικανική ήπειρο

Αφού ανέστη ο Ιησούς, επεσκέφθη τους ανθρώπους στην αμερικανική ήπειρο και οργάνωσε την Εκκλησία Του ανάμεσά τους, διδάσκοντας τον λαό επί τρεις ημέρες και κατόπιν πήγαινε συχνά για κάποιο διάστημα από εκεί και πέρα (βλέπε Νεφί Γ΄ 11–28). Κατόπιν τους άφησε και ανελήφθη στους ουραμούς. Για περισσότερο από 200 έτη ζούσαν εναρέτως και ήταν ανάμεσα στους πιο ευτυχείς ανθρώπους που είχε δημιουργήσει ο Θεός (βλέπε Νεφί Δ΄ 1:16).

Αποστασία από την αληθινή Εκκλησία

- Τι σημαίνει ο όρος *αποστασία*;

Διαμέσου της ιστορίας πονηροί άνθρωποι προσπάθησαν να καταστρέψουν το έργο του Θεού. Αυτό συνέβη, ενώ οι Απόστολοι ήταν ακόμη ζωντανοί και επέβλεπαν τη νέα, αναπτυσσόμενη Εκκλησία. Ορισμένα μέλη δίδασκαν ιδέες από τα δικά τους παγανιστικά ή ιουδαϊκά πιστεύω αντί των απλών αληθειών που δίδαξε ο Ιησούς. Ορισμένοι επαναστάτησαν απροκαλύπτως. Επιπλέον, υπήρχε καταδίωξη εκτός Εκκλησίας. Τα μέλη της Εκκλησίας βασανίζονταν και σκοτώνονταν για τα πιστεύω τους. Ένας-ένας, οι Απόστολοι σκοτώθηκαν ή ελήφθησαν διαφορετρόπως από τη γη. Εξαιτίας της ανομίας και της αποστασίας η αποστολική εξουσία και τα κλειδιά της ιεροσύνης αφαιρέθηκαν επίσης από τη γη.

Η οργάνωση που είχε ιδρύσει ο Ιησούς Χριστός δεν υπήρχε πλέον, και το αποτέλεσμα ήταν η σύγχυση. Ολοένα και περισσότερα λάθη παρεισέφεραν στη διδασχή της Εκκλησίας και συντόμως η διάλυση της Εκκλησίας ήταν πλήρης. Η χρονική περίοδος κατά την οποία η αληθινή Εκκλησία δεν υπήρχε πλέον επί γης αποκαλείται Μεγάλη Αποστασία.

Συντόμως παγανιστικά πιστεύω επεκράτησαν στον τρόπο σκέψης όσων απεκαλούντο χριστιανοί. Ο Ρωμαίος αυτοκράτωρ υιοθέτησε αυτόν τον ψευδή χριστιανισμό ως επίσημη θρησκεία του κράτους. Αυτή η εκκλησία ήταν πολύ διαφορετική από την εκκλησία που οργάνωσε ο Ιησούς. Δίδασκε ότι ο Θεός ήταν ένα ον χωρίς μορφή και υλική υπόσταση.

Οι άνθρωποι αυτοί έχασαν την κατανόηση για την αγάπη του Θεού για εμάς. Δεν γνώριζαν ότι είμαστε τα τέκνα Του. Δεν κατάλαβαιναν τον σκοπό της ζωής. Πολλές εκ των διατάξεων άλλαξαν, διότι η ιεροσύνη και η αποκάλυψη δεν ήταν πλέον επί γης.

Ο αυτοκράτωρ επέλεξε τους δικούς του ηγέτες και ενίστε τους καλούσε με τον ίδιο τίτλο, τον οποίον χρησιμοποιούσαν οι ηγέτες της ιεροσύνης στην αληθινή Εκκλησία του Χριστού. Δεν υπήρχαν Απόστολοι ούτε άλλοι ηγέτες της ιεροσύνης με δύναμη από τον Θεό και δεν υπήρχαν πνευματικά χαρίσματα. Ο προφήτης Ησαΐας είχε προβλέψει αυτήν την κατάσταση, προφητεύοντας: «Και η γη μολύνθηκε από κάτω από τους κατοίκους της· επειδή, παρέβησαν τους νόμους, άλλαξαν το διάταγμα, αθέτησαν αιώνια διαθήκη» (Ησαΐας 24:5). Δεν ήταν πλέον η Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ήταν η εκκλησία των ανθρώπων. Ακόμη και το όνομα είχε αλλάξει. Στην αμερικανική ήπειρο επίσης επισυνέβη αποστασία (βλέπε Νεφί Δ').

Μία προλεχθείσα αποκατάσταση

- Ποιες προφητείες στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη προείπαν την αποκατάσταση;

Ο Θεός είχε προδεί την αποστασία και είχε προετοιμάσει να αποκατασταθεί το ευαγγέλιο. Ο Απόστολος Πέτρος έκανε λόγο περί αυτού στους Ιουδαίους: «Και να αποστείλει σε σας τον προαναγγελλέμενον Ιησού Χριστό· τον οποίο πρέπει να δεχθεί ο

ουρανόσ μέχρι των καιρών της αποκατάστασης, για όλα όσα μίλησε ο Θεός από παλιά με το στόμα όλων των άγιων προφητών του» (Πράξεις 3:20–21).

Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής είχε επίσης προδεί τον καιρό όπου θα αποκαθίστατο το ευαγγέλιο. Είπε: «Είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον του ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό» (Αποκάλυψη 14:6).

- Γιατί ήταν απαραίτητη η αποκατάσταση;
- Σκεφθείτε τις ευλογίες που έχετε λάβει, επειδή η Εκκλησία του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί επί γης.

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Εφεσίους 2:19 (τα μέλη αποκαλούνται Άγιοι)
- Προς Κορινθίους Α' 12:12–31 (η Εκκλησία παρομοιάζεται με ένα σώμα)
- Κατά Λουκάν 10:1, Πράξεις 14:23, Προς Τίτον 1:7, Προς Τιμόθεον Α' 2:7 (προσδιορίζονται οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία)
- Κατά Ιωάννην 8:26–29 (ο Πατέρας καθοδηγεί τον Ιησού)
- Κατά Λουκάν 9:1, Ιακώβου 1:17, 5:14–15 (πνευματικά χαρίσματα)
- Μωσία 27:13 (η αποστασία είναι το αποτέλεσμα παραβάσεως)
- Πέτρου Β' 2:1, Κατά Ματθαίον 24:9–12, Κατά Ιωάννην 16:1–3, Αμώς 8:11, Προς Θεσσαλονικείς Β' 2:3–4 (προλέγεται η αποστασία)
- Δανιήλ 2:44–45, Κατά Ματθαίον 24:14, Πράξεις 3:19–21, Μιχαίας 4:1, Ησαΐας 2:2–4 (προλέγεται η αποκατάσταση)

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού σήμερα

Κεφάλαιο 17ο

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού δεν υφίστατο πλέον επί γης

- Γιατί απομακρύνθηκε η Εκκλησία του Ιησού Χριστού από τη γη συντόμως ύστερα από τον θάνατο και την ανάσταση του Σωτήρος;

Όταν ο Ιησούς ζούσε επί γης, ίδρυσε την Εκκλησία Του, τη μόνη αληθινή Εκκλησία. Οργάνωσε την Εκκλησία Του, ούτως ώστε οι αλήθειες του ευαγγελίου να μπορούσαν να διδαχθούν σε όλους τους ανθρώπους και οι διατάξεις του ευαγγελίου να μπορούσαν να χορηγηθούν ορθώς με εξουσία. Μέσω αυτής της οργανώσεως ο Χριστός μπόρεσε να φέρει τις ευλογίες της σωτηρίας στην ανθρωπότητα.

Αφού ανελήφθη ο Σωτήρας στους ουραμούς, οι άνθρωποι άλλαξαν τις διατάξεις και τις διδαχές που Εκείνος και οι Απόστολοί Του είχαν θεσπίσει. Εξαιτίας της αποστασίας δεν υπήρχε απευθείας αποκάλυψη από τον Θεό. Η αληθινή Εκκλησία δεν υπήρχε πλέον επί γης. Οι άνθρωποι οργάνωσαν διαφορετικές εκκλησίες που ισχυρίζονταν ότι ήταν αληθινές, αλλά δίδασκαν αντικρουόμενες διδαχές. Υπήρχε πολλή σύγχυση και έριδα επί της θρησκείας. Ο Κύριος είχε προδεί αυτές τις καταστάσεις αποστασίας, λέγοντας ότι θα υπήρχε: «πείνα επάνω στη γη· όχι πείνα ψωμιού ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων του Κυρίου. ...Θα... ζη[τ]ούν τον λόγο του Κυρίου· και δεν θα βρουν» (Αμώς 8:11-12).

- Πώς η πείνα περί της οποίας γίνεται λόγος στο Αμώς 8:11-12 επηρεάζει τους ανθρώπους;
-

Ο Κύριος υπεσχέθη να αποκαταστήσει την αληθινή Εκκλησία Του

- Ποιες ήταν ορισμένες εκ των καταστάσεων στον κόσμο οι οποίες προετοίμασαν τον δρόμο για την αποκατάσταση του ευαγγελίου;

Ο Σωτήρας υπεσχέθη να αποκαταστήσει την Εκκλησία Του κατά τις τελευταίες ημέρες. Είπε: «Γι' αυτό, να, θα προσθέσω να κάνω ένα θαυμαστό έργο ανάμεσα σε τούτο τον λαό, ένα έργο θαυμαστό και εξάισιο» (Ησαΐας 29:14).

Επί πολλά έτη οι άνθρωποι ζούσαν σε πνευματικό σκότος. Περίπου 1.700 έτη ύστερα από τον Χριστό, οι άνθρωποι ενδιαφέρονταν ολοένα και περισσότερο να μάθουν την αλήθεια περί του Θεού και της θρησκείας. Ορισμένοι εξ αυτών μπόρεσαν να διαπιστώσουν ότι το διδαχθέν υπό του Ιησού ευαγγέλιο δεν ήταν πλέον επί γης. Ορισμένοι ανεγνώρισαν ότι δεν υπήρχε αποκάλυψη και αληθινή εξουσία και ότι η Εκκλησία, την οποίαν οργάνωσε ο Χριστός δεν υπήρχε επί γης. Είχε έλθει ο καιρός για την Εκκλησία του Ιησού Χριστού να αποκατασταθεί επί γης.

- Με ποιους τρόπους αποτελεί η αποκατάσταση της πληρότητας του ευαγγελίου «θαυμαστό έργο»;

Νέα αποκάλυψη από τον Θεό

- Όταν ο Τζόζεφ Σμιθ είχε το Πρώτο Όραμα, τι έμαθε περί του Θεού;

Την άνοιξη του 1820, συνέβη ένα εκ των σημαντικότερων γεγονότων στην ιστορία του κόσμου. Ο καιρός είχε έλθει για το θαυμαστό και εξάισιο έργο περί του οποίου είχε κάνει λόγο ο Κύριος. Ως μικρό αγόρι ο Τζόζεφ Σμιθ ήθελε να μάθει ποια από όλες τις εκκλησίες ήταν η αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Πήγε στο δάσος κοντά στο σπίτι του και προσευχήθηκε ταπεινώς και με προσήλωση στον Επουράνιο Πατέρα Του, ερωτώντας σε ποια εκκλησία έπρεπε να προσχωρήσει. Εκείνο το πρωινό κάτι θαυμάσιο συνέβη. Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός ενεφανίσθησαν στον Τζόζεφ Σμιθ. Ο Σωτήρας τού είπε να μην προσχωρήσει σε καμία εκκλησία, διότι η αληθινή Εκκλησία δεν

ήταν επί γης. Του είπε επίσης ότι οι πεπειθήσεις των υφισταμένων εκκλησιών αποτελούσαν «αποτροπιασμό στα μάτια του» (Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:19, βλέπε, επίσης, εδάφια 7–18, 20). Αρχής γενομένης από αυτό το γεγονός, υπήρχε εκ νέου απευθείας αποκάλυψη από τους ουρανούς. Ο Κύριος είχε επιλέξει έναν νέο προφήτη. Από τότε οι ουρανοί δεν έχουν κλείσει. Η αποκάλυψη συνεχίζει ως σήμερα μέσω εκάστου εκ των εκλεκτών Του προφητών. Ο Τζόζεφ θα ήταν εκείνος που θα βοηθούσε στην αποκατάσταση του αληθινού ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

- Γιατί ήταν το Πρώτο Όραμα ένα εκ των σημαντικότερων γεγονότων στην ιστορία του κόσμου;

Η εξουσία από τον Θεό αποκατεστάθη

- Γιατί ήταν απαραίτητη η αποκατάσταση της Ααρωνικής και της Μελχισεδικής Ιεροσύνης;

Αποκαθιστώντας το ευαγγέλιο, ο Θεός έδωσε πάλι την ιεροσύνη στους άνδρες. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήλθε το 1829, για να απονείμει την Ααρωνική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερν (βλέπε Δ&Δ 13, 27:8). Εν συνεχεία, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, η προεδρία της Εκκλησίας κατά τα αρχαία χρόνια, ήλθαν και έδωσαν στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και τα κλειδιά της βασιλείας του Θεού (βλέπε Δ&Δ 27:12–13). Αργότερα, επιπρόσθετα κλειδιά της ιεροσύνης αποκατεστάθησαν από ουράνιους αγγελιαφόρους όπως ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Θεοβίτης (βλέπε Δ&Δ 110:11–16). Μέσω της αποκαταστάσεως η ιεροσύνη επέστρεψε επί γης. Όσοι φέρουν αυτήν την ιεροσύνη σήμερα, έχουν την εξουσία να τελούν διατάξεις όπως η βάπτιση. Έχουν επίσης την εξουσία να διευθύνουν το βασίλειο του Κυρίου επί γης.

Η Εκκλησία του Χριστού οργανώθηκε εκ νέου

- Ποια γεγονότα οδήγησαν στην εκ νέου οργάνωση της Εκκλησίας επί γης;

Για διδασκάλους: Η κατάθεση μαρτυρίας προσκαλεί το Πνεύμα. Ως μέρος του μαθήματος αυτού, καταθέστε τη μαρτυρία σας για την αποκατάσταση και δώστε στους άλλους την ευκαιρία να κάνουν το ίδιο.

Στις 6 Απριλίου 1830, ο Σωτήρας διηύθυνε εκ νέου την οργάνωση της Εκκλησίας Του επί γης (βλέπε Δ&Δ 20:1). Η Εκκλησία Του αποκαλείται Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (βλέπε Δ&Δ 115:4). Ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας Του σήμερα, όπως ακριβώς ήταν κατά την αρχαία εποχή. Ο Κύριος έχει πει ότι είναι η «μόνη αληθινή και ζωντανή εκκλησία επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, με την οποία εγώ, ο Κύριος είμαι ευχαριστημένος» (Δ&Δ 1:30).

Ο Τζόζεφ Σμιθ υποστηρίχθηκε ως προφήτης και «πρώτος πρεσβύτερος» της Εκκλησίας (βλέπε Δ&Δ 20:2-4). Αργότερα η Πρώτη Προεδρία οργανώθηκε και εκείνος υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος. Όταν οργανώθηκε για πρώτη φορά, δημιουργήθηκε μόνον η βασική οργάνωση. Η οργάνωση θα ανεπτύσσετο καθώς η Εκκλησία συνέχιζε να μεγαλώνει.

Η Εκκλησία οργανώθηκε με τις ίδιες θέσεις που ήταν στην αρχαία Εκκλησία. Η οργάνωση περιελάμβανε αποστόλους, προφήτες, εβδομήκοντα, ευαγγελιστές (πατριάρχες), ποιμένες (προεδρεύοντες κατέχοντες υπεύθυνη θέση), αρχιερείς, πρεσβυτέρους, επισκόπους, ιερείς, διδασκάλους και διακόνους. Οι ίδιες αυτές θέσεις είναι σήμερα στην Εκκλησία Του (βλέπε Άρθρα της Πίστεως 1:6).

Ο προφήτης, ενεργώντας υπό την καθοδήγησιν του Κυρίου, ηγείται της Εκκλησίας. Αυτός ο προφήτης είναι επίσης ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. Κρατά όλη την απαραίτητη εξουσία, για να διευθύνει το έργο του Κυρίου επί γης (βλέπε Δ&Δ 107:65, 91). Δύο σύμβουλοι βοηθούν τον Πρόεδρο. Οι Δώδεκα Απόστολοι, οι οποίοι είναι ειδικοί μάρτυρες του ονόματος του Ιησού Χριστού, διδάσκουν το ευαγγέλιο και ρυθμίζουν τις υποθέσεις της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο. Άλλοι γενικοί κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία με ειδικές αναθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της Προεδρευούσης Επισκοπικής Ηγεσίας και των Απαρτιών των Εβδομήκοντα, υπηρετούν υπό τη διεύθυνσιν της Πρώτης Προεδρίας και των Δώδεκα.

Οι θέσεις της ιεροσύνης περιλαμβάνουν αποστόλους, εβδομήκοντα, πατριάρχες, αρχιερείς, επισκόπους, πρεσβυτέρους, ιερείς, διδασκάλους και διακόνους. Αυτές είναι οι ίδιες θέσεις που υπήρχαν στην αρχική Εκκλησία.

Η Εκκλησία έχει γίνει πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι ήταν κατά τις ημέρες του Ιησού. Καθώς μεγάλωνε, ο Κύριος απεκάλυπτε επιπρόσθετες μονάδες οργάνωσης εντός της Εκκλησίας. Όταν η Εκκλησία είναι πλήρως οργανωμένη σε μία περιοχή, έχει τοπικά τμήματα που ονομάζονται πάσσαλοι. Ο πρόεδρος πασσάλου και οι δύο σύμβουλοί του προεδρεύουν κάθε πασσάλου. Ο πάσσαλος έχει 12 ανώτερους συμβούλους, οι οποίοι βοηθούν στην επιτέλεση του έργου του Κυρίου στον πάσσαλο. Οι απαρτίες της Μελχισεδικής Ιεροσύνης οργανώνονται στον πάσσαλο υπό την διεύθυνση του προέδρου πασσάλου (βλέπε κεφάλαιο 14ο σε αυτό το βιβλίο). Κάθε πάσσαλος διαιρείται σε μικρότερες περιοχές που ονομάζονται τομείς. Ο επίσκοπος και οι δύο σύμβουλοί του προεδρεύουν κάθε τομέως.

Σε περιοχές του κόσμου όπου αναπτύσσεται η Εκκλησία, υπάρχουν περιφέρειες, οι οποίες είναι σαν τους πασσάλους. Οι περιφέρειες διαιρούνται σε μικρότερες μονάδες που ονομάζονται κλάδοι, οι οποίοι είναι σαν τομείς.

Σημαντικές αλήθειες αποκατεστάθησαν

- Ποιες σημαντικές αλήθειες έχουν επανέλθει με την αποκατάσταση της Εκκλησίας;

Η Εκκλησία σήμερα διδάσκει τις ίδιες αρχές και τελεί τις ίδιες διατάξεις που ετελούντο κατά τις ημέρες του Ιησού. Οι πρώτες αρχές και διατάξεις του ευαγγελίου είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετάνοια, βάπτισμα με κατάδυση και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Άρθρα της Πίστεως 1:4). Αυτές οι πολύτιμες αλήθειες επανήλθαν στην πληρότητά τους, όταν αποκατεστάθη η Εκκλησία.

Μέσω της δωρεάς και της δυνάμεως του Θεού, ο Τζόζεφ Σμιθ μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο περιέχει τις απλές και πολύτιμες αλήθειες του ευαγγελίου. Πολλές άλλες αποκαλύψεις ακολούθησαν και έχουν καταγραφεί ως γραφή στο Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι (βλέπε κεφάλαιο 10ο σε αυτό το βιβλίο).

Άλλες σημαντικές αλήθειες που αποκατέστησε ο Κύριος, περιλαμβάνουν τα εξής:

1. Ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι αληθινό άτομο με ψηλαφητό, τελειοποιημένο σώμα από σάρκα και οστά και το ίδιο είναι ο Ιησούς Χριστός. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα άτομο πνεύματος.
 2. Υπήρχαμε στην προγήνηνη ζωή ως παιδιά-πνεύματα του Θεού.
 3. Η ιεροσύνη είναι απαραίτητη για την χορήγηση διατάξεων του ευαγγελίου.
 4. Θα τιμωρηθούμε για τις δικές μας αμαρτίες, και όχι για το παράπτωμα του Αδάμ.
 5. Δεν χρειάζεται να βαπτίζονται τα παιδιά μέχρι την ηλικία της υπευθυνότητας (οκτώ ετών).
 6. Υπάρχουν τρία βασίλεια δόξης στους ουραμούς και μέσω της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού οι άνθρωποι θα ανταμειφθούν σύμφωνα με τις πράξεις τους επί γης και σύμφωνα με τις επιθυμίες της καρδιάς τους.
 7. Οι οικογενειακές σχέσεις μπορούν να είναι παντοτινές μέσω της επισφραγιστικής δυνάμεως της ιεροσύνης.
 8. Απαιτούνται διατάξεις και διαθήκες για τη σωτηρία και είναι διαθέσιμες τόσο για τους ζώντες όσο και τους νεκρούς.
- Πώς αυτές οι αλήθειες έχουν επηρεάσει τόσο εσάς όσο και άλλους;

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού δεν θα καταστραφεί ποτέ

- Ποια είναι η αποστολή της Εκκλησίας;

Από την αποκατάστασή της το 1830, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχει αναπτυχθεί ταχέως σε μέλη. Υπάρχουν μέλη σε σχεδόν κάθε χώρα του κόσμου. Και η Εκκλησία θα συνεχίσει να αναπτύσσεται. Όπως είπε ο Χριστός: «Ετούτο το Ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχτεί σε όλον τον κόσμο, ως μαρτυρία σε όλα τα έθνη» (Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:31). Η Εκκλησία δεν θα απομακρυνθεί ποτέ ξανά από τη γη. Αποστολή της είναι να μεταδώσει την αλήθεια σε κάθε άτομο. Πριν από χιλιάδες χρόνια, ο Κύριος είπε ότι θα «σήκωνε» μια βασιλεία, που δεν θα [εφθείρετο] στον αιώνα και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό... θα διαμένει στους αιώνες» (Δανιήλ 2:44).

- Πώς έχετε βοηθήσει στο έργο της βασιλείας του Θεού; Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να συνεχίσετε αυτό το έργο;

Επιπρόσθετες γραφές

- Πράξεις 3:19–21, Αποκάλυψη 14:6, Δανιήλ 2:44–45, Ησαΐας 2:2–4, Νεφί Β΄ 3:6–15 (προλέγεται η αποκατάσταση)
- Δ&Δ 110, 128:19–21, 133:36–39, 57–58 (αποκατάσταση του ευαγγελίου)
- Προς Εφεσίους 2:20 (Ιησούς Χριστός, ο ακρογωνιαίος λίθος της Εκκλησίας)
- Δ&Δ 20:38–67 (καθήκοντα των κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία)
- Κατά Ματθαίον 24:14 (να κηρυχθεί το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη)

Πίστη στον Ιησού Χριστό

Κεφάλαιο 180

Τι είναι η πίστη;

Η πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό είναι η πρώτη αρχή του ευαγγελίου. Είναι ένα πνευματικό χάρισμα και είναι απαραίτητη για τη σωτηρία μας. Ο βασιλεύς Βενιαμίν δήλωσε: «Σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν παρά μόνον... μέσω της μετάνοιας και της πίστης προς τον Κύριο Ιησού Χριστό» (Μωσία 3:12).

Η πίστη είναι να «ελπίζετε για εκείνα που δεν είναι ορατά, που όμως είναι αληθινά» (Αλμα 32:21, βλέπε, επίσης, Προς Εβραίους 11:1).

Η πίστη είναι μία αρχή δράσεως και δυνάμεως, η οποία κινητοποιεί τις καθημερινές μας δραστηριότητες.

Θα μελετούσαμε και θα μαθαίναμε, εάν δεν πιστεύαμε ότι θα μπορούσαμε να αποκτήσουμε σοφία και γνώση; Θα εργαζόμασταν κάθε ημέρα, εάν δεν ελπίζαμε ότι κάνοντάς το θα επιτυγχάναμε κάτι; Θα έσπερνε ένας αγρότης, εάν δεν ανέμενε να θερίσει; Κάθε ημέρα ενεργούμε επί πραγμάτων για τα οποία ελπίζουμε, όταν δεν μπορούμε να δούμε το τελικό αποτέλεσμα. Αυτό είναι πίστη. (Βλέπε Προς Εβραίους 11:3.)

Πολλές ιστορίες από τις γραφές κάνουν λόγο πώς σπουδαία πράγματα επετεύχθησαν μέσω πίστεως.

Για διδασκάλους: Το κεφάλαιο αυτό είναι οργανωμένο υπό τέσσερα τμήματα, το καθένα με μία επικεφαλίδα. Κάθε επικεφαλίδα είναι μία ερώτηση για την πίστη. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ερωτήσεις ως οδηγό για το μάθημά σας. Εάν η διάταξη της αιθούσης επιτρέπει τη συζήτηση σε μικρές ομάδες, σκεφθείτε να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως σε ομάδες των τεσσάρων. Ζητήστε από κάθε ομάδα να διαιρέσει τα τμήματα του κεφαλαίου μεταξύ της. Εν συνεχεία, προσκαλέστε κάθε άτομο να κάνει τα ακόλουθα με το τμήμα που του έχει ανατεθεί: (1) Να το διαβάσει. (2) Να βρει γραφές που βοηθούν στην απάντηση της ερωτήσεως στην επικεφαλίδα του τμήματος. (3) Να σκεφθεί προσωπικές εμπειρίες σχετικές με το τμήμα. (4) Να πει σκέψεις στα άλλα μέλη της ομάδος σχετικώς με το τμήμα.

Με την πίστη ο Νώε οικοδόμησε την κιβωτό και έσωσε την οικογένειά του από την πλημμύρα (βλέπε Προς Εβραίους 11:7). Ο Μωυσής χώρισε τα ύδατα της Ερυθράς Θαλάσσης (βλέπε Προς Εβραίους 11:29). Ο Ηλίας ο Θεοβίτης κάλεσε φωτιά από τους ουρανούς (βλέπε Α΄ Βασιλέων 18:17–40). Ο Νεφί επέβαλε πείνα (βλέπε Ήλαμαν 11:3–5). Ζήτησε επίσης από τον Κύριο να τερματίσει την πείνα (βλέπε Ήλαμαν 11:9–17). Θάλασσες έχουν ηρεμήσει, εθεάθησαν οράματα και προσευχές εισακούστηκαν, όλα μέσω της δυνάμεως της πίστεως.

Καθώς μελετούμε με προσοχή τις γραφές, μαθαίνουμε ότι η πίστη είναι η ισχυρή πεποίθηση αληθείας εντός της ψυχής μας, η οποία μας παρακινεί να κάνουμε καλό. Αυτό μας κάνει να ερωτήσουμε: Σε ποιον θα πρέπει να έχουμε πίστη;

- Σκεφθείτε τις καθημερινές σας δραστηριότητες. Ποια είναι πράγματα επί των οποίων ενεργείτε κάθε ημέρα που δεν μπορείτε να δείτε τα τελικά αποτελέσματά τους; Πώς η πίστη σας παρακινεί να ενεργήσετε;

Γιατί θα πρέπει να έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό;

Πρέπει να επικεντρώνουμε την πίστη μας στον Κύριο Ιησού Χριστό.

Να έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό σημαίνει να έχουμε τέτοια εμπιστοσύνη σε Εκείνον, ώστε υπακούμε σε οτιδήποτε μας προστάξει. Καθώς έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό και γινόμαστε υπάκουοι μαθητές Του, ο Επουράνιος Πατέρας θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και θα μας προετοιμάσει να επιστρέψουμε σε Εκείνον.

Ο Απόστολος Πέτρος διεκήρυξε ότι «ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου του οποίου πρέπει να σωθούμε» (Πράξεις 4:12, βλέπε, επίσης, Μωσία 3:17). Ο Ιακώβ δίδαξε ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν «τέλεια πίστη στον Άγιο του Ισραήλ [τον Ιησού Χριστό], ειδάλλως δεν μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού» (Νεφί Β΄ 9:23). Μέσω πίστεως στον Σωτήρα και μέσω μετανοίας καθιστούμε την εξιλέωσή Του πλήρως αποτελεσματική στη ζωή μας. Μέσω πίστεως μπορούμε επίσης να λάβουμε δύναμη, προκειμένου να υπερνικήσουμε τους πειρασμούς (βλέπε Άλμα 37:33).

Δεν μπορούμε να έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό, χωρίς να έχουμε επίσης πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας. Εάν έχουμε πίστη σε Εκείνους, θα έχουμε επίσης πίστη ότι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο αποστέλλουν, θα μας διδάξει πάσαν αλήθειαν και θα μας παρηγορήσει.

- Πώς μπορεί η πίστη στον Ιησού Χριστό να μας επηρεάσει στην κλήση μας στην Εκκλησία; Στις οικογενειακές μας σχέσεις; Στη δουλειά μας; Πώς επηρεάζει η πίστη στον Ιησού Χριστό την ελπίδα μας για αιωνία ζωή;

Πώς μπορούμε να αυξήσουμε την πίστη μας στον Ιησού Χριστό;

Γνωρίζοντας τις πολλές ευλογίες που προέρχονται από το να έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό, θα πρέπει να επιζητούμε να αυξήσουμε την πίστη μας σε Εκείνον. Ο Σωτήρας είπε: «Αν έχετε πίστη σαν έναν κόκκο από σινάπι... δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατον» (Κατά Ματθαίον 17:20). Ο σπόρος σινάπεως είναι πολύ μικρός, αλλά γίνεται μεγάλο δένδρο.

Πώς μπορούμε να αυξήσουμε την πίστη μας; Με τον ίδιο τρόπο που αυξάνουμε ή αναπτύσσουμε οιαδήποτε άλλη επιδεξιότητα. Πώς αναπτύσσουμε επιδεξιότητες στην ξυλογλυπτική, την υφαντική, τη ζωγραφική, τη μαγειρική, την αγγειοπλαστική ή το παίξιμο ενός μουσικού οργάνου; Μελετούμε, εξασκούμαστε και το δουλεύουμε. Καθώς το κάνουμε, βελτιωνόμαστε. Έτσι είναι και με την πίστη. Εάν θέλουμε να αυξήσουμε την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, πρέπει να το δουλέψουμε. Ο προφήτης Άλμα συνέκρινε τον λόγο του Θεού με έναν σπόρο ο οποίος πρέπει να καλλιεργηθεί με πίστη:

«Όμως ιδέστε, αν θέλετε να ξυπνήσετε και να διεγείρετε τις δυνάμεις σας, έστω σαν ένα πείραμα προς τα λόγια μου, και να ασκήσετε ελάχιστη πίστη, μάλιστα, έστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο από το να επιθυμείτε να πιστέψετε, αφήστε αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας, έστω μέχρι να πιστέψετε με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσετε να κάνετε χώρο για ένα τμήμα των λόγων μου.

• Τώρα θα παρομοιάσουμε το λόγο με ένα σπόρο. Λοιπόν, αν κάνετε χώρο ώστε ένας σπόρος να φυτευτεί στην καρδιά σας,

ιδέστε, αν είναι αληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, αν δεν τον διώξετε με την απιστία σας, ώστε να αντισταθείτε στο Πνεύμα του Κυρίου, ιδέστε, θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. Και όταν αισθανθείτε αυτήν την διογκωτική κίνηση, θα αρχίσετε να λέτε μέσα σας:—Θα πρέπει να είναι καλός σπόρος, δηλαδή ο λόγος είναι καλός, γιατί αρχίζει να μεγαλώνει την ψυχή μου. Μάλιστα, αρχίζει να φωτίζει τη νοημοσύνη μου...

«Ιδέστε λοιπόν, αυτό δε θα αύξανε την πίστη σας;» (Άλμα 32:27–29).

Επομένως, μπορούμε να αυξήσουμε την πίστη μας στον Θεό ενεργώντας επί της *επιθυμίας* μας να έχουμε πίστη σε Εκείνον.

Μπορούμε επίσης να αυξήσουμε την πίστη μας, προσευχόμενοι στον Επουράνιο Πατέρα μας σχετικώς με τις ελπίδες, τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας (βλέπε Άλμα 34:17–26). Όμως δεν πρέπει να υποθέσουμε ότι αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να ζητούμε.

Έχει ειπωθεί στις γραφές ότι «η πίστη, αν δεν έχει έργα, είναι από μόνη της νεκρή» (Ιακώβου 2:17). Η ακόλουθη ιστορία είναι για έναν άνδρα του οποίου η πίστη ήταν έκδηλη από τα έργα του.

Αυτός ο άνδρας ήθελε να μελετήσει τις γραφές, αλλά δεν μπορούσε να διαβάσει. Προσευχήθηκε στον Επουράνιο Πατέρα να τον βοηθήσει να μάθει να διαβάζει. Εν καιρώ, ένας διδάσκαλος ήλθε στο χωριό του και ζήτησε από εκείνον να τον βοηθήσει. Έμαθε την αλφάβητο. Μελετούσε τους φθόγγους και έμαθε να συνδυάζει τα γράμματα μαζί, για να κάνει λέξεις. Συντόμως διάβαζε απλές λέξεις. Όσο περισσότερο εξασκείτο, τόσο περισσότερο μάθαινε. Ευχαρίστησε τον Κύριο που έστειλε τον διδάσκαλο και τον βοήθησε να μάθει να διαβάζει. Αυτός ο άνδρας αύξησε την πίστη, την ταπεινότητα και τη γνώση του σε τέτοιον βαθμό, ώστε υπηρέτησε ως πρόεδρος κλάδου στην Εκκλησία.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ εξήγησε: «Πρέπει να υπάρχουν έργα με την πίστη. Πόσο ανόητο θα ήταν να ζητούσαμε από τον Κύριο να μας δώσει γνώση, αλλά πόσο συνετό να ζητήσουμε τη βοήθεια του Κυρίου, προκειμένου να αποκτήσουμε γνώση, να μελετούμε κατά τρόπο εποικοδομητικό και να διατηρούμε πράγματα που έχουμε μάθει» (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Η πίστη ενέχει το να κάνουμε όλα όσα μπορούμε, προκειμένου να επιτύχουμε τα πράγματα για τα οποία ελπίζουμε και προσευχόμαστε. Ο Πρόεδρος Κίμπαλ είπε: «Με πίστη φυτεύουμε τον σπόρο και συντόμως βλέπουμε το θαύμα της ανθήσεως. Οι άνθρωποι συχνά έχουν παρενοήσει και έχουν αντιστρέψει τη διαδικασία». Συνέχισε εξηγώντας ότι πολλοί εξ ημών θέλουν να έχουν υγεία και δύναμη, χωρίς να τηρούν τους νόμους περί υγείας. Θέλουμε να έχουμε ευημερία, χωρίς να πληρώνουμε τη δεκάτη μας. Θέλουμε να είμαστε κοντά στον Κύριο, αλλά δεν θέλουμε να νηστεύουμε και να προσευχόμαστε. Θέλουμε να έχουμε βροχή την κατάλληλη στιγμή και να έχουμε ειρήνη στη χώρα, χωρίς να τηρούμε αγία την Ημέρα του Κυρίου και χωρίς να τηρούμε τις άλλες εντολές του Κυρίου. (Βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 142.)

Ένας σημαντικός τρόπος να αυξήσουμε την πίστη μας, είναι να ακούμε και να μελετάμε τον λόγο του Κυρίου. Ακούμε τον λόγο του Κυρίου κατά τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας. Μπορούμε να μελετούμε τον λόγο Του στις γραφές. «Και καθώς δεν έχουν όλοι πίστη, αναζητήστε με επιμονή λόγια σοφίας και διδάξτε τα ο ένας στον άλλο. Μάλιστα, αναζητήστε λόγια σοφίας μέσα από τα καλύτερα βιβλία. Αναζητήστε μάθηση με τη μελέτη και επίσης με την πίστη» (Δ&Δ 88:118).

- Ποια σχέση βλέπετε μεταξύ της πίστεώς σας και των πράξεών σας;

Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που είναι συνεπακόλουθο της πίστεως;

Μέσω του χαρίσματος της πίστεως, θαύματα γίνονται, άγγελοι εμφανίζονται, άλλα χαρίσματα του Πνεύματος δίδονται, προσευχές εισακούονται και οι άνθρωποι γίνονται υιοί του Θεού (βλέπε Μορόνι 7:25–26, 36–37).

«Όταν υπάρχει πίστη, τότε φέρνει... αποστόλους, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες, διδασκάλους, χαρίσματα, σοφία, γνώση, θαύματα, ιάσεις, γλώσσες, διερμηνεία των γλωσσών, κ.τ.λ. Όλα αυτά εμφανίζονται, όταν η πίστη εμφανίζεται επί γης και εξαφανίζονται, όταν εξαφανίζεται αυτή από τη γη· διότι αυτά είναι τα αποτελέσματα της πίστεως. ...Και όποιος διακατέχεται από αυτήν, μέσω αυτής, θα αποκτήσει όλη την απαραίτητη γνώση και σοφία, μέχρι να γνωρίσει τον Θεό και τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον οποίον εκείνος απέστειλε—να γνωρίζει τον Ιησού Χριστό, είναι να έχει αιωνία ζωή» (*Lectures on Faith* [1985], 83).

- Ποιες είναι ορισμένες ιστορίες από τις γραφές στις οποίες οι άνθρωποι έχουν γίνει πιο δυνατοί, επειδή είχαν πίστη στον Ιησού Χριστό; Πώς το έχετε δει να συμβαίνει αυτό στη ζωή σας;

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Εβραίους 11, Αλμα 32 (εξηγείται η φύση της πίστεως)
- Έξοδος 14:19–22 (χωρισμός των υδάτων της Ερυθράς Θαλάσσης)
- Γένεση 6–8 (ο Νώε και ο κατακλυσμός)
- Κατά Ματθαίον 8:5–33 (ο ασθενής θεραπεύθηκε, η καταιγίδα ησύχασε, θαύματα πίστεως)
- Κατά Μάρκον 5:25–34 (θεραπεύθηκε με πίστη)
- Προς Ρωμαίους 10:17 (η πίστη είναι διαμέσου της ακοής του λόγου του Θεού)

Μετάνοια

Κεφάλαιο 190

Όλοι χρειάζεται να μετανοήσουμε

- Τι είναι η αμαρτία; Ποια αποτελέσματα έχουν οι αμαρτίες μας επάνω μας;

Η πίστη στον Ιησού Χριστό οδηγεί ασφαλώς στη μετάνοια. Υπήρξε η ανάγκη για μετάνοια στον κόσμο από την εποχή του Αδάμ ως την παρούσα ημέρα. Ο Κύριος καθοδήγησε τον Αδάμ: «Δίδαξέ το λοιπόν στα τέκνα σου, ότι όλοι οι άνθρωποι, παντού, πρέπει να μετανοήσουν, ειδάλλως δεν μπορούν με κανέναν τρόπο να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, γιατί τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να κατοικήσει εκεί, δηλαδή να κατοικήσει στην παρουσία του» (Μωυσή 6:57).

Ερχόμαστε στη γη για τον σκοπό της αναπτύξεως και της πρόοδου. Αυτή είναι μία ισόβια διαδικασία. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου όλοι αμαρτάνουμε (βλέπε Προς Ρωμαίους 3:23). Όλοι χρειάζεται να μετανοήσουμε. Ενίοτε αμαρτάνουμε εξαιτίας αγνοίας, ενίοτε εξαιτίας της αδυναμίας μας και ενίοτε εξαιτίας εσκεμμένης ανυπακοής. Στη Βίβλο διαβάζουμε ότι «πειδή, δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επάνω στη γη, που να πράττει το καλό, και να μη αμαρτάνει» (Εκκλησιαστής 7:20) και ότι «αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας» (Ιωάννου Α΄ 1:8).

Τι είναι η αμαρτία; Ο Ιάκωβος είπε: «Σ' αυτόν, λοιπόν, που ξέρει να κάνει το καλό, και δεν το κάνει, σ' αυτόν είναι αμαρτία» (Ιακώβου 4:17). Ο Ιωάννης περιέγραψε την αμαρτία ως «κάθε αδικία» (Ιωάννου Α΄ 5:17) και «η αμαρτία είναι η ανομία» (Ιωάννου Α΄ 3:4).

Γι' αυτόν τον λόγο ο Κύριος είπε: «Όλοι οι άνθρωποι, παντού, πρέπει να μετανοήσουν» (Μωυσή 6:57). Εκτός από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος έζησε μία τέλεια ζωή, όλοι όσοι έζησαν επάνω στη γη

έχουν αμαρτήσει. Ο Επουράνιος Πατέρας μας με τη μεγάλη Του αγάπη μας έχει προσφέρει αυτήν την ευκαιρία να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας.

Να ελευθερωθούμε από τις αμαρτίες μας μέσω μετανοίας

- Τι είναι η μετάνοια;

Μετάνοια είναι ο τρόπος που μας προσεφέρθη, προκειμένου να ελευθερωθούμε από τις αμαρτίες μας και να λάβουμε συγχώρηση για αυτές. Οι αμαρτίες επιβραδύνουν την πνευματική μας πρόοδο και μπορούν ακόμη και να την σταματήσουν. Η μετάνοια καθιστά δυνατόν να αναπτυχθούμε εκ νέου πνευματικώς.

Το προνόμιο της μετανοίας καθίσταται δυνατόν μέσω της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. Με έναν τρόπο που δεν κατανοούμε πλήρως, ο Ιησούς πλήρωσε για τις αμαρτίες μας.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε περί αυτού:

«Έχω πονέσει, εσείς έχετε πονέσει και ενίοτε ήταν έντονος πόνος. Όμως δεν μπορώ να κατανοήσω τον πόνο... που θα έκανε το αίμα, σαν ιδρώτα, να βγαίνει από το σώμα. Ήταν κάτι το τρομερό, κάτι το τρομακτικό.

»... Δεν υπήρξε κανείς άλλος άνδρας που να γεννήθηκε σε αυτόν τον κόσμο που να μπορούσε να σταθεί υπό το βάρος του φορτίου, το οποίο ήταν επί του Υιού του Θεού, όταν έφερε τις αμαρτίες μου και τις αμαρτίες σας και καθιστούσε δυνατόν να διαφύγουμε τις αμαρτίες μας» (*Doctrines of Salvation*, επιλογή υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι [1954–56], 1:130–31, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Η μετάνοια ενίοτε απαιτεί μεγάλο θάρρος, πολλή δύναμη, πολλά δάκρυα, συνεχείς προσευχές και ακαταπόνητες προσπάθειες να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου.

Αρχές μετανοίας

- Ποιες είναι οι αρχές μετανοίας;

Για διδασκάλους: Η καταλογογράφηση μπορεί να προκαλέσει ενδιαφέρον και να βοηθήσει τους μαθητευομένους να επικεντρώσουν την προσοχή τους. Καθώς συζητείτε τις αρχές μετανοίας με τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας, μπορείτε, εάν θέλετε, να ζητήσετε από κάποιον να γράψει τις αρχές στον πίνακα ή σε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτί.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ διεκήρυξε: «Δεν υπάρχει βασιλική οδός προς τη μετάνοια, προνομιούχο μονοπάτι προς τη συγχώρηση. Κάθε άνθρωπος πρέπει να ακολουθήσει την ίδια πορεία είτε είναι πλούσιος είτε πτωχός, μορφωμένος ή ανεκπαιδευτος, ψηλός ή κοντός, πρίγκιπας ή πάμπτωχος, βασιλεύς ή κοινός θνητός» (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 38, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Πρέπει να αναγνωρίσουμε τις αμαρτίες μας

Για να μετανοήσουμε, πρέπει να παραδεχθούμε στον εαυτόν μας ότι έχουμε αμαρτήσει. Εάν δεν το παραδεχθούμε, δεν μπορούμε να μετανοήσουμε.

Ο Αλμα συνεβούλευσε τον υιό του Κοριάντον, ο οποίος ήταν άπιστος στην ιεραποστολική του κλήση και είχε διαπράξει σοβαρές αμαρτίες: «Να αφήνεις να σε στενοχωρούν οι αμαρτίες σου, με εκείνη τη στενοχώρια η οποία θα σε φέρει σε μετάνοια. ...Μην προσπαθείς να δικαιολογήσεις τον εαυτό σου ούτε στο ελάχιστο σημείο» (Αλμα 42:29–30). Οι γραφές μάς συμβουλεύουν περαιτέρω να μην δικαιολογούμε τις αμαρτωλές πρακτικές μας (βλέπε Κατά Λουκάν 16:15–16).

Δεν μπορούμε να κρύψουμε οιαδήποτε πράξη της ζωής μας από τον εαυτόν μας ούτε από τον Κύριο.

Πρέπει να αισθανθούμε λύπη για τις αμαρτίες μας

Εκτός από το να αναγνωρίσουμε τις αμαρτίες μας, πρέπει να αισθανθούμε ειλικρινή λύπη για όσα κάναμε. Πρέπει να αισθανθούμε ότι οι αμαρτίες μας είναι τρομερές. Πρέπει να θέλουμε να απαλλαγούμε από αυτές και να τις εγκαταλείψουμε. Οι γραφές μάς λένουν: «Όλοι όσοι ταπεινώνουν τον εαυτό τους εμπρός στον Θεό, και επιθυμούν να βαφτιστούν, και έρχονται με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, και... έχουν πραγματικά μετανοήσει για όλες τις αμαρτίες τους... αυτοί να γίνονται δεκτοί στην εκκλησία με βάπτισμα» (Δ&Δ 20:37).

- Μελετήστε στο Προς Κορινθίους Β΄ 7:9–10 και το Μόρμον 2:10–14. Με ποιους τρόπους νομίζετε ότι η «λύπη κατά Θεόν» είναι διαφορετική από τις εκφράσεις μεταμέλειας;

Πρέπει να εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας

Η ειλικρινής μας λύπη θα πρέπει να μας οδηγήσει να εγκαταλείψουμε (σταματήσουμε) τις αμαρτίες μας. Εάν κλέψαμε κάτι, δεν θα κλέψουμε πλέον. Εάν είπαμε ψέματα, δεν θα πούμε ψέματα πλέον. Εάν διαπράξαμε μοιχεία, θα σταματήσουμε. Ο Κύριος απεκάλυψε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Από αυτό μπορείτε να ξέρετε αν ένας άνθρωπος μετανοεί για τις αμαρτίες του—ιδέστε, θα τις εξομολογηθεί και θα τις εγκαταλείψει» (Δ&Δ 58:43).

Πρέπει να εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας

Η εξομολόγηση των αμαρτιών μας είναι πολύ σημαντική. Ο Κύριος μάς έχει προστάξει να εξομολογούμεθα τις αμαρτίες μας. Η εξομολόγηση ανακουφίζει τον αμαρτωλό από ένα βαρύ φορτίο. Ο Κύριος έχει υποσχεθεί: «Εγώ, ο Κύριος, συγχωρώ αμαρτίες, και είμαι πολυεύσπλαχνος για εκείνους που εξομολογούνται τις αμαρτίες τους με ταπεινή καρδιά» (Δ&Δ 61:2).

Πρέπει να εξομολογηθούμε όλες τις αμαρτίες μας στον Κύριο. Επιπροσθέτως, πρέπει να εξομολογηθούμε σοβαρές αμαρτίες—όπως μοιχεία, συνουσία εκτός γάμου, ομοφυλοφιλικές σχέσεις, κακοποίηση συζύγου ή παιδών και πώληση ή χρήση ναρκωτικών—οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν τη θέση μας στην Εκκλησία, στην κατάλληλη εξουσία της ιεροσύνης. Εάν έχουμε αμαρτηθεί εις βάρος άλλου προσώπου, θα πρέπει να εξομολογηθούμε στο άτομο που έχουμε βλάψει. Ορισμένες λιγότερο σοβαρές αμαρτίες ενέχουν μόνον εμάς και τον Κύριο. Αυτές μπορούμε να τις εξομολογηθούμε ιδιωτικώς προς τον Κύριο.

Πρέπει να επανορθώσουμε

Μέρος της μετανοίας είναι η επανόρθωση. Αυτό σημαίνει ότι όσο το δυνατόν περισσότερο πρέπει να διορθώσουμε οιονδήποτε λάθος που έχουμε κάνει. Παραδείγματος χάριν, ο κλέφτης θα πρέπει να επιστρέψει αυτό που έκλεψε. Ο ψεύτης θα πρέπει να κάνει γνωστή την αλήθεια. Ένα κουτσομπολιό που συκοφάντησε τον χαρακτήρα ενός ατόμου θα πρέπει να αποκαταστήσει το καλό όνομα του ατόμου που έχει βλαφθεί. Καθώς κάνουμε αυτά τα πράγματα, ο Θεός δεν θα μας αναφέρει τις αμαρτίες μας, όταν κριθούμε (βλέπε Ιεζεκιήλ 33:15–16).

Πρέπει να συγχωρούμε άλλους

Ένα μέρος ζωτικής σημασίας της μετανοίας είναι να συγχωρούμε όσους έχουν αμαρτήσει εις βάρος μας. Ο Κύριος δεν θα μας συγχωρήσει εκτός αν η καρδιά μας είναι πλήρως καθαρή από μίσος, πικρία και άσχημα συναισθήματα για άλλους ανθρώπους (βλέπε Νεφί Γ΄ 13:14–15). «Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο. Γιατί εκείνος που δε συγχωρεί στον αδελφό του τις παραβάσεις του, είναι ένοχος ενώπιον του Κυρίου. Γιατί παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία» (Δ&Δ 64:9).

Πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Θεού

Προκειμένου να κάνουμε πλήρη τη μετάνοιά μας, πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Κυρίου (βλέπε Δ&Δ 1:32). Δεν έχουμε πλήρως μετανοήσει, εάν δεν πληρώνουμε τη δεκάτη ή εάν δεν τηρούμε αγία την Ημέρα του Κυρίου ή εάν δεν υπακούμε στον Λόγο Σοφίας. Δεν έχουμε μετανοήσει, εάν δεν υποστηρίξουμε τα μέλη εξουσίας της Εκκλησίας και δεν αγαπούμε τον Κύριο και τους συνανθρώπους μας. Εάν δεν προσευχόμαστε και είμαστε αγενείς προς τους άλλους, ασφαλώς και δεν έχουμε μετανοήσει. Όταν μετανοούμε, η ζωή μας αλλάζει.

Ο Πρόεδρος Κίμπαλ είπε: «Πρώτον, κάποιος μετανοεί. Έχοντας επιτύχει αυτόν τον στόχο, εν συνεχεία πρέπει να ζει σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου, προκειμένου να διατηρήσει την πλεονεκτική θέση του. Αυτό είναι απαραίτητο, για να διασφαλίσει την πλήρη συγχώρηση» (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 43).

- Πώς οι διδασκαλίες σε αυτό το τμήμα διαφέρουν από την ψευδή ιδέα ότι η μετάνοια είναι η επιτέλεση ενός καταλόγου απλών βημάτων ή πράξεων της καθημερινότητας;

Πώς μας βοηθά η μετάνοια

- Με ποιους τρόπους μας βοηθά η μετάνοια;

Καθώς μετανοούμε, η εξιλέωση του Ιησού Χριστού γίνεται πλήρως αποτελεσματική στη ζωή μας και ο Κύριος συγχωρεί τις αμαρτίες

μας. Απελευθερωνόμαστε από τη σκλαβιά των αμαρτιών μας και ευρίσκουμε αγαλλίαση.

Ο Άλμα αφηγήθηκε την εμπειρία του της μετανοίας από το αμαρτωλό παρελθόν του:

«Η ψυχή μου σπάραζε [ταλαιπωρείτο] στον ανώτατο βαθμό και βασανιζόταν από όλες τις αμαρτίες μου.

»Μάλιστα, θυμήθηκα όλες τις αμαρτίες και ανομίες μου, για τις οποίες τυραννιόμουν με τους πόνους της κόλασης. Μάλιστα, είδα ότι είχα επαναστατήσει εναντίον του Θεού μου, και ότι δεν είχα τηρήσει τις άγιες εντολές του.

»... Τόσο μεγάλες ήταν οι ανομίες μου, που και μόνο η σκέψη του να βρεθώ στην παρουσία του Θεού μου βασάνιζε την ψυχή μου με απερίγραπτο τρόπο.

»... Και έγινε ώστε καθώς... σπάραζα με την ανάμνηση των τόσων αμαρτιών μου, ιδές, θυμήθηκα επίσης που είχα ακούσει τον πατέρα μου να προφητεύει... σχετικά με τον ερχομό κάποιου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου.

»Λοιπόν, καθώς πιάστηκε το μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με...

»Και τότε, ιδές, όταν το σκέφτηκα αυτό, δεν μπορούσα πια να θυμηθώ τους πόνους μου...

»Και ω, τι αγαλλίαση, και τι υπέροχο φως είδα. Μάλιστα, η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου!

»... Δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και γλυκό όσο ήταν η αγαλλιάσή μου» (Άλμα 36:12–14, 17–21).

• Πώς η μετάνοια και η συγχώρηση έφερε στον Άλμα αγαλλίαση;

Οι κίνδυνοι από την αναβολή της μετανοίας μας

- Ποιες είναι ορισμένες πιθανές συνέπειες από την αναβολή της μετανοίας μας;

Οι προφήτες έχουν διακηρύξει ότι «τούτη η ζωή είναι ο καιρός για τους ανθρώπους να προετοιμαστούν να συναντήσουν τον Θεό» (Άλμα 34:32). Θα πρέπει να μετανοήσουμε τώρα, κάθε ημέρα. Όταν σηκωνόμαστε το πρωί, θα πρέπει να εξετάζουμε τον εαυτόν μας, προκειμένου να διαπιστώσουμε εάν το Πνεύμα του Θεού είναι μαζί μας. Τη νύκτα, προτού πάμε για ύπνο, θα πρέπει να επανεξετάσουμε τις πράξεις και τα λόγια της ημέρας και να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας βοηθήσει να αναγνωρίσουμε τα πράγματα για τα οποία χρειάζεται να μετανοήσουμε. Μετανοώντας κάθε ημέρα και αφού έχει συγχωρήσει ο Κύριος τις αμαρτίες μας, θα βιώσουμε την καθημερινή διαδικασία της τελειοποίησης. Όπως με τον Άλμα, η ευδαιμονία και η αγαλλίασή μας μπορούν να είναι γλυκείες και έντονες.

Επιπρόσθετες γραφές

- Κατά Ματθαίον 9:10–13, Κατά Λουκάν 13:3, Ιεζεκιήλ 18:30 (μετάνοια ή αφανισμός)
- Άλμα 7:21 (τίποτε ακάθαρτο δεν μπορεί να κατοικεί στην παρουσία του Θεού)
- Προς Κορινθίους Β΄ 7:9–10 (λύπη κατά Θεόν)
- Μωσία 4:10–12 (βήματα προς τη μετάνοια)
- Ησαΐας 1:18, Μωσία 26:28–32 (η μετάνοια φέρνει τη συγχώρηση)
- Δ&Δ 58:42 (τις αμαρτίες δεν τις θυμάται πλέον ο Κύριος)
- Νεφί Β΄ 9:23 (η μετάνοια απαραίτητη για τη σωτηρία)
- Νεφί Β΄ 2:21 (μετανοήστε ενώ είστε στη σάρκα)
- Δ&Δ 19:15–20 (ο Κύριος μάς έχει προστάξει να μετανοήσουμε, ούτως ώστε να μην υποφέρουμε όπως Εκείνος)

Βάπτιση

Κεφάλαιο 200

Η εντολή να βαπτισθούμε

- Γιατί πρέπει να βαπτισθούμε;

Σήμερα, όπως κατά τις ημέρες του Ιησού, υπάρχουν ορισμένες αρχές και διατάξεις του ευαγγελίου τις οποίες πρέπει να μάθουμε και πρέπει να υπακούμε σε αυτές. Η αρχή του ευαγγελίου είναι ένα αληθινό πιστεύω ή διδασκαλία. Η διάταξη είναι μία ιεροτελεστία ή μία τελετή. Οι δύο πρώτες αρχές του ευαγγελίου είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και μετάνοια. Η βάπτιση είναι η πρώτη διάταξη του ευαγγελίου. Μία εκ των οδηγιών που έδωσε ο Κύριος στους Αποστόλους Του ήταν: «Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας» (Κατά Ματθαίον 28:19–20).

Πρέπει να βαπτισθούμε για την άφεση των αμαρτιών μας

Όταν έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό, μετανοήσουμε και βαπτισθούμε, οι αμαρτίες μας συγχωρούνται μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Από τις γραφές μαθαίνουμε ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής «[βάπτιζε] στην έρημο, και [κήρυττε] βάπτισμα μετάνοιας προς άφεση αμαρτιών» (Κατά Μάρκον 1:4). Ο Απόστολος Πέτρος δίδαξε: «Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ας βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών» (Πράξεις 2:38). Ύστερα από τη μεταστροφή του Παύλου, ο Ανανίας είπε σε εκείνον:

Για διδασκάλους: Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στην αρχή ενός τμήματος, προκειμένου να ανοίξετε τη συζήτηση και παραπέμψτε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας στις γραφές για να βρουν περισσότερες πληροφορίες. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος ενός τμήματος, προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν και να συζητήσουν τη σημασία όσων έχουν διαβάσει και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους.

«Αφού σηκωθείς, βαπτίσου και καθάρισου από τις αμαρτίες σου» (Πράξεις 22:16).

Πρέπει να βαπτισθούμε, προκειμένου να γίνουμε μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού

«Όλοι όσοι ταπεινώνουν τον εαυτό τους εμπρός στον Θεό, και επιθυμούν να βαπτιστούν... και... έχουν πραγματικά μετανοήσει για όλες τις αμαρτίες τους... αυτοί να γίνονται δεκτοί στην εκκλησία με βάπτισμα» (Δ&Δ 20:37).

Πρέπει να βαπτισθούμε προτού λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος

Ο Κύριος είπε: «Αν στραφείς προς εμένα και... μετανοήσεις από όλες τις παραβάσεις [αμαρτίες] σου, και βαπτιστείς μέσα σε νερό, στο όνομα του Μονογενούς μου Υιού... θα λάβεις τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος» (Μωυσή 6:52).

Πρέπει να βαπτισθούμε, για να δείξουμε υπακοή

Ο Ιησούς Χριστός ήταν χωρίς αμαρτίες, κι όμως βαπτίστηκε. Είπε ότι η βάπτισή Του ήταν απαραίτητη «να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη» (Κατά Ματθαίον 3:15). Ο προφήτης Νεφί εξήγησε ότι ο Κύριος τού είπε: «Ακολουθήστε με λοιπόν, και κάντε αυτά που με είδατε να κάνω... με όλη την πρόθεση της καρδιάς σας, χωρίς υποκρισία και χωρίς δόλο ενώπιον του Θεού, αλλά με πραγματική πρόθεση, μετανοώντας για τις αμαρτίες σας, ορκιζόμενοι προς τον Πατέρα ότι δέχεστε να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού με το βάπτισμά σας» (Νεφί Β΄ 31:12–13).

Πρέπει να βαπτισθούμε, για να εισέλθουμε του σελέστιου βασιλείου

Ο Ιησούς είπε: «Και όποιος πιστέψει σε μένα, και βαπτιστεί... θα κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού. Και όποιος δεν πιστεύει σε μένα, και δε βαπτιστεί, θα είναι καταδικασμένος» (Νεφί Γ΄ 11:33–34). Η βάπτισμα είναι η πύλη μέσω της οποίας εισερχόμεθα στο μονοπάτι προς το σελέστιο βασίλειο (βλέπε Νεφί Β΄ 31:17–18).

Ο σωστός τρόπος βαπτίσεως

- Πώς θα πρέπει να βαπτισθούμε;

Υπάρχει μόνον ένας σωστός τρόπος βαπτίσεως. Ο Ιησούς αποκάλυψε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ότι ένα άτομο, το οποίο έχει την κατάλληλη εξουσία να βαπτίζει, «πρέπει να μπει μέσα στο νερό μαζί με το άτομο που έχει προσέλθει για να βαφτιστεί... Τότε πρέπει να τον ή την βυθίσει μέσα στο νερό, και να ξαναβγεί από το νερό» (Δ&Δ 20:73–74). Η κατάδυση είναι απαραίτητη. Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε ότι η κατάδυση και η ανάδυση συμβολίζει τον θάνατο, την ταφή και την ανάσταση. Ύστερα από τη βάπτιση αρχίζουμε μία νέα ζωή. Ο Παύλος είπε:

«Η αγνοείτε ότι, όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στον θάνατό του;

»Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου του βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα, έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή.

»Επειδή, αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί του ως προς την ομοιότητα του θανάτου του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της ανάστασης» (Προς Ρωμαίους 6:3–5).

Η βάπτιση με κατάδυση από το άτομο που έχει την κατάλληλη εξουσία είναι ο μόνος αποδεκτός τρόπος βαπτίσεως.

- Γιατί είναι σημαντική η εξουσία της επιτελέσεως της βαπτίσεως;
- Με ποιους τρόπους είναι η βάπτιση με κατάδυση σαν την ταφή και την ανάσταση του Σωτήρος;

Βάπτιση στην ηλικία της υπευθυνότητας

- Ποιος θα πρέπει να βαπτίζεται;

Κάθε άτομο που έχει φθάσει τα οκτώ έτη και είναι υπόλογο (υπεύθυνο) για τις πράξεις του, θα πρέπει να βαπτίζεται. Ορισμένες εκκλησίες διδάσκουν ότι τα μικρά παιδιά θα πρέπει να βαπτίζονται. Αυτό δεν είναι συμφώνως με τις διδασκαλίες του Σωτήρος. Όταν μίλησε ο Ιησούς περί των μικρών παιδιών, είπε: «Σε τέτοιους ανήκει η βασιλεία των ουρανών» (Κατά Ματθαίον 19:14).

Ο προφήτης Μόρμον είπε ότι είναι εμπαιγμός ενώπιον του Θεού να βαπτίζουμε μικρά παιδιά, επειδή δεν είναι ικανά να

αμαρτάνουν. Ομοίως, δεν απαιτείται η βάπτισή από άτομα που διανοητικώς δεν είναι εις θέσιν να γνωρίζουν το σωστό και το λάθος (βλέπε Μορόνι 8:9–22).

Όλοι οι άλλοι άνθρωποι πρέπει να βαπτισθούν. Πρέπει να λάβουμε τη διάταξη της βαπτίσεως και να παραμείνουμε πιστοί στις διαθήκες που συνάπτουμε εκείνη τη στιγμή.

- Τι θα μπορούσατε να πείτε σε έναν φίλο, ο οποίος πιστεύει ότι τα βρέφη χρειάζεται να βαπτίζονται;

Συνάπτουμε διαθήκες, όταν βαπτίζομαστε

Πολλές γραφές διδάσκουν σχετικώς με τη βάπτισή. Σε μία εξ αυτών των γραφών, ο προφήτης Άλμα δίδαξε ότι η πίστη και η μετάνοια αποτελούν τα βήματα τα οποία μας προετοιμάζουν για τη βάπτισή. Δίδαξε ότι όταν βαπτίζομαστε, συνάπτουμε μία διαθήκη με τον Κύριο. Υποσχόμαστε να κάνουμε ορισμένα πράγματα και ο Θεός υπόσχεται να μας ευλογήσει ως ανταπόδοση.

Ο Άλμα εξήγησε ότι πρέπει να θέλουμε να αποκαλούμεθα λαός του Θεού. Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να βοηθούμε και να παρηγορούμε αλλήλους. Πρέπει να σταθούμε ως μάρτυρες του Θεού όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους. Καθώς κάνουμε αυτά τα πράγματα και βαπτισθούμε, ο Θεός θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μας. Ο Άλμα είπε στον λαό, ο οποίος πίστευε τις διδασκαλίες του σχετικώς με το ευαγγέλιο:

«Ίδεστε, εδώ είναι τα νερά του Μόρμον. ...Και τώρα, καθώς επιθυμείτε να έλθετε στο ποίμνιο του Θεού, και να λέγεστε λαός του... τις εμποδίζει να βαφτιστείτε στο όνομα του Κυρίου, ως μαρτυρία ενώπιόν του ότι συνήψατε διαθήκη μαζί του, ότι θα τον υπηρετείτε και θα τηρείτε τις εντολές του, ώστε να ξεχύσει το Πνεύμα του αφθονότερα επάνω σας;» (Μωσία 18:8, 10). Ο λαός κτύπησε τα χέρια από χαρά και είπε ότι ήταν επιθυμία του να βαπτισθεί. Ο Άλμα τους βάπτισε στα νερά του Μόρμον. (Βλέπε Μωσία 18:7–17.)

Ο Άλμα δίδαξε ότι όταν βαπτισθούμε, θα συνάψουμε διαθήκες με τον Κύριο:

1. Να έλθουμε στο ποίμνιο του Θεού.
2. Να σηκώνει ο ένας του άλλου τα βάρη.
3. Να σταθούμε ως μάρτυρες του Θεού όλες τις στιγμές και σε όλους τους τόπους.
4. Να υπηρετούμε τον Θεό και να τηρούμε τις εντολές του.

Όταν βαπτισθούμε και τηρούμε τις εντολές της βαπτίσεως, ο Κύριος υπόσχεται:

1. Να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας (βλέπε Πράξεις 2:38, Δ&Δ 49:13).
2. Να εκχύσει το Πνεύμα Του αφθονότερα επάνω μας (βλέπε Μωσία 18:10).
3. Να μας δίδει καθημερινή καθοδήγηση και τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Πράξεις 2:38, Δ&Δ 20:77).
4. Να συμπεριληφθούμε κατά την πρώτη ανάσταση (βλέπε Μωσία 18:9).
5. Να μας δώσει αιωνία ζωή (βλέπε Μωσία 18:9).

- Τι νομίζετε ότι σημαίνει να σηκώνει ο ένας του άλλου τα βάρη; Να σταθούμε ως μάρτυρες του Θεού όλες τις στιγμές και σε όλους τους τόπους;

Η βάπτισή μας δίδει μία νέα αρχή

Με τη βάπτισή αρχίζουμε έναν νέο τρόπο ζωής. Γι' αυτόν τον λόγο την αποκαλούμε αναγέννηση. Ο Ιησούς είπε ότι εκτός αν γεννηθούμε από το νερό και το Πνεύμα, δεν μπορούμε να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού (βλέπε Κατά Ιωάννην 3:3-5). Αυτή η αρχή εξηγήθηκε ευκρινώς στον Αδάμ:

«Εφόσον γεννηθήκατε μέσα στον κόσμο με νερό και αίμα και το πνεύμα, το οποίο εγώ έκαμα, και έτσι έγινε από το χώμα μια ζώσα ψυχή, ακριβώς έτσι πρέπει να ξαναγεννηθείτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών, με νερό και με το Πνεύμα, και να καθαριστείτε μέσω του αίματος του Μονογενοῦς μου» (Μωυσή 6:59).

Ο Απόστολος Παύλος είπε ότι ύστερα από τη βάπτισή μας θα πρέπει να αρχίσουμε μία νέα ζωή: «Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου του βαπτίσματος... έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή» (Προς Ρωμαίους 6:4). Μία εκ των μεγάλων ευλογιών της βαπτίσεως είναι ότι μας δίδει μία νέα αρχή στον δρόμο μας προς τον αιώνιο στόχο μας.

- Πώς ήταν η δική σας βάπτισή μία νέα αρχή;

Επιπρόσθετες γραφές

- Νεφί Β΄ 31:4–7 (σκοπός και αναγκαιότητα της βαπτίσεως)
- Νεφί Γ΄ 11:21–27, Δ&Δ 20:72–74 (πώς τελείται μία βάπτισή)
- Πράξεις 2:38–39 (βαπτίζομαστε για την άφεση αμαρτιών)
- Μορόνι 8:8–12, Δ&Δ 20:71–72 (δεν απαιτείται η βάπτισή από μικρά παιδιά, η βάπτισή απαιτείται από όλους όσοι μετανοούν)
- Άλμα 7:14–16 (η βάπτισή είναι κάθαρση, η είσοδος στη διαθήκη της αιωνίας ζωής)

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος

Κεφάλαιο 210

Το Άγιο Πνεύμα

Στο κεφάλαιο 7ο μάθαμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι μέλος της Θεϊκής Κεφαλής. Είναι «άτομο Πνεύματος» (Δ&Δ 130:22). Δεν έχει σώμα από σάρκα και οστά. Η επιρροή του μπορεί να είναι παντού ταυτοχρόνως. Αποστολή του είναι να καταθέτει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό και για όλη την αλήθεια. Επιπροσθέτως, το Άγιο Πνεύμα εξαγνίζει ή καθαγιάζει, προκειμένου να μας προετοιμάσει να κατοικήσουμε στην παρουσία του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα εξαγνίζει την καρδιά μας, ούτως ώστε να μην έχουμε πλέον την επιθυμία να κάνουμε κακό.

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο Άγιο Πνεύμα και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Σε αυτό το κεφάλαιο θα μάθουμε τι είναι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος και πώς μπορούμε να λάβουμε αυτήν τη σπουδαία δωρεά από τον Θεό.

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος

- Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του Αγίου Πνεύματος και της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος;

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι το προνόμιο—που δίδεται στους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν πίστη στον Ιησού Χριστό, έχουν

Για διδασκάλους: Μπορείτε, εάν θέλετε, να προσκαλέσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συμμετάσχουν σε μία ή περισσότερες εκ των κάτωθι δραστηριοτήτων: (1) Να διαβάσουν τις επιπλέον γραφές που καταγράφονται στο τέλος του κεφαλαίου και να συζητήσουν πώς μας βοηθά το Άγιο Πνεύμα κατά το ταξίδι μας στη θνητότητα. (2) Να πουν ορισμένες εκ των ευλογιών που έχουν λάβει στη ζωή τους, επειδή έχουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. (3) Να συζητήσουν τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να βοηθήσουν τα παιδιά τους να καταλάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και πώς το τελευταίο επικοινωνεί μαζί μας.

βαπτισθεί και επικυρωθεί ως μέλη της Εκκλησίας—να λαμβάνουμε συνεχή καθοδήγηση και έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα.

Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι πιστεύουμε στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος που λαμβάνεται και ασκείται τώρα όσο ελαμβάνετο και ασκείτο κατά τις ημέρες των πρώτων Αποστόλων. Πιστεύουμε σε αυτήν τη δωρεά σε όλη της την πληρότητα, τη δύναμη, τη μεγαλοσύνη και τη δόξα της. (Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 97–98.)

Ένα άτομο μπορεί να καθοδηγηθεί παροδικώς από το Άγιο Πνεύμα χωρίς να λάβει τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Δ&Δ 130:23). Εντούτοις, η καθοδήγηση δεν θα είναι συνεχής, παρά μόνον εάν το άτομο βαπτισθεί και λάβει τη χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Διαβάζουμε στο Πράξεις 10 ότι ο Ρωμαίος στρατιώτης Κορνήλιος έλαβε έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα, ούτως ώστε να γνωρίσει ότι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι αληθινό. Όμως ο Κορνήλιος δεν έλαβε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος μέχρις ότου αφού βαπτίσθηκε. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι εάν ο Κορνήλιος δεν είχε λάβει τη βάπτισμα και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, τότε το τελευταίο θα είχε φύγει από αυτόν (βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ*, 97).

Σήμερα, οι άνθρωποι οι οποίοι δεν είναι μέλη της Εκκλησίας μαθαίνουν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό (βλέπε Μορόνι 10:4–5). Όμως αυτή η αρχική μαρτυρία φεύγει από αυτούς, εάν δεν λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Δεν λαμβάνουν τη συνεχή διαβεβαίωση, η οποία πηγαινει σε όσους έχουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Λήψη της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος

- Τι πρέπει να κάνουμε, προκειμένου να λάβουμε τη συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος;

Αφού βαπτισθούν τα άτομα, επικυρώνονται μέλη της Εκκλησίας και τους δίδεται η δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία.

Ο Κύριος είπε: «Και όσους έχουν πίστη, να τους επικυρώσετε στην εκκλησία μου με χειροθεσία, και εγώ θα απονέμω τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος επάνω τους» (Δ&Δ 33:15).

Κάθε άξιος πρεσβύτερος της Εκκλησίας, όταν έχει εξουσιοδότηση, μπορεί να δώσει τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος σε ένα άλλο άτομο. Εντούτοις, δεν υπάρχει εγγύηση ότι το άτομο θα λάβει έμπνευση και καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα, επειδή οι πρεσβύτεροι έχουν θέσει τα χέρια τους επί της κεφαλής τους. Κάθε άτομο πρέπει να «λάβει[ι] το Άγιο Πνεύμα». Αυτό σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα θα έλθει σε εμάς μόνον όταν είμαστε πιστοί και επιθυμούμε βοήθεια από τον ουράνιο αυτόν αγγελιαφόρο.

Προκειμένου να είμαστε άξιοι να έχουμε τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να επιζητούμε διακαώς να υπακούμε στις εντολές του Θεού. Πρέπει να τηρούμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας αγνές.

Αναγνώριση της επιρροής του Αγίου Πνεύματος

Το Άγιο Πνεύμα συνήθως επικοινωνεί μαζί μας ησύχως. Η επιρροή του συχνά αναφέρεται ως «φωνή σιγαλή σαν αύρα» (βλέπε Α΄ Βασιλέων 19:9–12, Ήλαμαν 5:30, Δ&Δ 85:6). Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ εξήγησε: «Το Άγιο Πνεύμα μιλά με μία φωνή που αισθάνεστε περισσότερο απ' ό,τι ακούτε. ...Ενώ κάνουμε λόγο περί του να ακούμε με προσοχή τους ψίθυρους του Πνεύματος, πολύ συχνά κάποιος περιγράφει μία πνευματική προτροπή λέγοντας: 'Είχα ένα αίσθημα...'. Συνέχισε: «Αυτή η φωνή του Πνεύματος μιλά απαλά, παρακινώντας σας τι να κάνετε ή τι να πείτε ή μπορεί να σας προειδοποιήσει» (στο Conference Report, Οκτ. 1994, 77 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1994, 60).

Μία εκ των μεγαλύτερων δωρεών του Θεού

- Ποιες ευλογίες μπορούμε να λάβουμε μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος;

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι μία εκ των μεγαλύτερων δωρεών του Θεού σε εμάς. Μέσω του Αγίου Πνεύματος μπορούμε να γνωρίζουμε ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι

η Εκκλησία Του έχει αποκατασταθεί στη γη. Μπορεί να έχουμε τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος, για να μας δείξουν όλα όσα θα πρέπει να κάνουμε (βλέπε Νεφί Β΄ 32:5). Το Άγιο Πνεύμα μάς καθαγιάζει, προκειμένου να μας προετοιμάσει για την παρουσία του Θεού. Μπορούμε να απολαύσουμε τα χαρίσματα του Πνεύματος (βλέπε κεφάλαιο 22ο σε αυτό το βιβλίο). Αυτή η μεγάλη δωρεά από τον Επουράνιο Πατέρα μας μπορεί επίσης να φέρει γαλήνη στην καρδιά μας και κατανόηση του Θεού (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 2:9–12).

- Γιατί είναι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος μία εκ των μεγαλύτερων δωρεών του Θεού σε εμάς;

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Κορινθίους Α΄ 3:16–17, Δ&Δ 130:22–23 (το Άγιο Πνεύμα κατοικεί με τους πιστούς)
- Πράξεις 19:1–7 (η δωρεά του Αγίου Πνεύματος απενεμήθη κατά την αρχαία εποχή)
- Μορόνι 8:25–26 (πώς λαμβάνεται το Άγιο Πνεύμα)
- Μορόνι 10:5 (το Άγιο Πνεύμα είναι μάρτυς της αλήθειας)
- Μωσία 5:2 (το Άγιο Πνεύμα αλλάζει την καρδιά)
- Άλμα 5:54 (το Άγιο Πνεύμα καθαγιάζει)

Τα χαρίσματα του Πνεύματος

Κεφάλαιο 220

Τα χαρίσματα του Πνεύματος

- Ποια πνευματικά χαρίσματα μας δίδει ο Κύριος;

Υστερα από τη βάπτιση καθείς εξ ημών έλαβε με χειροθεσία τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Εάν είμαστε πιστοί, μπορούμε να έχει την επιρροή Του συνεχώς μαζί μας. Μέσω Αυτού, καθείς εξ ημών μπορεί να ευλογηθεί με ορισμένες πνευματικές δυνάμεις, οι οποίες αποκαλούνται χαρίσματα του Πνεύματος. Τα χαρίσματα αυτά δίδονται σε όσους είναι πιστοί στον Χριστό. «Και όλα αυτά τα χαρίσματα έρχονται από τον Θεό, προς όφελος των τέκνων του Θεού» (Δ&Δ 46:26). Μας βοηθούν να μάθουμε και να διδάσκουμε τις αλήθειες του ευαγγελίου. Θα μας βοηθήσουν να ευλογήσουμε άλλους. Θα μας οδηγήσουν πίσω στον Επουράνιο Πατέρα μας. Προκειμένου να χρησιμοποιήσουμε τα χαρίσματά μας συνετώς, χρειάζεται να γνωρίζουμε τι είναι, πώς μπορούμε να τα αναπτύξουμε και πώς να αναγνωρίζουμε τις μιμήσεις του Σατανά γι' αυτά.

Οι γραφές αναφέρουν πολλά χαρίσματα του Πνεύματος. Τα χαρίσματα αυτά έχουν δοθεί σε μέλη της αληθινής Εκκλησίας, όποτε ήταν αυτή επί γης (βλέπε Κατά Μάρκον 16:16–18). Τα χαρίσματα του Πνεύματος συμπεριλαμβάνουν τα κατωτέρω:

Για διδασκάλους: Σκεφθείτε να ζητήσετε από τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να επανεξετάσουν τον κατάλογο των πνευματικών χαρισμάτων σε αυτό το κεφάλαιο και να επιλέξουν δύο περί των οποίων θα ήθελαν να μάθουν περισσότερα. Ως μέρος του μαθήματος, δώστε τους χρόνο μόνοι τους να μελετήσουν τις παραγράφους και τις περικοπές από τις γραφές περί των χαρισμάτων που έχουν επιλέξει. Αφού είχαν χρόνο να μελετήσουν, ζητήστε τους να συζητήσουν αυτά που έμαθαν.

Το χάρισμα των γλωσσών (Δ&Δ 46:24)

Ενίοτε, είναι απαραίτητο να μεταδώσουμε το ευαγγέλιο σε μία γλώσσα που δεν μας είναι οικεία. Όταν συμβαίνει αυτό, ο Κύριος μπορεί να μας ευλογήσει με την ικανότητα να μιλήσουμε αυτήν τη γλώσσα. Πολλοί ιεραπόστολοι έχουν λάβει το χάρισμα των γλωσσών (βλέπε την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο). Παραδείγματος χάριν, ο Πρεσβύτερος Αλόνζο Χίνκλι ήταν ιεραπόστολος στην Ολλανδία, ο οποίος κατανοούσε και μιλούσε πολύ λίγα Ολλανδικά, μολοντί είχε προσευχηθεί και μελετήσει σκληρά. Όταν επέστρεψε σε ένα σπίτι, το οποίο είχε επισκεφθεί κατά το παρελθόν, μία κυρία άνοιξε την πόρτα και του μίλησε με πολύ θυμό στα Ολλανδικά. Προς έκπληξιν του μπορούσε να καταλάβει κάθε λέξη. Ένοιωσε τη δυνατή επιθυμία να της καταθέσει τη μαρτυρία του στα Ολλανδικά. Άρχισε να μιλά και τα λόγια έβγαιναν πολύ ευκρινώς στα Ολλανδικά. Όμως, όταν επέστρεψε για να δείξει στον πρόεδρο της ιεραποστολής του ότι μπορούσε να μιλήσει Ολλανδικά, είχε χάσει αυτήν την ικανότητα. Πολλά πιστά μέλη έχουν ευλογηθεί με το χάρισμα των γλωσσών. (Βλέπε Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ νεώτερο, 5 τόμοι [1957–66], 2:32–33.)

Το χάρισμα της ερμηνείας των γλωσσών (Δ&Δ 46:25)

Το χάρισμα αυτό μας δίδεται ενίοτε, όταν δεν καταλαβαίνουμε μία γλώσσα και χρειάζεται να λάβουμε ένα σημαντικό μήνυμα από τον Θεό. Παραδείγματος χάριν, ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι είχε μεγάλη επιθυμία να μιλήσει στους Αγίους της Νέας Ζηλανδίας χωρίς διερμηνέα. Τους είπε ότι ήλπιζε πως ο Κύριος θα τους ευλόγούσε, ούτως ώστε να μπορέσουν να τον καταλάβουν. Μίλησε στα Αγγλικά. Το μήνυμά του διήρκεσε περίπου 40 λεπτά. Καθώς μιλούσε, μπορούσε να καταλάβει από την έκφραση πολλών στα πρόσωπά τους και τα δάκρυα στα μάτια τους ότι ελάμβαναν το μήνυμά του. (Βλέπε *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Το χάρισμα της μεταφράσεως (Δ&Δ 5:4)

Εάν έχουμε κληθεί από τους ηγέτες της Εκκλησίας να μεταφράσουμε τον λόγο του Κυρίου, μπορούμε να λάβουμε ένα χάρισμα να

μεταφράζουμε πέραν της φυσικής μας ικανότητας. Όπως με όλα τα χαρίσματα, πρέπει να ζούμε εναρέτως, να μελετούμε σκληρά και να προσευχηθούμε, για να το λάβουμε. Όταν κάνουμε αυτά τα πράγματα, ο Κύριος κάνει να αισθανόμαστε μία φλόγωση εντός ημών σχετικώς με την ορθότητα της μεταφράσεως (βλέπε Δ&Δ 9:8–9). Ο Τζόζεφ Σμιθ είχε το χάρισμα της μεταφράσεως, όταν μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον. Το χάρισμα αυτό το έλαβε μόνον όταν ήταν πνευματικώς εναρμονισμένος με το Πνεύμα.

Το χάρισμα της σοφίας (Δ&Δ 46:17)

Ορισμένοι εξ ημών έχουμε ευλογηθεί με την ικανότητα να κατανοούμε ανθρώπους και τις αρχές του ευαγγελίου καθώς ισχύουν για τη ζωή μας. Μας ελέχθη:

«Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί.

»Ας ζητάει, όμως, με πίστη, χωρίς να διστάζει καθόλου· επειδή, αυτός που διστάζει μοιάζει με ένα κύμα της θάλασσας, που κινείται από τους ανέμους και συνταράζεται.

»Επειδή, ας μη νομίζει ο άνθρωπος εκείνος, ότι θα πάρει κάτι από τον Κύριο» (Ιακώβου 1:5–7).

Ο Κύριος είπε: «Μην επιδιώκετε πλούτη αλλά σοφία, και ιδέστε, τα μυστήρια του Θεού θα σας αποκαλυφτούν» (Δ&Δ 6:7).

Το χάρισμα της γνώσεως (Δ&Δ 46:18)

Όλοι όσοι γίνονταν σαν τον Επουράνιο Πατέρα, τελικώς γνωρίζουν τα πάντα. Η γνώση για τον Θεό και τους νόμους Του αποκαλύπτεται από το Άγιο Πνεύμα (βλέπε Δ&Δ 121:26). Δεν μπορούμε να σωθούμε, εάν αγνοούμε αυτούς τους νόμους (βλέπε Δ&Δ 131:6).

Ο Κύριος απεκάλυψε: «Και αν ένα άτομο αποκτήσει γνώση και διάνοια σε τούτη τη ζωή περισσότερο από ένα άλλο, μέσω της επιμέλειας και υπακοής του, τόσο μεγαλύτερο θα έχει αυτό το πλεονέκτημα στο μελλοντικό κόσμο» (Δ&Δ 130:19). Ο Κύριος μάς έχει προστάξει να μάθουμε όσα περισσότερο μπορούμε αναφορικώς προς το έργο Του. Θέλει να μάθουμε σχετικώς με τους ουρανοί,

τη γη, τα πράγματα που έχουν ή θα γίνουν, τα πράγματα στην πατρίδα μας και σε ξένες χώρες (βλέπε Δ&Δ 88:78–79). Εντούτοις, υπάρχουν εκείνοι που προσπαθούν να αποκτήσουν γνώση με τη δική τους μελέτη. Δεν ζητούν τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Υπάρχουν εκείνοι που πάντοτε μαθαίνουν, αλλά δεν φθάνουν ποτέ στην αλήθεια (βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:7). Όταν λαμβάνουμε γνώση με αποκάλυψη από το Άγιο Πνεύμα, το Πνεύμα Του μιλά στον νουν και την καρδιά μας (βλέπε Δ&Δ 6:15, 22–24, 8:2, 9:7–9).

Το χάρισμα της διδασκαλίας σοφίας και γνώσεως (μορόνι 10:9–10)

Σε ορισμένους ανθρώπους δίδεται μία ειδική ικανότητα να εξηγούν και να καταθέτουν μαρτυρία για τις αλήθειες του ευαγγελίου. Το χάρισμα αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί, όταν διδάσκουμε ένα μάθημα. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους γονείς, για να διδάξουν τα παιδιά τους. Το χάρισμα αυτό μας βοηθά να διδάξουμε άλλους, ούτως ώστε να κατανοήσουν το ευαγγέλιο.

Το χάρισμα της γνώσεως ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού (Δ&Δ 46:13)

Αυτό είναι το χάρισμα των προφητών και αποστόλων, οι οποίοι έχουν κληθεί ως ειδικοί μάρτυρες του Ιησού Χριστού. Εντούτοις, δίδεται σε άλλους επίσης αυτό το χάρισμα. Κάθε άτομο μπορεί να έχει μαρτυρία μέσω των ψιθύρων του Αγίου Πνεύματος. Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι δίδαξε: «Σε μερικούς έχει δοθεί, λέγει ο Κύριος στο Διδαχή και Διαθήκες, να γνωρίζουν με το Άγιο Πνεύμα ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού και ότι σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου [βλέπε Δ&Δ 46:13]. Σε αυτούς αναφέρομαι, οι οποίοι ίστανται σταθεροί επί του βράχου της αποκαλύψεως στη μαρτυρία που καταθέτουν στον κόσμο» (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 166).

Το χάρισμα να πιστεύουμε τη μαρτυρία των άλλων (Δ&Δ 46:14)

Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορούμε να γνωρίσουμε την αλήθεια των πάντων. Εάν θέλουμε να γνωρίσουμε εάν κάποιος άλλος λέγει την αλήθεια, πρέπει να ερωτήσουμε τον Θεό με πίστη. Εάν αυτό για το οποίο προσευχόμαστε είναι αληθινό, ο Κύριος

θα φέρει γαλήνη στο νουν μας (βλέπε Δ&Δ 6:22-23). Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να γνωρίσουμε πότε κάποιος άλλος, ακόμη και ο προφήτης, έχει λάβει αποκάλυψη. Ο Νεφί ζήτησε από τον Κύριο να τον αφήσει να δει, να αισθανθεί και να γνωρίσει ότι το όνειρο του πατέρα του ήταν αληθινό (βλέπε Νεφί Α΄ 10:17-19).

Το χάρισμα της προφητείας (Δ&Δ 46:22)

Όσοι λαμβάνουν αληθινές αποκαλύψεις σχετικώς με το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον, έχουν το χάρισμα της προφητείας. Οι προφύτες έχουν αυτό το χάρισμα, αλλά κι εμείς μπορούμε να το έχουμε να μας βοηθήσει να κυβερνούμε τη ζωή μας (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 14:39). Μπορούμε να λάβουμε αποκαλύψεις από τον Θεό για τον εαυτόν μας και τις κλήσεις μας, αλλά ποτέ για την Εκκλησία ή τους ηγέτες της. Είναι αντίθετο στην τάξη των ουρανών να λάβει ένα άτομο αποκάλυψη για κάποιον επί του οποίου δεν προεδρεύει. Εάν έχουμε πραγματικώς το χάρισμα της προφητείας, δεν θα λάβουμε αποκάλυψη η οποία δεν συμφωνεί με όσα έχει πει ο Κύριος στις γραφές.

Το χάρισμα της ιάσεως (Δ&Δ 46:19-20)

Ορισμένοι έχουν την πίστη να θεραπεύουν και άλλοι έχουν την πίστη να θεραπεύονται. Όλοι μπορούμε να έχουμε την πίστη της ιάσεως, όταν είμαστε άρρωστοι (βλέπε Δ&Δ 42:48). Πολλοί που φέρουν την ιεροσύνη, έχουν το χάρισμα της ιάσεως των ασθενών. Σε άλλους μπορεί να έχει δοθεί η γνώση του τρόπου θεραπείας μίας ασθένειας.

Το χάρισμα να κάνουμε θαύματα (Δ&Δ 46:21)

Ο Κύριος έχει ευλογήσει τον λαό Του πολλές φορές κατά τρόπους θαυμαστούς. Όταν οι πρωτοπόροι της Γιούτα φύτεψαν τις πρώτες εσοδείες τους, μία μάστιξ ακριδών σχεδόν τις κατέστρεψε. Οι πρωτοπόροι προσευχήθηκαν ώστε ο Κύριος να σώσει τις εσοδείες τους και Εκείνος έστειλε γλάρους να καταβροχθίσουν τις ακρίδες. Όταν χρειαζόμαστε βοήθεια και ζητούμε με πίστη, εάν είναι για το καλό μας, ο Κύριος θα κάνει θαύματα για εμάς (βλέπε Κατά Ματθαίον 17:20, Δ&Δ 24:13-14).

Το χάρισμα της πίστεως (Μορόνι 10:11)

Ο αδελφός του Ιαρέδ είχε μεγάλη πίστη. Χάριν της πίστεώς του, έλαβε άλλα χαρίσματα. Η πίστη του ήταν τόσο μεγάλη ώστε ο Σωτήρας του ενεφανίσθη (βλέπε Εθέρ 3:9–15). Χωρίς πίστη, δεν μπορεί να δοθεί κανένα άλλο χάρισμα. Ο Μορόνι υπόσχεται: «Όποιος πιστεύει στο Χριστό, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα, οτιδήποτε ζητήσει από τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού θα του δοθεί» (Μόρμον 9:21). Θα πρέπει να επιδιώκουμε να αυξάνουμε την πίστη μας, να ανακαλύπτουμε τα χαρίσματά μας και να τα χρησιμοποιούμε.

Ορισμένοι άνθρωποι υστερούνται πίστεως και αρνούνται ότι αυτά τα χαρίσματα του Πνεύματος υπάρχουν στην πραγματικότητα. Ο Μορόνι τους λέγει:

«Και πάλι μιλάω προς εσάς που αρνείστε τις αποκαλύψεις του Θεού και λέτε ότι δεν υπάρχουν πια, ότι δεν υπάρχουν αποκαλύψεις, ούτε προφητείες, ούτε χαρίσματα, ούτε ιάσεις ούτε ομιλίες με γλώσσες, ούτε ερμηνείες γλωσσών.

»Ιδέστε, σας λέω, εκείνος που τα αρνείται αυτά δε γνωρίζει το ευαγγέλιο του Χριστού. Μάλιστα, δεν έχει διαβάσει τις γραφές. Αν έχει, δεν τις καταλαβαίνει» (Μόρμον 9:7–8).

- Γιατί μας δίδει ο Κύριος πνευματικά χαρίσματα;

Μπορούμε να αναπτύξουμε τα χαρίσματά μας

- Πώς μπορούμε να «επιζητήσουμε» ειλικρινά τα καλύτερα χαρίσματα; (Δ&Δ 46:8).

Ο Κύριος έχει πει: «Γιατί όλοι δεν έχουν κάθε χάρισμα δοσμένο σ' αυτούς. Γιατί υπάρχουν πολλά χαρίσματα, και σε κάθε άνθρωπο έχει δοθεί ένα χάρισμα με το Πνεύμα του Θεού. Σε μερικούς έχει δοθεί το ένα, και σε άλλους το άλλο, ώστε όλοι να ωφεληθούν απ' αυτό» (Δ&Δ 46:11–12).

Προκειμένου να αναπτύξουμε τα χαρίσματά μας, πρέπει να ανακαλύψουμε ποια έχουμε. Το κάνουμε αυτό με προσευχή και νηστεία. Θα πρέπει να επιζητούμε τα καλύτερα χαρίσματα

(βλέπε Δ&Δ 46:8). Ενίοτε οι πατριαρχικές ευλογίες μάς βοηθούν να γνωρίσουμε ποια χαρίσματα μας έχουν δοθεί.

Πρέπει να είμαστε υπάκουοι και πιστοί για να μας δοθούν τα χαρίσματα. Εν συνεχεία, θα πρέπει να χρησιμοποιούμε αυτά τα χαρίσματα, για να κάνουμε το έργο του Κυρίου. Δεν δίδονται, για να ικανοποιήσουν την περιέργειά μας ή να μας αποδείξουν κάτι, επειδή υστερούμεθα πίστεως. Περί πνευματικών χαρισμάτων, ο Κύριος είπε: «Δίνονται για το καλό εκείνων που με αγαπούν και τηρούν όλες τις εντολές μου, και εκείνου που επιδιώκει να τις τηρεί» (Δ&Δ 46:9).

- Σκεφθείτε ορισμένα πνευματικά χαρίσματα, τα οποία θα σας ενδυναμώναν προσωπικώς ή θα σας βοηθούσαν να υπηρετήσετε τον Κύριο και τους άλλους. Τι θα κάνετε, προκειμένου να επιζητήσετε αυτά τα χαρίσματα;

Ο Σατανάς μιμείται τα χαρίσματα του Πνεύματος

- Πώς μπορούμε να διακρίνουμε μεταξύ των αληθινών χαρισμάτων του Πνεύματος και των μιμήσεων του Σατανά;

Ο Σατανάς μπορεί να μιμηθεί τα χαρίσματα των γλωσσών, της προφητείας, των οραμάτων, της ιάσεως και άλλων θαυμάτων.

Ο Μωυσής έπρεπε να ανταγωνισθεί τις μιμήσεις του Σατανά στην αυλή του Φαραώ (βλέπε Έξοδος 7:8–22). Ο Σατανάς θέλει να πιστεύουμε στους ψευδοπροφήτες, τους ψευδοθεραπευτές και όσους κάνουν ψευδή θαύματα. Μπορεί να μας φαίνεται ότι είναι τόσο αληθινοί, που ο μόνος τρόπος να μάθουμε, είναι να ζητήσουμε από τον Θεό το χάρισμα της διακρίσεως. Ο ίδιος ο διάβολος μπορεί να εμφανισθεί ως άγγελος φωτός (βλέπε Νεφί Β΄ 9:9).

Ο Σατανάς θέλει να μας τυφλώσει ως προς την αλήθεια και να μας αποτρέψει από το να επιζητήσουμε τα αληθινά χαρίσματα του Πνεύματος. Μέντιουμ, αστρολόγοι, χαρτορίχτρες και μάγοι εμπνέονται από τον Σατανά, ακόμη κι αν ισχυρίζονται ότι ακολουθούν τον Θεό. Τα έργα τους είναι αποτρόπαια για τον Κύριο (βλέπε Ησαΐας 47:12–14, Δευτερονόμιο 18:9–10). Θα πρέπει να αποφεύγουμε κάθε σχέση με τις δυνάμεις του Σατανά.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με τα δικά μας χαρίσματα του Πνεύματος

- Πώς μπορούμε να σεβόμαστε την ιερότητα των πνευματικών χαρισμάτων;

Ο Κύριος είπε: «Μια εντολή τους δίνω, να μην καυχούνται για όλα αυτά, ούτε να τα λένε ενώπιον του κόσμου. Γιατί όλα αυτά σας δίνονται για το καλό σας και για τη σωτηρία» (Δ&Δ 84:73). Πρέπει να θυμόμαστε ότι τα πνευματικά χαρίσματα είναι ιερά (βλέπε Δ&Δ 6:10).

Ως ανταπόδοση που μας έδωσε αυτά τα χαρίσματα, ο Κύριος ζητεί να «δίν[ουμε] ευχαριστίες προς τον Θεό για οποιαδήποτε ευλογία έχ[ουμε] ευλογηθεί» (Δ&Δ 46:32).

Επιπρόσθετες γραφές

- Νεφί Γ΄ 29:6–7 (η μοίρα όσων αρνούνται τα χαρίσματα)
- Μορόνι 10:7–19 (τα χαρίσματα εξαρτώνται από την πίστη)
- Νεφί Γ΄ 26:17, 27:20, Δ&Δ 84:64 (χάρισμα δίδεται κατά τη βάπτιση)
- Προς Κορινθίους Α΄ 12 (χαρίσματα του Πνεύματος στην αρχαία Εκκλησία του Ιησού Χριστού)
- Δ&Δ 46:9–26 (χαρίσματα του Πνεύματος στην Εκκλησία σήμερα)

Η μετάληψη

Κεφάλαιο 230

Ο Χριστός καθιέρωσε τη μετάληψη

- Τι διδάσκουν τα σύμβολα της μεταλήψεως σχετικά με την εξιλέωση του Ιησού Χριστού;

Ο Σωτήρας μας θέλει να θυμόμαστε τη μεγάλη εξιλεωτική θυσία Του και να τηρούμε τις εντολές Του. Προκειμένου να μας βοηθήσει να το κάνουμε αυτό, μας έχει προστάξει να συγκεντρωνόμαστε συχνά και να μεταλαμβάνουμε.

Η μετάληψη είναι μία αγία διάταξη της ιεροσύνης, η οποία μας υπενθυμίζει την εξιλέωση του Σωτήρος. Κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως, λαμβάνουμε ψωμί και νερό. Το κάνουμε αυτό σε ανάμνηση της σαρκός Του και του αίματός Του, τα οποία τα έδωσε ως θυσία για εμάς. Καθώς μεταλαμβάνουμε, ανανεώνουμε τις ιερές διαθήκες με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Λίγο προ της σταυρώσεώς Του, ο Ιησούς Χριστός συγκέντρωσε τους Αποστόλους Του γύρω Του σε ένα άνω δωμάτιο. Ήξερε ότι θα πέθαινε συντόμως επί του σταυρού. Αυτή ήταν η τελευταία φορά που θα συγκεντρωνόταν με αυτούς τους αγαπημένους άνδρες, πριν από τον θάνατό Του. Ήθελε να Τον θυμούνται πάντοτε, ούτως ώστε να μπορούν να είναι δυνατοί και πιστοί.

Προκειμένου να τους βοηθήσει να θυμούνται, καθιέρωσε τη μετάληψη. Έκοψε το ψωμί σε κομμάτια και το ευλόγησε. Εν συνεχεία είπε: «Λάβετε, φάγτε· αυτό είναι σε ανάμνηση του σώματός μου που έδωσα ως λύτρα για εσάς» (Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 26:22). Μετά πήρε ένα ποτήρι κρασί, το ευλόγησε, το έδωσε στους Αποστόλους Του να πιουν, και είπε: «Αυτό είναι σε ανάμνηση του αίματός μου..., το οποίο χύθηκε για όσους θα πιστέψουν στο όνομά μου, για την άφεση των αμαρτιών τους» (Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 26:24, βλέπε, επίσης,

Simon Dewey

Κατά Ματθαίον 26:26–28, Κατά Μάρκον 14:22–24, Κατά Λουκάν 22:15–20).

Υστερα από την ανάστασή Του, ο Σωτήρας πήγε στην αμερικανική ήπειρο και δίδαξε στους Νεφίτες την ίδια διάταξη (βλέπε Νεφί Γ΄ 18:1–11, 20:1–9). Αφού αποκατεστάθη η Εκκλησία κατά τις τελευταίες ημέρες, ο Ιησούς προσέταξε για ακόμη μία φορά τον λαό Του να μεταλαμβάνει σε ανάμνησή Του, λέγοντας: «Είναι σκόπιμο τα μέλη της εκκλησίας να συγκεντρώνονται συχνά για να παίρνουν το ψωμί και κρασί σε ανάμνηση του Κυρίου Ιησού» (Δ&Δ 20:75).

Πώς χορηγείται η μετάληψη

Οι γραφές εξηγούν ακριβώς πώς πρέπει να χορηγείται η μετάληψη. Μέλη της Εκκλησίας συγκεντρώνονται κάθε Ημέρα του Κυρίου, προκειμένου να λατρεύουν και να μεταλαμβάνουν (βλέπε Δ&Δ 20:75). Η μετάληψη χορηγείται από όσους φέρουν την απαραίτητη εξουσία της ιεροσύνης. Ο ιερέας ή ο φέρων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη κόβει το ψωμί σε κομμάτια, γονατίζει και το ευλογεί (βλέπε Δ&Δ 20:76). Ο διάκονος ή άλλος φέρων την ιεροσύνη διανέμει εν συνεχεία το ψωμί μεταλήψεως στο εκκλησίασμα. Κατόπιν ο ιερέας ή ο φέρων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη ευλογεί το νερό και αυτό επίσης διανέμεται στα μέλη. Ο Ιησούς έδωσε στους μαθητές Του κρασί, όταν καθιέρωσε τη μετάληψη. Εντούτοις, σε μία αποκάλυψη των τελευταίων ημερών Εκείνος είπε ότι δεν έχει σημασία τι τρώμε και πίνουμε κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως, εφόσον Τον θυμόμαστε (βλέπε Δ&Δ 27:2–3). Σήμερα, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πίνουν νερό αντί κρασιού.

Ο Ιησούς έχει αποκαλύψει ακριβώς τα λόγια για αμφότερες τις προσευχές. Θα πρέπει να ακούμε με προσοχή αυτές τις όμορφες προσευχές και να προσπαθούμε να καταλάβουμε τι υποσχόμαστε και τι υπόσχεση λαμβάνουμε εμείς. Αυτή είναι η προσευχή που προσφέρεται για την ευλογία του ψωμιού:

«Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις ετούτο το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε

σε ανάμνηση του σώματος του Υιού σου, και να δώσουν μαρτυρία προς εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού σου, και να τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές του, τις οποίες τους έχει δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους. Αμήν» (Δ&Δ 20:77).

Αυτή είναι η προσευχή που προσφέρεται για την ευλογία του νερού:

«Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις ετούτο το κρασί [νερό] στις ψυχές όλων εκείνων που πίνουν από αυτό, ώστε να κάμουν τούτο σε ανάμνηση του αίματος του Υιού σου, το οποίο χύθηκε γι' αυτούς, ώστε να δώσουν μαρτυρία προς εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι τον θυμούνται πάντοτε, ώστε να έχουν το Πνεύμα του μαζί τους. Αμήν» (Δ&Δ 20:79).

Η διάταξη της μεταλήψεως τελείται κατά τρόπον πολύ απλό και ευλαβικό.

- Επανεξετάστε με προσοχή τις προσευχές μεταλήψεως. Σκεφθείτε το νόημα κάθε φράσεως.

Οι διαθήκες που ανανεώνουμε κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως

- Ποιες διαθήκες ανανεώνουμε κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως; Ποιες ευλογίες μάς υπόσχεται ο Κύριος καθώς τηρούμε αυτές τις διαθήκες;

Κάθε φορά που μεταλαμβάνουμε, ανανεώνουμε τις διαθήκες με τον Κύριο. Η διαθήκη είναι μία ιερά υπόσχεση μεταξύ του Κυρίου και των τέκνων Του. Οι διαθήκες που συνάπτουμε, διατυπώνονται ευκρινώς στις προσευχές μεταλήψεως. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ποιες είναι αυτές οι διαθήκες και τι σημαίνουν.

Συνάπτουμε διαθήκη ότι είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού. Με αυτό δείχνουμε ότι είμαστε πρόθυμοι να ταυτισθούμε με Εκείνον και την Εκκλησία Του. Δεσμευόμαστε να υπηρετούμε Εκείνον και τους συνανθρώπους μας. Υποσχόμαστε ότι δεν θα προκαλέσουμε ντροπή ούτε όνειδος σε αυτό το όνομα.

Συνάπτουμε διαθήκη να θυμόμαστε πάντοτε τον Ιησού Χριστό. Όλες οι σκέψεις, τα συναισθήματα και οι πράξεις μας θα επηρεάζονται από Εκείνον και την αποστολή Του.

Υποσχόμαστε να τηρούμε τις εντολές Του.

Αναλαμβάνουμε αυτές τις υποχρεώσεις επάνω μας, όταν βαπτίζομαστε (βλέπε Δ&Δ 20:37, Μωσία 18:6–10). Συνεπώς, όταν μεταλαμβάνουμε, ανανεώνουμε τις συναφθείσες κατά τη βάπτισή μας διαθήκες. Ο Ιησούς μάς έδωσε το πρότυπο για να μεταλαμβάνουμε (βλέπε Νεφί Γ' 18:1–12) και είπε ότι όταν ακολουθούμε αυτό το πρότυπο, αφού έχουμε μετανοήσει για τις αμαρτίες μας και πιστεύουμε στο όνομά Του, θα έχουμε άφεση των αμαρτιών μας (βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 26:24).

Ο Κύριος υπόσχεται ότι εάν τηρούμε τις διαθήκες μας, πάντοτε θα είναι το Πνεύμα Του μαζί μας. Το άτομο που καθοδηγείται από το Πνεύμα θα έχει τη γνώση, την πίστη, τη δύναμη και τη χρησιμότητα να αποκτήσει αιωνία ζωή.

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να θυμόμαστε αυτές τις υποσχέσεις κατά τη διάρκεια της εβδομάδος;

Η στάση μας, όταν μεταλαμβάνουμε

- Πώς μπορούμε να προετοιμασθούμε, για να μεταλάβουμε; Τι μπορούμε να σκεπτόμαστε κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως, προκειμένου να μας βοηθήσει να θυμόμαστε την εξιλέωση του Σωτήρος;

Προτού μεταλάβουμε, πρέπει να προετοιμασθούμε πνευματικώς. Ο Κύριος τονίζει ότι κανείς δεν θα πρέπει να μεταλαμβάνει αναξίως. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, προτού μεταλάβουμε. Οι γραφές λένουν: «Αν υπάρχει κανείς που έχει παραστρατήσει, ας μη μεταλαβαίνει ώσπου να τελέσει τη διευθέτηση» (Δ&Δ 46:4). Ο Κύριος δίδαξε τους δώδεκα Νεφίτες μαθητές Του: «Να μην αφήνετε κανέναν να παίρνει το σώμα και το αίμα μου ανάξια, όσο ξέρετε, όταν το χορηγείτε. Γιατί όποιος τρώει και πίνει το σώμα και το αίμα μου ανάξια, τρώει και πίνει κατάρα στην ψυχή του» (Νεφί Γ' 18:28–29).

Για διδασκάλους: Εάν πολλοί εξ αυτών που διδάσκετε, είναι γονείς, μπορείτε, εάν θέλετε, να τους ζητήσετε να πουν ιδέες για το πώς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προετοιμασθούν να μεταλάβουν ευλαβώς.

Κατά τη διάρκεια της συγκεντρώσεως μεταλήψεως θα πρέπει να αποβάλουμε από το νουν μας κάθε εγκόσμια σκέψη. Θα πρέπει να προσευχόμαστε και να είμαστε ευλαβείς. Θα πρέπει να σκεπτόμαστε την εξιλέωση του Σωτήρος μας και να είμαστε ευγνώμονες για αυτήν. Θα πρέπει να εξετάζουμε τη ζωή μας και να επιζητούμε τρόπους να βελτιωθούμε. Θα πρέπει επίσης να ανανεώσουμε την αποφασιστικότητά μας να τηρούμε τις εντολές.

Δεν χρειάζεται να είμαστε τέλειοι, προτού μεταλάβουμε, αλλά πρέπει να έχουμε το πνεύμα μετανοίας στην καρδιά μας. Η στάση με την οποία μεταλαμβάνουμε, επηρεάζει την εμπειρία μας με αυτήν. Εάν μεταλαμβάνουμε με αγνή καρδιά, λαμβάνουμε τις υπεσχημένες ευλογίες του Κυρίου.

- Γιατί νομίζετε ότι το να μεταλαμβάνουμε αξίως αυξάνει την πνευματική μας δύναμη;

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Κορινθίους Α΄ 11:27–29 (να μεταλαμβάνουμε αξίως)
- Κατά Ιωάννην 4:5–14 (ο Ιησούς είναι το ζωντανό νερό)
- Κατά Ιωάννην 6:30–35 (ο Ιησούς είναι το ψωμί της ζωής)

Η Ημέρα του Κυρίου

Κεφάλαιο 240

Το νόημα της Ημέρας του Κυρίου

- Τι είναι η Ημέρα του Κυρίου;

«Να θυμάσαι την ημέρα του σαββάτου, για να την αγιάζεις» (Εξοδος 20:8, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 68:29).

Πριν από την ανάσταση του Ιησού Χριστού, η Ημέρα του Κυρίου τιμούσε την ημέρα αναπαύσεως του Θεού, αφού ολοκλήρωσε τη Δημιουργία. Ήταν ένα σημείο διαθήκης ανάμεσα στον Θεό και τον λαό Του. Διαβάζουμε στο βιβλίο της Γένεσεως ότι ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη σε έξι περιόδους, τις οποίες αποκαλούσε ημέρες: «Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την 7η ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την 7η ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε. Και ο Θεός ευλόγησε την 7η ημέρα, και την αγίασε» (Γένεση 2:2–3). Τώρα η Ημέρα του Κυρίου τιμά επίσης την ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Η Ημέρα του Κυρίου είναι κάθε εβδόμη ημέρα. Είναι μία αγία ημέρα καθορισμένη από τον Κύριο, ούτως ώστε να αναπαυόμαστε από τους καθημερινούς μόχθους μας και να Τον λατρεύουμε.

Ο σκοπός της Ημέρας του Κυρίου

- Πώς θα εξηγουσάτε τον σκοπό της Ημέρας του Κυρίου σε κάποιον, ο οποίος δεν γνωρίζει σχετικώς με αυτήν;

Ο Ιησούς δίδαξε ότι η Ημέρα του Κυρίου έγινε προς όφελός μας (βλέπε Κατά Μάρκον 2:27). Ο σκοπός της Ημέρας του Κυρίου είναι να μας δώσει μία συγκεκριμένη ημέρα της εβδομάδος κατά την οποία να κατευθύνουμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας προς τον Θεό. Δεν είναι απλώς μία ημέρα για ανάπαυση από την εργασία. Είναι μία ιερά ημέρα που πρέπει να δαπανάται σε λατρεία και ευλάβεια. Καθώς αναπαυόμαστε από τις συνήθειες καθημερινές

μας δραστηριότητες, ο νους μας είναι ελεύθερος να συλλογίζεται πνευματικά ζητήματα. Αυτήν την ημέρα θα πρέπει να ανανεώσουμε τις διαθήκες μας με τον Κύριο και να τροφοδοτούμε την ψυχή μας με τα του Πνεύματος.

- Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να τηρείτε στον νου σας τον σκοπό της Ημέρας του Κυρίου καθώς προετοιμάζεστε για την ημέρα κάθε εβδομάδα.

Ιστορία της Ημέρας του Κυρίου

Η εβδόμη ημέρα καθιερώθηκε από τον Θεό ως Ημέρα του Κυρίου στην αρχή της γης (βλέπε Γένεση 2:2–3). Από τις πρώτες εποχές, η παράδοση της ιεράς εβδόμης ημέρας έχει διατηρηθεί σε ποικίλους λαούς της γης. Ο Θεός ανανέωσε μία εντολή σχετικώς με αυτήν την ημέρα προς τους Ισραηλίτες, λέγοντας: «Να θυμάσαι την ημέρα του σαββάτου, για να την αγιάζεις» (Έξοδος 20:8).

Η τήρηση της Ημέρας του Κυρίου ήταν επίσης ένα σημείο ότι οι Ισραηλίτες ήταν ο λαός της διαθήκης Του (βλέπε Έξοδος 31:12–13, 16, Ησαΐας 56:1–8, Ιερεμίας 17:19–27).

Εντούτοις, ορισμένοι Ιουδαίοι ηγέτες έκαναν πολλούς περιττούς κανόνες ως προς την Ημέρα του Κυρίου. Απεφάσισαν πόσο μπορούσαν να βαδίζουν οι άνθρωποι, τι είδους κόμπους μπορούσαν να δέσουν και ούτως καθεξής. Όταν ορισμένοι Ιουδαίοι ηγέτες επέκριναν τον Ιησού Χριστό, επειδή θεράπευσε ασθενείς κατά την Ημέρα του Κυρίου, ο Ιησούς τους υπενθύμισε ότι η Ημέρα του Κυρίου έγινε προς όφελος των ανθρώπων.

Οι Νεφίτες επίσης τηρούσαν την Ημέρα του Κυρίου σύμφωνα με τις εντολές του Θεού (βλέπε Ιαρώμ 1:5).

Στη σύγχρονη εποχή, ο Κύριος επανέλαβε την εντολή Του ότι θα πρέπει να θυμόμαστε την Ημέρα του Κυρίου και να την τηρούμε αγία (βλέπε Δ&Δ 68:29).

Η Ημέρα του Κυρίου

- Γιατί άλλαξε η Ημέρα του Κυρίου από την εβδόμη στην πρώτη ημέρα;

Μέχρι την ανάστασή Του, ο Ιησούς Χριστός και οι μαθητές Του τιμούσαν την εβδόμη ημέρα ως Ημέρα του Κυρίου. Μετά την ανάστασή Του, η Κυριακή τηρείται ιερά ως Ημέρα του Κυρίου σε ανάμνηση της αναστάσεώς Του εκείνη την ημέρα (βλέπε Πράξεις 20:7, Προς Κορινθίους Α΄ 16:2). Από τότε και μετά, οι οπαδοί Του τηρούσαν την πρώτη ημέρα της εβδομάδος αντί του σαββάτου. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, υπήρχαν έξι ημέρες εργασίας και μία ημέρα για ανάπαυση και ευλάβεια.

Ο Κύριος μάς έχει δώσει μία απερίφραστη εντολή αυτήν την εποχή, ώστε κι εμείς να τιμούμε την Κυριακή ως Ημέρα του Κυρίου (βλέπε Δ&Δ 59:12).

- Πώς μπορεί η ανάμνηση της αναστάσεως να επηρεάσει τη λατρεία μας κατά την Ημέρα του Κυρίου;

Να τηρούμε αγία την Ημέρα του Κυρίου

- Τι σημαίνει να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου αγία;

Πρώτον, ο Κύριος μας ζητεί να αγιάζουμε την Ημέρα του Κυρίου. Σε μία δοθείσα προς τον Τζόζεφ Σμιθ αποκάλυψη το 1831, ο Κύριος προσέταξε τους Αγίους να πάνε στον οίκο προσευχής και να προσφέρουν τις θείες ευχαριστίες τους, να αναπαυθούν από τους μόχθους τους και να προσφέρουν τις προσκομιδές τους προς τον Ύψιστο (βλέπε Δ&Δ 59:9–12).

Δεύτερον, μας ζητεί να αναπαυόμαστε από την καθημερινή εργασία. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να προβαίνουμε σε καμία εργασία, η οποία θα μας απέτρεπε από το να δώσουμε την πλήρη προσοχή μας σε πνευματικά ζητήματα. Ο Κύριος είπε στους Ισραηλίτες: «Μη κάνεις σ' αυτή κανένα έργο, ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ούτε η θυγατέρα σου ούτε ο δούλος σου ούτε η δούλη σου ούτε το κτήνος σου» (Εξοδος 20:10). Οι προφήτες μας μάς έχουν πει ότι δεν θα πρέπει να αγοράζουμε, να κυνηγούμε, να ψαρεύουμε, να παρευρισκόμαστε σε αθλητικά γεγονότα ούτε να συμμετάσχουμε σε παρόμοιες δραστηριότητες αυτήν την ημέρα.

Για διδασκάλους: Μπορείτε να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να σκεφθούν πιο βαθιά για μία ερώτηση, δίδοντάς τους χρόνο να συλλογισθούν. Αφού είχαν αρκετό χρόνο, ζητήστε τις απαντήσεις τους.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ προειδοποίησε, εντούτοις, ότι εάν παραμένουμε οκνηροί χωρίς να κάνουμε τίποτε κατά την Ημέρα του Κυρίου, δεν τηρούμε την ημέρα αγία. Η Ημέρα του Κυρίου απαιτεί εποικοδομητικές σκέψεις και πράξεις. (Βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 170.)

Τι είδους πράγματα μπορούμε να κάνουμε την Ημέρα του Κυρίου; Ο προφήτης Ησαΐας υπέδειξε ότι θα πρέπει να αποστρεφόμεστε από το να κάνουμε την ευχαρίστησή μας και θα πρέπει να «ονομάζ[ουμε] το σάββατο τρυφή, αγία ημέρα του Κυρίου, αξιοτίμητη» (Ησαΐας 58:13).

Θα πρέπει να συλλογιζόμεστε ενάρετα που μπορούμε να κάνουμε την Ημέρα του Κυρίου. Παραδείγματος χάριν, μπορούμε να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου αγία, παρευρισκόμενοι στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας, διαβάζοντας τις γραφές και τα λόγια των ηγετών της Εκκλησίας μας, επισκεπτόμενοι τους ασθενείς, τους ηλικιωμένους και τα αγαπημένα μας πρόσωπα, ακούγοντας ανυψωτική μουσική και ψάλλοντας ύμνους, προσευχόμενοι στον Επουράνιο Πατέρα μας με έπαινο και ευχαριστία, επιτελώντας υπηρετηση στην Εκκλησία, προετοιμάζοντας αρχεία οικογενειακής ιστορίας και προσωπικές ιστορίες, λέγοντας ιστορίες που προάγουν την πίστη και καταθέτοντας τη μαρτυρία μας σε μέλη της οικογενείας και λέγοντάς τους πνευματικές εμπειρίες, γράφοντας γράμματα σε ιεραποστόλους και αγαπημένα πρόσωπα, νηστεύοντας για έναν σκοπό, και περνώντας χρόνο με τα παιδιά και τα άλλα άτομα στο σπίτι.

Αποφασίζοντας σε ποιες άλλες δραστηριότητες θα μπορούσαμε καταλλήλως να συμμετάσχουμε κατά την Ημέρα του Κυρίου, θα μπορούσαμε να διερωτηθούμε: Θα με ανυψώσει πνευματικώς και θα με εμπνεύσει; Δείχνει σεβασμό προς τον Κύριο; Κατευθύνει τις σκέψεις μου σε Εκείνον;

Μπορεί να υπάρξουν στιγμές όπου απαιτείται να εργασθούμε κατά την Ημέρα του Κυρίου. Θα πρέπει να το αποφύγουμε, όποτε είναι δυνατόν, αλλά όταν είναι απολύτως απαραίτητο, θα πρέπει να διατηρούμε μολαταύτα το πνεύμα της λατρείας της Ημέρας του Κυρίου στην καρδιά μας όσο το δυνατόν περισσότερο.

- Σκεφθείτε κάτι που μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να βελτιώσετε τις προσπάθειές σας να τηρείτε την Ημέρα του Κυρίου αγία. Εάν είστε γονέας ή παππούς, σκεφθείτε κάτι που μπορείτε να κάνετε, για να βοηθήσετε τα παιδιά ή τα εγγόνια σας να καταλάβουν το νόημα της Ημέρας του Κυρίου.

Ευλογίες από την τήρηση της Ημέρας του Κυρίου

- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που λαμβάνουμε, όταν τηρούμε αγία την Ημέρα του Κυρίου;

Εάν τιμούμε την Ημέρα του Κυρίου, μπορεί να λάβουμε μεγάλες πνευματικές και εγκόσμιες ευλογίες. Ο Κύριος έχει πει ότι εάν τηρούμε την Ημέρα Του με ευχαριστία και πρόσχαρη καρδιά, θα είμαστε πλήρεις αγαλλιάσεως. Έχει υποσχεθεί:

«Η πληρότητα της γης είναι δική σας... είτε για τροφή ή για ενδυμασία, είτε για σπίτια ή για σιταποθήκες, είτε για περιβόλια ή για κήπους ή για αμπελώνες.

»Μάλιστα, όλα όσα παράγονται από τη γη, στην εποχή τους, έχουν γίνει για το καλό και τη χρήση του ανθρώπου, τόσο για να ευχαριστούν το μάτι όσο και για να χαροποιούν την καρδιά.

»Μάλιστα, για τροφή και για ενδυμασία, για γεύση και για όσφρηση, για να δυναμώνουν το σώμα και να ζωντανεύουν την ψυχή» (Δ&Δ 59:16–19).

Επιπρόσθετες γραφές

- Έξοδος 31:16–17 (το σάββατο αποτελεί συνεχή διαθήκη ανάμεσα στον Κύριο και τον λαό Του)
- Μωσία 13:16–19, 18:23, Έξοδος 35:1–3, Λευιτικό 26:2–4, 6, 12 (να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου ως αγία ημέρα)
- Κατά Λουκάν 6:1–11 (έννομο να αγαθοποιούμε κατά την Ημέρα του Κυρίου)
- Κατά Λουκάν 13:11–17, Κατά Ιωάννην 5:1–18 (το παράδειγμα του Ιησού που αγαθοποιούσε κατά την Ημέρα του Κυρίου)

Νηστεία

Κεφάλαιο 250

Πώς να νηστεύουμε ορθώς

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να καταστήσουμε τη νηστεία μία περιχαρή εμπειρία;

Από την εποχή του Αδάμ, ο λαός του Θεού νηστεύει, προκειμένου να βοηθηθεί να Τον πλησιάσει και να Τον λατρεύει. Ο Ιησούς έδειξε τη σημασία της νηστείας με το δικό Του παράδειγμα (βλέπε Κατά Λουκάν 4:1–4). Μέσω αποκαλύψεως των τελευταίων ημερών, μαθαίνουμε ότι ο Κύριος αναμένει ακόμη από τον λαό Του να νηστεύει και να προσεύχεται συχνά (βλέπε Δ&Δ 88:76).

Νηστεία σημαίνει αποχή από το φαγητό και το ποτό. Η περιστσιακή νηστεία είναι καλή για το σώμα μας και βοηθά το νουν μας να γίνει πιο ενεργός.

Ο Σωτήρας μάς δίδαξε ότι η νηστεία με σκοπό είναι κάτι περισσότερο από την αποχή από το φαγητό και το ποτό. Πρέπει επίσης να συγκεντρωνόμαστε σε πνευματικά ζητήματα.

Θα πρέπει να προσευχόμαστε, όταν νηστεύουμε

Η προσευχή αποτελεί απαραίτητο μέρος της νηστείας. Στις γραφές η προσευχή και η νηστεία αναφέρονται μαζί. Η νηστεία μας θα πρέπει να συνοδεύεται από ειλικρινή προσευχή και θα πρέπει να αρχίζουμε και να τελειώνουμε τη νηστεία μας με προσευχή.

Θα πρέπει να νηστεύουμε με σκοπό

Η νηστεία μπορεί να έχει πολλούς σκοπούς. Μπορούμε να υπερνικήσουμε αδυναμίες ή προβλήματα, νηστεύοντας και προσευχόμενοι. Ενίοτε, μπορεί να επιθυμούμε να νηστεύουμε και να προσευχηθούμε

Για διδασκάλους: Μπορείτε, εάν θέλετε, να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας σε ομάδες των δύο ή τεσσάρων ατόμων και να δώσετε σε κάθε ομάδα την ευκαιρία να συζητήσει τρόπους να καταστήσουν τη νηστεία περιχαρή εμπειρία. Κατόπιν συνεργασθείτε, για να κάνετε έναν κατάλογο με τις ιδέες όλων—ίσως στον πίνακα ή σε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτί.

για βοήθεια ή καθοδήγηση για άλλους, όπως ένα μέλος της οικογένειας που είναι άρρωστο και χρειάζεται μία ευλογία (βλέπε Μωσία 27:22–23). Μέσω της νηστείας μπορούμε να φθάσουμε στο σημείο να γνωρίσουμε την αλήθεια των πραγμάτων, όπως έγινε και με τον προφήτη Άλμα στο Βιβλίο του Μόρμον. Είπε: «Νήστεψα και προσευχήθηκα πολλές ημέρες για να μπορέσω να μάθω γι' αυτά αφ' εαυτού μου. Τώρα λοιπόν ξέρω αφ' εαυτού μου ότι είναι αληθινά, αφού ο Κύριος ο Θεός μου τα φανέρωσε με το Άγιο του Πνεύμα» (Άλμα 5:46).

Μπορούμε να νηστέψουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε άλλους να αποπασθούν την αλήθεια. Η νηστεία μπορεί να μας βοηθήσει να ανακουφισθούμε εν καιρώ λύπης και θρήνου (βλέπε Άλμα 28:4–6). Η νηστεία μπορεί να μας βοηθήσει να γίνουμε ταπεινοί και να αισθανθούμε πιο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας (βλέπε Ήλαμαν 3:35).

Σκοπός μας στη νηστεία δεν θα πρέπει να είναι να εντυπωσιάσουμε τους άλλους. Ο Κύριος έδωσε τη συμβουλή:

«Και όταν νηστεύετε, μη γίνεστε σαν τους υποκριτές, σκυθρωποί επειδή, παραμορφώνουν τα πρόσωπά τους, για να φανούν στους ανθρώπους ότι νηστεύουν,

»σας διαβεβαιώνω, ότι έχουν ήδη τον μισθό τους.

»Εσύ, όμως, όταν νηστεύεις, άλειψε το κεφάλι σου, και πλύνε το πρόσωπό σου· για να μη φανείς στους ανθρώπους ότι νηστεύεις» (Κατά Ματθαίον 6:16–18).

Θα πρέπει να είμαστε περιχαρείς, όταν νηστεύουμε και να μη διαφημίζουμε τη νηστεία μας στους άλλους.

- Πώς επηρεάζει η στάση μας την εμπειρία μας, όταν νηστεύουμε;

Ημέρα νηστείας

Μία Κυριακή κάθε μήνα οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τηρούν ημέρα νηστείας. Αυτήν την ημέρα ούτε τρώμε ούτε πίνουμε για δύο διαδοχικά γεύματα. Αν δεν φάμε το βραδινό μας γεύμα το Σάββατο, τότε δεν θα φάμε ούτε θα πιούμε μέχρι το βραδινό γεύμα την Κυριακή.

Θα πρέπει να νηστεύουν όλα τα μέλη τα οποία είναι σωματικώς ικανά. Θα πρέπει να παροτρύνουμε τα παιδιά μας να νηστεύουν, αφού βαπτισθούν, αλλά δεν θα πρέπει ποτέ να τα εξαναγκάζουμε. Η ημέρα νηστείας είναι μία ειδική ημέρα να ταπεινωθούμε ενώπιον του Κυρίου με νηστεία και προσευχή. Είναι μία ημέρα για να προσευχόμαστε για συγχώρηση από τις αμαρτίες μας και για τη δύναμη να υπερνικήσουμε τα λάθη μας και να συγχωρούμε τους άλλους.

Την Κυριακή νηστείας τα μέλη της Εκκλησίας συγκεντρώνονται και μεταλαμβάνουν. Ενδυναμώνονται και ενδυναμώνουν άλλους, καταθέτοντας μαρτυρία κατά τη συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας.

- Πώς έχετε ωφεληθεί από την κατάθεση της μαρτυρίας σας κατά τη συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας; Πώς έχετε ωφεληθεί από το να ακούτε τους άλλους να λέγουν τη μαρτυρία τους;

Προσφορές νηστείας

- Γιατί συνεισφέρουμε προσφορές νηστείας;

Όταν νηστεύουμε κάθε μήνα, ο Κύριος μάς ζητεί να βοηθήσουμε τους έχοντας ανάγκη. Ένας τρόπος κατά τον οποίον το κάνουμε αυτό, είναι δίδοντας, μέσω της κατάλληλης εξουσίας της ιεροσύνης, τα χρήματα που θα δαπανούσαμε σε φαγητό για δύο γεύματα. Θα πρέπει να δίδουμε όσο γενναιόδωρα μπορούμε. Μέσω των προσφορών μας νηστείας συμπράττουμε με τον Κύριο στη χορήγηση ευλογίας για τις ανάγκες των λιγότερο τυχερών αδελφών μας.

Είμαστε ευλογημένοι, όταν νηστεύουμε

- Ποιες ευλογίες μπορούμε να λάβουμε, όταν νηστεύουμε ορθώς;

Ο Ησαΐας, ένας προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, έγραψε περί των πλουσιών υποσχέσεων του Κυρίου σε όσους νηστεύουν και βοηθούν τους έχοντας ανάγκη. Λαμβάνουμε την υπόσχεση να έχουμε γαλήνη, βελτιωμένη υγεία και πνευματική καθοδήγηση. Ο Ησαΐας μας λέγει περί των ευλογιών που λαμβάνουμε, όταν

νηστεύουμε: «Τότε, το φως σου θα εκλάμψει σαν την αυγή, και η υγεία σου γρήγορα θα βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θα προπορεύεται μπροστά σου· η δόξα του Κυρίου θα είναι η οπισθοφυλακή σου. Τότε, θα κράξεις, και ο Κύριος θα απαντάει· θα φωνάζεις, κι εκείνος θα λέει: Να, εδώ είμαι εγώ» (Ησαΐας 58:8-9).

Η νηστεία βελτιώνει τη ζωή μας και μας δίδει επιπλέον δύναμη. Μας βοηθά να ζούμε συμφώνως με άλλες αρχές του ευαγγελίου, διότι μας φέρνει πιο κοντά στον Κύριο.

Η νηστεία διδάσκει αυτοέλεγχο

Η νηστεία μάς βοηθά να αποκτήσουμε δύναμη χαρακτήρος. Όταν νηστεύουμε ορθώς, θα μάθουμε να ελέγχουμε τις ορέξεις και τα πάθη μας. Είμαστε ολίγον τι δυνατότεροι, έχοντας αποδείξει στον εαυτόν μας ότι έχουμε αυτοέλεγχο. Εάν διδάξουμε τα παιδιά μας να νηστεύουν, θα αναπτύξουν την πνευματική δύναμη να υπερνικούν μεγαλύτερους πειρασμούς αργότερα στη ζωή τους.

Η νηστεία μάς δίδει πνευματική δύναμη

Όταν νηστεύουμε συνετώς και ευλαβώς, αναπτύσσουμε την πίστη μας. Με αυτήν την πίστη θα έχουμε μεγαλύτερη πνευματική δύναμη. Παραδείγματος χάριν, ο Άλμα (ένας προφήτης από το Βιβλίο του Μόρμον) λέγει την ιστορία που συναντήθηκε πάλι με τους υιούς του Μωσία πολλά χρόνια, ύστερα από τη θαυμαστή τους μεταστροφή. Ένοιωσε μεγάλη χαρά, όταν έμαθε ότι είχαν ενδυναμώσει την πίστη τους και είχαν αναπτύξει μεγάλη πνευματική δύναμη. Είχαν αποκτήσει αυτήν τη δύναμη, επειδή: «Είχαν αφοσιωθεί πολύ στην προσευχή και τη νηστεία. Γι' αυτό είχαν το πνεύμα της προφητείας, και το πνεύμα της αποκάλυψης» (Άλμα 17:3).

Οι υιοί του Μωσία κήρυτταν επί 14 έτη στους Λαμανίτες. Επειδή οι υιοί του Μωσία είχαν νηστέψει και προσευχηθεί, το Πνεύμα του Κυρίου αύξησε τη δύναμη των λόγων τους. Αυτό τους έδωσε μεγάλη επιτυχία στο ιεραποστολικό τους έργο. (Βλέπε Άλμα 17:4.)

Ο Σωτήρας είπε σε όσους νηστεύουν ορθώς: «Ο Πατέρας σου που βλέπει μέσα στον κρυφό χώρο, θα σου ανταποδώσει στα φανερά» (Κατά Ματθαίον 6:18).

- Πώς μπορεί η νηστεία να αυξήσει την πνευματική μας δύναμη να ανθιστάμεθα στους πειρασμούς; Να λάβουμε αποκάλυψη; Να κάνουμε ενάρετες πράξεις;

Επιπρόσθετες γραφές

- Κατά Λουκάν 2:37, Άλμα 45:1 (λατρεία του Θεού μέσω νηστείας)
- Ησαΐας 58:3–11 (ορθή νηστεία)
- Μωσία 27:19, 23 (νηστεία για τους ασθενείς)
- Νεφί Γ΄ 27:1–3, Έξοδος 34:27–28 (νηστεία για αποκάλυψη και μαρτυρία)
- Άλμα 6:6, 17:9 (νηστεία για όσους δεν γνωρίζουν τον Θεό)
- Πράξεις 13:2–3 (νηστεία για επιλογή κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία)
- Μωσία 4:26 (διατήρηση αφέσεως αμαρτιών καθώς βοηθούμε όσους έχουν ανάγκη)

Θυσία

Κεφάλαιο 260

Το νόημα της θυσίας

Θυσία σημαίνει να δίδουμε στον Κύριο οτιδήποτε απαιτεί Εκείνος από τον χρόνο μας, τα επίγεια αποκτήματά μας και την ενέργειά μας να προάγουμε το έργο Του. Ο Κύριος προσέταξε: «Ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του» (Κατά Ματθαίον 6:33). Η προθυμία μας να θυσιάσουμε, αποτελεί ένδειξη της αφοσιώσεώς μας στον Θεό. Οι άνθρωποι πάντοτε δοκιμάζονταν, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν θέτουν τα του Κυρίου πρώτα στη ζωή τους.

- Γιατί είναι σημαντικό να θυσιάζουμε, όπως ζητεί ο Κύριος, χωρίς να αναμένουμε κάτι ως ανταπόδοση;

Ο νόμος της θυσίας ασκείτο κατά τα αρχαία χρόνια

- Ποια ήταν η σημασία των θυσιών που έγιναν από τον λαό της διαθήκης του Κυρίου κατά τα αρχαία χρόνια;

Από τον καιρό του Αδάμ και της Εύας ως τον καιρό του Ιησού Χριστού, ο λαός του Κυρίου ασκούσε τον νόμο της θυσίας. Είχαν προσταχθεί να προσφέρουν ως θυσίες τα πρωτογέννητα από τα κοπάδια τους. Τα ζώα αυτά έπρεπε να είναι τέλεια, χωρίς ελάττωμα. Η διάταξη εδόθη για να υπενθυμίζει στους ανθρώπους ότι ο Ιησούς Χριστός, ο Πρωτότοκος του Πατρός, θα ερχόταν στον κόσμο. Θα ήταν τέλειος με κάθε τρόπο και θα προσέφερε τον εαυτόν Του ως θυσία για τις αμαρτίες μας. (Βλέπε Μωυσή 5:5–8.)

Ο Ιησούς ήλθε πράγματι και προσέφερε τον εαυτόν Του ως θυσία, όπως ακριβώς είχαν διδαχθεί οι άνθρωποι ότι θα γινόταν. Χάριν

Για διδασκάλους: Δεν χρειάζεται να διδάσκετε τα πάντα σε κάθε κεφάλαιο. Καθώς προετοιμάζεστε με προσευχή να διδάξετε, επιζητήστε την καθοδήγηση του Πνεύματος για να μάθετε ποια τμήματα του κεφαλαίου θα πρέπει να καλύψετε και ποιες ερωτήσεις θα πρέπει να κάνετε.

της θυσίας Του, όλοι θα σωθούν από τον σωματικό θάνατο με την ανάσταση και όλοι μπορούν να σωθούν από τις αμαρτίες τους μέσω της πίστεως στον Ιησού Χριστό (βλέπε κεφάλαιο 12ο σε αυτό το βιβλίο).

Η εξιλεωτική θυσία του Χριστού σημάδεψε το τέλος των θυσιών με αιματοχυσία. Μία τέτοια εξωτερική θυσία αντικατεστάθη από τη διάταξη της μεταλήψεως. Η διάταξη της μεταλήψεως εδόθη, για να μας υπενθυμίζει τη μεγάλη θυσία του Σωτήρος. Θα πρέπει να μεταλαμβάνουμε συχνά. Τα σύμβολα του ψωμιού και του νερού μάς υπενθυμίζουν το σώμα του Σωτήρος και το αίμα Του, τα οποία έχυσε για εμάς (βλέπε κεφάλαιο 23ο σε αυτό το βιβλίο).

- Γιατί θεωρείται η εξιλέωση η μεγάλη και τελευταία θυσία;

Ακόμη πρέπει να θυσιάζουμε

- Πώς τηρούμε σήμερα τον νόμο της θυσίας;

Μολονότι η θυσία με αιματοχυσία έχει σταματήσει, ο Κύριος μας ζητεί ακόμη να θυσιάζουμε. Όμως τώρα απαιτεί έναν διαφορετικό είδος προσφοράς. Είπε: «Και να μην προσφέρετε πια σε εμένα την αιματοχυσία... και τα ολοκαυτώματα να σταματήσουν... Και να προσφέρετε για θυσία προς εμένα, καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο» (Νεφί Γ' 9:19–20). «Καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο» σημαίνει ότι προσφέρουμε βαθεία λύπη για τις αμαρτίες μας, καθώς ταπεινωνόμαστε και μετανοούμε για αυτές.

Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να θυσιάζουμε όλα όσα έχουμε προς τον Κύριο

- Γιατί είναι πρόθυμοι οι άνθρωποι να κάνουν θυσίες;

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε ότι θα πρέπει να γίνουμε ζωντανή θυσία, άγια και ευάρεστη στον Θεό (βλέπε Προς Ρωμαίους 12:1).

Εάν είμαστε ζωντανή θυσία, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε όλα όσα έχουμε για την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών—να οικοδομήσουμε τη βασιλεία του Θεού επί γης και να μοχθήσουμε να προάγουμε τη Σιών (βλέπε Νεφί Α' 13:37).

Ένας πλούσιος, νέος άρχων ερώτησε τον Σωτήρα: «Τι να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;» Ο Ιησούς απήντησε: «Τις εντολές τις ξέρεις: Μην μοιχεύσεις· Μην φονεύσεις· Μην κλέψεις· Μην ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου». Και ο πλούσιος άνδρας είπε: «Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νιότη μου». Όταν το άκουσε αυτό ο Ιησούς, είπε: «Ένα σου λείπει ακόμα· πουήλησε όλα όσα έχεις, και διαμοίρασέ τα σε φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με». Όταν το άκουσε αυτό ο νέος άνδρας, έγινε περίλυπος. Ήταν πολύ πλούσιος και είχε αφοσιωθεί στα πλούτη. (Βλέπε Κατά Λουκάν 18:18–23, βλέπε, επίσης, την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο.)

Ο νέος άρχων ήταν καλός άνδρας. Όμως όταν δοκιμάσθηκε, δεν ήταν πρόθυμος να θυσιάσει τα εγκόσμια αποκτήματά του. Από την άλλη, οι μαθητές του Κυρίου, Πέτρος και Ανδρέας, ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν τα πάντα για χάρη της βασιλείας του Θεού. Όταν ο Ιησούς τους είπε: «Ελάτε πίσω μου... αφήνοντας αμέσως τα δίχτυα, τον ακολούθησαν» (Κατά Ματθαίον 4:19–20).

Σαν τους μαθητές, εμείς μπορούμε να προσφέρουμε τις καθημερινές μας δραστηριότητες ως θυσία στον Κύριο. Μπορούμε να πούμε: «Άς γίνει το θέλημά σου». Ο Αβραάμ το έκανε. Έζησε επί γης πριν τον Χριστό, κατά τις ημέρες που απαιτούντο θυσίες και ολοκαυτώματα. Ως δοκιμασία της πίστεως του Αβραάμ, ο Κύριος τον προσέταξε να προσφέρει ως θυσία τον υιό του, Ισαάκ. Ο Ισαάκ ήταν ο μοναδικός υιός του Αβραάμ και της Σάρας. Η εντολή να τον προσφέρει ως θυσία ήταν εξαιρετικά επώδυνη για τον Αβραάμ.

Μολταυτά, εκείνος και ο Ισαάκ έκαναν το μακρύ ταξίδι προς το βουνό Μοριά, όπου επρόκειτο να γίνει η θυσία. Ταξίδευαν επί τρεις ημέρες. Φαντασθείτε τις σκέψεις του Αβραάμ και το ψυχικό άλγος του. Ο υιός του επρόκειτο να θυσιασθεί προς τον Κύριο. Όταν έφθασαν στο βουνό Μοριά, ο Ισαάκ μετέφερε τα ξύλα και ο Αβραάμ μετέφερε τη φωτιά και το μαχαίρι στο μέρος όπου θα οικοδομούσαν τον βωμό. Ο Ισαάκ είπε: «Πατέρα μου... να η φωτιά και τα ξύλα· αλλά, πού είναι το πρόβατο για την ολοκαύτωση;» Ο Αβραάμ απήντησε: «Ο Θεός, παιδί μου, θα προβλέπει για τον εαυτό του το πρόβατο». Κατόπιν ο Αβραάμ οικοδόμησε έναν

βωμό και διέθεσε τα ξύλα. Έδωσε τον Ισαάκ και τον έβαλε επάνω στα ξύλα. Κατόπιν πήρε το μαχαίρι, για να σκοτώσει τον Ισαάκ. Εκείνη τη στιγμή ένας άγγελος Κυρίου τον σταμάτησε, λέγοντας: «Αβραάμ... Μη επιβάλλεις το χέρι σου επάνω στο παιδάκι, και μη του κάνεις τίποτε· επειδή, τώρα γνώρισα ότι εσύ φοβάσαι τον Θεό, επειδή δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον μονογενή για μένα». (Βλέπε Γένεση 22:1-14.)

Ο Αβραάμ πρέπει να ήταν κατασυγκινημένος από χαρά, όταν πλέον δεν απαιτείτο από εκείνον να θυσιάσει τον υιό του. Όμως αγαπούσε τον Κύριο τόσο πολύ που ήταν πρόθυμος να κάνει τα πάντα, τα οποία θα ζητούσε ο Κύριος.

- Ποια παραδείγματα θυσίας έχετε παρατηρήσει στη ζωή των ανθρώπων που γνωρίζετε; Ποια παραδείγματα θυσίας έχετε δει στη ζωή των προγόνων σας; Στη ζωή των πρώτων μελών της Εκκλησίας; Στη ζωή των ανθρώπων στις γραφές; Τι έχετε μάθει από αυτά τα παραδείγματα;

Η θυσία μάς βοηθά να προετοιμασθούμε, για να ζήσουμε στην παρουσία του Θεού

Μόνον μέσω της θυσίας μπορούμε να γίνουμε άξιοι, προκειμένου να ζήσουμε στην παρουσία του Θεού. Μόνον μέσω της θυσίας μπορούμε να απολαύσουμε αιωνία ζωή. Πολλοί που έχουν ζήσει πριν από εμάς, θυσίασαν όλα όσα είχαν. Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να κάνουμε το ίδιο, εάν θέλουμε να κερδίσουμε την πλούσια ανταμοιβή που εκείνοι απολαμβάνουν.

Μπορεί να μη μας ζητηθεί να θυσιάσουμε τα πάντα. Όμως σαν τον Αβραάμ, θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να θυσιάσουμε τα πάντα, για να γίνουμε άξιοι να ζήσουμε στην παρουσία του Κυρίου.

Ο λαός του Κυρίου πάντοτε θυσίαζε σε μεγάλο βαθμό και με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Ορισμένοι έχουν υποστεί δυσχέρειες και χλεύη για το ευαγγέλιο. Ορισμένοι νεοφώτιστοι στην Εκκλησία έχουν αποκοπεί από την οικογένειά τους. Φίλοι μιας ζωής έχουν απομακρυνθεί. Ορισμένα μέλη έχουν χάσει τη δουλειά τους· ορισμένα έχουν χάσει τη ζωή τους. Όμως ο Κύριος παρατηρεί τις θυσίες μας. Υπόσχεται: «Και κάθε ένας που άφησε σπίτια

ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια εξαιτίας του ονόματός μου, θα πάρει 100 φορές περισσότερα, και θα κληρονομήσει αιώνια ζωή» (Κατά Ματθαίον 19:29).

Καθώς μεγαλώνει η μαρτυρία μας για το ευαγγέλιο, καθιστάμεθα ικανοί να κάνουμε μεγαλύτερες θυσίες στον Κύριο. Προσέξτε τις θυσίες που έγιναν σε αυτά τα αληθινά παραδείγματα:

Ένα μέλος της Εκκλησίας στη Γερμανία αποταμίευε τα δέκατά του επί χρόνια, μέχρις ότου κάποιος με την εξουσία της ιεροσύνης να πήγαινε και να τα αποδεχόταν.

Μία επισκέπτρια διδασκάλισσα της Ανακουφιστικής Εταιρείας υπηρετούσε επί 30 έτη χωρίς να χάσει μία ανάθεση.

Μία ομάδα Αγίων στη Νότιο Αφρική ταξίδευαν με λεωφορείο επί τρεις ημέρες, όρθιοι, προκειμένου να μπορέσουν να ακούσουν και να δουν τον προφήτη του Κυρίου.

Σε μία συνέλευση περιοχής στο Μεξικό, μέλη της Εκκλησίας κοιμούνταν στο έδαφος και νήστευαν κατά τη διάρκεια της συνελεύσεως. Είχαν χρησιμοποιήσει όλα τους τα χρήματα μόνο και μόνο για να πάνε στη συνέλευση και δεν τους είχε απομείνει τίποτε για φαγητό και κατάλυμα.

Μία οικογένεια επώλησε το αυτοκίνητό της, για να πάρει τα χρήματα που ήθελε, ούτως ώστε να συνεισφέρει στο ταμείο οικοδομήσεως ναού.

Μία άλλη οικογένεια επώλησε το σπίτι της, για να πάρει τα χρήματα και να πάει στον ναό.

Πολλοί πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν πολύ λίγα χρήματα με τα οποία ζουν, κι όμως πληρώνουν τα δέκατα και τις προσφορές τους.

Ένας αδελφός θυσίασε τη δουλειά του, επειδή αρνήθηκε να εργάζεται την Κυριακή.

Σε έναν κλάδο, οι νέοι αφιέρωναν αφειδώς και προθύμως από τον χρόνο τους, για να φροντίζουν τα μικρά παιδιά, ενώ οι γονείς τους βοηθούσαν στην οικοδόμηση του οικήματος συγκεντρώσεων.

Νέοι άνδρες και νέες γυναίκες εγκατέλειψαν ή ανέβαλλαν ευκαιρίες για καλή δουλειά, μόρφωση ή αθλήματα, για να υπηρετήσουν ως ιεραπόστολοι.

Πολλά περισσότερα παραδείγματα θα μπορούσαν να δοθούν για αυτούς που θυσιάζουν για τον Κύριο. Ωστόσο ένα μέρος στη βασιλεία του Επουράνιου Πατρός μας αξίζει οιαδήποτε θυσία που έχουμε να κάνουμε από τον χρόνο, τα ταλέντα, την ενέργεια, τα χρήματα και τη ζωή μας. Μέσω θυσίας μπορούμε να αποκτήσουμε τη γνώση από τον Κύριο ότι είμαστε αποδεκτοί σε Εκείνον (βλέπε Δ&Δ 97:8).

- Γιατί νομίζετε ότι η προθυμία μας να θυσιάζουμε σχετίζεται με την ετοιμότητά μας να ζήσουμε στην παρουσία του Θεού;

Επιπρόσθετες γραφές

- Κατά Λουκάν 12:16–34 (εκεί όπου είναι ο θησαυρός, υπάρχει η καρδιά)
- Κατά Λουκάν 9:57–62 (θυσία για να είμαστε κατάλληλοι για τη βασιλεία)
- Δ&Δ 64:23, 97:12 (σήμερα είναι η ημέρα θυσίας)
- Δ&Δ 98:13–15 (όσοι χάνουν τη ζωή τους για τον Κύριο, θα τη βρουν)
- Άλμα 24 (ο λαός του Αμμών θυσιάζει τη ζωή του αντί να παραβεί τον όρκο του προς τον Κύριο)

Εργασία και προσωπική ευθύνη

Κεφάλαιο 270

Η εργασία είναι μία αιωνία αρχή

- Ποιες εμπειρίες είχατε που σας έδειξαν τη σημασία της εργασίας;

Ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Ιησούς Χριστός μάς έχουν δείξει με το παράδειγμα και τις διδασκαλίες Του ότι η εργασία είναι σημαντική στους ουρανοί και τη γη. Ο Θεός εργάστηκε, για να δημιουργήσει τους ουρανοί και τη γη. Έκανε τις θάλασσες να συγκεντρωθούν σε ένα μέρος και να εμφανισθεί η ξηρά. Έκανε την πόα, τη χλόη και τα δένδρα να μεγαλώσουν στην ξηρά. Δημιούργησε τον ήλιο, τη σελήνη και τους αστέρες. Δημιούργησε κάθε ζων πράγμα στη θάλασσα ή στην ξηρά. Κατόπιν έβαλε τον Αδάμ και την Εύα επί γης, για να τη φροντίζουν και να έχουν κυριαρχία επί όλων των ζώντων. (Βλέπε Γένεση 1:1–28.)

Ο Ιησούς είπε: «Ο Πατέρας μου μέχρι τώρα εργάζεται, κι εγώ εργάζομαι» (Κατά Ιωάννην 5:17). Είπε επίσης: «Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα εκείνου που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 9:4).

Έχουμε προταχθεί να εργαζόμαστε

Η εργασία είναι η οδός της ζωής επί γης από τότε που ο Αδάμ και η Εύα έφυγαν από τον Κήπο της Εδέμ. Ο Κύριος είπε στον Αδάμ: «Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου» (Γένεση 3:19). Ο Αδάμ και η Εύα εργαζόνταν στους αγρούς, ούτως ώστε να

Για διδασκάλους: Προσπαθήστε να βοηθήσετε κάθε μέλος της τάξεως ή της οικογενείας να συμμετάσχει κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Τα άτομα μπορούν να βοηθήσουν, φτειάχνοντας τις καρτέκλες, προσφέροντας την εναρκτήρια ή την τελική προσευχή, γράφοντας στον πίνακα, διαβάζοντας δυνατά τις γραφές, απαντώντας σε ερωτήσεις, δίδοντας τη μαρτυρία τους ή συνοψίζοντας το μάθημα.

μπορούν να παράσχουν τα απαραίτητα για τις ανάγκες τους και τις ανάγκες των παιδιών τους (βλέπε Μωυσή 5:1).

Ο Κύριος είπε στον λαό του Ισραήλ: «Τις έξι ημέρες να εργάζεσαι» (Έξοδος 20:9).

Κατά τις πρώτες ημέρες της αποκατεστημένης Εκκλησίας, ο Κύριος είπε στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών: «Λοιπόν, εγώ, ο Κύριος, δεν είμαι ευχαριστημένος με τους κατοίκους της Σιών, γιατί υπάρχουν τεμπέληδες ανάμεσά τους» (Δ&Δ 68:31).

Ο προφήτης του Θεού έχει πει: «Η εργασία πρέπει να ενθρονισθεί εκ νέου ως κυρίαρχος αρχή στη ζωή των μελών της Εκκλησίας μας» (Heber J. Grant, *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 115).

Οικογενειακή ευθύνη

- Ποιες είναι ορισμένες ευθύνες που έχουν οι πατέρες, οι μητέρες και τα παιδιά, για να διατηρούν ένα σπιτικό; Τι μπορούν να κάνουν τα μέλη της οικογενείας, για να μοιράζονται τις εργασίες;

Οι γονείς εργάζονται μαζί, για να παράσχουν τα αναγκαία για την υλική, πνευματική και συναισθηματική ευημερία της οικογενείας τους. Δεν θα πρέπει να αναμένουν από κανέναν άλλον να μεριμνήσει για αυτήν την ευθύνη για αυτούς. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Αν, όμως, κάποιος δεν προνοεί για τους δικούς τους, μάλιστα για τους οικείους, αρνήθηκε την πίστη» (Προς Τιμόθεον Α΄ 5:8).

Τα ζεύγη θα πρέπει να επιδιώκουν έμπνευση από τον Κύριο και να ακολουθούν τη συμβουλή των προφητών, όταν καθιερώνουν ατομικές ευθύνες. Η δημιουργία ενός σπιτικού, όπου διδάσκονται καθημερινώς οι αρχές του ευαγγελίου και όπου η αγάπη και η τάξη αφθονούν, είναι τόσο σημαντικό όσο η παροχή για τις βασικές ανάγκες τροφής και ενδύσεως.

Τα παιδιά θα πρέπει να κάνουν αυτό που τους αναλογεί στο έργο της οικογενείας. Είναι απαραίτητο τα παιδιά να έχουν αναθέσεις έργων, οι οποίες είναι κατάλληλες με τις ικανότητές τους. Χρειάζεται να επαινούνται για τις επιτυχίες τους. Η καλή στάση απέναντι στην εργασία, συνήθειες και επιδεξιότητες μαθαίνονται μέσω επιτυχών εμπειριών στο σπιτικό.

Ενίοτε οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν δυσχέρειες, όταν προσπαθούν να παράσχουν τα απαραίτητα για την οικογένειά τους. Χρόνιες ασθένειες, η απώλεια ενός/μίας συζύγου ή η μέριμνα ενός ηλικιωμένου γονέως μπορούν να προσθέσουν στις ευθύνες ενός σπιτικού. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θυμάται τις οικογένειες σε αυτές τις καταστάσεις και τους δίδει το θάρρος να φέρουν εις πέρας τα καθήκοντά τους. Θα τις ευλογεί πάντοτε, εάν Του το ζητούν με πίστη.

Μπορούμε να απολαμβάνουμε την εργασία μας

- Πώς επηρεάζει η στάση μας την εργασία μας;

Για ορισμένους ανθρώπους η εργασία είναι αγγαρεία. Για άλλους είναι ένα συναρπαστικό μέρος της ζωής. Ένας τρόπος να απολαμβάνουμε τα πληρέστερα οφέλη της ζωής, είναι να μάθουμε να αγαπούμε την εργασία.

Δεν μπορούμε όλοι μας να επιλέξουμε το είδος εργασίας που κάνουμε. Ορισμένοι εξ ημών εργάζονται πολλές ώρες για τις στοιχειώδεις ανάγκες. Είναι δύσκολο να απολαύσεις μία τέτοια εργασία. Κι όμως οι πιο ευτυχείς άνθρωποι έχουν μάθει να απολαμβάνουν την εργασία τους, όποια κι αν είναι.

Μπορούμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον στην εργασία μας. Το βαρύτερο φορτίο γίνεται πιο ελαφρύ, όταν κάποιος το μοιράζεται.

Η στάση μας προς την εργασία είναι πολύ σημαντική. Η ακόλουθη ιστορία δείχνει πώς ένας άνδρας υπολόγισε τη σημασία της εργασίας του. Ένας ταξιδιώτης πέρασε από ένα λατομείο και είδε τρεις άνδρες να εργάζονται. Ερώτησε κάθε άνδρα τι έκανε. Η απάντηση κάθε ανδρός απεκάλυψε μία διαφορετική στάση απέναντι στην ίδια δουλειά. «Κόβω πέτρες», απήντησε ο πρώτος άνδρας. Ο δεύτερος απήντησε: «Κερδίζω τρία χρυσά νομίσματα την ημέρα». Ο τρίτος άνδρας χαμογέλασε και είπε: «Βοηθώ στην οικοδόμηση ενός οίκου του Θεού».

Σε κάθε έντιμη εργασία μπορούμε να υπηρετούμε τον Θεό. Ο βασιλεύς Βενιαμίν, ένας Νεφίτης προφήτης, είπε: «Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία

του Θεού σας» (Μωσία 2:17). Εάν η εργασία μας παρέχει μόνον αρκετά για τις δικές μας ανάγκες και εκείνες της οικογενείας μας, βοηθούμε ακόμη ορισμένα από τα τέκνα του Θεού.

- Πώς μπορούμε να βελτιώσουμε τη στάση μας απέναντι στην εργασία;

Ο Θεός καταδικάζει την οκνηρία

Ο Κύριος δεν ευαρεστείται με όσους είναι τεμπέληδες ή οκνηροί. Είπε: «Ο τεμπέλης να μην έχει θέση στην εκκλησία, εκτός αν μετανοήσει και αλλάξει τις συνήθειές του» (Δ&Δ 75:29). Προσέταξε επίσης: «Να μην είσαι αργόσχολος. Γιατί αυτός που είναι αργόσχολος δεν πρέπει να τρώει το ψωμί ούτε να φοράει τα ρούχα του εργαζόμενου» (Δ&Δ 42:42).

Από τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας, οι προφήτες δίδαξαν τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να είναι ανεξάρτητοι και αυτοδύναμοι και να αποφεύγουν την οκνηρία. Οι αληθινοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν θα αποτινάξουν εθελουσίως από επάνω τους το βάρος της υποστηρίξεώς τους. Όσο είναι εις θέσιν, θα προσφέρουν σε εκείνους και την οικογένειά τους τα αναγκαία της ζωής.

Όσο είναι εις θέσιν, όλα τα μέλη της Εκκλησίας θα πρέπει να αποδεχθούν την ευθύνη να μεριμνούν για τους συγγενείς τους που δεν είναι εις θέσιν να παράσχουν τα αναγκαία για τον εαυτόν τους.

- Πώς επηρεάζει η οκνηρία ένα άτομο, μία οικογένεια, μία κοινότητα;

Εργασία, ψυχαγωγία και ανάπαυση

- Γιατί είναι σημαντικό να τηρείται η ισορροπία στη ζωή ανάμεσα στην εργασία, την ψυχαγωγία και την ανάπαυση;

Θα πρέπει έκαστος να βρει την κατάλληλη ισορροπία ανάμεσα στην εργασία, την ψυχαγωγία και την ανάπαυση. Υπάρχει ένα παλαιό ρητό: «Το να κάνεις τίποτε είναι η δυσκολότερη εργασία όλων, διότι δεν μπορεί να σταματήσει ποτέ κάποιος, για να

αναπαυθεί». Χωρίς εργασία, η ανάπαυση και η χαλάρωση δεν έχουν νόημα.

Δεν είναι μόνον ευχάριστο και απαραίτητο να αναπαυόμαστε, αλλά έχουμε προσαχθεί να αναπαυόμαστε την Ημέρα του Κυρίου (βλέπε Έξοδος 20:10, Δ&Δ 59:9–12). Αυτή η ημέρα αναπαύσεως ύστερα από κάθε έξι ημέρες εργασίας φέρνει ανανέωση για τις ημέρες που έπονται. Ο Κύριος υπόσχεται επίσης την «πληρότητα της γης» σε όσους τηρούν την Ημέρα του Κυρίου (βλέπε Δ&Δ 59:16–20, βλέπε, επίσης κεφάλαιο 24ο σε αυτό το βιβλίο).

Τις άλλες ημέρες της εβδομάδος, επιπλέον με την εργασία, μπορούμε να περνούμε χρόνο, προκειμένου να βελτιώνουμε τα ταλέντα μας και να απολαμβάνουμε πάρεργα, ψυχαγωγία ή άλλες δραστηριότητες που θα μας αναζωογονήσουν.

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να τηρούμε μία καλή ισορροπία ανάμεσα στην εργασία, την ψυχαγωγία και την ανάπαυση; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να διατηρούν αυτήν την ισορροπία;

Οι ευλογίες της εργασίας

- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που λαμβάνουμε από την έντιμη εργασία;

Ο Θεός απεκάλυψε στον Αδάμ: «Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου» (Γένεση 3:19). Εκτός του γεγονότος ότι είναι εγκόσμιος νόμος, ήταν νόμος για τη σωτηρία της ψυχής του Αδάμ. Δεν υπάρχει πραγματικός διαχωρισμός ανάμεσα στην πνευματική, διανοητική και σωματική εργασία. Η εργασία είναι απαραίτητη σε όλους μας για αύξηση, ανάπτυξη χαρακτήρος και πολλές ικανοποιήσεις που ο σκνηρός δεν γνωρίζει ποτέ.

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι είπε: «Ας συνειδητοποιήσουμε ότι το προνόμιο της εργασίας είναι ένα δώρο, ότι η δύναμη της εργασίας είναι μία ευλογία, ότι η αγάπη για την εργασία είναι επιτυχία» (*Pathways to Happiness* [1957], 381).

«Οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β΄ 2:25). Η εργασία είναι το κλειδί της πλήρους αγαλλιάσεως

στο σχέδιο του Θεού. Εάν είμαστε ενάρετοι, θα επιστρέψουμε και θα ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας και θα έχουμε να κάνουμε έργο. Καθώς γινόμαστε σαν Εκείνον, το έργο μας θα γίνει σαν το έργο Του. Έργο Του είναι «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39).

Επιπρόσθετες γραφές

- Μωυσή 4:23–25 (ο Αδάμ είπε ότι θα εργαζόταν όλη του τη ζωή για το φαγητό του)
- Δ&Δ 56:16–17 (ο Θεός προειδοποιεί τους πλούσιους και τους πτωχούς για την απληστία, τη ζηλοφθονία και τη νωθρότητα)
- Δ&Δ 58:26–29 (οι άνθρωποι θα πρέπει να απασχολούνται με αδημονία σε έναν καλό σκοπό)
- Κατά Ματθαίον 25:14–30 (η παραβολή των ταλάντων)
- Προς Εφεσίους 4:28 (μην κλέβει πλέον, αλλά ας κοπιάζει)
- Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4:11–12 (εργασθείτε με τα χέρια σας)
- Νεφί Β΄ 5:17 (ο Νεφί δίδαξε τον λαό του να εργάζεται και να είναι φιλόπονος)

Υπηρέτηση

Κεφάλαιο 280

Πώς μπορούμε να υπηρετούμε

- Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι έχουν υπηρετήσει εσάς και τα μέλη της οικογενείας σας.

Ο Ιησούς είπε: «Εγώ, όμως, είμαι ανάμεσά σας όπως αυτός που υπηρετεί» (Κατά Λουκάν 22:27). Ως αληθινοί οπαδοί του Ιησού, πρέπει επίσης να υπηρετούμε τους άλλους.

Η υπηρετηση είναι η προσφορά βοήθειας προς τους άλλους οι οποίοι χρειάζονται αρωγή. Η υπηρετηση σαν του Χριστού εκπηγάξει από πραγματική αγάπη για τον Σωτήρα και από αγάπη και ενδιαφέρον για εκείνους τους οποίους Εκείνος μας δίδει ευκαιρίες και καθοδήγηση να βοηθήσουμε. Η αγάπη είναι παραπάνω από ένα συναίσθημα. Όταν αγαπούμε τους άλλους, θέλουμε να τους βοηθήσουμε.

Όλοι μας πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να υπηρετούμε, ασχέτως του εισοδήματος, της ηλικίας ή της κοινωνικής θέσεώς μας. Ορισμένοι πιστεύουν ότι μόνον οι πτωχοί και οι ταπεινοί θα πρέπει να υπηρετούν. Άλλοι άνθρωποι νομίζουν ότι η υπηρετηση θα πρέπει να προσφέρεται μόνον από τους πλούσιους. Όμως ο Ιησούς δίδαξε διαφορετρόπως. Όταν η μητέρα δύο εκ των μαθητών Του Τού ζήτησε να τιμήσει τους υιούς της στη βασιλεία Του, ο Ιησούς απήντησε: «Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι υπηρέτης σας· και όποιος θέλει να είναι πρώτος ανάμεσά σας, ας είναι δούλος σας» (Κατά Ματθαίον 20:26–27).

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να υπηρετούμε. Μπορούμε να βοηθήσουμε τους άλλους οικονομικά, κοινωνικά, υλικώς και πνευματικώς. Παραδείγματος χάριν, μπορούμε να δίδουμε φαγητό ή άλλα είδη σε όσους τα έχουν ανάγκη. Μπορούμε να βοηθήσουμε τους έχοντας ανάγκη, δίδοντας γενναιόδωρη προσφορά νηστείας. Μπορούμε

να γίνουμε φίλοι με κάποιον άρτι αφιχθέντα. Μπορούμε να φυτέψουμε έναν κήπο για ένα ηλικιωμένο άτομο ή να φροντίσουμε κάποιον που είναι άρρωστος. Μπορούμε να διδάξουμε το ευαγγέλιο σε κάποιον που χρειάζεται την αλήθεια ή να παρηγορήσουμε κάποιον που θρηγεί.

Μπορούμε να κάνουμε μικρές και μεγάλες πράξεις υπηρετήσεως. Δεν θα πρέπει να παραμελούμε να βοηθούμε κάποιον, επειδή δεν είμαστε εις θέσιν να κάνουμε μεγάλα πράγματα. Μία χήρα έκανε λόγο περί δύο παιδιών, τα οποία πήγαν στην πόρτα της λίγο αφότου είχε μετακομίσει σε μία νέα κωμόπολη. Τα παιδιά τής έφεραν ένα καλάθι με γεύμα και ένα σημείωμα που έλεγε: «Εάν θέλετε κάποιον να κάνει εξυπηρετήσεις, καλέστε μας». Η χήρα χαροποιήθηκε από τη μικρή καλοσύνη και δεν το ξέχασε ποτέ.

Ενίοτε, εντούτοις, πρέπει να θυσιάζουμε σε μεγάλο βαθμό, για να υπηρετήσουμε κάποιον. Ο Σωτήρας έδωσε τη ζωή Του, για να μας υπηρετήσει.

- Σκεφθείτε άτομα στην οικογένεια ή την κοινότητά σας, τα οποία έχουν ανάγκη οικονομική, κοινωνική, υλική και πνευματική. Συλλογισθείτε πράγματα τα οποία μπορείτε να κάνετε, για να τα υπηρετήσετε.

Γιατί θέλει ο Σωτήρας να υπηρετούμε τους άλλους

- Γιατί θέλει ο Σωτήρας να υπηρετούμε τους άλλους;

Μέσω της υπηρετήσεως των ανδρών και γυναικών, των αγοριών και των κοριτσιών, επιτελείται το έργο του Θεού. Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ εξήγησε: «Ο Θεός μάς παρατηρεί πράγματι και μας προστατεύει. Όμως συνήθως μέσω ενός άλλου ατόμου ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας» (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82).

Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας, όλοι μας εξαρτώμεθα από τους άλλους για βοήθεια. Όταν ήμαστε βρέφη, οι γονείς μας μάς τάιζαν, μας έντυναν και μας φρόντιζαν. Χωρίς αυτήν τη φροντίδα θα είχαμε πεθάνει. Όταν μεγαλώσαμε, άλλοι άνθρωποι μάς δίδαξαν επιδεξιότητες και στάσεις. Πολλοί εξ ημών χρειασθήκαμε περιθαλψη κατά τη διάρκεια μίας ασθενείας ή χρήματα σε μία οικονομική

κρίση. Ορισμένοι εξ ημών ζητούμε από τον Θεό να ευλογήσει τους ανθρώπους που υποφέρουν και εν συνεχεία δεν κάνουμε τίποτε για αυτούς. Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Θεός εργάζεται μέσω ημών.

Όταν βοηθούμε αλλήλους, υπηρετούμε τον Θεό. Ο βασιλεύς Βενιαμίν, ένας μέγας βασιλεύς κατά την εποχή του Βιβλίου του Μόρμον, δίδαξε τον λαό του αυτήν την αρχή με τον τρόπο που ζούσε. Τον υπηρέτησε όλη του τη ζωή, κερδίζοντας τα προς το ζην του αντί να τον στηρίζει ο λαός. Σε μία εμπνευσμένη ομιλία εξήγησε γιατί αγαπούσε την υπηρετηση, λέγοντας:

«Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας...

»Αν λοιπόν εγώ, που με αποκαλείτε βασιλιά σας, κοπιάζω για να σας υπηρετώ, τότε δε θα έπρεπε εσείς να κοπιάζετε για να υπηρετείτε ο ένας τον άλλο;» (Μωσία 2:17–18).

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να είμαστε έτοιμοι να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των άλλων;

Λαμβάνουμε ευλογίες μέσω της υπηρετήσεως

- Ποιες ευλογίες λαμβάνουμε μέσω της υπηρετήσεως προς τους άλλους;

Όταν υπηρετούμε τους άλλους, κερδίζουμε σημαντικές ευλογίες. Μέσω υπηρετήσεως αυξάνουμε την ικανότητά μας να αγαπούμε. Γινόμαστε λιγότερο ιδιοτελείς. Καθώς σκεπτόμαστε τα προβλήματα των άλλων, τα δικά μας προβλήματα φαίνονται λιγότερο σοβαρά. Πρέπει να υπηρετούμε τους άλλους, προκειμένου να αποκτήσουμε αιωνία ζωή. Ο Θεός έχει πει ότι όσοι ζουν μαζί Του, πρέπει να αγαπούν και να υπηρετούν τα τέκνα Του (βλέπε Κατά Ματθαίον 25:34–40).

Όταν συλλογιζόμαστε τη ζωή των ατόμων που υπηρετούν ανιδιοτελώς, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι κερδίζουν περισσότερα από αυτά που δίδουν. Ένα τέτοιο άτομο ήταν ένας Άγιος των Τελευταίων Ημερών ονόματι Πωλ, ο οποίος δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει πλέον και τα δύο του πόδια σε ένα ατύχημα. Ορισμένοι άνθρωποι ενδεχομένως να είχαν πικραθεί και να

γίνονταν άχρηστοι, αλλά ο Πωλ επέλεξε να σκεφθεί τους άλλους αντιθέτως. Έμαθε ένα επάγγελμα και κέρδισε αρκετά χρήματα, ώστε να αγοράσει ένα σπίτι. Εκεί, εκείνος και η σύζυγός του έκαναν χώρο για πολλά άστεγα, ανεπιθύμητα παιδιά. Ορισμένα ήταν σοβαρά ανάπηρα. Μέχρι τον θάνατό του, 20 χρόνια αργότερα, υπηρετούσε αυτά τα παιδιά και άλλους. Ως ανταπόδοση, τον αγαπούσαν σε μεγάλο βαθμό και οι σκέψεις του απομακρύνθηκαν από τα ανάπηρα πόδια του. Πλησίασε τον Κύριο.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ είπε: «Γινόμαστε πιο ουσιαστικοί καθώς υπηρετούμε άλλους—πράγματι, είναι ευκολότερο να βρούμε τον εαυτόν μας, διότι υπάρχουν τόσα πολλά να βρούμε από εμάς!» (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 85–86).

Ευκαιρίες για να υπηρετούμε

Ορισμένοι εξ ημών υπηρετούμε μόνον όσους απολαμβάνουμε την παρουσία τους γύρω μας και αποφεύγουμε τους άλλους. Εντούτοις, ο Ιησούς μάς προσέταξε να αγαπούμε και να υπηρετούμε τους πάντες. Υπάρχουν πολλές ευκαιρίες για υπηρετήση (βλέπε Μωσία 4:15–19).

Μπορούμε να υπηρετούμε μέλη της οικογενείας μας. Οι σύζυγοι θα πρέπει να γνωρίζουν τις ανάγκες ο ένας του άλλου. Οι γονείς θα πρέπει να υπηρετούν τα παιδιά τους όχι μόνον ταΐζοντας και ντύνοντάς τα, αλλά επίσης διδάσκοντάς τα και παίζοντας και εργαζόμενοι μαζί τους. Τα παιδιά μπορούν να υπηρετούν, βοηθώντας στις δουλειές του σπιτιού και βοηθώντας τα αδέρφια τους.

Οι σύζυγοι υπηρετούν και βοηθούν ο ένας τον άλλον. Μπορούν να αλληλοβοηθούνται να φροντίζουν τα παιδιά και μπορούν να υποστηρίξει ο ένας τον άλλον στα ατομικά ενδιαφέροντα και επιδιώξεις τους. Η μητέρα και ο πατέρας ενδεχομένως να θυσιασθεί, προκειμένου να στείλει ένα παιδί στην ιεραποστολή. Ένα μεγαλύτερο αγόρι ενδεχομένως να παρηγορήσει μία μικρότερη αδελφή, η οποία φοβάται το σκοτάδι ή να τη βοηθήσει να μάθει να διαβάσει. Οι προφήτες μας μάς έχουν πει ότι η οικογένεια είναι η πιο σημαντική μονάδα στην κοινωνία. Πρέπει να υπηρετούμε την οικογένειά μας καλά (βλέπε Μωσία 4:14–15).

Έχουμε πολλές ευκαιρίες να υπηρετούμε τους πλησίον μας, τους φίλους μας και ακόμη και αγνώστους. Εάν ένας πλησίον δυσκολεύεται να θερίσει την εσοδεία του πριν από μία καταιγίδα, μπορούμε να βοηθήσουμε. Εάν μία μητέρα είναι άρρωστη, μπορούμε να προσέξουμε τα παιδιά της ή να βοηθήσουμε στις δουλειές του σπιτιού. Εάν ένας νέος άνδρας απομακρύνεται από την Εκκλησία, μπορούμε να τον οδηγήσουμε πίσω. Εάν χλευάζεται ένα παιδί, μπορούμε να γίνουμε φίλοι μαζί του και να πείσουμε τους άλλους να είναι καλοσυνάτοι. Δεν χρειάζεται να γνωρίζουμε τα άτομα τα οποία υπηρετούμε. Θα πρέπει να επιζητούμε τρόπους να υπηρετούμε όσα περισσότερα τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας μπορούμε.

Εάν έχουμε ειδικά ταλέντα, θα πρέπει να τα χρησιμοποιούμε, για να υπηρετούμε τους άλλους. Ο Θεός μάς ευλογεί με ταλέντα και ικανότητες, προκειμένου να βοηθήσουμε στη βελτίωση της ζωής των άλλων.

Έχουμε ευκαιρίες να υπηρετούμε στην Εκκλησία. Ένας σκοπός της οργανώσεως της Εκκλησίας είναι να μας δίδει ευκαιρίες να αλληλοβοηθούμαστε. Τα μέλη της Εκκλησίας υπηρετούν, κάνοντας ιεραποστολικό έργο, αποδεχόμενα αναθέσεις ηγεσίας, επισκεπτόμενα άλλα μέλη της Εκκλησίας, διδάσκοντας μαθήματα και κάνοντας άλλο έργο στην Εκκλησία. Στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δεν υπάρχει επαγγελματικό ιερατείο, επομένως τα λαϊκά μέλη πρέπει να φέρουν εις πέρας όλες τις δραστηριότητες της Εκκλησίας.

- Πώς μπορούμε να αφιερώσουμε αρκετό χρόνο στην οικογένειά μας, ακόμη και με τις πολλές μας ευκαιρίες να δίδουμε υπηρετηση στην Εκκλησία και την κοινότητα;

Ο Ιησούς Χριστός είναι το τέλει παράδειγμα υπηρετήσεως

- Ποιες είναι ορισμένες αγαπημένες σας ιστορίες από τις γραφές, στις οποίες ο Σωτήρας θέτει ένα παράδειγμα υπηρετήσεως;

Για διδασκάλους: Όταν λέγουμε τη μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό, ζητούμε την επίδραση του Αγίου Πνεύματος. Καθώς προετοιμάζεσθε και διδάσκετε, επιζητήστε συχνά τρόπους να καταθέσετε μαρτυρία για τον Σωτήρα και να προσκαλέσετε όσους διδάσκετε να κάνουν το ίδιο.

Ο Σωτήρας προσέφερε το τέλειο παράδειγμα υπηρετήσεως. Εξήγησε ότι δεν ήλθε στη γη, για να τον υπηρετούν, αλλά για να υπηρετεί και να δώσει τη ζωή Του για εμάς (βλέπε Κατά Ματθαίον 20:28).

Ο Ιησούς Χριστός μας αγαπά όλους περισσότερο απ' όσο μπορούμε να κατανοήσουμε. Όταν ήταν επί γης, υπηρέτησε τους πτωχούς, τους αδαείς, τους αμαρτωλούς και τους καταφρονεμένους. Δίδαξε το ευαγγέλιο σε όλους όσοι άκουγαν, τάισε πλήθη πεινασμένων ανθρώπων, οι οποίοι πήγαν να Τον ακούσουν, θεράπευσε τους ασθενείς και ανέστησε τους νεκρούς.

Είναι ο Δημιουργός της γης και ο Σωτήρας μας, κι όμως έκανε πολλές ταπεινές πράξεις υπηρετήσεως. Λίγο πριν από τη σταύρωση Του συναντήθηκε με τους μαθητές Του. Αφού τους δίδαξε, πήρε μία λεκάνη με νερό και μία πετσέτα και έπλυσε τα πόδια τους (βλέπε Κατά Ιωάννην 13:4–10, βλέπε, επίσης, την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο). Εκείνες τις ημέρες η πλύση των ποδιών ενός επισκέπτη αποτελούσε σημείο τιμής και γινόταν συνήθως από έναν υπηρέτη. Ο Ιησούς το έκανε ως παράδειγμα αγάπης και υπηρετήσεως. Όταν υπηρετούμε προθύμως τους άλλους με πνεύμα αγάπης, γινόμαστε περισσότερο σαν τον Χριστό.

- Τι μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμα υπηρετήσεως του Σωτήρος;

Επιπρόσθετες γραφές

- Μωσία 2 (ομιλία του βασιλέως Βενιαμίν περί υπηρετήσεως)
- Δ&Δ 81:5 (να περιθάλπεις, να ενισχύσεις, να στερεώσεις)
- Προς Κολοσσαείς 3:23–24 (υπηρετήστε τους άλλους όπως θα υπηρετούσατε τον Κύριο)
- Άλμα 17–18 (ο Αμμών υπηρέτησε τον βασιλέα)
- Προς Γαλάτες 5:13 (με την αγάπη υπηρετείτε ο ένας τον άλλον)

Ο νόμος του Κυρίου περί υγείας

Κεφάλαιο 29ο

Το σώμα μας είναι ναός του Θεού

Μία εκ των μεγάλων ευλογιών που λάβαμε, όταν ήλθαμε επί γης ήταν το υλικό σώμα. Χρειαζόμαστε το υλικό σώμα, προκειμένου να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Το σώμα μας είναι τόσο σημαντικό, ώστε ο Κύριος το αποκαλεί ναό του Θεού (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 3:16–17, 6:19–20). Το σώμα μας είναι ιερό.

Επειδή το σώμα μας είναι σημαντικό, ο Πατέρας μας στους Ουρανούς θέλει να το φροντίζουμε καλά. Γνωρίζει ότι μπορούμε να είμαστε ευτυχέστεροι, καλύτεροι άνθρωποι, εάν είμαστε υγιείς. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να είναι μαζί μας, εάν το σώμα και ο νους μας είναι καθαρά. Ο Πατέρας μας γνωρίζει ότι αντιμετωπίζουμε πειρασμούς να μεταχειριζόμαστε το σώμα μας ασύνετα ή να λαμβάνουμε επιβλαβή σε αυτό. Για τον λόγο αυτόν, μας έχει πει ποια είναι καλά για την υγεία μας και ποια είναι κακά. Οι περισσότερες εκ των πληροφοριών, τις οποίες μας έχει δώσει ο Θεός αναφορικώς προς την καλή υγεία, ευρίσκονται στο Διδαχή και Διαθήκες 89. Η αποκάλυψη αυτή αποκαλείται Λόγος Σοφίας.

Πρέπει να υπακούμε στον Λόγο Σοφίας, ώστε να είμαστε άξιοι να εισέλθουμε του ναού. Εάν δεν υπακούμε στον Λόγο Σοφίας, το Πνεύμα του Κυρίου αποσύρεται από εμάς. Εάν βεβηλώνουμε τον «ναό του Θεού», ο οποίος είναι το σώμα μας, πληγωνόμαστε σωματικώς και πνευματικώς.

Έχουμε προσταχθεί να μην λαμβάνουμε στο σώμα μας ορισμένες ουσίες

- Τι μας έχει προστάξει ο Κύριος να μην λαμβάνουμε στο σώμα μας;

Ο Κύριος μάς προστάζει να μην λαμβάνουμε κρασί και ισχυρά ποτά, δηλαδή ποτά που περιέχουν οινόπνευμα. Η Πρώτη Προεδρία έχει διδάξει ότι τα ισχυρά ποτά συχνά επιφέρουν σκληρότητα, πτώχεια, ασθένεια και μάστιγα στο σπίτι. Συχνά είναι αιτία ανεντιμότητας, απώλειας της αγνότητας και απώλειας καλής κρίσεως. Είναι κατάρρα σε όλους όσοι πίνουν. (Βλέπε “Message of the First Presidency,” *Improvement Era*, Νοέμβρ. 1942, 686.) Οι μέλλουσες μητέρες, οι οποίες πίνουν, μπορούν να προκαλέσουν σωματική και διανοητική ζημία στα παιδιά τους. Πολλά αυτοκινητικά δυστυχήματα προκαλούνται κάθε έτος από ανθρώπους οι οποίοι πίνουν οινόπνευματώδη ποτά.

Ο Κύριος μάς έχει πει επίσης ότι «ο καπνός δεν είναι για το σώμα» (Δ&Δ 89:8). Είναι επιβλαβής για το σώμα και το πνεύμα μας. Δεν θα πρέπει να καπνίζουμε τσιγάρα ή πούρα ούτε να μαसούμε καπνό. Οι επιστήμονες έχουν αποδείξει ότι ο καπνός προξενεί πολλές ασθένειες και μπορεί να βλάψει αγέννητα παιδιά.

Ο Κύριος μάς συμβουλεύει επίσης εναντίον της χρήσεως «καυτ[ών] ποτ[ών]» (Δ&Δ 89:9). Οι ηγέτες της Εκκλησίας είπαν ότι εννοεί καφέ και τείον, τα οποία περιέχουν επιβλαβείς ουσίες. Θα πρέπει να αποφεύγουμε όλα τα ποτά που περιέχουν επιβλαβείς ουσίες.

Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούμε χημικές ουσίες, παρά μόνον όταν είναι απαραίτητες ως φάρμακα. Ορισμένες χημικές ουσίες είναι ακόμη πιο επιβλαβείς από τα οινόπνευματώδη ποτά και τον καπνό (τα οποία είναι επίσης ναρκωτικά). Όσοι κάνουν κακή χρήση χημικών ουσιών χρειάζεται να επιζητήσουν βοήθεια, να προσευχηθούν για δύναμη και να συμβουλευθούν τον επίσκοπό τους, ούτως ώστε να μπορέσουν να μετανοήσουν πλήρως και να γίνουν καθαροί.

Για διδασκάλους: Η καταλογογράφηση μπορεί να προκαλέσει ενδιαφέρον και να βοηθήσει τους μαθητευομένους να επικεντρώσουν την προσοχή τους. Καθώς τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας συζητούν για τις ουσίες, τις οποίες ο Κύριος μάς προσέταξε να μην λαμβάνουμε, μπορείτε, εάν θέλετε, να ζητήσετε από κάποιον να γράψει τις απαντήσεις του στον πίνακα ή σε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτί. Θα μπορούσατε να κάνετε το ίδιο, όταν συζητούν για πράγματα που είναι υγιεινά για το σώμα μας.

Θα πρέπει να αποφεύγουμε οτιδήποτε γνωρίζουμε ότι είναι επιβλαβή για το σώμα μας. Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούμε οιαδήποτε ουσία που διαμορφώνει συνήθεια. Επίσης θα πρέπει να αποφεύγουμε την υπερκατανάλωση φαγητού. Ο Λόγος Σοφίας δεν μας αναφέρει τα πάντα που πρέπει να αποφεύγουμε ή να καταναλώνουμε, αλλά μας δίδει κατευθυντήριες οδηγίες. Είναι ένας πολύτιμος εγκόσμιος νόμος. Είναι επίσης ένας σπουδαίος πνευματικός νόμος. Υπακούοντας στον Λόγο Σοφίας, γινόμαστε δυνατότεροι πνευματικώς. Εξαγνίζουμε το σώμα μας, ούτως ώστε το Πνεύμα του Κυρίου να μπορεί να κατοικεί μαζί μας.

- Ποια είναι ορισμένα πράγματα, τα οποία δεν αναφέρονται συγκεκριμένως στον Λόγο Σοφίας, που θα πρέπει να αποφεύγουμε;

Διδασκόμαστε ότι ορισμένα πράγματα είναι καλά για το σώμα μας

- Συμφώνως με τον Λόγο Σοφίας, ποια είναι ορισμένα πράγματα τα οποία λέγει ο Κύριος ότι είναι καλά για εμάς;

Φρούτα, λαχανικά και υγιεινά βότανα είναι καλά για εμάς. Θα πρέπει να τα χρησιμοποιούμε με σοφία και ευχαριστία.

Η σάρκα των πουλιών και των ζώων παρέχεται επίσης για την τροφή μας. Εντούτοις, θα πρέπει να τρώμε κρέας φειδωλώς (βλέπε Δ&Δ 49:18, 89:12). Το ψάρι είναι επίσης καλό να το τρώμε.

Τα δημητριακά είναι καλά για εμάς. Ο σίτος είναι ιδιαιτέρως καλός για εμάς.

- Πώς σας έχει ευλογήσει η χρήση αυτών των ειδών;

Εργασία, ανάπαυση και άσκηση είναι σημαντικές

- Τι έχει να κάνει η εργασία, η ανάπαυση και η άσκηση με τον νόμο του Κυρίου περί υγείας;

Εκτός από το Διδαχή και Διαθήκες 89, άλλες γραφές μάς λένουν πώς να είμαστε υγιείς. Μας λένουν ότι θα πρέπει: «Πάψτε να είστε νωθροί, πάψτε να είστε ρυπαροί... πάψτε να κοιμάστε περισσότερο απ' όσο χρειάζεται. Να αποσύρεστε στο κρεβάτι σας νωρίς, ώστε να μην είστε αποκαωμένοι. Να σηκώνεστε νωρίς, ώστε το σώμα

σας και το μυαλό σας να είναι αναζωογονημένα» (Δ&Δ 88:124). Μας έχει ειπωθεί επίσης: «Τις έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου» (Έξοδος 20:9). Ο Κύριος μάς συμβουλεύει να μην κοπιάζουμε περισσότερο απ' όσο αντέχουμε (βλέπε Δ&Δ 10:4).

Ένας προφήτης των τελευταίων ημερών μάς έχει πει ότι θα πρέπει να διατηρούμε το σώμα μας υγιές. Συνεβούλευσε: «Θρεπτικά γεύματα, τακτική άσκηση, και σωστός ύπνος είναι απαραίτητα για ένα δυνατό σώμα, όπως η συνεπής μελέτη των γραφών και η προσευχή ενδυναμώνουν τον νουν και το πνεύμα» (Τόμας Μόνσον, στο Conference Report, Οκτ. 1990, 60 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1990, 46).

Υπεοχημένες ευλογίες από την υπακοή στον νόμο του Κυρίου περί υγείας

- Ποιες ευλογίες λαμβάνουμε καθώς υπακούμε τον Λόγο Σοφίας;

Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς έχει δώσει νόμους περί υγείας, ώστε να μας διδάσκουν πώς να φροντίζουμε το σώμα μας.

Οι γραφές μάς λένουν περί των νόμων του Θεού: «Δεν έδωσα καμία εγκόσμια εντολή..., γιατί οι εντολές μου είναι πνευματικές» (Δ&Δ 29:35). Αυτό σημαίνει ότι οι εντολές Του σχετικώς με τη σωματική μας κατάσταση είναι για το πνευματικό μας καλό.

Όταν τηρούμε τον νόμο του Κυρίου περί υγείας και υπακούμε στις άλλες εντολές Του, ο Κύριος υπόσχεται να μας ευλογήσει σωματικώς και πνευματικώς.

Σωματικώς έχουμε λάβει την υπόσχεση της καλής υγείας. Ως αποτέλεσμα της καλής υγείας, «θα τρέχου[με] και δε θα αποκάμνου[με], και θα βαδίζου[με] και δε θα ατονού[με]» (Δ&Δ 89:20). Αυτή είναι μεγάλη ευλογία, αλλά οι πνευματικές ευλογίες που μας έχει υποσχεθεί είναι ακόμη μεγαλύτερες από τις σωματικές.

Ο Κύριος μάς υπόσχεται ότι «θα βρού[με] σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς» (Δ&Δ 89:19). Θα διδαχθούμε σημαντικές αλήθειες από το Άγιο Πνεύμα μέσω αποκαλύψεως. Ο Πρόεδρος Μπόνιτ Πάκερ δίδαξε: «Το υλικό σώμα μας είναι το όργανο του πνεύματός μας. Σε αυτήν τη θαυμαστή αποκάλυψη, τον Λόγο Σοφίας, μας ελέχθη πώς να διατηρούμε

το σώμα μας ελεύθερο από ρυπαρότητες, οι οποίες θα μπορούσαν να επισκιάσουν, ακόμη και να καταστρέψουν, αυτές τις ευαίσθητες σωματικές αισθήσεις, οι οποίες έχουν να κάνουν με την πνευματική επικοινωνία. Ο Λόγος Σοφίας αποτελεί το κλειδί της ατομικής αποκαλύψεως» (στο Conference Report, Οκτ. 1989, 16 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 14).

Ο Κύριος επίσης υπόσχεται ότι ο εξολοθρευτής άγγελος θα μας προσπεράσει. Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ είπε: «Εάν εσείς κι εγώ επιθυμούμε τις ευλογίες της ζωής, της υγείας, της σωματικής και πνευματικής ρώμης, εάν επιθυμούμε ο εξολοθρευτής άγγελος να μας προσπεράσει, όπως έκανε κατά τις ημέρες των τέκνων του Ισραήλ, πρέπει να υπακούμε στον Λόγο Σοφίας: τότε ο Θεός δεσμεύεται και οι ευλογίες θα μας έλθουν» (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 192).

- Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να κατανοήσουν την αιώνια σημασία του Λόγου Σοφίας;
- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τα μέλη της οικογενείας ή τους φίλους οι οποίοι δυσκολεύονται να υπακούσουν στον Λόγο Σοφίας;

Επιπρόσθετες γραφές

- Κριτές 13:13–14, Παροιμίες 20:1, Ησαΐας 5:11–12, Δανιήλ 1 (αποφυγή ισχυρών ποτών)
- Δ&Δ 59:16–20 (πράγματα της γης προς όφελος του ανθρώπου)
- Παροιμίες 23:20–21 (προειδοποίηση για τη μέθη, την αδηφαγία και την οκνηρία)
- Δ&Δ 136:24 (πάψτε τη μέθη)

Χριστιανική αγάπη

Κεφάλαιο 300

Τι είναι η χριστιανική αγάπη;

- Πώς θα ορίζατε την χριστιανική αγάπη;

Η ζωή του Σωτήρος αντικατοπτρίζει την αγνή αγάπη Του για όλους τους ανθρώπους. Έδωσε ακόμη και τη ζωή Του για εμάς. Η χριστιανική αγάπη είναι αυτή η αγνή αγάπη, την οποίαν έχει ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός. Μας έχει προστάξει να αγαπούμε αλλήλους όπως μας αγαπά Εκείνος. Οι γραφές μάς λένουν ότι η χριστιανική αγάπη προέρχεται από την αγνή καρδιά (βλέπε Προς Τιμόθεον Α΄ 1:5). Έχουμε αγνή αγάπη από την καρδιά, όταν δείχνουμε γνήσιο ενδιαφέρον και συμπόνια για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μας.

Η χριστιανική αγάπη είναι η μεγαλύτερη όλων των αρετών

Ο προφήτης Μόρμον μας λέγει: «Επομένως, προσκολληθείτε στη χριστιανική αγάπη που είναι το σημαντικότερο πάντων, γιατί τα πάντα οπωσδήποτε θα αποτύχουν—όμως η χριστιανική αγάπη είναι η αγνή αγάπη του Χριστού, και διαρκεί για πάντα» (Μορόνι 7:46–47, βλέπε, επίσης, Προς Κορινθίους Α΄ 13, Νεφί Β΄ 26:30, Μορόνι 7:44–45, 48).

Ο Σωτήρας μάς έδωσε να ακολουθούμε το παράδειγμα της ζωής Του. Ήταν ο Υιός του Θεού. Είχε τέλεια αγάπη και μας έδειξε πώς να αγαπούμε. Με το παράδειγμά Του, μας έδειξε ότι οι πνευματικές και υλικές ανάγκες των συνανθρώπων μας είναι τόσο σημαντικές όσο και οι δικές μας. Προτού δώσει τη ζωή Του για εμάς, είπε:

«Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα.

»Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του» (Κατά Ιωάννην 15:12-13).

Μιλώντας προς τον Κύριο, ο Μορόνι είπε:

«Θυμάμαι ότι είπες ότι αγάπησες τον κόσμο, μέχρι που έδωσες τη ζωή σου για τον κόσμο.

»...Και τώρα ξέρω ότι αυτή η αγάπη που είχες για τα τέκνα των ανθρώπων είναι χριστιανική αγάπη. Επομένως, αν δεν έχουν οι άνθρωποι χριστιανική αγάπη δεν μπορούν να κληρονομήσουν αυτόν τον τόπο που έχεις ετοιμάσει στους τόπους διαμονής του Πατέρα σου» (Εθέρ 12:33-34).

Ενδεχομένως να μην είναι απαραίτητο να δώσουμε τη ζωή μας, όπως έκανε ο Σωτήρας. Όμως μπορούμε να έχουμε χριστιανική αγάπη, εάν Τον κάνουμε κέντρο της ζωής μας και ακολουθούμε το παράδειγμα και τις διδασκαλίες Του. Σαν τον Σωτήρα, μπορούμε κι εμείς να ευλογήσουμε τη ζωή των αδελφών μας εδώ επί της γης.

- Γιατί είναι η χριστιανική αγάπη η μεγαλύτερη όλων των αρετών;

Η χριστιανική αγάπη περιλαμβάνει το να δίδουμε στους ασθενείς, τους βασανισμένους και τους πτωχούς

Ο Σωτήρας μάς έδωσε πολλές διδασκαλίες εν είδει ιστοριών ή παραβολών. Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη μάς διδάσκει ότι θα πρέπει να δίδουμε σε όσους έχουν ανάγκη, ασχέτως εάν είναι φίλοι μας ή όχι (βλέπε Κατά Λουκάν 10:30-37, βλέπε, επίσης, James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3η έκδοση [1916], 430-32). Στην παραβολή, ο Σωτήρας είπε ένας άνδρας ταξίδευε σε μία άλλη πόλη. Καθ' οδόν του επετέθησαν ληστές. Του έκλεψαν τα ρούχα και τα χρήματά του και τον κτύπησαν, αφήνοντάς τον ημιθανή. Ένας ιερέας έφθασε, τον είδε και τον προσπέρασε. Κατόπιν ένας βοηθός στον ναό πέρασε, τον κοίταξε και προχώρησε. Εντούτοις, ένας Σαμαρείτης, τον οποίον περιφρονούσαν οι Ιουδαίοι, έφθασε, και όταν είδε τον άνδρα, ένοιωσε συμπόνια (βλέπε την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο). Αφού γονάτισε δίπλα του, ο καλός Σαμαρείτης έδεσε τις πληγές του και τον πήρε με το κτήνος του

σε ένα πανδοχείο. Πλήρωσε τον πανδοχέα, για να φροντίσει τον άνδρα μέχρι να συνέλθει.

Ο Ιησούς διδάξε ότι θα πρέπει να δίδουμε τροφή στους πεινασμένους, στέγη σε όσους δεν έχουν, και ρούχα στους πτωχούς. Όταν επισκεπτόμαστε τους ασθενείς και όσους είναι στη φυλακή, είναι σαν να τα κάναμε αυτά για Εκείνον. Υπόσχεται ότι καθώς κάνουμε αυτά τα πράγματα, θα κληρονομήσουμε τη βασιλεία Του. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:34–46.)

Δεν θα πρέπει να προσπαθούμε να αποφασίσουμε εάν κάποιος αξίζει πραγματικώς τη βοήθειά μας ή όχι (βλέπε Μωσία 4:16–24). Εάν έχουμε φροντίσει για τις ανάγκες της οικογενείας μας πρώτα, τότε θα πρέπει να βοηθήσουμε όλους όσοι χρειάζονται βοήθεια. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα είμαστε σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανούς, ο οποίος κάνει να πέφτει η βροχή στους δίκαιους και τους αδίκους ομοίως (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44–45).

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον μας υπενθύμισε ότι υπάρχουν εκείνοι που χρειάζονται περισσότερο από υλικά αγαθά:

«Ας κάνουμε στον εαυτόν μας τις ερωτήσεις: 'Έκανα κάτι καλό στον κόσμο σήμερα; Βοήθησα κάποιον σε ανάγκη;' [*Hymns*, αρ. 223]. Η συνταγή της επιτυχίας! Τι συνταγή ικανοποίησης, εσώτερης γαλήνης—να έχουμε εμπνεύσει ευγνωμοσύνη σε κάποιον άλλον άνθρωπο.

• Οι ευκαιρίες μας να δώσουμε από τον εαυτό μας είναι πράγματι απεριόριστες, αλλά είναι ομοίως φθαρτές. Υπάρχουν καρδιές να χαροποιήσουμε. Υπάρχουν καλοσυνάτα λόγια να πούμε. Υπάρχουν δώρα να δώσουμε. Υπάρχουν πράξεις που πρέπει να γίνουν. Υπάρχουν ψυχές που πρέπει να σωθούν» (στο *Conference Report*, Οκτ. 2001, 72 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 2001, 60).

- Στην παραβολή του καλού Σαμαρείτη, πώς θα περιγράφατε όσους προσπέρασαν τον πληγωμένο άνδρα; Πώς θα περιγράφατε τον Σαμαρείτη; Με ποιους τρόπους μπορούμε να εφαρμόσουμε το μήνυμα αυτής της παραβολής στη ζωή μας;

Η χριστιανική αγάπη προέρχεται από την καρδιά

- Πώς μπορούμε να αγαπούμε τους ανθρώπους παρά τις αμαρτίες και τα ελαττώματά τους;

Ακόμη κι όταν δίδουμε στους έχοντας ανάγκη, εάν δεν αισθανόμαστε συμπόνια για αυτούς, δεν έχουμε χριστιανική αγάπη (βλέπε Ιωάννου Α΄ 3:16–17). Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε ότι όταν έχουμε χριστιανική αγάπη, είμαστε γεμάτοι καλά συναισθήματα για όλους τους ανθρώπους. Είμαστε υπομονετικοί και καλοσυνάτοι. Δεν είμαστε επηρμένοι, ούτε υπερήφανοι ούτε ιδιοτελείς ούτε αγενείς. Όταν έχουμε χριστιανική αγάπη, δεν θυμόμαστε ούτε αγαλλιούμε στο κακό που έχουν κάνει οι άλλοι. Ούτε κάνουμε καλά πράγματα απλώς επειδή είναι προς όφελός μας. Αντιθέτως, μοιραζόμαστε τη χαρά με όσους ζουν με την αλήθεια. Όταν έχουμε χριστιανική αγάπη, είμαστε αφοσιωμένοι, πιστεύουμε τα καλύτερα για τους άλλους, και είμαστε καλοσυνάτοι με αυτούς. Οι γραφές διδάσκουν ότι «η αγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ». (Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 13:4–8.)

Ο Σωτήρας ήταν το παράδειγμά μας για το πώς να αισθανόμαστε έναντι των άλλων και να τους συμπεριφερόμαστε. Περιφρονούσε την ανομία, αλλά αγαπούσε τους αμαρτωλούς παρά τις αμαρτίες τους. Είχε συμπόνια για τα παιδιά, τους ηλικιωμένους, τους πτωχούς και τους έχοντας ανάγκη. Είχε τόσο μεγάλη αγάπη που μπορούσε να ικετεύσει τον Επουράνιο Πατέρα μας να συγχωρήσει τους στρατιώτες, οι οποίοι του έβαλαν τα καρφιά στα χέρια και τα πόδια Του (βλέπε Κατά Λουκάν 23:34). Μας δίδαξε ότι εάν δεν συγχωρούμε τους άλλους, ο Πατέρας μας στους Ουρανούς δεν θα μας συγχωρήσει (βλέπε Κατά Ματθαίον 18:33–35). Είπε: «Εγώ, όμως, σας λέω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και προσεύχετε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν... Διότι, αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, ποιον μισθό έχετε;» (Κατά Ματθαίον 5:44, 46). Πρέπει να μάθουμε να αισθανόμαστε έναντι των άλλων όπως ο Ιησούς.

Αναπτύσσοντας την αρετή της χριστιανικής αγάπης

- Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε περισσότερη χριστιανική αγάπη;

Ένας τρόπος με τον οποίον μπορούμε να αποκτήσουμε περισσότερη χριστιανική αγάπη είναι μελετώντας τη ζωή του Ιησού Χριστού και τηρώντας τις εντολές Του. Μπορούμε να μελετήσουμε τι έκανε σε ορισμένες περιπτώσεις και να κάνουμε το ίδιο, όταν είμαστε στην ίδια περίπτωση.

Δεύτερον, όταν έχουμε αισθήματα αντίθετα προς τη χριστιανική αγάπη, μπορούμε να προσευχηθούμε να αποκτήσουμε μεγαλύτερη χριστιανική αγάπη. Ο Μόρμον μας προτρέπει: «Να προσεύχεστε στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς να είστε γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσοι είναι ειλικρινείς οπαδοί του Υιού του, Ιησού Χριστού» (Μορόνι 7:48).

Τρίτον, μπορούμε να μάθουμε να αγαπούμε τον εαυτόν μας, το οποίο σημαίνει ότι κατανοούμε την πραγματική μας αξία ως τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας. Ο Σωτήρας δίδαξε ότι πρέπει να αγαπούμε τους άλλους *όπως αγαπούμε τον εαυτόν μας* (βλέπε Κατά Ματθαίον 22:39). Προκειμένου να αγαπούμε τον εαυτόν μας, πρέπει να σεβόμεθα και να εμπιστευόμαστε τον εαυτόν μας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε υπάκουοι στις αρχές του ευαγγελίου. Πρέπει να μετανοούμε για οιονδήποτε ανόμημα. Πρέπει να συγχωρούμε τον εαυτόν μας, όταν έχουμε μετανοήσει. Θα φθάσουμε στο σημείο να αγαπούμε τον εαυτόν μας καλύτερα, όταν μπορέσουμε να αισθανθούμε τη βαθεία, παρηγορητική διαβεβαίωση ότι ο Σωτήρας μάς αγαπά πραγματικώς.

Τέταρτον, μπορούμε να αποφεύγουμε να σκεπτόμαστε ότι είμαστε καλύτεροι από άλλους ανθρώπους. Μπορούμε να έχουμε υπομονή

Για διδασκάλους: Υπό την επικεφαλίδα «Αναπτύσσοντας την αρετή της χριστιανικής αγάπης», η καθεμία εκ των τεσσάρων πρώτων παραγράφων διδάσκει έναν τρόπον με τον οποίον μπορούμε να αποκτήσουμε περισσότερη χριστιανική αγάπη. Εάν η διάταξη της αιθούσης επιτρέπει τη συζήτηση σε μικρές ομάδες, σκεφθείτε να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας σε ομάδες των τεσσάρων. Αναθέστε μία εκ των τεσσάρων παραγράφων σε κάθε μέλος κάθε ομάδος. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να μελετήσουν τις αναθεμιμένες παραγράφους τους ξεχωριστά. Ζητήστε τους να σκεφθούν παραδείγματα, από τη ζωή ανθρώπων που γνωρίζουν ή ανθρώπων στις γραφές, τα οποία αντιπροσωπεύουν αυτόν τον τρόπο να αποκτήσουμε περισσότερη χριστιανική αγάπη. Κατόπιν ζητήστε τους να πουν τα παραδείγματά τους μεταξύ των στις ομάδες τους.

με τα ελαττώματά τους. Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Όσο πιο κοντά πηγαίνουμε στον εποπταίνον Πατέρα μας, τόσο περισσότερο έχουμε συμπόνια για τους αμαρτωλούς. Αισθανόμαστε ότι θέλουμε να τους πάρουμε επί των ώμων μας και να ρίξουμε τις αμαρτίες τους πίσω από την πλάτη μας» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 428–29).

Στο Βιβλίο του Μόρμον διαβάζουμε για τον Ενώς, έναν νέο άνδρα, ο οποίος ήθελε να μάθει ότι οι αμαρτίες του είχαν συγχωρηθεί. Μας λέγει:

«Η ψυχή μου πεινούσε. Γονάτισα λοιπόν εμπρός στον Πλάστη μου και αναφώνησα προς αυτόν με θερμότερη προσευχή και ικεσία για την ψυχή μου. Και κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας αναφώνησα προς αυτόν. Μάλιστα, και όταν ήλθε η νύχτα, ακόμη ύψωνα τη φωνή μου προς τα ύψη ώστε έφτασε στους ουρανούς.

«Και ήλθε μια φωνή προς εμένα, λέγοντας: Ενώς, οι αμαρτίες σου σου συγχωρούνται, και θα είσαι ευλογημένος» (Ενώς 1:4–5).

Ο Κύριος εξήγησε στον Ενώς ότι χάριν της πίστεώς του στον Χριστό οι αμαρτίες του είχαν συγχωρηθεί. Όταν ο Ενώς άκουσε αυτά τα λόγια, δεν ανησυχούσε πλέον για τον εαυτόν του. Ήξερε ότι ο Κύριος τον αγαπούσε και θα τον ευλογούσε. Αντιθέτως άρχισε να ενδιαφέρεται για την ευημερία των φίλων και των συγγενών του, τους Νεφίτες. Προσέφερε όλη την ψυχή του στον Θεό για αυτούς. Ο Κύριος απήντησε και είπε ότι εκείνοι θα ευλογούντο σύμφωνα με την πίστη τους στην τήρηση των εντολών που τους είχαν ήδη δοθεί. Η αγάπη του Ενώς αυξήθηκε ακόμη σε μεγαλύτερο βαθμό ύστερα από αυτά τα λόγια και προσευχήθηκε, αγωνιζόμενος για τους Λαμανίτες, οι οποίοι ήταν εχθροί των Νεφιτών. Ο Κύριος ικανοποίησε τις επιθυμίες του και πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του προσπαθώντας να σώσει τις ψυχές των Νεφιτών και των Λαμανιτών. (Βλέπε Ενώς 1:6–26.)

Ο Ενώς ήταν τόσο ευγνώμων για την αγάπη και τη συγχώρηση του Κυρίου που πέρασε με προθυμία το υπόλοιπο της ζωής του βοηθώντας άλλους να λάβουν την ίδια δωρεά. Ο Ενώς είχε αποκτήσει πραγματικώς τη χριστιανική αγάπη. Κι εμείς μπορούμε να το κάνουμε. Στην πραγματικότητα, πρέπει να το κάνουμε, προκειμένου να κληρονομήσουμε το μέρος που έχει προετοιμασθεί για εμάς στη βασιλεία του Πατρός μας.

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Κολοσσαείς 3:12–14 (η χριστιανική αγάπη είναι ο σύνδεσμος της τελειότητας)
- Άλμα 34:28–29 (οι προσευχές μας είναι μάταιες, εάν δεν ενεργούμε με χριστιανική αγάπη)
- Προς Κορινθίους Α΄ 12:29–13:3 (ορισμός της χριστιανικής αγάπης)
- Δ&Δ 121:45–46 (ας είμαστε γεμάτοι ευσπλαχνία προς όλους τους ανθρώπους)

Τιμιότητα

Κεφάλαιο 310

Η τιμιότητα είναι μία αρχή σωτηρίας

- Πώς θα ήταν η κοινωνία, εάν όλοι ήταν απολύτως τίμιοι;

Το 13ο άρθρο της πίστεως διατυπώνει: «Πιστεύουμε στο να είμαστε τίμιοι». Το Βιβλίο του Μόρμον μάς λέγει σχετικώς με μία ομάδα ατόμων που «διακρίνονταν επίσης για το ζήλο τους προς τον Θεό, και επίσης προς τους ανθρώπους. Γιατί ήταν απόλυτα έντιμοι και αδέκαστοι στα πάντα. Και ήταν σταθεροί στην πίστη του Χριστού, ακόμα και μέχρι τέλους» (Άλμα 27:27). Χάριν της εντιμότητός τους, αυτοί οι άνθρωποι διακρίνονταν από τους συνανθρώπους τους και από τον Θεό. Είναι σημαντικό να μάθουμε τι είναι η τιμιότητα, πώς μπαίνουμε σε πειρασμό να είμαστε ανέντιμοι και πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε αυτόν τον πειρασμό.

Η πλήρης τιμιότητα είναι απαραίτητη για τη σωτηρία μας.

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε: «Εάν αποδεχούμε τη σωτηρία υπό τους όρους που μας προσφέρεται, πρέπει να είμαστε έντιμοι σε κάθε σκέψη, στους συλλογισμούς μας, στους στοχασμούς μας, στις σχέσεις μας, στις συμφωνίες μας, στις δηλώσεις μας και σε κάθε πράξη της ζωής μας» (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 293).

Ο Θεός είναι έντιμος και δίκαιος στα πάντα (βλέπε Άλμα 7:20).

Κι εμείς πρέπει να είμαστε έντιμοι στα πάντα, για να γίνουμε σαν Εκείνον. Ο αδελφός του Ιαρέδ κατέθεσε μαρτυρία: «Μάλιστα, Κύριε, ξέρω ότι... είσαι Θεός αλήθειας, και δεν μπορείς να ψεύδεσαι» (Εθέρ 3:12). Εν αντιθέσει, ο διάβολος είναι ψεύτης. Στην πραγματικότητα, είναι ο πατέρας των ψεμάτων (βλέπε Νεφί Β΄ 9:9). «Όσοι επιλέγουν να εξαπατούν, να ψεύδονται και να διαστρέφουν τα γεγονότα, γίνονται σκλάβοι του» (Mark E. Petersen, στο Conference Report, Οκτ. 1971, 65 ή *Ensign*, Δεκ. 1971, 73).

Οι τίμιοι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Είναι τίμιοι στα λόγια και τις πράξεις τους. Δεν ψεύδονται ούτε κλέβουν ούτε εξαπατούν.

Το ψεύδος είναι ανέντιμο

Η ψευδολογία εξαπατά εκ προθέσεως τους άλλους. Η κατάθεση ψευδούς μαρτυρίας είναι ένα είδος ψευδολογίας. Ο Κύριος έδωσε αυτήν την εντολή στα τέκνα του Ισραήλ: «Μη ψευδομαρτυρήσεις ενάντια στον πλησίον σου μια ψεύτικη μαρτυρία» (Έξοδος 20:16). Ο Ιησούς το διδάξε επίσης, όταν ήταν επί γης (βλέπε Κατά Ματθαίον 19:18). Υπάρχουν πολλά άλλα είδη ψευδολογίας. Όταν λέγουμε αναλήθειες, είμαστε ένοχοι ψευδολογίας. Μπορούμε επίσης να εξαπατήσουμε εκ προθέσεως τους άλλους, με μία χειρονομία ή ένα βλέμμα, με τη σιωπή ή λέγοντας μόνον μέρος της αλήθειας. Όποτε οδηγούμε τους ανθρώπους με οιονδήποτε τρόπο να πιστέψουν κάτι που δεν είναι αληθές, δεν είμαστε έντιμοι.

Ο Κύριος δεν ευαρεστείται με μία τέτοια ανεντιμότητα και θα είμαστε υπόλογοι για τα ψεύδη μας. Ο Σατανάς θα μας έκανε να πιστέψουμε ότι είναι εντάξει να ψευδόμεστε. Λέγει: «Μάλιστα, πες λίγα ψέματα... Δεν είναι κακό αυτό» (Νεφί Β' 28:8). Ο Σατανάς μάς παροτρύνει να δικαιολογούμε τα λάθη στον εαυτόν μας. Οι έντιμοι άνθρωποι αναγνωρίζουν τους πειρασμούς του Σατανά και λένουν όλη την αλήθεια, ακόμη κι αν φαίνεται ότι είναι εις βάρος τους.

Η κλοπή είναι ανέντιμη

Ο Ιησούς διδάξε: «Μη κλέψεις» (Κατά Ματθαίον 19:18). Η κλοπή σημαίνει να πάρουμε κάτι που δεν μας ανήκει. Όταν παίρνουμε αυτό που ανήκει σε κάποιον άλλον ή σε ένα κατάστημα ή στην κοινότητα χωρίς άδεια, διαπράττουμε κλοπή. Το να πάρουμε εμπόρευμα ή προμήθειες από έναν εργοδότη είναι κλοπή. Η αντιγραφή μουσικής, ταινιών, φωτογραφιών ή γραπτού κειμένου χωρίς

Για διδασκάλους: Το κεφάλαιο αυτό περιέχει τρία τμήματα, τα οποία περιγράφουν είδη ανεντιμότητας: ψευδολογία, κλοπή και εξαπάτηση. Θα μπορούσατε να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας σε τρεις ομάδες. Αναθέστε σε κάθε ομάδα ένα εξ αυτών των τριών τμημάτων. Ζητήστε από τα άτομα σε κάθε ομάδα να διαβάσουν σιωπηλώς το τμήμα, που τους έχει ανατεθεί, και να συλλογισθούν τα είδη ανεντιμότητας τα οποία περιγράφονται σε αυτό το τμήμα. Εν συνεχεία συζητήστε για τα τμήματα ως τάξη ή ως οικογένεια. Ερωτήστε πώς μπορούμε να είμαστε έντιμοι σε κάθε κατάσταση που περιγράφεται.

την άδεια των κατόχων των πνευματικών δικαιωμάτων είναι ανέντιμη και αποτελεί είδος κλοπής. Η αποδοχή περισσότερων κερμάτων ή αγαθών απ' ό,τι θα έπρεπε, είναι ανέντιμη. Το να πάρουμε κάτι περισσότερο από αυτό που μας αναλογεί, είναι κλοπή.

Η εξαπάτηση είναι ανέντιμη

Εξαπατούμε, όταν δίδουμε λιγότερα απ' όσα οφείλουμε ή όταν παίρνουμε κάτι που δεν το αξίζουμε. Ορισμένοι εργαζόμενοι εξαπατούν τους εργοδότες τους με το να μην εργάζονται όλη την ώρα τους· όμως αποδέχονται πλήρως την πληρωμή τους. Ορισμένοι εργοδότες δεν είναι δίκαιοι με τους υπαλλήλους τους. Τους πληρώνουν λιγότερο απ' όσο θα έπρεπε. Ο Σατανάς λέγει: «Επωφελήσου από κάποιον εξαιτίας των λόγων του, σκάψε λάκκο για τον πλησίον σου» (Νεφί Β' 28:8). Το να εκμεταλλευόμαστε είναι είδος ανεντιμότητας. Η παροχή κατωτέρας υπηρεσίας ή εμπορεύματος είναι εξαπάτηση.

Δεν πρέπει να δικαιολογούμε την ανεντιμότητά μας

- Τι μας συμβαίνει πνευματικώς, όταν δικαιολογούμε την ανεντιμότητά μας;

Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν πολλές δικαιολογίες για να είναι ανέντιμοι. Οι άνθρωποι ψεύδονται, προκειμένου να προστατευθούν και να έχουν καλή ιδέα οι άλλοι για εκείνους. Ορισμένοι δικαιολογούν τον εαυτόν τους που έκλεψαν, σκεπτόμενοι ότι αξίζουν αυτό που πήραν, ότι σκοπεύουν να το επιστρέψουν ή ότι το χρειάζονται παραπάνω από τον κάτοχο. Ορισμένοι εξαπατούν, προκειμένου να πάρουν καλύτερους βαθμούς στο σχολείο ή επειδή «όλοι οι άλλοι το κάνουν» ή να πάρουν εκδίκηση.

Οι δικαιολογίες αυτές και πολλές άλλες δίδονται ως λόγοι ανεντιμότητας. Για τον Κύριο δεν υπάρχουν αποδεκτοί λόγοι. Όταν δικαιολογούμε, εξαπατούμε τον εαυτόν μας και το Πνεύμα του Θεού παύει να είναι μαζί μας. Γινόμαστε ολοένα και πιο άνομοι.

Μπορούμε να είμαστε εντελώς έντιμοι

- Τι σημαίνει να είμαστε εντελώς έντιμοι;

Προκειμένου να γίνουμε εντελώς έντιμοι, πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά τη ζωή μας. Εάν υπάρχουν τρόποι με τους οποίους είμαστε ακόμη και στο ελάχιστο ανέντιμοι, θα πρέπει να μετανοήσουμε για αυτούς αμέσως.

Όταν είμαστε εντελώς έντιμοι, δεν μπορούμε να διαφθαρούμε. Είμαστε πιστοί σε κάθε ευθύνη, καθήκον, συμφωνία ή διαθήκη, ακόμη κι αν μας κοστίζει χρήματα, φίλους ή τη ζωή μας. Τότε μπορούμε να αντικρίσουμε τον Κύριο, τον εαυτόν μας και τους άλλους χωρίς όνειδος. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ συμβούλευσε: «Ας είναι η ζωή κάθε ανθρώπου τέτοια, ώστε ο χαρακτήρας του να είναι εις θέσιν να αποδεχθεί και να περάσει τον πιο σοβαρό έλεγχο και να θεαθεί σαν ανοικτό βιβλίο, ούτως ώστε να μην έχει τίποτε να αποκρύψει ούτε να ντρέπεται γι' αυτό» (*Gospel Doctrine*, 5η έκδοση [1939], 252).

- Με ποιους τρόπους επηρεάζει η τιμιότητα ή η ανεντιμότητα τον τρόπο που αισθανόμαστε για τον εαυτόν μας;

Επιπρόσθετες γραφές

- Δ&Δ 50:17 (να μιλάμε μόνον με το πνεύμα της αληθείας)
- Δ&Δ 76:103–106 (προορισμός των ψευτών)
- Δ&Δ 42:27 (εντολή να μην λέμε κακό για τον πλησίον)
- Έξοδος 20:15–16 (εντολές να μην κλέβουμε και να μην ψευδομαρτυρούμε)
- Δ&Δ 42:20, 84–85, 59:6 (απαγορεύεται να κλέβουμε)
- Δ&Δ 3:2 (ο Θεός είναι έντιμος)
- Δ&Δ 10:25–28 (ο Σατανάς εξαπατά)

Δεκάτη και προσφορές

Κεφάλαιο 320

Πληρωμή δεκάτης και προσφορών

- Πώς η αποφασιστικότητά μας να πληρώνουμε τη δεκάτη και τις προσφορές δείχνει ευγνωμοσύνη στον Επουράνιο Πατέρα μας για όλες τις ευλογίες Του σε εμάς;

Μας έχουν δοθεί εντολές, προκειμένου να μας βοηθούν στην προετοιμασία μας με κάθε τρόπο να ζήσουμε στην παρουσία του Επουράνιου Πατρός μας. Μας έχει δώσει έναν τρόπο να Τον ευχαριστούμε για τις ευλογίες μας. Η πληρωμή προθύμως της δεκάτης και των προσφορών αποτελεί έναν τρόπο να Τον ευχαριστούμε. Καθώς πληρώνουμε αυτές τις προσφορές, δείχνουμε ότι Τον αγαπούμε και θα υπακούσουμε στις συμβουλές Του.

- Με ποιους τρόπους μας βοηθά η πληρωμή της δεκάτης και των προσφορών να ευχαριστήσουμε τον Επουράνιο Πατέρα μας;

Υπακοή στον νόμο των δεκάτων

- Τι είναι η δεκάτη εις το ακέραιον;

Κατά τα αρχαία χρόνια, ο Αβραάμ και ο Ιακώβ υπάκουαν στην εντολή να πληρώνουν δεκάτη από το ένα δέκατο της αυξησεώς τους (βλέπε Προς Εβραίους 7:1–10, Γένεση 14:19–20, 28:20–22).

Στη σύγχρονη εποχή, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ προσευχήθηκε: «Ω Κύριε, δείξε στους δούλους σου τι ποσό απαιτείς από τις περιουσίες του λαού σου για δέκατα» (Δ&Δ 119, εισαγωγή τμήματος). Ο Κύριος απήντησε: «Και αυτό θα είναι η έναρξη της καταβολής δεκάτων του λαού μου. Και ύστερα από αυτό, αυτοί που έχουν κατ' αυτόν

Για διδασκάλους: Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στην αρχή ενός τμήματος, προκειμένου να ανοίξετε τη συζήτηση και παραπέμψτε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας στις γραφές, για να βρουν περισσότερες πληροφορίες. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος ενός τμήματος, προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν και να συζητήσουν τη σημασία όσων έχουν διαβάσει και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους.

τον τρόπο καταβάλει τα δέκατά τους θα πληρώνουν ένα δέκατο επί όλων των κερδών τους ετησίως. Και αυτό θα αποτελεί ισχύοντα νόμο προς αυτούς για πάντα» (Δ&Δ 119:3–4). Η Πρώτη Προεδρία έχει εξηγήσει ότι το «ένα δέκατο επί όλων των κερδών τους ετησίως» αναφέρεται στο εισόδημά μας (βλέπε επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, Μάρτ. 19, 1970).

Όταν πληρώνουμε δέκατα, δείχνουμε την πίστη μας στον Κύριο. Διδάσκουμε επίσης στα παιδιά μας την αξία αυτού του νόμου. Θα θέλουν να ακολουθήσουν το παράδειγμά μας και να πληρώνουν δέκατα επί οιασδήποτε χρημάτων λαμβάνουν.

- Με ποιους τρόπους είναι τα δέκατα αρχή πίστεως περισσότερο από αρχή οικονομικών;
- Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να διδάξουν στα παιδιά τους να πληρώνουν δέκατα και να καταλάβουν τη σημασία τους;

Θα πρέπει να δίδουμε προθύμως

- Γιατί είναι σημαντική η στάση μας καθώς πληρώνουμε δέκατα;

Είναι σημαντικό να δίδουμε προθύμως. «Όταν κάποιος πληρώνει τα δέκατά του χωρίς χαρά, αποστερείται μέρος της ευλογίας. Πρέπει να μάθει να δίδει χαρωπά, προθύμως και περιχαρώς, και η δωρεά του θα ευλογηθεί» (Stephen L Richards, *The Law of Tithing* [φυλλάδιο, 1983], 8).

Ο Απόστολος Παύλος διδάξε ότι το πώς δίδουμε είναι εξίσου σημαντικό με αυτό που δίδουμε. Είπε: «Κάθε ένας ανάλογα με την προαίρεση της καρδιάς του, όχι με λύπη ή από ανάγκη· επειδή, τον πρόσχαρο δότη αγαπάει ο Θεός» (Προς Κορινθίους Β΄ 9:7)

- Τι σημαίνει για εσάς να είσθε «πρόσχαρος δότης»;

Δέκατα και άλλες προσφορές

- Με ποιους τρόπους χρησιμοποιεί η Εκκλησία τα κεφάλαια δεκάτων και των άλλων προσφορών;

Ως μέλη της Εκκλησίας, δίδουμε δέκατα και άλλες προσφορές στον Κύριο.

Δέκατα

Τα δέκατα χρησιμοποιούνται από την Εκκλησία για πολλούς σκοπούς. Ορισμένοι εξ αυτών είναι:

1. Να οικοδομεί, να διατηρεί και να λειτουργεί ναούς, οικήματα συγκεντρώσεων και άλλα κτήρια.
2. Να παράσχει λειτουργικά κεφάλαια για πασάλους, τομείς και άλλες μονάδες της Εκκλησίας. (Αυτές οι μονάδες χρησιμοποιούν τα κεφάλαια, για να φέρουν εις πέρας τα εκκλησιαστικά προγράμματα της Εκκλησίας, τα οποία περιλαμβάνουν τη διδασκαλία του ευαγγελίου και τη διεξαγωγή κοινωνικών δραστηριοτήτων.)
3. Να βοηθά το ιεραποστολικό πρόγραμμα.
4. Να εκπαιδεύει νέους σε σχολεία, σεμινάρια και ινστιτούτα της Εκκλησίας.
5. Να τυπώνει και να διανέμει υλικό μαθημάτων.
6. Να βοηθά στο έργο οικογενειακής ιστορίας μας και ναού.

Άλλες προσφορές

Προσφορές νηστείας. Τα μέλη της Εκκλησίας νηστεύουν κάθε μήνα, απέχοντας από το φαγητό και το ποτό για δύο διαδοχικά γεύματα. Συνεισφέρουν τουλάχιστον το ποσόν των χρημάτων που θα δαπανούσαν για τα γεύματα. Μπορούν να δίδουν όσο γενναϊόδωρα είναι εις θέσιν. Αυτή η προσφορά ονομάζεται προσφορά νηστείας. Οι επίσκοποι χρησιμοποιούν τις προσφορές νηστείας, για να παράσχουν τροφή, κατάλυμα, ένδυση και ιατρική φροντίδα στους έχοντας ανάγκη. (Βλέπε κεφάλαιο 25ο σε αυτό το βιβλίο.)

Ως μέρος της ημέρας νηστείας, τα μέλη παρευρίσκονται σε μία συγκέντρωση, η οποία αποκαλείται συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας, όπου λένουν τη μαρτυρία τους για τον Χριστό και το ευαγγέλιό Του.

Άλλες εισφορές. Τα μέλη της Εκκλησίας μπορούν να προσφέρουν σε άλλες προσπάθειες της Εκκλησίας, όπως το ιεραποστολικό έργο, το Ταμείο Συνεχούς Εκπαίδευσης, την κατασκευή ναών και την ανθρωπιστική βοήθεια.

Υπηρετήση. Τα μέλη επίσης προσφέρουν τον χρόνο, τις επιδεξιότητες και τα αγαθά τους, προκειμένου να βοηθήσουν άλλους. Αυτή η υπηρετήση δίδει τη δυνατότητα στην Εκκλησία να βοηθά τα έχοντα ανάγκη μέλη και μη μέλη σε όλη την υφήλιο σε κοινωνικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο, ιδιαίτερος όταν συμβαίνουν καταστροφές.

Ευλογούμεθα, όταν δίδουμε δεκάτη και προσφορές

Ο Κύριος υπόσχεται να μας ευλογεί, καθώς πληρώνουμε με πίστη τη δεκάτη και τις προσφορές μας. Είπε: «Φέρτε όλα τα δέκατα στην αποθήκη, για να είναι τροφή στον οίκο μου· και, τώρα, δοκιμάστε με σε τούτο... αν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού, και εκχέω την ευλογία σε σας, ώστε να μη επαρκεί ο τόπος γι' αυτή» (Μαλαχίας 3:10).

Αποκάλυψη των τελευταίων ημερών κάνει λόγο περί μίας άλλης ευλογίας σε όσους πληρώνουν τη δεκάτη: «Αληθινά είναι ημέρα θυσίας, και ημέρα των δεκάτων του λαού μου. Γιατί αυτός που πληρώνει τα δέκατά του δε θα καεί κατά τον ερχομό του» (Δ&Δ 64:23).

Οι ευλογίες, τις οποίες έχουμε λάβει με υπόσχεση, είναι τόσο υλικές όσο και πνευματικές. Εάν δίδουμε προθύμως, ο Επουράνιος Πατέρας θα μας βοηθήσει να παράσχουμε τα αναγκαία για τις καθημερινές ανάγκες μας, δηλαδή φαγητό, ένδυση και στέγη. Μιλώντας στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στις Φιλιππίνες, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε ότι εάν οι άνθρωποι «αποδεχθούν το ευαγγέλιο και ζήσουν συμφώνως με αυτό, πληρώνουν τη δεκάτη και τις προσφορές τους, ακόμη και αν αυτές είναι πενιχρές, ο Κύριος θα τηρήσει την αρχαία υπόσχεσή Του για εκείνους, και θα έχουν όρυζα στο πινάκιό τους και ένδυση στην πλάτη τους και στέγη άνω της κεφαλής τους. Δεν βλέπω κάποια άλλη λύση. Χρειάζονται μία δύναμη ανωτέρα από οιαδήποτε επίγεια δύναμη να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει» (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, Αυγ. 1997, 7). Ο Κύριος θα μας βοηθήσει επίσης να μεγαλώσουμε «στη γνώση του Θεού και τη μαρτυρία, στη δύναμη να ζούμε συμφώνως με το ευαγγέλιο και να εμπνεύμε την οικογένειά μας να κάνει το ίδιο» (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 124).

Όσοι πληρώνουν τη δεκάτη και τις προσφορές τους ευλογούνται σε μεγάλο βαθμό. Έχουν ένα καλό συναίσθημα ότι βοηθούν στην οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού επί γης.

- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχετε λάβει εσείς, τα μέλη της οικογενείας σας ή οι φίλοι σας, από την πληρωμή των δεκάτων και των άλλων προσφορών;

Επιπρόσθετες γραφές

- Δ&Δ 119:1–4 (ο νόμος των δεκάτων)
- Γένεση 14:18–20, Άλμα 13:13–16 (ο Αβραάμ πλήρωνε δεκάτη)

Ιεραποστολικό έργο

Κεφάλαιο 33ο

Η Εκκλησία του Κυρίου είναι ιεραποστολική Εκκλησία

- Με ποιους τρόπους είναι το ιεραποστολικό έργο μέρος του σχεδίου του Θεού για τα τέκνα Του;

Ο Κύριος απεκάλυψε το σχέδιο του ευαγγελίου στον Αδάμ: «Και έτσι άρχισε να κηρύσσεται το Ευαγγέλιο από την αρχή» (Μωυσή 5:58). Αργότερα, οι ενάρετοι απόγονοι του Αδάμ εστάλησαν να κηρύξουν το ευαγγέλιο: «Καλούσαν όλους τους ανθρώπους παντού, να μετανοήσουν. Και η πίστη διδάχτηκε στα τέκνα των ανθρώπων» (Μωυσή 6:23).

Όλοι οι προφήτες ήταν ιεραπόστολοι. Έκαστος κατά την εποχή του προσετάχθη να κηρύξει το ευαγγελικό μήνυμα. Όποτε ήταν η ιεροσύνη επί γης, ο Κύριος χρειαζόταν ιεραποστόλους να κηρύττουν τις αιώνιες αρχές του ευαγγελίου στα τέκνα Του.

Η Εκκλησία του Κυρίου πάντοτε ήταν ιεραποστολική Εκκλησία. Όταν ο Σωτήρας ζούσε επί γης, χειροτόνησε Αποστόλους και Εβδομήκοντα και τους έδωσε την εξουσία και την ευθύνη να κηρύττουν το ευαγγέλιο. Το μεγαλύτερο μέρος από το κήρυγμά τους ήταν προς τον δικό τους λαό, τους Ιουδαίους (βλέπε Κατά Ματθαίον 10:5–6). Αφού ανέστη ο Ιησούς, απέστειλε Αποστόλους να κηρύξουν το ευαγγέλιο στους Εθνικούς. Προσέταξε τους Αποστόλους: «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» (Κατά Μάρκον 16:15).

Ο Απόστολος Παύλος ήταν σπουδαίος ιεραπόστολος αποσταλθείς στους Εθνικούς. Αφού μετεστράφη στην Εκκλησία, πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του κηρύττοντας το ευαγγέλιο σε αυτούς.

Για διδασκάλους: Ο λόγος περί εμπειριών με αρχές του ευαγγελίου μπορεί να προσκαλέσει το Πνεύμα. Μπορείτε, εάν θέλετε, να επικοινωνήσετε εκ των προτέρων με λίγα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας, ζητώντας τους να προετοιμασθούν για να πουν εμπειρίες που είναι σημαντικές για αυτά και που μπορεί να βοηθήσουν άλλους.

Σε διάφορες στιγμές κατά την ιεραποστολή του μαστιγώθηκε, λιθοβολήθηκε και φυλακίσθηκε. Μολοντούτο, συνέχισε να κηρύττει το ευαγγέλιο (βλέπε Πράξεις 23:10–12, 26).

Το ιεραποστολικό έργο άρχισε εκ νέου, όταν η Εκκλησία του Κυρίου αποκατεστάθη μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Σήμερα, έχει δοθεί στους Αποστόλους και τους Εβδομήκοντα η πρωταρχική ευθύνη της κηρύξεως του ευαγγελίου και φροντίζουν ότι κηρύττεται σε όλον τον κόσμο. Ο Κύριος είπε στον Τζόζεφ Σμιθ: «Να διακηρύξεις το ευαγγέλιό μου από χώρα σε χώρα, και από πόλη σε πόλη. ... Δώσε τη μαρτυρία σου σε κάθε τόπο, σε κάθε λαό» (Δ&Δ 66:5, 7). Τον Ιούνιο του 1830, ο Σάμιουελ Χάρρισον Σμιθ, ο αδελφός του Προφήτου, άρχισε το πρώτο ιεραποστολικό ταξίδι για την Εκκλησία.

Έκτοτε άνω του ενός εκατομμυρίου ιεραποστόλων έχουν κληθεί και αποσταλεί να κηρύξουν το ευαγγέλιο. Το μήνυμα που διαβιβάζουν στον κόσμο είναι ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και Σωτήρας μας. Καταθέτουν μαρτυρία ότι το ευαγγέλιο έχει αποκατασταθεί στη γη μέσω ενός προφήτου του Θεού. Στους ιεραποστόλους δίδεται η ευθύνη να κηρύξουν το ευαγγέλιο σε όλους τους ανθρώπους, να τους βαπτίσουν και να τους διδάξουν να κάνουν τα πάντα που έχει προστάξει ο Κύριος (βλέπε Κατά Ματθαίον 28:19–20). Οι ιεραπόστολοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πηγαίνουν με δικά τους έξοδα σε όλα τα μέρη του κόσμου, για να κηρύξουν το μήνυμα του ευαγγελίου.

Το ευαγγέλιο θα κηρυχθεί σε όλον τον κόσμο

- Ποιοι είναι ορισμένοι διαφορετικοί τρόποι τους οποίους ο Κύριος έχει προετοιμάσει για εμάς, προκειμένου να διαδώσουμε το ευαγγέλιο;

Μας έχει λεχθεί σε αποκάλυψη των τελευταίων ημερών ότι πρέπει να κηρύξουμε το αποκατεστημένο ευαγγέλιο σε κάθε έθνος και λαό (βλέπε Δ&Δ 133:37). Ο Κύριος δεν μας δίδει ποτέ μία εντολή χωρίς να μας προετοιμάσει την οδό να το επιτύχουμε (βλέπε Νεφί Α΄ 3:7). Ο Κύριος έχει προετοιμάσει τρόπους, για να διδάξουμε το ευαγγέλιο σε έθνη, τα οποία κάποτε ήταν κλειστά

για εμάς. Καθώς συνεχίζουμε να προσευχόμαστε και να έχουμε πίστη, ο Κύριος θα ανοίξει άλλα έθνη για το ιεραποστολικό έργο.

Ο Κύριος επίσης «εμπνέει το νουν σπουδαίων ανθρώπων να κάνουν εφευρέσεις οι οποίες προάγουν το έργο του Κυρίου με τρόπους που αυτός ο κόσμος δεν ήξερε ποτέ» (Ράσελ Μ. Νέλσον, στο “Computerized Scriptures Now Available,” *Ensign*, Απρ. 1988, 73). Εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση, ραδιόφωνο, δορυφόροι, υπολογιστές, το Διαδίκτυο και σχετική τεχνολογία βοηθούν στη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου σε εκατομμύρια ανθρώπων. Εμείς, οι οποίοι έχουμε την πληρότητα του ευαγγελίου, χρειάζεται να χρησιμοποιούμε αυτές τις εφευρέσεις, για να εκπληρώνουμε την εντολή του Κυρίου: «Γιατί, αληθινά, ο ήχος πρέπει να διαδοθεί από ετούτο τον τόπο σε όλον τον κόσμο, και στα πιο απόμερα μέρη της γης—το ευαγγέλιο πρέπει να κηρυχτεί σε κάθε [άτομο]» (Δ&Δ 58:64).

- Με ποιους τρόπους έχετε διαπιστώσει να χρησιμοποιείται αποτελεσματικώς η τεχνολογία στη διάδοση του ευαγγελίου;

Το ιεραποστολικό έργο είναι σημαντικό

- Γιατί είναι σημαντικό για κάθε άτομο να ακούσει και να καταλάβει το ευαγγέλιο;

«Αυτό είναι το πρώτο μας ενδιαφέρον ως Εκκλησία—να σώσουμε και να υπερυψώσουμε την ψυχή των τέκνων των ανθρώπων» (Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1974, 151 ή *Ensign*, Μάιος 1974, 104). Το ιεραποστολικό έργο είναι απαραίτητο, προκειμένου να δοθεί στους ανθρώπους του κόσμου η ευκαιρία να ακούσουν και να αποδεχθούν το ευαγγέλιο. Χρειάζεται να μάθουν την αλήθεια, να στραφούν στον Θεό και να λάβουν συγχώρηση για τις αμαρτίες τους.

Πολλοί εκ των αδελφών μας επί γης έχουν τυφλωθεί από ψευδείς διδασκαλίες και «έχουν κρατηθεί μακριά από την αλήθεια γιατί δεν ξέρουν πού να τη βρουν» (Δ&Δ 123:12). Μέσω του ιεραποστολικού έργου μπορούμε να τους φέρουμε στην αλήθεια.

Ο Κύριος έχει προστάξει: «Εργαστείτε λοιπόν, εργαστείτε στον αμπελώνα μου για τελευταία φορά—για τελευταία φορά καλέστε τους κατοίκους της γης» (Δ&Δ 43:28). Καθώς διδάσκουμε το

ευαγγέλιο στους αδελφούς και τις αδελφές μας, προετοιμάζουμε την οδό για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος (βλέπε Δ&Δ 34:6).

Θα πρέπει να είμαστε όλοι ιεραπόστολοι

- Με ποιους τρόπους μπορούμε να επιζητούμε ενεργώς ευκαιρίες, προκειμένου να διαδίδουμε το ευαγγέλιο στους άλλους; Με ποιους τρόπους μπορούμε να προετοιμάσουμε τον εαυτόν μας για τέτοιες ευκαιρίες;

Κάθε μέλος της Εκκλησίας είναι ιεραπόστολος. Θα πρέπει να είμαστε ιεραπόστολοι, ακόμη κι αν δεν έχουμε κληθεί και ξεχωρισθεί επισήμως. Είμαστε υπεύθυνοι να διδάσκουμε το ευαγγέλιο με λόγια και πράξεις σε όλα τα τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας. Ο Κύριος μάς έχει πει: «Αρμόζει κάθε άνθρωπος που έχει προειδοποιηθεί να προειδοποιήσει τον πλησίον του» (Δ&Δ 88:81). Μας έχει ειπωθεί από έναν προφήτη ότι θα πρέπει να δείχνουμε στους πλησίον μας ότι τους αγαπούμε, προτού τους προειδοποιήσουμε (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 262). Χρειάζεται να βιώσουν τη φιλία και τη συντροφικότητά μας.

Οι υιοί του Μωσία προθύμως απεδέχθησαν την ευθύνη τους να διδάξουν το ευαγγέλιο. Όταν μετεστράφησαν στην Εκκλησία, η καρδιά τους ήταν πλήρης συμπόνιας για τους άλλους. Ήθελαν να κηρύξουν το ευαγγέλιο στους εχθρούς τους, τους Λαμανίτες «γιατί δεν μπορούσαν να αντέχουν το να αφανιστεί οποιαδήποτε ανθρωπίνη ψυχή. Μάλιστα, ακόμη και οι απλές σκέψεις ότι οποιαδήποτε ψυχή θα υπέφερε αιώνια τυραννία τους έκανε να σείονται και να τρέμουν» (Μωσία 28:3). Καθώς το ευαγγέλιο γεμίζει τη ζωή μας με χαρά, θα νοιώσουμε αυτό το είδος αγάπης και συμπόνιας για τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Θα θέλουμε να διαδώσουμε το μήνυμα του ευαγγελίου σε όλους όσοι επιθυμούν να ακούσουν.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να διαδώσουμε το ευαγγέλιο. Ακολουθούν ορισμένες προτάσεις:

1. Μπορούμε να δείχνουμε στους φίλους και τους άλλους την αγαλλίαση που βιώνουμε, επειδή ζούμε συμφώνως με τις αλήθειες του ευαγγελίου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα είμαστε φως στον κόσμο (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:16).

2. Μπορούμε να υπερικήσουμε τη φυσική μας ντροπαλότητα, όντας φιλικοί με τους άλλους και κάνοντας καλά πράγματα για εκείνους. Μπορούμε να τους βοηθήσουμε να διαπιστώσουν ότι ενδιαφερόμαστε ειλικρινώς για αυτούς και δεν επιζητούμε προσωπικό κέρδος.
 3. Μπορούμε να εξηγήσουμε το ευαγγέλιο σε μη μέλη φίλους και άλλους.
 4. Μπορούμε να προσκαλέσουμε φίλους, οι οποίοι ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για το ευαγγέλιο, στο σπίτι μας, ώστε να διδαχθούν από τους ιεραποστόλους. Εάν τα μη μέλη φίλοι μας ζουν πολύ μακριά, μπορούμε να ζητήσουμε από τους ιεραποστόλους της περιοχής τους να τους επισκεφθούν.
 5. Μπορούμε να διδάξουμε στα παιδιά μας τη σημασία της διαδόσεως του ευαγγελίου, και μπορούμε να τα προετοιμάσουμε πνευματικώς και οικονομικώς να πάνε σε ιεραποστολές. Μπορούμε επίσης να προετοιμαστούμε, για να υπηρετήσουμε σε ιεραποστολές πλήρους απασχολήσεως, αφού συνταξιοδοτηθούμε.
 6. Μπορούμε να πληρώνουμε τα δέκατά μας και να συνεισφέρουμε στο ιεραποστολικό ταμείο. Οι εισφορές αυτές χρησιμοποιούνται για την προαγωγή του ιεραποστολικού έργου.
 7. Μπορούμε να συνεισφέρουμε στο γενικό ιεραποστολικό ταμείο ή εκείνο του τομέως και του κλάδου, προκειμένου να υποστηρίξουμε οικονομικώς τους ιεραποστόλους, οι οικογένειες των οποίων δεν είναι εις θέσιν να τους υποστηρίξουν.
 8. Μπορούμε να κάνουμε έρευνα οικογενειακής ιστορίας και έργο ναού, προκειμένου να βοηθήσουμε τους προγόνους μας να λάβουν τις πλήρεις ευλογίες του ευαγγελίου.
 9. Μπορούμε να προσκαλέσουμε μη μέλη σε δραστηριότητες, όπως η οικογενειακή βραδιά και οι κοινωνικές εκδηλώσεις της Εκκλησίας, οι συνελεύσεις και οι συγκεντρώσεις.
 10. Μπορούμε να δίδουμε αντίτυπα των περιοδικών της Εκκλησίας. Μπορούμε επίσης να διαδίδουμε τα μηνύματα του ευαγγελίου, χρησιμοποιώντας λειτουργίες διαθέσιμες σε επίσημους δικτυακούς τόπους της Εκκλησίας, LDS.org και Mormon.org.
-

Ο Επουράνιος Πατέρας θα μας βοηθήσει να είμαστε αποτελεσματικοί ιεραπόστολοι, όταν έχουμε την επιθυμία να διαδώσουμε το ευαγγέλιο και να προσευχηθούμε για καθοδήγηση. Θα μας βοηθήσει να βρούμε τρόπους, ώστε να διαδώσουμε το ευαγγέλιο στους γύρω μας.

- Σκεφθείτε άτομα στα οποία μπορείτε να διαδώσετε το ευαγγέλιο. Αποφασίστε πώς θα το κάνετε. Σκεφθείτε να θέσετε έναν στόχο να διαδώσετε το ευαγγέλιο σε αυτούς τους ανθρώπους με συγκεκριμένη ημερομηνία.

Ο Κύριος μάς υπόσχεται ευλογίες, εάν κάνουμε ιεραποστολικό έργο

Ο Κύριος είπε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ότι οι ιεραπόστολοι θα ελάμβαναν μεγάλες ευλογίες. Μιλώντας σε πρεσβυτέρους, οι οποίοι επέστρεφαν από την ιεραποστολή τους, ο Κύριος είπε: «Είστε ευλογημένοι, γιατί η μαρτυρία την οποία δώσατε έχει καταγραφεί στους ουραμούς για να την βλέπουν οι άγγελοι. Και χαίρονται για σας, και οι αμαρτίες σας, σας συγχωρούνται» (Δ&Δ 62:3). Έχει πει επίσης ότι σε όσους εργάζονται για τη σωτηρία των άλλων, θα συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους και θα φέρουν σωτηρία στη δική τους ψυχή (βλέπε Δ&Δ 4:4, 31:5, 84:61).

Ο Κύριος μάς έχει πει:

«Αν γίνει έτσι ώστε να χρειαστεί να κοιμάστε όλες τις ημέρες σας για να διαλαλείτε μετάνοια προς αυτόν τον λαό, και φέρετε, έστω μόνο μια ψυχή προς εμένα, πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά σας μαζί του στη βασιλεία του Πατέρα μου!

»Και τώρα, αν η χαρά σας θα είναι μεγάλη με μια ψυχή που φέρατε προς εμένα στη βασιλεία του Πατέρα μου, πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά σας αν μπορέσετε να φέρετε πολλές ψυχές προς εμένα!» (Δ&Δ 18:15–16).

- Πότε βίωσατε την αγαλλίαση του ιεραποστολικού έργου;

Επιπρόσθετες γραφές

- Δ&Δ 1:17–23 (ο Τζόζεφ Σμιθ προσετάχθη να κηρύττει)
- Δ&Δ 24:12 (ο Κύριος ενδυναμώνει όσους επιζητούν πάντοτε να κηρύσσουν το ευαγγέλιό Του)
- Δ&Δ 38:41 (διαδώστε το ευαγγέλιο με ηπιότητα και πραότητα)
- Δ&Δ 34:4–6, Πράξεις 5:42 (το ευαγγέλιο να κηρυχθεί)
- Δ&Δ 60:1–2 (ο Κύριος προειδοποιεί όσους φοβούνται να κηρύξουν το ευαγγέλιο)
- Δ&Δ 75:2–5 (όσοι κηρύττουν το ευαγγέλιο και είναι πιστοί, θα ευλογηθούν με αιωνία ζωή)
- Δ&Δ 88:81–82 (όλοι όσοι έχουν προειδοποιηθεί, θα πρέπει να προειδοποιήσουν τους πλησίον τους)
- Κατά Ματθαίον 24:14 (να κηρυχθεί το ευαγγέλιο προτού έλθει το τέλος)
- Αβραάμ 2:9–11 (το ευαγγέλιο και η ιεροσύνη να δοθεί σε όλα τα έθνη)

Ανάπτυξη των ταλέντων μας

Κεφάλαιο 340

Όλοι έχουμε διαφορετικά ταλέντα και ικανότητες

Όλοι έχουμε ξεχωριστά χαρίσματα, ταλέντα και ικανότητες που μας έχουν δοθεί από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Όταν γεννηθήκαμε, φέραμε μαζί μας αυτά τα χαρίσματα, τα ταλέντα και τις ικανότητες (βλέπε κεφάλαιο 2ο σε αυτό το βιβλίο).

Ο προφήτης Μωυσής ήταν σπουδαίος ηγέτης, αλλά χρειαζόταν τον Ααρών, τον αδελφό του, για να βοηθά ως εκπρόσωπος (βλέπε Έξοδος 4:14–16). Ορισμένοι εξ ημών είμαστε ηγέτες σαν τον Μωυσή ή καλοί ομιλητές σαν τον Ααρών. Ορισμένοι εξ ημών μπορούμε να τραγουδάμε καλά ή να παίζουμε ένα μουσικό όργανο. Άλλοι εξ ημών μπορεί να είμαστε καλοί σε αθλήματα ή να είμαστε εις θέσιν να δημιουργούμε πράγματα με τα χέρια μας. Άλλα ταλέντα που μπορεί να έχουμε είναι: η κατανόηση των άλλων, η υπομονή, η ευθυμία ή η ικανότητα να διδάσκουμε άλλους.

- Πώς έχετε επωφεληθεί των ταλέντων των άλλων;

Θα πρέπει να χρησιμοποιούμε και να βελτιώνουμε τα ταλέντα μας

- Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας;

Έχουμε ευθύνη να αναπτύξουμε τα ταλέντα που μας έχουν δοθεί. Ενίοτε, νομίζουμε ότι δεν έχουμε πολλά ταλέντα ή ότι άλλοι άνθρωποι έχουν ευλογηθεί με περισσότερες ικανότητες από αυτές που

Για διδασκάλους: Ένας τρόπος να δείξετε στα μέλη της τάξεως ότι ενδιαφέρεστε για αυτά ξεχωριστά, είναι να τα καλείτε με το όνομά τους. Μάθετε το όνομά τους. Όταν νέα μέλη της τάξεως παρευρίσκονται στο μάθημα, συστήστε τα στους άλλους.

εμείς κατέχουμε. Ενίοτε, δεν χρησιμοποιούμε τα ταλέντα μας, διότι φοβόμαστε ότι ενδεχομένως θα αποτύχουμε ή θα μας επικρίνουν οι άλλοι. Δεν θα πρέπει να κρύβουμε τα ταλέντα μας. Θα πρέπει να τα χρησιμοποιούμε. Τότε οι άλλοι μπορούν να δουν τα καλά έργα μας και να δοξάσουν τον Επουράνιο Πατέρα μας (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:16).

Υπάρχουν ορισμένα πράγματα που πρέπει να κάνουμε, για να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας. Πρώτον, πρέπει να ανακαλύψουμε τα ταλέντα μας. Θα πρέπει να αξιολογήσουμε τον εαυτόν μας, ούτως ώστε να βρούμε τα δυνατά μας σημεία και τις ικανότητές μας. Η οικογένεια και οι φίλοι μας μπορούν να μας βοηθήσουν να το κάνουμε. Θα πρέπει επίσης να ζητήσουμε από τον Επουράνιο Πατέρα μας να μας βοηθήσει να μάθουμε σχετικώς με τα ταλέντα μας.

Δεύτερον, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να περνούμε καιρό και να καταβάλλουμε προσπάθειες να αναπτύσσουμε τα ταλέντα που επιζητούμε.

Τρίτον, πρέπει να έχουμε πίστη ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θα μας βοηθήσει και πρέπει να έχουμε πίστη στον εαυτόν μας.

Τέταρτον, πρέπει να μάθουμε τις απαραίτητες επιδεξιότητες, προκειμένου να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας. Θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό, αρχίζοντας μαθήματα, ζητώντας από έναν φίλο να μας διδάξει ή διαβάζοντας ένα βιβλίο.

Πέμπτον, πρέπει να εξασκούμε το ταλέντο μας. Κάθε ταλέντο απαιτεί προσπάθεια και εργασία, για να αναπτυχθεί. Η τελειοποίηση ενός ταλέντου πρέπει να κερδισθεί.

Έκτον, πρέπει να γίνουν κοινωνοί οι άλλοι του ταλέντου μας. Χρησιμοποιώντας το ταλέντο μας, μεγαλώνουν πνευματικώς (βλέπε Κατά Ματθαίον 25:29).

Όλα αυτά τα βήματα είναι ευκολότερα, εάν προσευχόμαστε και επιζητούμε τη βοήθεια του Κυρίου. Θέλει να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας και θα μας βοηθήσει.

Μπορούμε να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας παρά τις αδυναμίες μας

- Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας παρά τις αδυναμίες μας;

Επειδή είμαστε θνητοί και εκπεσόντες, έχουμε αδυναμίες. Με τη βοήθεια του Κυρίου, η αδυναμία μας και η πεπτωκυία φύση μας μπορεί να υπερνικηθεί (βλέπε Εθέρ 12:27, 37). Ο Μπετόβεν συνέθεσε τη σπουδαιότερη μουσική του, αφού ήταν κωφός. Ο Ενώχ υπερνίκησε τη βραδύτητα λόγου και έγινε δυνατός διδάσκαλος (βλέπε Μωυσή 6:26–47).

Ορισμένοι δεινοί αθλητές έπρεπε να υπερνικήσουν μειονεκτήματα, προτού επιτύχουν στην ανάπτυξη των ταλέντων τους. Η Σέλλυ Μανν ήταν ένα τέτοιο παράδειγμα. «Σε ηλικία πέντε ετών έπασχε από πολιομυελίτιδα. ...Οι γονείς της την πήγαιναν καθημερινώς σε μία πισίνα, όπου ήλπιζαν ότι το νερό θα τη βοηθούσε να κρατά τους βραχιόνες της ψηλά καθώς προσπαθούσε να τα χρησιμοποιεί πάλι. Όταν μπόρεσε να υψώσει τον βραχίονά της έξω από το νερό με τη δύναμή της, έκλαψε από χαρά. Εν συνεχεία, στόχος της ήταν να κολυμβήσει κατά πλάτος της πισίνας, κατόπιν κατά μήκος και μετά κατά διάφορα μήκη. Εξακολουθούσε να προσπαθεί, να κολυμβά, να υπομένει, καθημερινώς, έως ότου νίκησε το [ολυμπιακό] χρυσό μετάλλιο για την πεταλούδα—μία από τις δυσκολότερες κολυμβητικές κινήσεις» (Μάρβιν Άστον, στο Conference Report, Απρ. 1975, 127 ή *Ensign*, Μάιος 1975, 86).

Ο Χίμπερ Γκραντ υπερνίκησε πολλές εκ των αδυναμιών του και τις μετέτρεψε σε ταλέντα. Είχε ως λόγιον αυτά τα λόγια: «Αυτό που επιμένουμε να κάνουμε, γίνεται ευκολότερο να το κάνουμε· όχι ότι αλλάζει η φύση του πράγματος, αλλά αυξάνεται η δύναμή μας να το κάνουμε» (στο *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 35).

Ο Κύριος θα μας ευλογήσει, εάν χρησιμοποιούμε τα ταλέντα μας συνετώς

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ είπε: «Κάθε υιός και θυγατέρα του Θεού έχει λάβει κάποιο ταλέντο και έκαστος θα είναι υπόλογος

[στον Θεό] για τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε το ταλέντο μας, εναρέτως ή ανόμως (*Gospel Doctrine*, 5η έκδοση [1939], 370).

Το ταλέντο είναι ένα είδος επιστασίας (ευθύνη στη βασιλεία του Θεού). Η παραβολή των ταλάντων μάς λέγει ότι όταν υπηρετούμε καλώς στην επιστασία μας, θα μας δοθούν μεγαλύτερες ευθύνες. Εάν δεν υπηρετούμε καλώς, η επιστασία μας θα μας αφαιρεθεί τελικώς. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:14–30.)

Μας έχει επίσης ειπωθεί στις γραφές ότι θα κριθούμε συμφώνως με τα έργα μας (βλέπε Κατά Ματθαίον 16:27). Αναπτύσσοντας και χρησιμοποιώντας τα ταλέντα μας για άλλους ανθρώπους, επιτελούμε καλά έργα.

Ο Κύριος ευαρεστείται, όταν χρησιμοποιούμε τα ταλέντα μας συνετώς. Θα μας ευλογήσει, εάν χρησιμοποιούμε τα ταλέντα μας, προκειμένου να ωφελούμε άλλους ανθρώπους και να οικοδομήσουμε τη βασιλεία Του εδώ επί γης. Ορισμένες εκ των ευλογιών που αποκτούμε είναι: αγαλλίαση, και αγάπη από την υπηρετήση των αδελφών μας εδώ επί γης. Μαθαίνουμε επίσης αυτοέλεγχο. Όλα αυτά είναι απαραίτητα, εάν πρόκειται να είμαστε άξιοι να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας ξανά.

- Ποια είναι ορισμένα παραδείγματα ανθρώπων, των οποίων τα ταλέντα έχουν μεγαλυνθεί, επειδή τα χρησιμοποιούσαν συνετώς; (Σκεφθείτε ανθρώπους που γνωρίζετε ή ανθρώπους στις γραφές ή την ιστορία της Εκκλησίας.)

Επιπρόσθετες γραφές

- Ιακώβου 1:17 (τα δωρήματα προέρχονται από τον Θεό)
- Δ&Δ 46:8–11, Προς Τιμόθεον Α΄ 4:14 (επιζητήστε και αναπτύξτε χαρίσματα)
- Προς Κορινθίους Β΄ 12:9 (αδυναμία γίνεται δύναμη)
- Αποκάλυψη 20:13, Νεφί Α΄ 15:33, Δ&Δ 19:3 (θα κριθούμε από τα έργα μας)
- Προς Εβραίους 13:21 (δείξτε αγαθά έργα)

Υπακοή

Κεφάλαιο 35ο

Θα πρέπει να υπακούμε στον Θεό προθύμως

• Τι διαφορά έχει να υπακούμε προθύμως αντί απροθύμως;

Όταν ο Ιησούς ήταν επί γης, ένας νομικός Του έκανε μία ερώτηση:

»Δάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη μέσα στον νόμο;

»Και ο Ιησούς τού είπε: Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου.

»Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή.

»Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.

»Σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες» (Κατά Ματθαίον 22:36–40).

Από αυτές τις γραφές μαθαίνουμε πόσο σημαντικό είναι για εμάς να αγαπούμε τον Κύριο και τους πλησίον μας. Όμως, πώς δείχνουμε την αγάπη μας για τον Κύριο;

Ο Ιησούς απήντησε σε αυτήν την ερώτηση, όταν είπε: «Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει· κι εκείνος που με αγαπάει, θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου» (Κατά Ιωάννην 14:21).

Καθείς εξ ημών θα πρέπει να αναρωτηθεί γιατί υπακούει στις εντολές του Θεού. Επειδή φοβόμαστε την τιμωρία; Επειδή επιθυμούμε τις ανταμοιβές που ζούμε μία καλή ζωή; Επειδή αγαπούμε τον Θεό και τον Ιησού Χριστό και θέλουμε να Τους υπηρετούμε;

Για διδασκάλους: Μπορείτε να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να σκεφθούν πιο βαθιά για μία ερώτηση, δίδοντάς τους χρόνο να συλλογισθούν. Αφού είχαν αρκετό χρόνο, ζητήστε τις απαντήσεις τους.

Είναι καλύτερα να υπακούμε στις εντολές, επειδή φοβόμαστε την τιμωρία παρά να μην υπακούμε σε αυτές καθόλου. Όμως θα είμαστε πιο ευτυχείς, εάν υπακούμε στον Θεό διότι Τον αγαπούμε και θέλουμε να υπακούσουμε σε Εκείνον. Όταν υπακούμε σε Εκείνον αφειδώς, Εκείνος μπορεί να μας ευλογήσει αφειδώς. Είπε: «Ο Κύριος, εγώ... τέρπομαι να τιμώ εκείνους που με υπηρετούν με δικαιοσύνη και με ειλικρίνεια μέχρι τέλους» (Δ&Δ 76:5). Η υπακοή επίσης μας βοηθά να προοδεύσουμε και να γίνουμε περισσότερο σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Όμως, όσοι δεν κάνουν τίποτε μέχρι να προσταχθούν και κατόπιν τηρούν τις εντολές απροθύμως, χάνουν την ανταμοιβή τους (βλέπε Δ&Δ 58:26-29).

- Πώς μπορούμε να αυξήσουμε την επιθυμία μας να υπακούμε;

Μπορούμε να υπακούμε χωρίς να καταλαβαίνουμε γιατί

- Γιατί δεν χρειάζεται πάντοτε να καταλαβαίνουμε τους σκοπούς του Κυρίου, προκειμένου να είμαστε υπάκουοι;

Τηρώντας τις εντολές του Θεού, προετοιμαζόμαστε για αιωνία ζωή και υπερύψωση. Ενίοτε, δεν γνωρίζουμε τον λόγο για μία συγκεκριμένη εντολή. Εντούτοις, δείχνουμε την πίστη και εμπιστοσύνη μας στον Θεό, όταν υπακούμε σε Εκείνον χωρίς να γνωρίζουμε γιατί.

Ο Αδάμ και η Εύα προσετάχθησαν να προσφέρουν θυσίες στον Θεό. Μία ημέρα ένας άγγελος ενεφανίσθη στον Αδάμ και ερώτησε γιατί προσέφερε θυσίες. Ο Αδάμ απήντησε ότι δεν ήξερε τον λόγο. Το έκανε, επειδή ο Κύριος τον είχε προστάξει. (Βλέπε Μωυσή 5:5-6 και την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο.)

Ο άγγελος εν συνεχεία δίδαξε στον Αδάμ το ευαγγέλιο και του έκανε λόγο περί του Σωτήρος, ο οποίος επρόκειτο να έλθει. Το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω στον Αδάμ και ο τελευταίος προφήτευσε σχετικώς με τους κατοίκους της γης ως την τελευταία γενεά. (Βλέπε Μωυσή 5:7-10, Δ&Δ 107:56.) Αυτή τη γνώση και μεγάλες ευλογίες έλαβε ο Αδάμ, επειδή ήταν υπάκουος.

Ο Θεός θα προετοιμάσει έναν τρόπο

Το Βιβλίο του Μόρμον μάς λέγει ότι ο Νεφί και οι μεγαλύτεροι αδελφοί του έλαβαν μία πολύ δύσκολη αποστολή από τον Κύριο (βλέπε Νεφί Α΄ 3:1–6). Οι αδελφοί του Νεφί παραπονέθηκαν, λέγοντας ότι ο Κύριος απαιτούσε κάτι δύσκολο από αυτούς. Όμως ο Νεφί είπε: «Θα πάω και θα κάνω αυτά που ο Κύριος πρόσταξε, διότι ξέρω ότι ο Κύριος δε δίνει εντολές στα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνον όταν προετοιμάσει γι' αυτούς το δρόμο, για να μπορέσουν να εκπληρώσουν αυτό που τους πρόσταξε» (Νεφί Α΄ 3:7). Όταν δυσκολευόμαστε να υπακούσουμε σε μία εντολή του Κυρίου, θα πρέπει να θυμόμαστε τα λόγια του Νεφί.

- Πότε προετοίμασε ο Κύριος έναν τρόπο να Τον υπηρετήσετε;

Καμία εντολή δεν είναι πολύ μικρή ή πολύ μεγάλη, για να υπακούσουμε σε αυτήν

Ενίοτε, ενδεχομένως να σκεφθούμε ότι μία εντολή δεν είναι πολύ σημαντική. Οι γραφές κάνουν λόγο περί ενός ανδρός ονόματι Νεεμάν, ο οποίος σκεπτόταν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο Νεεμάν είχε μία φοβερή ασθένεια και ταξίδευσε από τη Συρία έως το Ισραήλ, για να ζητήσει από τον προφήτη Ελισσαιέ να τον θεραπεύσει. Ο Νεεμάν ήταν σημαντικός άνθρωπος στη χώρα του, και γι' αυτόν τον λόγο προσεβλήθη, όταν ο Ελισσαιέ δεν τον χαιρέτισε αυτοπροσώπως, αλλά έστειλε τον υπηρέτη του αντιθέτως. Ο Νεεμάν προσεβλήθη ακόμη περισσότερο, όταν έλαβε το μήνυμα του Ελισσαιέ: να λουσθεί επτά φορές στον Ιορδάνη. «Τα ποτάμια της Δαμασκού, δεν είναι καλύτερα περισσότερο από όλα τα νερά του Ισραήλ; Δεν μπορούσα να λουστώ σ' αυτά, και να καθαριστώ;» απαίτησε. Έφυγε οργισμένος. Όμως, οι υπηρέτες του τον ερώτησαν: «Αν ο προφήτης θα σου έλεγε ένα μεγάλο πράγμα, δεν θα το έκανες; Πόσο μάλλον τώρα, όταν σου λέει: Να λουστείς και να καθαριστείς;» Ο Νεεμάν ήταν αρκούντως συνετός, ώστε να κατανοήσει ότι ήταν σημαντικό να υπακούσει στον προφήτη του Θεού, ακόμη και αν φαινόταν ασήμαντο. Έτσι, λούστηκε στον Ιορδάνη και θεραπεύθηκε. (Βλέπε Β΄ Βασιλέων 5:1–14.)

Ενίοτε, μπορεί να σκεφθούμε ότι είναι πολύ δύσκολο να υπακούσουμε σε μία εντολή. Σαν τους αδελφούς του Νεφί, ίσως πούμε: «Είναι δύσκολο πράγμα αυτό που μας ζητεί ο Θεός». Όμως, σαν τον Νεφί, μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι ο Θεός δεν θα δώσει εντολές, παρά μόνον όταν προετοιμάσει για μας τον δρόμο να υπακούσουμε σε Εκείνον.

Ήταν «δύσκολο πράγμα», όταν ο Κύριος προσέταξε τον Αβραάμ να προσφέρει τον αγαπημένο του υιό, τον Ισαάκ, ως θυσία (βλέπε Γένεση 22:1-13, βλέπε, επίσης, κεφάλαιο 26 σε αυτό το βιβλίο). Ο Αβραάμ περίμενε πολλά χρόνια τη γέννηση του Ισαάκ, τον υιό που ο Θεός του είχε υποσχεθεί. Πώς θα μπορούσε να χάσει τον υιό του με τέτοιον τρόπο; Η εντολή αυτή θα πρέπει να ήταν υπερβολικώς δύσκολη για τον Αβραάμ. Κι όμως επέλεξε να υπακούσει στον Θεό.

Κι εμείς θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να κάνουμε οτιδήποτε απαιτεί από εμάς ο Κύριος. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Έκανα το εξής κανόνα μου: Όταν ο Κύριος προστάζει, κάνε το» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 160). Αυτός μπορεί να είναι κανόνας μας επίσης.

- Πότε λάβατε ευλογίες ως αποτέλεσμα της υπακοής σας στις εντολές που φαίνονταν ήσσονος σημασίας;

Ο Ιησούς Χριστός υπάκουε στον Πατέρα Του

- Ποια παραδείγματα σάς έρχονται στο μυαλό, όταν σκέπτεσθε ότι ο Ιησούς Χριστός υπάκουε στον Πατέρα Του;

Ο Ιησούς Χριστός ήταν το ανυπέρβλητο παράδειγμα υπακοής στον Επουράνιο Πατέρα μας. Είπε: «Κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 6:38). Όλη Του η ζωή ήταν αφοσιωμένη στο να υπακούει τον Πατέρα Του. Εντούτοις, δεν ήταν πάντοτε εύκολο για εκείνον. Υπέκειτο σε πειρασμό με κάθε τρόπο όπως άλλοι θνητοί (βλέπε Προς Εβραίους 4:15). Στον κήπο της Γεθσημανή προσευχήθηκε, λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ» (Κατά Ματθαίον 26:39).

Επειδή ο Ιησούς υπάκουσε στο θέλημα του Πατρός στα πάντα, κατέστησε δυνατή τη σωτηρία για εμάς.

- Πώς η ενθύμηση του παραδείγματος του Σωτήρος μάς βοηθά να είμαστε υπάκουοι;

Αποτελέσματα της υπακοής και της ανυπακοής

- Ποιες είναι οι συνέπειες της υπακοής ή της ανυπακοής στις εντολές του Κυρίου;

Η βασιλεία των ουρανών κυβερνάται από τον νόμο, και όταν λαμβάνουμε οιαδήποτε ευλογία είναι από την υπακοή στον νόμο επί του οποίου βασιζεται αυτή η ευλογία (βλέπε Δ&Δ 130:20–21, 132:5). Ο Κύριος μάς έχει πει ότι από την υπακοή και την επιμέλειά μας μπορούμε να κερδίσουμε γνώση και διάνοια (βλέπε Δ&Δ 130:18–19). Μπορούμε, επίσης, να αναπτυχθούμε πνευματικώς (βλέπε Ιερεμιάς 7:23–24). Από την άλλη, η ανυπακοή φέρνει απογοήτευση και καταλήγει στην απώλεια των ευλογιών. «Ποιος είμαι εγώ, λέει ο Κύριος, που υποσχέθηκα και δεν εκπλήρωσα; Προστάζω και οι άνθρωποι δεν υπακούν. Επιπλήττω και δε λαβαίνουν ευλογία. Ύστερα λένε μέσα στην καρδιά τους: Αυτό δεν είναι το έργο του Κυρίου, γιατί οι υποσχέσεις του δεν εκπληρώνονται» (Δ&Δ 58:31–33).

Όταν τηρούμε τις εντολές του Θεού, Εκείνος εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του, όπως είπε ο βασιλέας Βενιαμίν στον λαό του: «Απαιτεί να ενεργείτε σύμφωνα με τις εντολές που σας έχει δώσει. Πράγμα το οποίον αν κάνετε, αμέσως σας ευλογεί» (Μωσία 2:24).

Οι υπάκουοι αποκτούν αιωνία ζωή

Ο Κύριος μάς συμβουλεύει: «Και αν τηρείς τις εντολές μου και ανθέξεις μέχρι τέλους, θα έχεις ζωή αιώνια, δώρο το οποίο είναι το ανώτερο από όλα τα δώρα του Θεού» (Δ&Δ 14:7).

Ο Κύριος έχει περιγράψει άλλες ευλογίες τις οποίες θα λάβουν όσοι υπακούν σε Εκείνον με δικαιοσύνη και ειλικρίνεια μέχρι τέλους:

«Γιατί έτσι λέει ο Κύριος—εγώ, ο Κύριος, είμαι πολυεύσπλαχνος και μεγαλόψυχος για εκείνους που με φοβούνται, και τέρπομαι να τιμώ εκείνους που με υπηρετούν με δικαιοσύνη και με ειλικρίνεια μέχρι τέλους.

»Μεγάλη θα είναι η αμοιβή τους και αιώνια θα είναι η δόξα τους.

»Και σε αυτούς θα αποκαλύψω όλα τα μυστήρια, μάλιστα, όλα τα κρυμμένα μυστήρια της βασιλείας μου από την παλαιά εποχή, και για τους μέλλοντες αιώνες, θα κάνω γνωστή σ' αυτούς την ευδοκία του θελήματός μου σχετικά με όλα όσα αφορούν τη βασιλεία μου.

»Μάλιστα, ακόμη και τα θαύματα της αιωνιότητας θα γνωρίσουν, και τα μελλοντικά θα τους δείξω, ακόμη κι εκείνα που θα συμβούν σε πολλές μεταγενέστερες γενεές.

»Και η σοφία τους θα είναι μεγάλη, και η νοημοσύνη τους θα φθάνει τους ουρανούς.

»...Γιατί με το Πνεύμα μου θα τους φωτίσω, και με την ισχύ μου θα τους κάνω γνωστά τα απόκρυφα του θελήματός μου—μάλιστα, ακόμη και αυτά τα οποία μάτι δεν έχει δει, ούτε αφτί έχει ακούσει, ούτε έχουν ακόμα μπει στην καρδιά του ανθρώπου» (Δ&Δ 76:5–10).

- Τι σημαίνει για εσάς η φράση «ανθέξεις μέχρι τέλους»;
- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να παραμείνουμε πιστοί στις αρχές του ευαγγελίου, ακόμη και όταν είναι μη δημοφιλείς; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να παραμείνουν πιστοί στις αρχές του ευαγγελίου;

Επιπρόσθετες γραφές

- Αβραάμ 3:25 (ήλθαμε στη γη να αποδείξουμε την υπακοή μας)
- Α΄ Σαμουήλ 15:22 (η υπακοή είναι καλύτερη από τη θυσία)
- Εκκλησιαστής 12:13, Κατά Ιωάννην 14:15, Προς Ρωμαίους 6:16, Δ&Δ 78:7, 132:36, Δευτερονόμιο 4:1–40 (θα πρέπει να υπακούμε στον Θεό)
- Νεφί Β΄ 31:7 (ο Ιησούς Χριστός ήταν υπάκουος)
- Παροιμίες 3:1–4, 6:20–22, 7:1–3, Προς Εφεσίους 6:1–3, Προς Κολοσσαείς 3:20 (τα παιδιά θα πρέπει να υπακούν στους γονείς τους)

- Δ&Δ 21:4–6 (υπακούτε στον προφήτη)
- Κατά Ιωάννην 8:29–32, Μωσία 2:22, 41, Δ&Δ 82:10, Νεφί Α΄ 2:20 (ευλογίες για την υπακοή)
- Δ&Δ 58:21–22, 98:4–6, 134:5–7 (υπακοή στους νόμους του κράτους)
- Ησαΐας 60:12, Δ&Δ 1:14, 93:39, 132:6, 39 (συνέπειες της ανυπακοής)
- Νεφί Β΄ 31:16, Δ&Δ 53:7, Κατά Ματθαίον 24:13, Κατά Λουκάν 9:62 (να υπομείνουμε μέχρι τέλους)

Η οικογένεια μπορεί να είναι παντοτινή

Κεφάλαιο 360

Η σημασία της οικογενείας

- Γιατί μάς έστειλε ο Επουράνιος Πατέρας μας στη γη ως μέλη οικογενείας;

«Ο γάμος μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας έχει οριστεί από τον Θεό. ...Η οικογένεια αποτελεί στοιχείο ύψιστης σπουδαιότητας στο σχέδιο του Δημιουργού για τον αιώνιο προορισμό των παιδιών Του» («Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102).

Αφού ο Επουράνιος Πατέρας έφερε τον Αδάμ και την Εύα εις γάμου κοινωνία, τους προσέταξε να αποκτήσουν παιδιά (βλέπε Γένεση 1:28). Έχει αποκαλύψει ότι ένας εκ των σκοπών του γάμου είναι να παράσχουμε θνητά σώματα για τα παιδιά-πνεύματά Του. Οι γονείς συμπράττουν με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Θέλει το καθένα από τα παιδιά-πνεύματά Του να λάβει υλικό σώμα και να βιώσει την επίγεια ζωή. Όταν ένας άνδρας και μία γυναίκα φέρνουν παιδιά σε αυτόν τον κόσμο, βοηθούν τον Επουράνιο Πατέρα μας να φέρει εις πέρας το σχέδιό Του.

Κάθε νέο παιδί θα πρέπει να τυγχάνει καλής υποδοχής στην οικογένεια. Ο καθένας είναι ένα τέκνο του Θεού. Θα πρέπει να αφιερώνουμε χρόνο, για να απολαμβάνουμε τα παιδιά μας, να παίζουμε μαζί τους και να τα διδάσκουμε.

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι είπε: «Με όλη την καρδιά μου πιστεύω ότι το καλύτερο μέρος να προετοιμασθούμε για... αιωνία ζωή είναι στο σπιτικό» (“Blueprint for Family Living,” *Improvement*

Για διδασκάλους: Καθώς διδάσκετε αυτό το κεφάλαιο και τα επόμενα δύο κεφάλαια σχετικώς με την οικογένεια, να έχετε λεπτότητα με τα συναισθήματα όσων δεν έχουν ιδανικές συνθήκες στο σπίτι.

Era, Απρ. 1963, 252). Στο σπιτικό, με την οικογένειά μας, μπορούμε να μάθουμε αυτοέλεγχο, θυσία, αφοσίωση και την αξία της εργασίας. Μπορούμε να μάθουμε να αγαπούμε, να μοιραζόμαστε και να υπηρετούμε αλλήλους.

Οι πατέρες και οι μητέρες είναι υπεύθυνοι να διδάσκουν στα παιδιά τους σχετικώς με τον Επουράνιο Πατέρα. Θα πρέπει να δείχνουν με παράδειγμα ότι Τον αγαπούν, διότι τηρούν τις εντολές Του. Οι γονείς θα πρέπει επίσης να διδάσκουν τα παιδιά τους να προσεύχονται και να υπακούν στις εντολές (βλέπε Παραομιίες 22:6).

- Γιατί είναι το σπιτικό το καλύτερο μέρος να προετοιμασθούμε για την αιωνία ζωή;
- Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους νέους της Εκκλησίας να καταλάβουν την ιερότητα της οικογενείας και της διαθήκης του γάμου;

Η παντοτινή οικογένεια

Οι οικογένειες μπορούν να είναι για πάντα μαζί. Προκειμένου να απολαύσουμε αυτήν την ευλογία, πρέπει να νυμφευθούμε στον ναό. Όταν οι άνθρωποι έχουν νυμφευθεί εκτός ναού, ο γάμος τελειώνει όταν ένας εκ των συντρόφων πεθάνει. Όταν έχουμε νυμφευθεί στον ναό με την εξουσία της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, έχουμε νυμφευθεί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα. Εάν τηρούμε τις διαθήκες μας με τον Κύριο, η οικογένειά μας θα ενωθεί αιωνίως ως σύζυγοι και παιδιά. Ο θάνατος δεν μπορεί να μας χωρίσει.

Στοργικές οικογενειακές σχέσεις

- Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε μεγαλύτερη αρμονία στο σπιτικό μας;

Οι σύζυγοι θα πρέπει να είναι ευγενικοί και καλοσυνάτοι ο ένας με τον άλλον. Δεν θα πρέπει ποτέ να κάνουν ή να πουν οτιδήποτε πληγώσει τα συναισθήματα ο ένας του άλλου. Θα πρέπει επίσης να προσπαθήσουν να κάνουν τα αδύνατα δυνατά, προκειμένου να κάνουν ο ένας τον άλλον ευτυχισμένο.

Καθώς οι γονείς φθάνουν στο σημείο να γνωρίσουν τον Θεό και προσπαθούν να γίνουν σαν Εκείνον, θα διδάξουν στα παιδιά

να αγαπούν το ένα το άλλο. Στο Βιβλίο του Μόρμον, ο βασιλεύς Βενιαμίν εξήγησε:

«Δε θα αφήσετε τα παιδιά σας... να μαλώνουν, και να πολεμάνε [τ]ο ένα το άλλο.

»...Αλλά θα τα μάθετε να βαδίζουν στις οδούς της αλήθειας και της σωφροσύνης. Θα τα μάθετε να αγαπούν ο ένας τον άλλο και να υπηρετούν ο ένας τον άλλο» (Μωσία 4:14–15).

Ως μέλη της οικογενείας, μπορούμε να αλληλοβοηθηθούμε να αισθανόμαστε βέβαιοι, δίδοντας ενθάρρυνση και ειλικρινή έπαινο. Κάθε παιδί θα πρέπει να αισθάνεται σημαντικό. Οι γονείς χρειάζεται να δείχνουν ότι ενδιαφέρονται για αυτά που κάνουν τα παιδιά τους και να εκφράζουν αγάπη και ενδιαφέρον για τα παιδιά τους. Τα παιδιά ομοίως θα πρέπει να δείχνουν την αγάπη τους για τους γονείς τους. Θα πρέπει να είναι υπάκουα και να προσπαθούν να ζουν το είδος ζωής το οποίο θα φέρει τιμή στους γονείς τους και το οικογενειακό τους όνομα.

- Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να παροτρύνουν τους υιούς και τις θυγατέρες τους να είναι καλοί φίλοι ο ένας με τον άλλον; Τι μπορούν να κάνουν τα αδέρφια, προκειμένου να καλλιεργήσουν τη φιλία μεταξύ των;
- Τι μπορούν να κάνουν οι σύζυγοι, προκειμένου να αλληλοβοηθηθούν να είναι ευτυχισμένοι;

Πώς να έχουμε επιτυχημένη οικογένεια

- Τι κάνετε, για να βοηθήσετε στην ενδυνάμωση της οικογενείας σας και να την κάνετε επιτυχημένη;

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη δίδαξε: «Το πιο σημαντικό από το έργο του Κυρίου που θα κάνετε ποτέ, θα είναι εντός των τοίχων του σπιτιού σας» (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134).

Ο Σατανάς γνωρίζει πόσο σημαντικές είναι οι οικογένειες στο σχέδιο του Επουράνιου Πατρός μας. Επιδιώκει να τις καταστρέψει, εμποδίζοντάς μας να πλησιάσουμε τον Κύριο. Θα μας βάλει σε πειρασμό να κάνουμε πράγματα που θα διαιρέσουν πνευματικώς την οικογένειά μας.

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων διέκρινε: «Οι επιτυχημένοι γάμοι και οι επιτυχημένες οικογένειες βασίζονται στις αρχές της πίστεως, της προσευχής, της μετάνοιας, της συγχώρεσης, της εκτίμησης, της αγάπης, της συμπόνιας, της εργασίας και των εποικοδομητικών ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων» (*Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102).

Όλοι μας θέλουμε να έχουμε ευτυχημένη, επιτυχημένη οικογένεια. Τα ακόλουθα θα μας βοηθήσουν να το επιτύχουμε:

1. Να έχετε οικογενειακή προσευχή κάθε βράδυ και πρωί (βλέπε Νεφί Γ' 18:21). Να προσεύχεστε μαζί ως σύζυγοι.
2. Να διδάσκετε στα παιδιά το ευαγγέλιο κάθε εβδομάδα στην οικογενειακή βραδιά.
3. Να μελετάτε τις γραφές τακτικώς ως οικογένεια.
4. Να κάνετε πράγματα μαζί ως οικογένεια, όπως σχέδια εργασίας, εξόδους και λήψη αποφάσεων.
5. Να μάθετε να είσθε καλοσυνάτοι, υπομονετικοί, μακρόθυμοι και γεμάτοι χριστιανική αγάπη (βλέπε Μορόνι 7:45–48).
6. Να παρευρίσκεσθε στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας τακτικώς (βλέπε Δ&Δ 59:9–10).
7. Να ακολουθείτε τη συμβουλή του Κυρίου στο Δ&Δ 88:119: «Μπείτε σε τάξη. Ετοιμάστε καθετί που είναι χρήσιμο. Και εδραιώστε έναν οίκο, έναν οίκο προσευχής, έναν οίκο νηστείας, έναν οίκο πίστεως, έναν οίκο μάθησης, έναν οίκο δόξας, έναν οίκο τάξης, έναν οίκο του Θεού».
8. Να τηρείτε οικογενειακή ιστορία, να επιτελείτε έργο ναού μαζί και να λάβετε τις διατάξεις επισφραγίσεως του ναού.

Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική μονάδα στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η Εκκλησία υπάρχει, για να βοηθά τις οικογένειες να αποκτήσουν αιώνιες ευλογίες και υπερύψωση. Οι οργανώσεις και τα προγράμματα της Εκκλησίας προορίζονται για την ενδυνάμωσή μας ατομικώς και για να μας βοηθήσουν να ζήσουμε ως οικογένεια για πάντα.

- Τι μπορούν να κάνουν οι οικογένειες, προκειμένου να ξεπεράσουν δύσκολες στιγμές;
- Ποιες ενδείξεις έχετε διαπιστώσει ότι οι προσπάθειες, όπως η οικογενειακή προσευχή, η οικογενειακή μελέτη των γραφών, τα οικογενειακά συμβούλια, τα οικογενειακά γεύματα και η οικογενειακή βραδιά, κάνουν τη διαφορά;

Επιπρόσθετες γραφές και άλλες πηγές

- Μωυσή 2:27–28 (ο άνδρας και η γυναίκα δημιουργήθηκαν και ευλογήθηκαν)
- Γένεση 2:24 (ο άνδρας να προσκολλάται στη σύζυγό του)
- Δ&Δ 49:15–16 (ο Θεός όρισε τον γάμο)
- Προς Εφεσίους 6:4 (εκπαιδεύετε τα παιδιά εν δικαιοσύνη)
- Δ&Δ 132:15–21 (παντοτινός γάμος)
- Δ&Δ 88:119–26 (οδηγίες για μία επιτυχημένη οικογένεια)
- Δ&Δ 93:40–50 (ο Κύριος προστάζει τους γονείς να ανατρέφουν τα παιδιά τους σε φως και αλήθεια)
- «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο» (διαθέσιμο στο LDS.org και σε πολλές εκδόσεις της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου του *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, σελίδα 102, *Για την ενδυνάμωση των νέων: Εκπληρώνοντας το καθήκον μας στο Θεό* [αριθμός μονάδος 36550], σελίδα 44 και *Αληθινοί στην πίστη: Μία παραπομπή στις γραφές* [αριθμός μονάδος 36863], σελίδες 59–61)

Οικογενειακές ευθύνες

Κεφάλαιο 37ο

Ευθύνες των γονέων

- Ποιες ευθύνες έχουν από κοινού οι σύζυγοι κατά την ανατροφή των παιδιών τους;

Κάθε άτομο έχει σημαντική θέση στην οικογένειά του. Μέσω προφητών, ο Κύριος εξήγησε πώς οι πατέρες, οι μητέρες και τα παιδιά θα πρέπει να συμπεριφέρονται και να αισθάνονται ο ένας προς τον άλλον. Ως σύζυγοι και παιδιά, χρειάζεται να μάθουμε τι αναμένει ο Κύριος να κάνουμε, προκειμένου να εκπληρώσουμε τον σκοπό μας ως οικογένεια. Εάν κάνουμε όλοι αυτό που μας αναλογεί, θα ενωθούμε αιωνίως.

Στις ιερές υποχρεώσεις της γονικής ιδιότητας, «οι δύο σύζυγοι είναι υποχρεωμένοι να βοηθούν εξίσου ο ένας τον άλλο, ως γονείς» («Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102). Θα πρέπει να εργάζονται μαζί, προκειμένου να παράσχουν για τις πνευματικές, συναισθηματικές, διανοητικές και υλικές ανάγκες της οικογενείας.

Ορισμένες ευθύνες πρέπει να μοιράζονται από τους συζύγους. Οι γονείς θα πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά τους το ευαγγέλιο. Ο Κύριος προειδοποίησε ότι εάν οι γονείς δεν διδάσκουν στα παιδιά τους σχετικά με την πίστη, τη μετάνοια, τη βάπτισμα και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, η αμαρτία θα είναι στο κεφάλι των γονέων. Οι γονείς θα πρέπει επίσης να διδάσκουν στα παιδιά τους να προσεύχονται και να υπακούν στις εντολές του Κυρίου. (Βλέπε Δ&Δ 68:25, 28.)

Για διδασκάλους: Όπως και με το κεφάλαιο 36, να έχετε λεπτότητα με τα συναισθήματα όσων δεν έχουν ιδανικές συνθήκες στο σπίτι. Τονίστε ότι με καθοδήγηση από τον Κύριο και βοήθεια από τα μέλη της οικογενείας και την Εκκλησία, οι γονείς που είναι μόνοι μπορούν να αναθρέψουν επιτυχώς τα παιδιά τους.

Ένας εκ των καλύτερων τρόπων με τον οποίον οι γονείς μπορούν να διδάξουν τα παιδιά τους, είναι με παράδειγμα. Οι σύζυγοι θα πρέπει να δείχνουν αγάπη και σεβασμό ο ένας για τον άλλον και για τα παιδιά τους τόσο με τις πράξεις όσο και με τα λόγια. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι κάθε μέλος της οικογενείας είναι παιδί του Θεού. Οι γονείς θα πρέπει να φέρονται στα παιδιά τους με αγάπη και σεβασμό, όντας σταθεροί, αλλά καλοσυνάτοι με αυτά.

Οι γονείς θα πρέπει να καταλαβαίνουν ότι ενίοτε τα παιδιά θα κάνουν εσφαλμένες επιλογές, ακόμη και αφού διδάχθηκαν την αλήθεια. Όταν συμβεί αυτό, οι γονείς δεν θα πρέπει να εγκαταλείψουν την προσπάθεια. Θα πρέπει να συνεχίσουν να διδάσκουν τα παιδιά τους, να εκφράζουν αγάπη για αυτά, να είναι καλά παραδείγματα σε αυτά και να νηστεύουν και να προσεύχονται για αυτά.

Το Βιβλίο του Μόρμον μάς λέγει πώς οι προσευχές ενός πατέρα βοήθησαν έναν απειθάρχητο υιό να επιστρέψει στις οδούς του Κυρίου. Ο Άλμα ο νεώτερος είχε απομακρυνθεί από τις διδασκαλίες του ενάρετου πατέρα του, Άλμα, και επεδίωκε να καταστρέψει την Εκκλησία. Ο πατέρας προσευχόταν με πίστη για τον υιό του. Ο Άλμα ο νεώτερος εδέχθη την επίσκεψη ενός αγγέλου και μετανόησε για τον άνομο τρόπο ζωής του. Έγινε μεγάλος ηγέτης της Εκκλησίας. (Βλέπε Μωσία 27:8–32.)

Οι γονείς μπορούν να προσφέρουν μία ατμόσφαιρα ευλαβείας και σεβασμού στο σπιτικό, εάν διδάσκουν και καθοδηγούν τα παιδιά τους με αγάπη. Οι γονείς θα πρέπει επίσης να προσφέρουν ευτυχείς εμπειρίες στα παιδιά τους.

- Πώς μπορούν οι σύζυγοι να υποστηρίξουν ο ένας τον άλλον στον ρόλο τους; Πού μπορούν να στραφούν οι γονείς που είναι μόνοι;

Ευθύνες του πατέρα

- Ποια θετικά παραδείγματα έχετε δει στους πατέρες που μεγαλώνουν τα παιδιά τους;

«Βάσει του θείκου σχεδίου, οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται των οικογενειών με αγάπη και αρετή, έχουν δε την ευθύνη να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή και την προστασία των

οικογενειών τους» (*Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102). Ένας άξιος πατέρας, ο οποίος είναι μέλος της Εκκλησίας, έχει την ευκαιρία να φέρει την ιεροσύνη, καθιστώντας τον ηγέτη της ιεροσύνης στην οικογένειά του. Θα πρέπει να καθοδηγεί την οικογένειά του με ταπεινότητα και καλοσύνη παρά με εξαναγκασμό ή σκληρότητα. Οι γραφές διδάσκουν ότι όσοι φέρουν την ιεροσύνη θα πρέπει να ηγούνται των άλλων με πειθώ, με ηπιότητα, με αγάπη και με καλοσύνη (βλέπε Δ&Δ 121:41–44, Προς Εφεσίους 6:4).

Τα μέλη της οικογενείας γίνονται κοινωνοί των ευλογιών της ιεροσύνης του πατέρα. Όταν ένας άνδρας φέρει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, μπορεί να καταστήσει τους άλλους κοινωνούς αυτών των ευλογιών, χορηγώντας ευλογία σε αρρώστους και δίδοντας ειδικές ευλογίες της ιεροσύνης. Υπό τη διεύθυνση ενός προεδρευόντος ηγέτη της ιεροσύνης, μπορεί να ευλογεί βρέφη, να βαπτίζει, να επικυρώνει και να τελεί χειροτονήσεις στην ιεροσύνη. Θα πρέπει να θέτει το καλό παράδειγμα για την οικογένειά του, τηρώντας τις εντολές. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει ότι η οικογένεια προσεύχεται μαζί δύο φορές ημερησίως και ότι έχει οικογενειακή βραδιά.

Ο πατέρας θα πρέπει να αφιερώνει χρόνο σε κάθε παιδί ιδιαίτε-
 ρως. Θα πρέπει να διδάσκει τα παιδιά του ορθές αρχές, να μιλά
 μαζί τους σχετικώς με τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους και
 να τα συμβουλεύει με στοργή. Ορισμένα καλά παραδείγματα
 ευρίσκονται στο Βιβλίο του Μόρμον (βλέπε Νεφί Β΄ 1:14–3:25,
 Άλμα 36–42).

Είναι επίσης καθήκον του πατέρα να παράσχει για τις υλικές
 ανάγκες της οικογενείας του, διασφαλίζοντας ότι έχουν την απα-
 ραίτητη τροφή, στέγαση, ένδυση και εκπαίδευση. Ακόμη κι αν
 δεν είναι εις θέσιν να προσφέρει όλη την υποστήριξη μόνος του,
 δεν παραιτείται της ευθύνης για τη φροντίδα της οικογενείας του.

Ευθύνες της μητέρας

- Ποια θετικά παραδείγματα έχετε δει στις μητέρες που μεγαλώ-
 νουν τα παιδιά τους;

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι είπε ότι η μητρότητα είναι η πιο ευγε-
 νής κλήση (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: David O.*

McKay [2003], 156). Είναι μία ιερά κλήση, μία σύμπραξη με τον Θεό στο να φέρουν τα παιδιά-πνεύματά Του στον κόσμο. Η τεκνογονία αποτελεί μία εκ των σπουδαιότερων όλων των ευλογιών. Αν δεν υπάρχει πατέρας στο σπίτι, η μητέρα προεδρεύει της οικογενείας.

Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ επαίνεσε τις γυναίκες, οι οποίες δεν ήταν εις θέσιν να αποκτήσουν δικά τους παιδιά κι όμως επεδίωκαν να ενδιαφερθούν για τους άλλους. Είπε: «Όταν μιλώ περί μητέρων, μιλώ όχι μόνο περί των γυναικών αυτών που έχουν γεννήσει παιδιά, αλλά επίσης περί αυτών που έχουν ανατρέψει παιδιά γεννημένα από άλλους και περί των πολλών γυναικών, οι οποίες χωρίς δικά τους παιδιά, έχουν ενδιαφερθεί με μεγάλη στοργή για τα παιδιά των άλλων» (*Mothers* [1977], 8).

Οι προφήτες των τελευταίων ημερών έχουν διδάξει: «Οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών» (*Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102). Μία μητέρα χρειάζεται να αφιερώνει χρόνο στα παιδιά της και να διδάσκει σε αυτά το ευαγγέλιο. Θα πρέπει να παίζει και να εργάζεται μαζί τους, ούτως ώστε να μπορούν να ανακαλύπτουν τον κόσμο γύρω τους. Χρειάζεται επίσης να βοηθήσει την οικογένειά της να μάθει να κάνει το σπιτικό ευχάριστο μέρος. Εάν είναι ζεστή και στοργική, τότε βοηθά τα παιδιά της να αισθάνονται καλά για τον εαυτόν τους.

Το Βιβλίο του Μόρμον περιγράφει μία ομάδα 2.000 νέων ανδρών, οι οποίοι έκαναν σπουδαία πράγματα, χάριν των διδασκαλιών της μητέρας τους (βλέπε Άλμα 53:16–23). Πήγαν στη μάχη εναντίον των εχθρών τους με ηγέτη τον προφήτη Ήλαμαν. Είχαν μάθει από τη μητέρα τους να είναι έντιμοι, γενναίοι και αξιόπιστοι. Η μητέρα τους επίσης τους δίδαξε ότι εάν δεν αμφέβαλλαν, ο Θεός θα τους έσωζε (βλέπε Άλμα 56:47). Όλοι επέζησαν της μάχης. Εξέφρασαν πίστη στις διδασκαλίες της μητέρας τους, λέγοντας: «Δεν αμφισβητούμε ότι οι μητέρες μας το ήξεραν» (Άλμα 56:48). Κάθε μητέρα, η οποία έχει μαρτυρία, μπορεί να έχει βαθεία επίπτωση στα παιδιά της.

Ευθύνες των παιδιών

- Πώς βοηθούν τα παιδιά τούς γονείς τους να οικοδομήσουν ένα ευτυχές σπιτικό;
-

Τα παιδιά έχουν κοινό μερίδιο ευθύνης με τους γονείς τους να οικοδομήσουν ένα ευτυχές σπιτικό. Θα πρέπει να υπακούν στις εντολές και να συνεργάζονται με τα άλλα μέλη της οικογενείας. Ο Κύριος δεν ευαρεστείται, όταν τα παιδιά διαπληκτίζονται (βλέπε Μωσία 4:14).

Ο Κύριος έχει προστάξει τα παιδιά να τιμούν τους γονείς τους. Είπε: «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη» (Εξοδος 20:12). Να τιμούμε τους γονείς, σημαίνει να τους αγαπούμε και να τους σεβόμαστε. Σημαίνει επίσης να υπακούμε σε αυτούς. Οι γραφές λένουν στα παιδιά «υπακούτε στους γονείς σας εν Κυρίω· επειδή, αυτό είναι δίκαιο» (Προς Εφεσίους 6:1).

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ είπε ότι τα παιδιά θα πρέπει να μάθουν να εργάζονται και να έχουν μερίδιο ευθύνης στο σπιτικό και την αυλή. Θα πρέπει να τους γίνονται αναθέσεις να διατηρούν το σπίτι ευπρεπές και καθαρό. (Βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 120.)

- Τι θα πρέπει να κάνουν τα παιδιά, για να τιμούν και να σέβονται τους γονείς τους;
- Τι έκαναν οι γονείς σας που σας οδήγησε να τους τιμάτε και να τους σέβεσθε;

Η αποδοχή ευθυνών φέρνει ευλογίες

- Τι μπορεί να κάνει κάθε μέλος της οικογενείας, προκειμένου να καταστήσει το σπιτικό ευτυχές μέρος;

Μία στοργική και ευτυχής οικογένεια δεν συμβαίνει κατά τύχη. Κάθε άτομο στην οικογένεια πρέπει να κάνει αυτό που του αναλογεί. Ο Κύριος έχει δώσει ευθύνες τόσο στους γονείς όσο και τα παιδιά. Οι γραφές διδάσκουν ότι πρέπει να είμαστε αβροί, πρόσχαροι και ευγενικοί με τους άλλους. Όταν μιλούμε, προσευχόμαστε, τραγουδούμε ή συνεργαζόμαστε, μπορούμε να απολαύσουμε τις ευλογίες αρμονίας στην οικογένειά μας. (Βλέπε Προς Κολοσσαείς 3.)

- Ποιες είναι ορισμένες παραδόσεις και πρακτικές που μπορούν να καταστήσουν το σπιτικό ευτυχές μέρος;

Επιπρόσθετες γραφές και άλλες πηγές

- Παροιμίες 22:6 (δίδαξε το παιδί)
- Προς Εφεσίους 6:1–3 (τα παιδιά πρέπει να υπακούν στους γονείς)
- Δ&Δ 68:25–28, Προς Εφεσίους 6:4 (ευθύνες των γονέων)
- «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο» (διαθέσιμο στο LDS.org και σε πολλές εκδόσεις της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου του *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, σελίδα 102, *Για την ενδυνάμωση των νέων* [αριθμός μονάδος 36550], σελίδα 44, και *Αληθινοί στην πίστη* [αριθμός μονάδος 36863], σελίδες 59–61)
- *Οικογενειακός οδηγός* (αριθμός μονάδος 31180)

Παντοτινός γάμος

Κεφάλαιο 380

Ο γάμος έχει ορισθεί από τον Θεό

Ο γάμος μεταξύ του ανδρός και της γυναίκας αποτελεί ζωτικό μέρος του σχεδίου του Θεού. Ο Κύριος έχει πει: «Όποιος απαγορεύει το γάμο δεν έχει ορισθεί από το Θεό, γιατί ο γάμος έχει ορισθεί από το Θεό προς τον άνθρωπο» (Δ&Δ 49:15). Εξ αρχής, ο γάμος ήταν νόμος του ευαγγελίου. Ο γάμος προορίζεται να διαρκεί διά παντός, όχι απλώς για τη θνητή ζωή μας.

Ο Αδάμ και η Εύα νυμφεύθηκαν από τον Θεό, προτού υπάρξει ο θάνατος στον κόσμο. Είχαν έναν παντοτινό γάμο. Δίδαξαν τον νόμο του παντοτινού γάμου στα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους. Καθώς περνούσαν τα χρόνια η ανομία εισέδουσε στην καρδιά των ανθρώπων και η εξουσία της τελέσεως αυτής της ιεράς διατάξεως αφαιρέθηκε από τη γη. Μέσω της αποκαταστάσεως του ευαγγελίου, ο παντοτινός γάμος αποκατεστάθη στη γη.

- Γιατί είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι ο γάμος μεταξύ του ανδρός και της γυναίκας έχει ορισθεί από τον Θεό;

Ο παντοτινός γάμος είναι απαραίτητος για την υπερύψωση

- Ποια είναι η διδαχή του Κυρίου περί γάμου, και πώς διαφέρει από τις απόψεις του κόσμου;

Πολλοί άνθρωποι στον κόσμο θεωρούν ότι ο γάμος είναι μόνον ένα κοινωνικό έθιμο, μία νόμιμη συμφωνία μεταξύ ενός ανδρός και μίας γυναίκας να ζουν μαζί. Όμως για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ο γάμος είναι πολλά περισσότερα. Η υπερύψωσή μας εξαρτάται από τον γάμο, μαζί με άλλες αρχές και διατάξεις, όπως η πίστη, η μετάνοια, η βάπτισμα και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Πιστεύουμε ότι ο γάμος είναι η ιερότερη σχέση που μπορεί να

υπάρχει μεταξύ ενός άνδρος και μίας γυναίκος. Αυτή η ιερά σχέση επηρεάζει την ευτυχία μας τώρα και κατά την αιωνιότητα.

Ο Επουράνιος Πατέρας μάς έχει δώσει τον νόμο του παντοτινού γάμου, ούτως ώστε να γίνουμε σαν Εκείνον. Ο Κύριος έχει πει:

«Στη σελέστια δόξα υπάρχουν τρεις ουρανοί δηλαδή βαθμοί.

»Και προκειμένου να αποκτήσει τον υψηλότερο, ο άνθρωπος πρέπει να μπει σ' αυτήν την τάξη της ιεροσύνης [δηλαδή την καινούργια και αιώνια διαθήκη του γάμου].

»Και αν δεν το κάνει αυτό, δεν μπορεί να τον αποκτήσει» (Δ&Δ 131:1-3).

Ο παντοτινός γάμος πρέπει να τελείται από την κατάλληλη εξουσία στον ναό

- Γιατί πρέπει ο παντοτινός γάμος να τελείται από την κατάλληλη εξουσία στον ναό;

Ο παντοτινός γάμος πρέπει να τελείται από κάποιον που φέρει την επισφραγιστική δύναμη. Ο Κύριος υπεσχέθη: «Αν ένας άνθρωπος παντρευτεί μια γυναίκα μέσω... τη[ς] καινούργια[ς] και αιώνια[ς] διαθήκη[ς]... μέσω εκείνου ο οποίος έχει χριστεί... και αν ακολουθή[σουν] τη διαθήκη [του Κυρίου]... θα είναι σε απόλυτη ισχύ όταν θα βρίσκονται έξω από τον κόσμο» (Δ&Δ 132:19).

Όχι μόνο πρέπει να τελείται ο παντοτινός γάμος από την κατάλληλη εξουσία της ιεροσύνης, αλλά πρέπει επίσης να γίνεται σε έναν εκ των ιερών ναών του Κυρίου μας. Ο ναός είναι το μοναδικό μέρος όπου αυτή η αγία διάταξη μπορεί να τελείται.

Στον ναό, τα ζεύγη Αγίων των Τελευταίων Ημερών γονατίζουν σε έναν εκ των ιερών βωμών, παρουσία της οικογενείας και των φίλων τους, οι οποίοι έχουν λάβει το ενδώμα ναού. Συνάπτουν τις διαθήκες του γάμου τους ενώπιον του Θεού. Ανακηρύσσονται σύζυγοι

Για διδασκάλους: Όλα τα μέλη, είτε έγγαμα είτε άγαμα, χρειάζεται να κατανοήσουν τη διδαχή του παντοτινού γάμου. Εντούτοις, θα πρέπει να επιδείξετε λεπτότητα ως προς τα συναισθήματα ενηλίκων που δεν είναι έγγαμοι. Όπως κρίνετε απαραίτητο, βοηθήστε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να γνωρίσουν ότι όλα τα τέκνα του Επουράνιου Πατρός, τα οποία είναι πιστά στις διαθήκες τους σε αυτήν τη ζωή, θα έχουν την ευκαιρία να λάβουν όλες τις ευλογίες του ευαγγελίου κατά την αιωνιότητα, συμπεριλαμβανομένης της ευκαιρίας να αποκτήσουν αιώνια οικογένεια.

για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα. Αυτό γίνεται από κάποιον που φέρει την αγία ιεροσύνη του Θεού και στον οποίον έχει δοθεί η εξουσία να τελεί αυτήν την ιερά διάταξη. Ενεργεί υπό την καθοδήγησιν του Κυρίου και υπόσχεται στο ζεύγος τις ευλογίες της υπερυψώσεως. Τους καθοδηγεί σε όσα πρέπει να κάνουν, προκειμένου να λάβουν αυτές τις ευλογίες. Τους υπενθυμίζει ότι όλες οι ευλογίες εξαρτώνται από την υπακοή στους νόμους του Θεού.

Εάν νυμφευθούμε από οιαδήποτε άλλη εξουσία, άλλη από την ιεροσύνη σε έναν ναό, ο γάμος είναι μόνον για αυτή τη ζωή. Μετά θάνατον, οι σύντροφοι του γάμου δεν έχουν καμία αξίωση ο ένας στον άλλον ή στα παιδιά τους. Ο παντοτινός γάμος μάς δίδει την ευκαιρία να συνεχίσουμε ως οικογένεια ύστερα από αυτήν τη ζωή.

Οφέλη του παντοτινού γάμου

- Ποιες είναι οι ευλογίες ενός παντοτινού γάμου σε αυτήν τη ζωή και την αιωνιότητα;

Ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ζούμε με μία αιωνία προοπτική, όχι απλώς για το παρόν. Ωστόσο, μπορούμε να λάβουμε ευλογίες σε αυτήν τη ζωή ως αποτέλεσμα του γάμου μας για την αιωνιότητα. Ορισμένες εξ αυτών των ευλογιών είναι οι ακόλουθες:

1. Γνωρίζουμε ότι ο γάμος μας μπορεί να διαρκέσει διά παντός. Ο θάνατος μπορεί να μας χωρίσει μόνον παροδικώς. Τίποτε δεν μπορεί να μας χωρίσει διά παντός παρά μόνον η ανυπακοή μας. Η γνώση αυτή μας βοηθά να εργασθούμε σκληρότερα, προκειμένου να αποκτήσουμε έναν ευτυχή, επιτυχή γάμο.
2. Γνωρίζουμε ότι οι οικογενειακές σχέσεις μας μπορούν να συνεχισθούν κατά την αιωνιότητα. Η γνώση αυτή μάς βοηθά να είμαστε προσεκτικοί στη διδασκαλία και εκπαίδευση των παιδιών μας. Μας βοηθά επίσης να τους δείχνουμε μεγαλύτερη υπομονή και αγάπη. Ως αποτέλεσμα, θα πρέπει να έχουμε ευτυχέστερο σπιτικό.
3. Επειδή έχουμε νυμφευθεί με τον ορισμένο από τον Θεό τρόπο, έχουμε το δικαίωμα στην έκχυση του Πνεύματος στον γάμο μας καθώς παραμένουμε άξιοι.

Ορισμένες εκ των ευλογιών που μπορούμε να απολαύσουμε για την αιωνιότητα είναι οι εξής:

1. Μπορούμε να ζήσουμε στον ανώτατο βαθμό του σελέστιου βασιλείου του Θεού.
 2. Μπορούμε να υπερυψωθούμε όπως ο Θεός και να λάβουμε πληρότητα αγαλλιάσεως.
- Πώς μπορεί η αιωνία προοπτική να επηρεάσει τον τρόπο που αισθανόμαστε για τον γάμο και την οικογένεια;

Πρέπει να προετοιμασθούμε για έναν παντοτινό γάμο

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τους νέους να προετοιμασθούν για τον παντοτινό γάμο;

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ δίδαξε: «Ο γάμος είναι ίσως η πιο ζωτική όλων των αποφάσεων και έχει τα πιο μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, επειδή έχει να κάνει όχι μόνον με την άμεσο ευτυχία, αλλά επίσης με την αιωνία αγαλλίαση. Δεν επηρεάζει μόνο τους δύο ανθρώπους που συμμετέχουν, αλλά επίσης τις οικογένειές τους και συγκεκριμένα τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους μέχρι πολλές γενεές. Κατά την επιλογή ενός/μίας συντρόφου για την παρούσα ζωή και όλη την αιωνιότητα ασφαλώς πρέπει να γίνει πάρα πολύ προσεκτικός προγραμματισμός, σκέψεις, προσευχή και νηστεία, προκειμένου να βεβαιωθεί κανείς ότι από όλες τις αποφάσεις αυτή δεν πρέπει να είναι εσφαλμένη» (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 193).

Ο παντοτινός γάμος θα πρέπει να είναι στόχος κάθε Αγίου των Τελευταίων Ημερών. Αυτό ισχύει ακόμη και για όσους έχουν ήδη κάνει πολιτικό γάμο. Η προετοιμασία για τον παντοτινό γάμο απαιτεί πολλή σκέψη και προσευχή. Μόνον στα μέλη της Εκκλησίας, τα οποία ζουν εναρέτως, επιτρέπεται να εισέλθουν του ναού (βλέπε Δ&Δ 97:15–17). Δεν αποφασίζουμε ξαφνικά μία ημέρα ότι θέλουμε να νυμφευθούμε στον ναό και κατόπιν να εισέλθουμε του ναού εκείνη την ημέρα και να νυμφευθούμε. Πρέπει πρώτα να πληρούμε ορισμένες προϋποθέσεις.

Προτού μπορέσουμε να πάμε στον ναό, πρέπει να είμαστε ενεργά, άξια μέλη της Εκκλησίας για τουλάχιστον ένα έτος. Οι άνδρες πρέπει να φέρουν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη. Ο πρόεδρος κλάδου ή ο επίσκοπος πρέπει να μας πάρει συνέντευξη. Εάν μας βρει άξιους, θα μας δώσει το εγκριτικό ναού. Εάν δεν είμαστε άξιοι, θα μας συμβουλευσει και θα μας βοηθήσει να θέσουμε στόχους, προκειμένου να γίνουμε άξιοι και να πάμε στον ναό.

Αφού λάβουμε το εγκριτικό από τον επίσκοπο ή τον πρόεδρο κλάδου, πρέπει να μας πάρει συνέντευξη ο πρόεδρος πασσάλου ή ο πρόεδρος ιεραποστολής. Μας κάνουν ερωτήσεις σαν τις εξής σε συνεντεύξεις για το εγκριτικό ναού:

1. Πιστεύετε και έχετε μαρτυρία για τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα, τον Υιό Του, Ιησού Χριστό και το Άγιο Πνεύμα; Έχετε σταθερή μαρτυρία για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο;
2. Υποστηρίζετε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή; Τον αναγνωρίζετε ως το μόνο άτομο στη γη εξουσιοδοτημένο να ασκεί όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης;
3. Ζείτε τον νόμο της αγνότητας;
4. Πληρώνετε τα δέκατά σας εις το ακέραιον;
5. Τηρείτε τον Λόγο Σοφίας;
6. Είστε έντιμοι στις σχέσεις σας με τους άλλους;
7. Προσπαθείτε να τηρείτε τις διαθήκες που έχετε συνάψει, να παρευρίσκεστε στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως και ιεροσύνης και να κρατάτε τη ζωή σας σε αρμονία με τους νόμους και τις εντολές του ευαγγελίου;

Όταν ζητείτε το εγκριτικό ναού, θα πρέπει να θυμάσθε ότι η είσοδος στον ναό αποτελεί ιερό προνόμιο. Είναι μία σοβαρή πράξη, όχι κάτι που λαμβάνεται επιπόλαια.

Πρέπει να επιζητούμε ενθέρμως να υπακούμε σε κάθε διαθήκη που συνάπτουμε στον ναό. Ο Κύριος έχει πει ότι εάν είμαστε πιστοί, θα εισέλθουμε στην υπερύψωσή μας. Θα γίνουμε σαν τον

Επουράνιο Πατέρα μας. (Βλέπε Δ&Δ 132:19–20.) Ο γάμος στον ναό αξίζει κάθε θυσία. Είναι ένας τρόπος αποκτήσεως αιωνίων ευλογιών υπερμέτρως.

- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να παροτρύνουμε τους νέους να θέσουν στόχο να νυμφευθούν στον ναό; Πώς μπορούμε να τους βοηθήσουμε να προετοιμαστούν για αυτό;

Επιπρόσθετες γραφές

- Γένεση 1:26–28 (θα πρέπει να πληθύνουμε και να κατακυριεύσουμε τη γη)
- Γένεση 2:21–24 (ο πρώτος γάμος ετελέσθη υπό του Θεού)
- Κατά Ματθαίον 19:3–8 (εκείνο που ο Θεός συνένωσε)
- Δ&Δ 132 (η αιωνία φύση του νόμου περί γάμου)
- Δ&Δ 42:22–26 (οι όρκοι του γάμου θα πρέπει να τηρούνται)
- Ιακώβ 3:5–7 (οι σύζυγοι πρέπει να είναι πιστοί μεταξύ των)

Ο νόμος της αγνότητας

Κεφάλαιο 390

Σημείωση προς τους γονείς

Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει ορισμένα μέρη τα οποία είναι πέραν της ωριμότητας των μικρών παιδιών. Είναι καλύτερα να περιμένετε μέχρις ότου μεγαλώσουν τα παιδιά αρκούντως, ώστε να καταλάβουν τις σεξουαλικές σχέσεις και την αναπαραγωγή, προτού τα διδάξετε αυτά τα μέρη του κεφαλαίου. Οι ηγέτες της Εκκλησίας μας μάς έχουν πει ότι οι γονείς ευθύνονται για τη διδασκαλία των παιδιών τους περί της αναπαραγωγής (η διαδικασία συλλήψεως και γεννήσεως παιδιών). Οι γονείς πρέπει επίσης να τα διδάξουν τον νόμο της αγνότητας, ο οποίος επεξηγείται σε αυτό το κεφάλαιο.

Οι γονείς μπορούν να αρχίσουν να διδάσκουν τα παιδιά να έχουν κατάλληλη συμπεριφορά απέναντι στο σώμα τους, όταν τα παιδιά είναι πολύ μικρά. Εάν μιλήσουν στα παιδιά με ειλικρίνεια, αλλά με ευλάβεια, και εάν χρησιμοποιήσουν το ορθό όνομα για τα μέρη και τις λειτουργίες του σώματός τους, θα τα βοηθήσουν να μεγαλώσουν χωρίς περιττή αμηχανία ως προς το σώμα τους.

Τα παιδιά είναι φύσει περίεργα. Θέλουν να ξέρουν πώς λειτουργεί το σώμα τους. Θέλουν να ξέρουν από πού έρχονται τα μωρά. Εάν οι γονείς απαντήσουν σε όλες αυτές τις ερωτήσεις αμέσως και ευκρινώς, ούτως ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν τα παιδιά, τότε αυτά θα συνεχίσουν να θέτουν ερωτήματα στους γονείς τους. Εντούτοις, εάν οι γονείς απαντήσουν στις ερωτήσεις, ούτως ώστε τα παιδιά αισθανθούν αμηχανία, απόρριψη ή δυσαρέσκεια, πιθανώς θα πάνε σε κάποιον άλλον με τις ερωτήσεις τους και ίσως θα πάρουν εσφαλμένες ιδέες και ανάρμοστη συμπεριφορά.

Δεν είναι συνετό ούτε απαραίτητο, ωστόσο, να πουν στα παιδιά τα πάντα αμέσως. Οι γονείς χρειάζεται μόνον να τους δώσουν τις πληροφορίες που έχουν ζητήσει και μπορούν να καταλάβουν. Ενώ

απαντούν σε αυτές τις ερωτήσεις, οι γονείς μπορούν να διδάξουν στα παιδιά τη σημασία του σεβασμού του σώματός τους και του σώματος των άλλων. Οι γονείς θα πρέπει να διδάξουν στα παιδιά να ντύνονται με σεμνότητα. Θα πρέπει να διορθώσουν τις ψευδείς ιδέες και τη χυδαία γλώσσα, την οποίαν τα παιδιά μαθαίνουν από τους άλλους.

Έως ότου τα παιδιά ωριμάσουν, οι γονείς θα πρέπει να έχουν συζητήσει μαζί τους με ειλικρίνεια τα της αναπαραγωγής. Τα παιδιά θα πρέπει να καταλάβουν ότι αυτές οι δυνάμεις είναι καλές και μας εδόθησαν από τον Κύριο. Αναμένει από εμάς να τις χρησιμοποιούμε εντός των ορίων που μας έχει δώσει.

Τα μικρά παιδιά έρχονται στη γη αγνά και αθώα από τον Επουράνιο Πατέρα. Καθώς οι γονείς προσεύχονται για καθοδήγηση, ο Κύριος θα τους εμπνεύσει να διδάξουν τα παιδιά την κατάλληλη στιγμή και με τον σωστό τρόπο.

Η δύναμη της αναπαραγωγής

- Γιατί θα πρέπει οι γονείς να διδάξουν τα παιδιά τους σχετικά με την αναπαραγωγή και την αγνότητα; Πώς μπορούν να το κάνουν αυτό καταλλήλως;

Ο Θεός προσέταξε κάθε ζων ον να αναπαραχθεί (βλέπε Γένεση 1:22). Η αναπαραγωγή ήταν μέρος του σχεδίου Του, ούτως ώστε όλα τα είδη ζωής να μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν επί της γης.

Εν συνεχεία έβαλε τον Αδάμ και την Εύα επί γης. Ήσαν διαφορετικοί από τα άλλα δημιουργήματά Του, διότι ήσαν τα παιδιά-πνεύματά Του. Στον κήπο της Εδέμ, έφερε εις γάμου κοινωνία τον Αδάμ και την Εύα και τους προσέταξε να πληθύνουν και να κατακυριεύσουν τη γη (βλέπε Γένεση 1:28). Εντούτοις, η ζωή τους επρόκειτο να κυβερνάται από ηθικούς νόμους παρά από ένστικτο.

Ο Θεός ήθελε να γεννηθούν τα παιδιά-πνεύματά Του σε οικογένεια, ούτως ώστε να μπορούν να τύχουν κατάλληλης φροντίδος και να διδαχθούν. Εμείς, σαν τον Αδάμ και την Εύα, πρέπει να παράσχουμε υλικό σώμα για αυτά τα παιδιά-πνεύματα. Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχει δηλώσει:

«Διακηρύττουμε ότι η δημιουργία της θνητής ζωής εδώ στη γη έχει θεϊκή προέλευση» («Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102). Ο Θεός μάς έχει προστάξει ότι μόνον εντός γάμου μεταξύ ενός ανδρός και μίας γυναικός πρέπει να έχουμε σεξουαλικές σχέσεις. Αυτή η εντολή αποκαλείται νόμος αγνότητας.

Ο νόμος της αγνότητας

- Τι είναι ο νόμος της αγνότητας;

Πρέπει να έχουμε σεξουαλικές σχέσεις μόνον με τον/την σύζυγό μας, με τον/την οποίοι/οποίαν είμαστε νομίμως νυμφευμένοι. Κανείς, άνδρας ή γυναίκα, δεν πρέπει να έχει σεξουαλικές σχέσεις πριν από τον γάμο. Μετά τον γάμο, οι σεξουαλικές σχέσεις επιτρέπονται μόνον με τον/την σύζυγό μας.

Ο Κύριος είπε προς τους Ισραηλίτες: «Μη μοιχεύσεις» (Έξοδος 20:14). Όσοι Ισραηλίτες παρέβησαν αυτήν την εντολή, υπέκειντο σε σοβαρές τιμωρίες. Ο Κύριος έχει επαναλάβει την εντολή αυτή κατά τις τελευταίες ημέρες (βλέπε Δ&Δ 42:24).

Έχουμε διδαχθεί ότι ο νόμος της αγνότητας περικλείει περισσότερα από τη συνουσία. Η Πρώτη Προεδρία προειδοποίησε τους νέους για άλλες σεξουαλικές αμαρτίες:

«Πριν το γάμο, μην κάνετε τίποτα για να αφυπνίζετε τα δυνατά αισθήματα που πρέπει να εκφράζονται μόνο στο γάμο. Μην συμμετέχετε σε παθητικά φιλιά, μην ξαπλώνετε πάνω από ένα άλλο άτομο, μην αγγίζετε τα ιδιωτικά, ιερά μέρη του σώματος του άλλου ατόμου, με ή χωρίς ρούχα. Μην αφήνετε κανένα να το κάνει αυτό μαζί σας. Μην αφυπνίζετε αυτά τα αισθήματα στο δικό σας σώμα» (*Για την ενδυνάμωση των νέων* [φυλλάδιο, 2001], 27).

Όπως άλλες παραβάσεις του νόμου της αγνότητας, η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά αποτελεί σοβαρή αμαρτία. Οι προφήτες των τελευταίων ημερών έχουν κάνει λόγο περί των κινδύνων της ομοφυλοφιλικής συμπεριφοράς και περί της ανησυχίας εκ μέρους της Εκκλησίας για τους ανθρώπους που ίσως έχουν τέτοιες τάσεις. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε:

«Κατ' αρχάς, πιστεύουμε ότι ο γάμος μεταξύ του ανδρός και της γυναικός έχει ορισθεί από τον Θεό. Πιστεύουμε ότι ο γάμος μπορεί να είναι αιώνιος μέσω ασκήσεως της δυνάμεως της παντοτινής ιεροσύνης στον οίκο του Κυρίου.

»Οι άνθρωποι ερωτούν σχετικώς με τη θέση μας επί των ατόμων που θεωρούνται επονομαζόμενοι ομοφυλόφιλοι. Η απάντησή μου είναι ότι τους αγαπούμε ως υιούς και θυγατέρες του Θεού. Μπορεί να έχουν ορισμένες τάσεις οι οποίες είναι δυνατές και μπορεί να είναι δύσκολο να τις ελέγξουν. Πολλοί άνθρωποι έχουν τάσεις του ενός ή του άλλου τύπου σε διάφορες στιγμές. Εάν δεν ενεργούν επ' αυτών των τάσεων, τότε μπορούν να προχωρήσουν, όπως κάνουν όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Εάν παραβαίνουν τον νόμο της αγνότητας και τα ηθικά πρότυπα της Εκκλησίας, τότε υπόκεινται στην πειθαρχία της Εκκλησίας, όπως και οι άλλοι.

»Θέλουμε να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, να τους ενδυναμώσουμε, να τους προσφέρουμε αρωγή στα προβλήματά τους και να τους βοηθήσουμε στις δυσκολίες τους. Όμως δεν μπορούμε να παραμείνουμε αδρανείς, εάν εντρυφούν σε ανήθικη δραστηριότητα, εάν προσπαθούν να υποστηρίξουν και να υπερασπίσουν και να ζήσουν σε μία κατάσταση του επονομαζόμενου γάμου μεταξύ ομοφύλων. Για να επιτρέψουμε κάτι τέτοιο, θα ήταν σαν να ελαμβάναμε αφήφιστα το πολύ σοβαρό και ιερό θεμέλιο του εγκεκριμένου υπό του Θεού γάμου και τον ίδιο του τον σκοπό, την ανατροφή της οικογενείας» (στο Conference Report, Οκτ. 1998, 91 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1998, 71).

Ο Σατανάς θέλει να παραβαίνουμε τον νόμο της αγνότητας

- Ποιοι είναι ορισμένοι τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς θέτει σε πειρασμό τους ανθρώπους να παραβαίνουν τον νόμο της αγνότητας;

Το σχέδιο του Σατανά είναι να εξαπατήσει όσο τον δυνατόν περισσότερους από εμάς, προκειμένου να μας εμποδίσει από το να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Ένα εκ των πιο επιζήμιων πραγμάτων που μπορεί να κάνει, είναι να μας δελεάσει να παραβούμε τον νόμο της αγνότητας. Είναι πονηρός και δυνατός. Θα ήθελε να πιστέψουμε ότι δεν αποτελεί αμαρτία η

παράβαση αυτού του νόμου. Πολλοί άνθρωποι έχουν εξαπατηθεί. Πρέπει να θωρακισθούμε εναντίον των πονηρών επιρροών.

Ο Σατανάς επιτίθεται στα πρότυπα της σεμνότητας. Θέλει να πιστέψουμε ότι επειδή το ανθρώπινο σώμα είναι όμορφο, είναι κάτι που πρέπει να επιδεικνύουμε και να αποκαλύπτουμε. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να καλύπτουμε το σώμα μας, ούτως ώστε να μην παροτρύνουμε ανάρμοστες σκέψεις στο νουν των άλλων.

Ο Σατανάς όχι μόνον μας παροτρύνει να ντυνόμαστε ασέμνως, αλλά μας παροτρύνει επίσης να έχουμε ανήθικες ή ανάρμοστες σκέψεις. Το κάνει αυτό με φωτογραφίες, ταινίες, ιστορίες, αστεία, μουσική και χορούς που υπονοούν ανήθικες πράξεις. Ο νόμος της αγνότητας απαιτεί να είναι αγνές οι σκέψεις μας καθώς και οι πράξεις μας. Ο προφήτης Άλμα δίδαξε ότι όταν κριθούμε από τον Θεό «οι σκέψεις μας κι αυτές θα μας καταδικάσουν. Και σε αυτήν την τρομερή κατάσταση δε θα τολμάμε να κοιτάξουμε ψηλά προς τον Θεό μας» (Άλμα 12:14).

Ο Ιησούς δίδαξε: «Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: Μη μοιχεύσεις.

»Εγώ, όμως, σας λέω, ότι καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του» (Κατά Ματθαίον 5:27–28).

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι προειδοποίησε: «Ζείτε σε έναν κόσμο με τρομερούς πειρασμούς. Η πορνογραφία, με την τρισάθλια ρυπαρότητά της, σαρώνει τη γη σαν ένα φρικτό παλιρροϊκό κύμα που καταβροχθίζει. Είναι δηλητήριο. Μην τη βλέπετε ούτε να τη διαβάζετε. Θα σας καταστρέψει, εάν το κάνετε. Θα σας αφαιρέσει τον αυτοσεβασμό. Θα σας αποστερήσει από την αίσθηση της ομορφιάς της ζωής. Θα σας καταστρέψει και θα σας σύρει σε έναν βούρκο πονηρών σκέψεων και πιθανώς πονηρών πράξεων. Μείνετε μακριά από αυτήν. Αποφεύγετέ την όπως θα κάνατε με μία άσχημη ασθένεια, καθότι είναι εξίσου θανατηφόρος. Να είσθε ενάρετοι σε σκέψεις και σε πράξεις. Ο Θεός έχει εμφυτεύσει μέσα σας, για έναν σκοπό, μία ουράνια ορμή η οποία μπορεί ευκόλως να ανατραπεί σε κακές και καταστροφικές πράξεις. Όταν είσθε νέοι, μην έχετε ρομαντική σχέση με ένα κορίτσι/αγόρι. Όταν φθάσετε

σε μία ηλικία, όπου θα σκεφθείτε τον γάμο, τότε είναι καιρός να έχετε μία τέτοια σχέση. Όμως εσείς αγόρια που είσθε στο λύκειο, δεν το χρειάζεστε αυτό και ούτε τα κορίτσια το χρειάζονται» (στο Conference Report, Οκτ. 1997, 71–72 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1997, 51).

Ο Σατανάς ενίοτε μας θέτει σε πειρασμό μέσω αισθημάτων. Γνωρίζει πότε είμαστε μόνοι, συγχυσμένοι ή απογοητευμένοι. Επιλέγει αυτήν τη στιγμή αδυναμίας, για να μας θέσει σε πειρασμό και να παραβούμε τον νόμο της αγνότητας. Ο Επουράνιος Πατέρας μας μπορεί να μας δώσει τη δύναμη να περάσουμε μέσα από αυτές τις δοκιμασίες αλώβητοι.

Οι γραφές κάνουν λόγο περί ενός ενάρτου νέου ανδρός ονόματι Ιωσήφ, τον οποίον εμπιστευόταν σε μεγάλο βαθμό ο κύριός του, ο Πετεφρής. Ο Πετεφρής είχε δώσει στον Ιωσήφ τη διοίκηση επί των πάντων που είχε. Η σύζυγος του Πετεφρή ποθούσε τον Ιωσήφ και τον έθεσε σε πειρασμό να διαπράξει μοιχεία μαζί της. Όμως ο Ιωσήφ τής ανθίστατο και έφυγε από αυτήν. (Βλέπε Γένεση 39:1–18.)

Ο Παύλος δίδαξε: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβε, παρά μονάχα ανθρώπιнос· όμως, είναι πιστός ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε» (Προς Κορινθίους Α΄ 10:13). Ο Άλμα τόνισε ότι δεν θα «μπ[ούμε] σε πειρασμό ανώτερο από ό,τι μπορ[ούμε] να ανθέξ[ουμε]» καθώς «ταπεινώ[νουμε] τον εαυτ[ό] [μ]ας ενώπιον του Κυρίου, και επικαλ[ούμε] το άγιο όνομά του, και προσέχ[ουμε] και προσε[υχόμαστε] διαρκώς» (Άλμα 13:28).

- Πώς σχετίζεται η σεμνότητα με την αγνότητα; Πώς μπορούν οι γονείς να διδάξουν στα παιδιά τους να είναι σεμνά σε ένδυση, γλώσσα και συμπεριφορά;
- Πώς μπορούμε να πολεμήσουμε την εξάπλωση και επιρροή της πορνογραφίας;
- Ποιες υποσχέσεις μας έχει δώσει ο Κύριος, για να μας βοηθήσει να υπερνικήσουμε τους πειρασμούς του Σατανά;

Για διδασκάλους: Για βοήθεια με τις ερωτήσεις περί σεμνότητας και αγνότητας, μπορείτε, εάν θέλετε, να ανατρέξετε στο φυλλάδιο με τίτλο *Για την ενδυνάμωση των νέων* (αριθμός μονάδος 36550), το οποίο διατίθεται στα κέντρα διανομής και το LDS.org και το οποίο μπορεί να διατίθεται στη βιβλιοθήκη του οικημάτός σας συγκεντρώσεων.

Η παράβαση του νόμου της αγνότητας είναι άκρως σοβαρή

Ο προφήτης Άλμα θρηνούσε, επειδή ένας εκ των υιών του είχε παραβεί τον νόμο της αγνότητας. Ο Άλμα είπε στον υιό του, Κοριάντον: «Δεν ξέρεις, γιε μου, ότι αυτά τα πράγματα αποτελούν αποτροπιασμό στα μάτια του Κυρίου, μάλιστα η πιο βρομερή από όλες τις αμαρτίες, αν εξαιρέσουμε το χύσιμο αθώου αίματος ή την άρνηση του Πνεύματος του Αγίου;» (Άλμα 39:5). Η ακολασία είναι σε σοβαρότητα παραπλήσια του φόνου.

«Εάν ένας άνδρας και μία γυναίκα παραβούν τον νόμο της αγνότητας και συλληφθεί ένα παιδί, ενδέχεται να τεθούν σε πειρασμό και να διαπράξουν μία άλλη ειδεχθή αμαρτία: την άμβλωση. Σπανίως υπάρχει δικαιολογήσιμος λόγος για την άμβλωση. Οι ηγέτες της Εκκλησίας έχουν πει ότι ορισμένες περιστάσεις εξαιρέσεως μπορούν να δικαιολογήσουν την άμβλωση, όπως όταν μία εγκυμοσύνη είναι το αποτέλεσμα αιμομιξίας ή βιασμού, όταν η ζωή ή η υγεία της μητέρας κρίνεται από ικανούς ιατρούς ότι είναι σε σοβαρό κίνδυνο ή όταν ικανοί ιατροί γνωρίζουν ότι το έμβryo έχει σοβαρότατα ελαττώματα που δεν θα επιτρέψουν στο μωρό να επιζήσει μετά τη γέννηση. Αλλά ακόμη και αυτές οι περιστάσεις δεν δικαιολογούν αυτομάτως την άμβλωση. Αυτοί που αντιμετωπίζουν τέτοιες περιστάσεις, θα πρέπει να σκεφθούν την άμβλωση μόνον αφού συμβουλευθούν τους τοπικούς ηγέτες της Εκκλησίας και λάβουν επιβεβαίωση μέσω ειλικρινούς προσευχής.

«Όταν ένας άνδρας και μία γυναίκα συλλάβουν ένα παιδί εκτός γάμου, θα πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια, προκειμένου να παροτρυνθούν να νυμφευθούν. Όταν δεν υπάρχει πιθανότητα ενός επιτυχούς γάμου λόγω ηλικίας ή άλλων περιστάσεων, οι άγαμοι γονείς θα πρέπει να συμβουλευθούν να δώσουν το παιδί για υιοθεσία μέσω των Οικογενειακών Υπηρεσιών Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ούτως ώστε να διασφαλιστεί ότι το μωρό θα επισφραγισθεί σε γονείς άξιους για τον ναό» (Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 26 Ιουνίου 2002 και 19 Ιουλίου 2002).

Είναι άκρως σημαντικό για τον Επουράνιο Πατέρα μας τα παιδιά Του να υπακούν στον νόμο της αγνότητας. Μέλη της Εκκλησίας, τα οποία παραβαίνουν αυτόν τον νόμο ή επηρεάζουν άλλους να το κάνουν, υπόκεινται στην πειθαρχία της Εκκλησίας.

Όσοι παραβαίνουν τον νόμο της αγνότητας μπορούν να συγχωρηθούν

Μπορούν να λάβουν γαλήνη όσοι έχουν παραβεί τον νόμο της αγνότητας. Ο Κύριος μάς λέγει: «Αν ο άνομος επιστρέψει από όλες τις αμαρτίες του που έπραξε, και φυλάξει όλα τα διατάγματα μου... όλες οι ανομίες του, που έπραξε, δεν θα του μνημονευθούν» (Ιεζεκιήλ 18:21–22). Η γαλήνη λαμβάνεται μόνον μέσω συγχωρήσεως.

Ο Πρόεδρος Κίμπαλ είπε: «Σε κάθε συγχώρηση υπάρχει ένας όρος. ...Η νηστεία, οι προσευχές, η ταπεινότητα πρέπει να είναι ισάξιες ή μεγαλύτερες από την αμαρτία. Πρέπει να υπάρχει καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. ...Πρέπει να υπάρχουν δάκρυα και γνήσια αλλαγή της καρδιάς. Πρέπει να υπάρχει καταδίκη της αμαρτίας, εγκατάλειψη του κακού, εξομολόγηση του σφάλματος προς τα ορθώς διορισμένα άτομα εξουσίας του Κυρίου» (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353).

Για πολλούς ανθρώπους η εξομολόγηση είναι το δυσκολότερο μέρος της μετανοίας. Πρέπει να εξομολογούμαστε όχι μόνον στον Κύριο, αλλά επίσης στο άτομο που έχουμε βλάψει, όπως στον/στην σύζυγο και στην κατάλληλη εξουσία της ιεροσύνης. Ο ηγέτης της ιεροσύνης (επίσκοπος ή πρόεδρος πασσάλου) θα κρίνει την αξιοσύνη μας στην Εκκλησία. Ο Κύριος είπε στον Άλμα: «Όποιος αμαρτάνει εναντίον μου... αν εξομολογηθεί τις αμαρτίες του ενώπιόν σου και ενώπιόν μου, και μετανοήσει με όλη την ειλικρίνεια της καρδιάς του, αυτόν να τον συγχωρήσετε, και θα τον συγχωρήσω και εγώ» (Μωσία 26:29).

Όμως ο Πρόεδρος Κίμπαλ προειδοποίησε: «Αν και μας δίδεται υπόσχεση για συγχώρηση τόσο αφθόνως, δεν υπάρχει υπόσχεση ή ένδειξη συγχωρήσεως σε καμία ψυχή που δεν μετανοεί πλήρως. ...Δεν μπορούμε να υπενθυμίζουμε εντονότατα στους ανθρώπους ότι δεν μπορούν να αμαρτάνουν και να συγχωρούνται και μετά να αμαρτάνουν πάλι και πάλι και να αναμένουν επανειλημμένη συγχώρηση» (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360). Όσοι λαμβάνουν συγχώρηση και κατόπιν επαναλαμβάνουν την αμαρτία, είναι υπόλογοι για τις προηγούμενες αμαρτίες τους (βλέπε Δ&Δ 82:7, Εθήρ 2:15).

Όσοι τηρούν τον νόμο της αγνότητας ευλογούνται σε μεγάλο βαθμό

- Ποιες ευλογίες λαμβάνουμε καθώς τηρούμε τον νόμο της αγνότητας;

Όταν υπακούμε στον νόμο της αγνότητας, μπορούμε να ζούμε χωρίς ενοχή ή όνειδος. Η ζωή μας και η ζωή των παιδιών μας ευλογούνται, όταν διατηρούμεθα αγνοί και ακηλίδωτοι ενώπιον του Κυρίου. Τα παιδιά μπορούν να κοιτούν το παράδειγμά μας και να ακολουθούν τα βήματά μας.

Επιπρόσθετες γραφές

- Κατά Ματθαίον 19:5–9, Γένεση 2:24 (η σχέση του γάμου είναι ιερά)
- Προς Τίτον 2:4–12 (οδηγίες για την αγνότητα)
- Προς Κορινθίους Α΄ 7:2–5, Προς Εφεσίους 5:28 (αφοσίωση στον/στην σύζυγο)
- Αποκάλυψη 14:4–5 (ευλογίες από την υπακοή στον νόμο της αγνότητας)
- Παροιμίες 31:10 (επαινείται η αρετή)
- Άλμα 39:9 (να μην παρασύρεσαι από τους πόθους των ματιών σου)
- Δ&Δ 121:45 (η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα)
- Άλμα 42:16 (η μετάνοια δεν μπορεί να επέλθει χωρίς τιμωρία)
- Άλμα 42:30 (μην δικαιολογείς τον εαυτόν σου εξαιτίας των αμαρτιών σου)
- Δ&Δ 58:42–43 (ο μετανοών εξομολογείται και εγκαταλείπει τις αμαρτίες του)

Έργο ναού και οικογενειακή ιστορία

Κεφάλαιο 400

Ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να επιστρέψουν τα τέκνα Του σε Εκείνον

Η εξιλέωση του Ιησού Χριστού διαβεβαιώνει τον καθέναν εξ ημών ότι θα αναστηθούμε και θα ζήσουμε διά παντός. Όμως εάν θα ζήσουμε διά παντός με την οικογένειά μας στην παρουσία του Επουράνιου Πατρός μας, πρέπει να κάνουμε όλα όσα μας προστάζει να κάνουμε ο Σωτήρας. Αυτό συμπεριλαμβάνει να βαπτιστούμε και να επικυρωθούμε και να λάβουμε τις διατάξεις του ναού.

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, έχουμε βαπτισθεί και επικυρωθεί από κάποιον που έχει την κατάλληλη εξουσία της ιεροσύνης. Έκαστος εξ ημών μπορεί να πάει στον ναό, προκειμένου να λάβει τις σωτήριες διατάξεις της ιεροσύνης που τελούνται εκεί. Όμως πολλά εκ των τέκνων του Θεού δεν είχαν αυτές τις ίδιες ευκαιρίες. Έζησαν σε μία εποχή ή σε ένα μέρος όπου το ευαγγέλιο δεν ήταν διαθέσιμο.

Ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να επιστρέψουν όλα τα τέκνα Του και να ζήσουν μαζί Του. Για όσους απεβίωσαν χωρίς βάπτισμα ή διατάξεις του ναού, έχει παράσχει τον τρόπο να συμβεί αυτό. Μας έχει ζητήσει να τελούμε διατάξεις για τους προγόνους μας στους ναούς.

Ναοί του Κυρίου

- Γιατί είναι σημαντικοί οι ναοί στη ζωή μας;

Για διδασκάλους: Οι απεικονίσεις μπορούν να προκαλέσουν το ενδιαφέρον και να βοηθήσουν τους μαθητές να αυξήσουν την κατανόησή τους. Σκεφθείτε να ζητήσετε από τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να συλλογισθούν τα συναισθήματά τους αναφορικά προς το έργο ναού καθώς κοιτάζουν την απεικόνιση ενός ναού σε αυτό το κεφάλαιο.

Οι ναοί της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι ειδικά κτήρια αφιερωμένα στον Κύριο. Άξια μέλη της Εκκλησίας μπορούν να πάνε εκεί, για να λάβουν ιερές διατάξεις και να συνάψουν διαθήκες με τον Θεό. Όπως η βάπτιση, αυτές οι διατάξεις και οι διαθήκες είναι απαραίτητες για τη σωτηρία μας. Πρέπει να τελούνται στους ναούς του Κυρίου.

Πηγαίνουμε επίσης στον ναό, για να μάθουμε περισσότερα σχετικά με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Αποκτούμε καλύτερη κατανόηση του σκοπού μας στη ζωή και της σχέσεώς μας με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό. Διδασκόμαστε περί της προγήινης υπάρξεώς μας, της σημασίας της επίγειας ζωής και της ζωής μετά θάνατον.

Οι διατάξεις του ναού επισφραγίζουν οικογένειες μαζί για πάντα

- Τι σημαίνει να επισφραγίζομαστε;

Όλες οι διατάξεις του ναού τελούνται από τη δύναμη της ιεροσύνης. Μέσω αυτής της δυνάμεως, οι τελεσθείσες επί γης διατάξεις επισφραγίζονται ή δένονται στους ουρανούς. Ο Σωτήρας δίδαξε στους Αποστόλους Του: «Ό,τι αν δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο στους ουρανούς» (Κατά Ματθαίον 16:19, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 132:7).

Μόνον στον ναό μπορούμε να επισφραγισθούμε μαζί για πάντα ως οικογένεια. Ο γάμος στον ναό ενώνει άνδρα και γυναίκα ως συζύγους αιωνίως, εάν τιμούν τις διαθήκες τους. Η βάπτιση και όλες οι άλλες διατάξεις μάς προετοιμάζουν για το ιερό αυτό γεγονός.

Όταν ένας άνδρας και μία γυναίκα νυμφεύονται στον ναό, τα παιδιά τους που γεννώνται εν συνεχεία, γίνονται επίσης μέρος της παντοτινής οικογενείας τους. Τα ζεύγη, τα οποία έχουν κάνει πολιτικό γάμο, μπορούν να λάβουν αυτές τις ευλογίες, αφού προετοιμασθούν και προετοιμάσουν τα παιδιά τους να πάνε στον ναό και να επισφραγισθούν μεταξύ των. Οι γονείς οι οποίοι υιοθετούν παιδιά νομίμως μπορούν να επισφραγισθούν μαζί τους.

- Τι πρέπει να κάνει ένα ζεύγος, προκειμένου να καταστήσει αποτελεσματική τη δύναμη επισφραγίσεως στον γάμο του;

Οι πρόγονοί μας χρειάζονται τη βοήθειά μας

- Ποιες ευθύνες έχουμε απέναντι στους προγόνους μας οι οποίοι έχουν αποβιώσει χωρίς να λάβουν διατάξεις της ιεροσύνης;

Ο Μάριο Καναμέλα νυμφεύθηκε τη Μαρία Βίτα το 1882. Ζούσαν στο Τριπάνι της Ιταλίας, όπου μεγάλωσαν μία οικογένεια και πέρασαν μαζί πολλά υπέροχα χρόνια. Ο Μάριο και η Μαρία δεν άκουσαν το μήνυμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Δεν βαπτίσθηκαν. Δεν είχαν την ευκαιρία να πάνε στον ναό και να επισφραγισθούν μαζί ως παντοτινή οικογένεια. Κατά τον θάνατο, ο γάμος τους τελείωσε.

Άνω του ενός αιώνος αργότερα, μία μεγάλη επανένωση έλαβε χώραν. Απόγονοι του Μάριο και της Μαρίας πήγαν στον Ναό του Λος Άντζελες, όπου ένας δισέγγονος και η σύζυγός του γονάτισαν στον βωμό και υπηρέτησαν ως αντιπρόσωποι για την επισφράγιση του Μάριο και της Μαρίας. Δάκρυα γέμισαν τα μάτια τους καθώς μοιράσθηκαν τη χαρά του Μάριο και της Μαρίας.

Πολλοί εκ των προγόνων μας είναι ανάμεσα σε όσους απεβίωσαν χωρίς να ακούσουν περί του ευαγγελίου, ενώ ήσαν επί γης. Τώρα ζουν στον κόσμο των πνευμάτων (βλέπε κεφάλαιο 41 σε αυτό το βιβλίο). Εκεί διδάσκονται το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Όσοι έχουν αποδεχθεί το ευαγγέλιο αναμένουν να τελεστούν για αυτούς οι διατάξεις του ναού. Καθώς τελούμε αυτές τις διατάξεις στον ναό για τους προγόνους μας, μπορούμε να μοιρασθούμε τη χαρά τους.

- Πώς δείχνει η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς τη δικαιοσύνη, τη συμπόνια και τη φιλευσπλαχνία του Θεού;
- Ποιες εμπειρίες είχατε κάνοντας το έργο του ναού για τους προγόνους σας;

Οικογενειακή ιστορία—Πώς αρχίζουμε να βοηθήσουμε τους προγόνους μας

- Ποια είναι τα βασικά βήματα της επιτελέσεως έργου οικογενειακής ιστορίας;

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών παροτρύνονται να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες οικογενειακής ιστορίας. Μέσω αυτών των

δραστηριοτήτων μαθαίνουμε για τους προγόνους μας, ούτως ώστε να μπορούμε να τελούμε διατάξεις για αυτούς. Η οικογενειακή ιστορία εμπεριέχει τρία βασικά βήματα:

1. Να προσδιορίσουμε τους προγόνους μας.
2. Να βρούμε σε ποιους προγόνους χρειάζεται να τελεστούν οι διατάξεις ναού.
3. Να βεβαιωθούμε ότι οι διατάξεις τελούνται για αυτούς.

Οι πλείστοι τομείς και κλάδοι έχουν συμβούλους οικογενειακής ιστορίας, οι οποίοι μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήσεις και να μας κατευθύνουν προς τις πηγές που χρειαζόμαστε. Εάν ένας τομέας ή κλάδος δεν έχει σύμβουλο οικογενειακής ιστορίας, ο επίσκοπος ή ο πρόεδρος κλάδου μπορεί να παράσχει καθοδήγηση.

Να προσδιορίσουμε τους προγόνους μας

Προκειμένου να προσδιορίσουμε διατάξεις του ναού για τους προγόνους μας, χρειάζεται να γνωρίζουμε το όνομά τους. Πολλές υπέροχες πηγές είναι διαθέσιμες σήμερα, προκειμένου να μας βοηθήσουν να προσδιορίσουμε το όνομα των προγόνων μας.

Ένας καλός τρόπος να αρχίσουμε τη συλλογή πληροφοριών σχετικώς με τους προγόνους μας είναι να δούμε τι έχουμε στο σπίτι μας. Μπορεί να έχουμε πιστοποιητικά γεννήσεως, γάμου ή θανάτου. Μπορεί επίσης να βρούμε οικογενειακές Βίβλους, αναγγελίες θανάτου σε εφημερίδες, οικογενειακές ιστορίες ή ημερολόγια.

Επιπροσθέτως, μπορούμε να ζητήσουμε από συγγενείς τις πληροφορίες που έχουν. Αφού συλλέξουμε πληροφορίες στο σπίτι μας και από τους προγόνους μας, μπορούμε να ερευνήσουμε άλλες πηγές, όπως το FamilySearch.org. Μπορούμε επίσης να επισκεφθούμε ένα εκ των τοπικών κέντρων οικογενειακής ιστορίας της Εκκλησίας.

Το πόσο πολύ μαθαίνουμε, θα εξαρτηθεί από τις πληροφορίες που έχουμε διαθέσιμες. Μπορεί να έχουμε μόνον λίγες οικογενειακές πληροφορίες και μπορεί να μην είμαστε εις θέσιν να κάνουμε παρά να προσδιορίσουμε μόνον τους γονείς και τους παππούδες μας. Εάν έχουμε ήδη μία μεγάλη συλλογή οικογενειακών αρχείων, μπορεί να είμαστε εις θέσιν να προσδιορίσουμε προγόνους από γενεές πολύ πίσω στον χρόνο.

Μπορούμε να παρακολουθούμε τις πληροφορίες που συλλέγουμε επί των αρχείων οικογενειακής ομάδος και των γενεαλογικών διαγραμμάτων.

Να βρούμε σε ποιους προγόνους χρειάζεται να τελεστούν οι διατάξεις ναού

Οι διατάξεις ναού τελούνται για τους νεκρούς από τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας. Συνεπώς, ορισμένες διατάξεις για τους προγόνους μας μπορεί να έχουν ήδη γίνει. Προκειμένου να βρούμε ποιοι πρόγονοι χρειάζονται τις διατάξεις ναού, μπορούμε να κοιτάξουμε σε δύο μέρη. Τα δικά μας οικογενειακά αρχεία ενδεχομένως να έχουν πληροφορίες ως προς αυτά που έχουν γίνει. Εάν όχι, η Εκκλησία έχει αρχείο όλων των διατάξεων που έχουν τελεσθεί στον ναό. Ο σύμβουλος οικογενειακής ιστορίας τομέως ή κλάδου μπορεί να σας βοηθήσει σε αυτήν την προσπάθεια.

Να βεβαιωθούμε ότι τελούνται οι διατάξεις

Πολλοί εκ των προγόνων μας στον κόσμο των πνευμάτων μπορεί να αδημονούν να λάβουν τις διατάξεις τους του ναού. Μόλις προσδιορίσουμε αυτούς τους προγόνους, θα πρέπει να κανονίσουμε, ώστε να γίνει αυτό το έργο για αυτούς.

Μία εκ των ευλογιών του έργου οικογενειακής ιστορίας προέρχεται από το να πηγαίνουμε στον ναό και να τελούμε διατάξεις για λογαριασμό των προγόνων μας. Θα πρέπει να προετοιμασθούμε, για να λάβουμε εγκριτικό ναού, ούτως ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε αυτό το έργο, όποτε είναι δυνατόν. Εάν τα παιδιά μας είναι 12 ετών ή μεγαλύτερα, μπορούν να απολαύσουν αυτές τις ευλογίες, με το να βαπτισθούν και να επικυρωθούν για τους προγόνους τους.

Εάν δεν είναι δυνατόν να πάμε στον ναό και να συμμετάσχουμε στις διατάξεις, ο ναός θα κανονίσει να τελεστούν οι διατάξεις από άλλα μέλη της Εκκλησίας.

- Πώς έχει βοηθήσει ο Κύριος εσάς ή μέλη της οικογενείας σας να βρείτε πληροφορίες σχετικά με τους προγόνους σας;

Επιπρόσθετες ευκαιρίες οικογενειακής ιστορίας

- Ποιοι είναι ορισμένοι απλοί τρόποι για κάποιον με πολλές άλλες ευθύνες να συμμετάσχει στο έργο οικογενειακής ιστορίας;

Εκτός από το να παράσχουμε διατάξεις ναού για τους προγόνους περί των οποίων γνωρίζουμε, μπορούμε να βοηθήσουμε εκείνους στον κόσμο των πνευμάτων με πολλούς άλλους τρόπους. Θα πρέπει να επιζητήσουμε την καθοδήγηση του Πνεύματος καθώς συλλογίζομαστε προσευχόμενοι τι θα μπορούσαμε να κάνουμε. Βάσει των συνθηκών μας, μπορούμε να κάνουμε τα κατωτέρω:

1. Να παρευρισκόμαστε στον ναό όσο το δυνατόν συχνά. Αφού πάμε στον ναό για τον εαυτόν μας, μπορούμε να τελέσουμε τις σωτήριες διατάξεις για άλλους που περιμένουν στον κόσμο των πνευμάτων.
2. Να κάνουμε έρευνα, για να προσδιορίσουμε προγόνους, τους οποίους είναι πιο δύσκολο να βρούμε. Οι σύμβουλοι οικογενειακής ιστορίας μπορούν να μας κατευθύνουν σε χρήσιμες πηγές.
3. Να βοηθήσουμε στο πρόγραμμα ευρετηριάσεως της Εκκλησίας. Μέσω αυτού του προγράμματος, τα μέλη προετοιμάζουν γενεαλογικές πληροφορίες προς χρήση στα προγράμματα Η/Υ οικογενειακής ιστορίας της Εκκλησίας. Τα προγράμματα αυτά μας διευκολύνουν να προσδιορίσουμε τους προγόνους μας.
4. Να συνεισφέρουμε στις πληροφορίες οικογενειακής ιστορίας στα υφιστάμενα προγράμματα Η/Υ της Εκκλησίας για οικογενειακή ιστορία. Τα προγράμματα αυτά περιέχουν γενεαλογίες που συνέλεξαν άνθρωποι από όλον τον κόσμο. Δίδουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να μοιραστούν τις οικογενειακές τους πληροφορίες. Οι σύμβουλοι οικογενειακής ιστορίας μπορούν να παράσχουν περισσότερες πληροφορίες ως προς τα προγράμματα Η/Υ της Εκκλησίας.
5. Να συμμετάσχουμε σε οικογενειακές οργανώσεις. Μπορούμε να επιτύχουμε πολλά περισσότερα για τους προγόνους μας καθώς εργαζόμαστε μαζί με άλλα μέλη της οικογενείας.

- Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να αυξήσετε τη συμμετοχή σας στο έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας.

Επιπρόσθετες γραφές

- Πέτρου Α΄ 4:6 (το ευαγγέλιο κηρύχθηκε στους νεκρούς)
- Μαλαχίας 4:5–6, Δ&Δ 2:2, Νεφί Γ΄ 25:5–6 (αποστολή του Ηλιού του Θεσβίτου)
- Προς Κορινθίους Α΄ 15:29, Δ&Δ 128:15–18 (έργο για τους νεκρούς)
- Δ&Δ 138 (λύτρωση των νεκρών)

Ο μεταθανάτιος κόσμος των πνευμάτων

Κεφάλαιο 410

Ζωή μετά θάνατον

- Τι μας συμβαίνει, αφότου πεθάνουμε;

Ο Επουράνιος Πατέρας προετοίμασε ένα σχέδιο για τη σωτηρία μας. Ως μέρος αυτού του σχεδίου, μας απέστειλε από την παρουσία Του να ζήσουμε επί γης και να λάβουμε θνητό σώμα από σάρκα και οστά. Τελικώς, το θνητό σώμα μας θα πεθάνει και το πνεύμα μας θα πάει στον κόσμο των πνευμάτων. Ο κόσμος των πνευμάτων είναι ένα μέρος αναμονής, εργασίας, μαθήσεως και για τους ενάρετους αναπαύσεως από έγνοιες και λύπη. Το πνεύμα μας θα ζήσει εκεί μέχρις ότου είμαστε έτοιμοι για την ανάστασή μας. Κατόπιν το θνητό μας σώμα θα ενωθεί ακόμη μία φορά με το πνεύμα μας και θα λάβουμε τον βαθμό δόξης για τον οποίον έχουμε προετοιμασθεί (βλέπε κεφάλαιο 460 σε αυτό το βιβλίο).

Πολλοί άνθρωποι έχουν αναρωτηθεί πώς είναι ο κόσμος των πνευμάτων. Οι γραφές και οι προφήτες των τελευταίων ημερών μάς έχουν δώσει πληροφορίες σχετικά με τον κόσμο των πνευμάτων.

- Ποια παρηγοριά λαμβάνετε από τη γνώση σας ότι υπάρχει ζωή μετά θάνατον; Πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη γνώση μας για τον προηγμένο κόσμο των πνευμάτων, για να παρηγορήσουμε άλλους;

Πού είναι ο μεταθανάτιος κόσμος των πνευμάτων;

Προφήτες των τελευταίων ημερών έχουν πει ότι το πνεύμα αυτών που έχουν πεθάνει, δεν είναι μακριά από εμάς. Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον είπε: «Ένιστε, το πέπλο μεταξύ αυτής της ζωής και της άλλης ζωής γίνεται πολύ λεπτό. Οι αγαπημένοι μας, οι

οποίοι έχουν περάσει στην άλλη πλευρά, δεν είναι μακριά από εμάς» (στο Conference Report, Απρ. 1971, 18 ή *Ensign*, Ιούνιος 1971, 33). Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε ότι ο μεταθανάτιος κόσμος των πνευμάτων είναι επί γης, γύρω μας (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 279).

Ποια είναι η φύση του πνεύματός μας;

Οι υποστάσεις πνεύματος έχουν την ίδια σωματική μορφή σαν τους θνητούς, πλην όμως ότι το σώμα του πνεύματος είναι σε τέλεια μορφή (βλέπε Εθέρ 3:16). Τα πνεύματα φέρουν μαζί τους από τη γη τη συμπεριφορά αφοσιώσεως ή ανταγωνισμού απέναντι στα της χρηστότητας (βλέπε Άλμα 34:34). Έχουν τις ίδιες ορέξεις και επιθυμίες που είχαν, όταν ζούσαν επί γης. Όλα τα πνεύματα είναι σε ενήλικη μορφή. Ήταν ενήλικοι πριν από τη θνητή τους ύπαρξη και είναι σε ενήλικη μορφή ύστερα από τον θάνατο, ακόμη κι αν πεθάνουν ως βρέφη ή παιδιά (βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 131–32).

- Γιατί είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι το πνεύμα μας θα έχει την ίδια στάση που έχει τώρα στον κόσμο των πνευμάτων;

Ποιες είναι οι συνθήκες στον μεταθανάτιο κόσμο των πνευμάτων;

Ο προφήτης Άλμα στο Βιβλίο του Μόρμον δίδαξε σχετικά με δύο καταμερισμούς ή καταστάσεις στον κόσμο των πνευμάτων:

«Τα πνεύματα εκείνων που είναι δίκαιοι θα εισαχθούν σε μια κατάσταση ευδαιμονίας, που λέγεται παράδεισος, κατάσταση ανάπαυσης, κατάσταση γαλήνης, όπου θα αναπαυτούν από όλες τις ταλαιπωρίες και από όλες τις έννοιες και θλίψεις τους.

»Και τότε θα γίνει ώστε τα πνεύματα των ανόμων, μάλιστα, που είναι πονηροί—γιατί ιδές, δεν έχουν ούτε συμμετοχή ούτε μερίδιο στο Πνεύμα του Κυρίου, γιατί ιδές, διαλέγουν έργα πονηρά παρά αγαθά, επομένως, το πνεύμα του διαβόλου μπήκε μέσα τους και κατέχει τον οίκο τους—αυτοί λοιπόν θα ριχτούν έξω, στο απώτερο σκοτάδι, θα γίνει κλάμα και θρήνος, και τρίξιμο δοντιών, και τούτο εξαιτίας της ίδιας τους της ανομίας, αφού οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από τη θέληση του διαβόλου.

»Λοιπόν αυτή είναι η κατάσταση των ψυχών των ανόμων, μάλιστα, σε σκοτάδι, και κατάσταση τρόμου, που τη βλέπουν γεμάτοι φόβο για την πύρινη αγανάκτηση της οργής του Θεού προς αυτούς. Και έτσι μένουν σε αυτήν την κατάσταση, όπως οι δίκαιοι στον παράδεισο, μέχρι τη στιγμή της ανάστασής τους» (Άλμα 40:12–14).

Τα πνεύματα κατατάσσονται σύμφωνα με την αγνότητα της ζωής τους και την υπακοή τους στο θέλημα του Κυρίου, ενώ ήσαν επί γης. Οι ενάρετοι και οι άνομοι διαχωρίζονται (βλέπε Νεφί Α΄ 15:28–30), αλλά τα πνεύματα μπορούν να προοδεύσουν καθώς μαθαίνουν αρχές του ευαγγελίου και ζουν σε αρμονία με αυτές. Τα πνεύματα στον παράδεισο μπορούν να διδάξουν τα πνεύματα στη φυλακή (βλέπε Δ&Δ 138).

Παράδεισος

Σύμφωνα με τον προφήτη Άλμα, τα ενάρετα πνεύματα αναπαύονται από γήινες έγνοιες και λύπη. Μολοντούτο, απασχολούνται με την επιτέλεση του έργου του Κυρίου. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ είδε σε όραμα ότι αμέσως αφού σταυρώθηκε ο Ιησούς Χριστός, επισκέφθη τους ενάρετους στον κόσμο των πνευμάτων. Όρισε αγγελιαφόρους, τους έδωσε δύναμη και εξουσία, και τους ανέθεσε να «φέρουν το φως του ευαγγελίου σε εκείνους που ήταν στο σκοτάδι, σε όλα τα πνεύματα των ανθρώπων» (Δ&Δ 138:30).

Η Εκκλησία οργανώνεται στον κόσμο των πνευμάτων και οι φέροντες την ιεροσύνη συνεχίζουν τις ευθύνες τους εκεί (βλέπε Δ&Δ 138:30). Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ δίδαξε: «Η ίδια Ιεροσύνη υπάρχει στην άλλη πλευρά του πέπλου. ...Κάθε Απόστολος, κάθε Μέλος των Εβδομήκοντα, κάθε Πρεσβύτερος, κ.τ.λ., που πεθαίνει στην πίστη, μόλις περάσει στην άλλη πλευρά του πέπλου, εισέρχεται στο έργο της διακονίας» (*Deseret News*, Ιαν. 25, 1882, 818).

Οι οικογενειακές σχέσεις είναι επίσης σημαντικές. Ο Πρόεδρος Τζεντεντάια Γκραντ, ένας σύμβουλος του Μπρίγκαμ Γιανγκ, είδε

Για διδασκάλους: Προκειμένου να βοηθήσετε τα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας να καταλάβουν τις διαφορές μεταξύ του παραδείσου και της φυλακής των πνευμάτων, σκεφθείτε να ζωγραφίσετε μία κάθετη γραμμή στη μέση του πίνακος ή σε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτί, κάνοντας δύο στήλες. Στο επάνω μέρος της μίας στήλης, γράψτε *Κατάσταση των δικαίων*. Στο επάνω μέρος της άλλης στήλης, γράψτε *Κατάσταση των ανόμων*. Ζητήστε από τα μέλη να περιγράψουν κάθε κατάσταση στον κόσμο των πνευμάτων, βάσει του διαβάσματός τους σε αυτό το τμήμα. Συνοψίστε τα σχόλιά τους στις κατάλληλες στήλες.

τον κόσμο των πνευμάτων και περιέγραψε στον Χίμπερ Κίμπαλ την οργάνωση που υπάρχει εκεί: «Είπε ότι οι άνθρωποι που είδε εκεί ήταν οργανωμένοι σε οικογένειες. ...Είπε: 'Όταν κοίταξα τις οικογένειες, υπήρχε μία έλλειψη σε ορισμένες... διότι είδα οικογένειες στις οποίες δεν επιτράπητο να έλθουν και να κατοικήσουν μαζί, επειδή δεν είχαν τιμήσει την κλήση τους εδώ'» (*Deseret News*, Δεκ. 10, 1856, 316–17).

Φυλακή των πνευμάτων

Ο Απόστολος Παύλος ανεφέρθη στον μεταθανάτιο κόσμο των πνευμάτων ως φυλακή, η οποία είναι για ορισμένους (βλέπε Πέτρου Α΄ 3:18–20). Στη φυλακή των πνευμάτων ευρίσκεται το πνεύμα εκείνων που δεν έχουν λάβει ακόμη το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Τα πνεύματα αυτά έχουν ελευθέρα βούληση και μπορεί να δελεάζονται τόσο από το καλό όσο και από το κακό. Εάν αποδεχθούν το ευαγγέλιο και τις τελεσθείσες για αυτούς διατάξεις στον ναό, μπορούν να φύγουν από τη φυλακή των πνευμάτων και να κατοικήσουν στον παράδεισο.

Επίσης, στη φυλακή των πνευμάτων είναι όσοι απέρριψαν το ευαγγέλιο, αφού τους κηρύχθηκε είτε επί γης είτε στη φυλακή των πνευμάτων. Τα πνεύματα αυτά υποφέρουν σε μία κατάσταση γνωστή ως κόλαση. Έχουν αφαιρέσει από επάνω τους την ευσπλαχνία του Ιησού Χριστού, ο οποίος είπε: «Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν. Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ. Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα» (Δ&Δ 19:16–18). Αφού υποφέρουν για τις αμαρτίες τους, θα τους επιτραπεί, μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, να κληρονομήσουν τον χαμηλότερο βαθμό δόξης, το οποίο είναι το τελέστιο βασίλειο.

- Πώς είναι παρόμοιες οι συνθήκες στον κόσμο των πνευμάτων με τις συνθήκες σε αυτήν τη ζωή;

Επιπρόσθετες γραφές

- Πέτρου Α΄ 4:6 (κηρύχθηκε το ευαγγέλιο προς τους νεκρούς)
- Μωσή 7:37–39 (η φυλακή των πνευμάτων προετοιμάσθηκε για τους ανόμους)
- Δ&Δ 76 (αποκάλυψη σχετικώς με τα τρία βασίλεια δόξης)
- Κατά Λουκάν 16:19–31 (η μοίρα του πλουσίου και του φτωχού στον κόσμο των πνευμάτων)

Η συνάθροιση του οίκου του Ισραήλ

Κεφάλαιο 42ο

Ο οίκος του Ισραήλ αποτελεί τον λαό διαθήκης του Θεού

- Ποιες ευθύνες έχει ο λαός διαθήκης του Θεού απέναντι στα έθνη του κόσμου;

Ο Ιακώβ ήταν σπουδαίος προφήτης, ο οποίος έζησε εκατοντάδες χρόνια πριν από την εποχή του Χριστού. Επειδή ο Ιακώβ ήταν πιστός, ο Κύριος τού έδωσε το ειδικό όνομα του Ισραήλ, το οποίο σημαίνει «κάποιος που υπερισχύει με τον Θεό» ή «ας υπερισχύσει ο Θεός» (Bible Dictionary, "Israel," 708). Ο Ιακώβ είχε δώδεκα υιούς. Οι υιοί αυτοί και η οικογένειά τους έγιναν γνωστοί ως οι δώδεκα φυλές του Ισραήλ ή Ισραηλίτες (βλέπε Γένεση 49:28).

Ο Ιακώβ ήταν εγγονός του Αβραάμ. Ο Κύριος συνήψε μία παντοτινή διαθήκη με τον Αβραάμ, η οποία ανανεώθηκε με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ και τα τέκνα του (βλέπε κεφάλαιο 15ο σε αυτό το βιβλίο. Βλέπε, επίσης, την απεικόνιση σε αυτό το κεφάλαιο, η οποία δείχνει τους υιούς του). Ο Θεός υπεσχέθη ότι οι Ισραηλίτες θα γίνονταν ο λαός διαθήκης Του όσο υπάκουαν στις εντολές Του (βλέπε Δευτερονόμιο 28:9–10). Θα αποτελούσαν ευλογία σε όλα τα έθνη του κόσμου, διαβιβάζοντας το ευαγγέλιο και την ιεροσύνη σε αυτούς (βλέπε Αβραάμ 2:9–11). Συνεπώς, θα τηρούσαν τη διαθήκη τους με τον Κύριο και Εκείνος θα τηρούσε τη διαθήκη Του μαζί τους.

Ο οίκος του Ισραήλ διεσπάρη

Κατ' επανάληψη οι προφύτες του Κυρίου προειδοποίησαν τον οίκο του Ισραήλ τι θα συνέβαινε, εάν ήταν άνομος. Ο Μωυσής προφήτευσε: «Και ο Κύριος θα σε διασπείρει σε όλα τα έθνη, από το ένα άκρο της γης μέχρι το άλλο άκρο της γης» (Δευτερονόμιο 28:64).

Παρά την προειδοποίηση αυτή, οι Ισραηλίτες παρέβαιναν επιμό-
νως τις εντολές του Θεού. Πολεμούσαν μεταξύ των και χωρίσθη-
καν σε δύο βασίλεια: το Βόρειο Βασίλειο, το οποίο απεκαλείτο
βασίλειο του Ισραήλ, και το Νότιο Βασίλειο, το οποίο απεκα-
λείτο βασίλειο του Ιούδα. Δέκα εκ των δώδεκα φυλών του Ισραήλ
ζούσαν στο Βόρειο Βασίλειο. Κατά τη διάρκεια ενός πολέμου
κατακτήθηκαν από τους εχθρούς τους και μετεφέρθησαν σε αιχ-
μαλωσία. Ορισμένοι εξ αυτών αργότερα διέφυγαν στις χώρες του
βορρά και απωλέσθησαν με τον υπόλοιπο κόσμο.

Περίπου 100 έτη ύστερα από την κατάκτηση του Βορείου
Βασιλείου, το Νότιο Βασίλειο κατακτήθηκε. Η πρωτεύουσα, η
Ιερουσαλήμ, κατεστράφη το 586 π.Χ., και πολλά μέλη εκ των ενα-
πομεινασών δύο φυλών του Ισραήλ αιχμαλωτίσθηκαν. Αργότερα,
ορισμένα εκ των μελών αυτών των φυλών επέστρεψαν και ανοι-
κοδόμησαν την Ιερουσαλήμ. Μόλις πριν από την καταστροφή
της Ιερουσαλήμ, ο Λεχί και η οικογένειά του, που ήταν μέλη του
οίκου του Ισραήλ, έφυγαν από την πόλη και αποίκησαν στην
αμερικανική ήπειρο.

Ύστερα από την εποχή του Χριστού, η Ιερουσαλήμ κατεστράφη
εκ νέου, αυτή τη φορά από Ρωμαίους στρατιώτες. Οι Ιουδαίοι διε-
σπάρησαν σε μεγάλο μέρος του κόσμου. Σήμερα, οι Ισραηλίτες
ευρίσκονται σε όλες τις χώρες του κόσμου. Πολλοί εξ αυτών των
ανθρώπων δεν γνωρίζουν ότι κατάγονται από τον αρχαίο οίκο
του Ισραήλ.

- Πώς έχουν ωφεληθεί τα τέκνα του Θεού, επειδή ο λαός διαθήκης
Του έχει διασπαρεί σε όλη τη γη;

Ο οίκος του Ισραήλ πρέπει να συναθροισθεί

- Γιατί θέλει ο Κύριος ο λαός του να συναθροισθεί;
- Πώς θα συναθροισθεί ο οίκος του Ισραήλ;

Ο Κύριος υπεσχέθη ότι ο λαός της διαθήκης Του θα συναθροίζετο
μία ημέρα: «Θα συγκεντρώσω το υπόλοιπο των προβάτων μου
από όλους τους τόπους όπου τα έδιωξα» (Ιερεμίας 23:3).

Ο Θεός συναθροίζει τα τέκνα Του μέσω του ιεραποστολικού
έργου. Καθώς οι άνθρωποι αποκτούν γνώση για τον Ιησού Χριστό,

λαμβάνουν τις διατάξεις σωτηρίας και τηρούν τις σχετιζόμενες διαθήκες, γίνονται «τα τέκνα της διαθήκης» (Νεφί Γ΄ 20:26). Έχει σημαντικούς λόγους για τη συνάθροιση των τέκνων Του. Τα συναθροίζει, ούτως ώστε να μπορούν να μάθουν τις διδασκαλίες του ευαγγελίου και να προετοιμαστούν να συναντήσουν τον Σωτήρα, όταν θα επανέλθει. Τα συναθροίζει, ούτως ώστε να οικοδομούν ναούς και να τελούν ιερές διατάξεις για προγόνους οι οποίοι έχουν πεθάνει χωρίς να έχουν αυτήν την ευκαιρία. Τα συναθροίζει, ούτως ώστε να μπορούν να ενδυναμώνουν αλλήλους και να είναι ηνωμένοι στο ευαγγέλιο, ευρίσκοντας προστασία από άνομες επιρροές του κόσμου. Τα συναθροίζει επίσης, ούτως ώστε να μπορούν να προετοιμαστούν να διαδώσουν το ευαγγέλιο στους άλλους.

Η δύναμη και η εξουσία της διεθύνσεως του έργου της συναθροίσεως του οίκου του Ισραήλ εδόθη στον Τζόζεφ Σμιθ από τον προφήτη Μωσή, ο οποίος ενεφανίσθη το 1836 στον Ναό του Κίρτλαντ (βλέπε Δ&Δ 110:11). Έκτοτε, κάθε προφήτης κρατά τα κλειδιά για τη συνάθροιση του οίκου του Ισραήλ και αυτή η συνάθροιση αποτελεί σημαντικό μέρος του έργου της Εκκλησίας. Ο λαός διαθήκης συναθροίζεται τώρα καθώς αποδέχεται το αποκατεστημένο ευαγγέλιο και υπηρετεί τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ (βλέπε Δευτερονόμιο 30:1-5).

Οι Ισραηλίτες πρέπει να συναθροισθούν πνευματικώς πρώτα και κατόπιν υλικώς. Συναθροίζονται πνευματικώς καθώς προσχωρούν στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και συνάπτουν και τηρούν ιερές διαθήκες. Αυτή η πνευματική συνάθροιση άρχισε κατά την εποχή του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και συνεχίζεται σήμερα σε όλον τον κόσμο. Οι νεοφώτιστοι στην Εκκλησία είναι Ισραηλίτες είτε εξ αίματος είτε εξ υιοθεσίας. Ανήκουν στην οικογένεια του Αβραάμ και του Ιακώβ (βλέπε Αβραάμ 2:9-11, Προς Γαλάτες 3:26-29).

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Πολλά έθνη αντιπροσωπεύονται στην... Εκκλησία. ... Έχουν έλθει, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου έμεινε επάνω τους... αφού έλαβαν το πνεύμα της συναθροίσεως, άφησαν τα πάντα χάριν του ευαγγελίου» (*Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι, [1954-56], 3:256, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Η υλική συνάθροιση του Ισραήλ σημαίνει ότι ο λαός της διαθήκης θα «συναχθ[ε]ι στις χώρες της κληρονομιάς του, και θα εγκατασταθ[ε]ι σε όλες τις χώρες της επαγγελίας του» (Νεφί Β΄ 9:2). Οι φυλές του Εφραΐμ και του Μανασσή θα συναθροισθούν στην αμερικανική ήπειρο. Η φυλή του Ιούδα θα επιστρέψει στην πόλη της Ιερουσαλήμ και τη γύρω περιοχή. Οι δέκα απολεσθείσες φυλές θα λάβουν από τη φυλή του Εφραΐμ τις υπεσχημένες ευλογίες τους (βλέπε Δ&Δ 133:26–34).

Όταν ιδρύθηκε για πρώτη φορά η Εκκλησία, οι Άγιοι έλαβαν οδηγίες να συναθροισθούν στο Οχάιο, κατόπιν στο Μισούρι και εν συνεχεία στην Κοιλιάδα Σωλτ Λέηκ. Σήμερα, εντούτοις, οι σύγχρονοι προφήτες διδάσκουν ότι τα μέλη της Εκκλησίας πρέπει να οικοδομήσουν τη βασιλεία του Θεού στη χώρα τους. Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον είπε: «Η επιλογή να έλθουμε στον Χριστό δεν είναι ζήτημα τοποθεσίας. Είναι ζήτημα ατομικής δεσμεύσεως. Οι άνθρωποι μπορούν να έλθουν στη γνώση του Κυρίου» [Νεφί Γ΄ 20:13] χωρίς να αφήσουν την πατρίδα τους. Πράγματι, κατά τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας η μεταστροφή συχνά σήμαινε μετανάστευση επίσης. Όμως τώρα η συνάθροιση λαμβάνει χώραν σε κάθε έθνος. ...Ο τόπος συναθροίσεως για τους Βραζιλιάνους Αγίους είναι στη Βραζιλία. Ο τόπος συναθροίσεως για τους Νιγηριανούς Αγίους είναι στη Νιγηρία. Ο τόπος συναθροίσεως για τους Κορεάτες Αγίους είναι στην Κορέα και ούτω καθεξής. Η Σιών είναι «οι καθαροί στην καρδιά». [Δ&Δ 97:21.] Η Σιών είναι όπου είναι οι ενάρετοι Άγιοι» (στο Conference Report, Οκτ. 2006, 85 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 2006, 81).

Η υλική συνάθροιση του Ισραήλ δεν θα είναι πλήρης μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος και μέχρι τη Χιλιετία (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:37). Τότε η υπόσχεση του Κυρίου θα εκπληρωθεί:

«Να, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και δεν θα πουν πια: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου·
αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη του βορρά, και από όλους τους τόπους, όπου τους είχε διώξει· και θα τους επαναφέρω πάλι στη γη τους, που είχα δώσει στους πατέρες τους» (Ιερεμίας 16:14–15).

- Με ποιους τρόπους έχετε συναθροισθεί πνευματικώς ως λαός της διαθήκης του Κυρίου;
- Με ποιους τρόπους έχετε συμμετάσχει στη συνάθροιση των άλλων;

Επιπρόσθετες γραφές

- Γένεση 17:1–8 (η διαθήκη του Θεού με τον Αβραάμ)
- Προς Ρωμαίους 9:4–8, Προς Γαλάτες 3:29 (όσοι ακολουθούν τον Ιησού Χριστό και τον λόγο Του είναι τέκνα της διαθήκης)
- Νεφί Β΄ 30:2, Μωσία 5:10–11 (όσοι μετανοούν, ακολουθούν τους προφήτες και έχουν πίστη στον Ιησού Χριστό, γίνονται ο λαός της διαθήκης του Κυρίου)
- Β΄ Βασιλέων 17 (το Βόρειο Βασίλειο αιχμαλωτίζεται)
- Β΄ Χρονικών 36:11–20 (το Νότιο Βασίλειο αιχμαλωτίζεται)
- Ιακώβου 1:1 (δώδεκα φυλές στη διασπορά)
- Νεφί Α΄ 10:12–13 (η μετανάστευση των Νεφιτών ήταν μέρος της διασποράς)
- Ιερεμίας 3:14–18 (έναν από πόλη, δύο από συγγένειες)
- Ιεζεκιήλ 20:33–36 (ο Ισραήλ θα συγκεντρωθεί από όλους τους τόπους)
- Νεφί Γ΄ 20:29–46 (οι Ιουδαίοι θα συναθροισθούν στην Ιερουσαλήμ)
- Νεφί Α΄ 15:13–18, Νεφί Γ΄ 21:26–29 (η συνάθροιση αρχίζει με την αποκατάσταση του ευαγγελίου)
- Δ&Δ 38:31–33 (ο λαός της διαθήκης του Κυρίου θα σωθεί)
- Ησαΐας 11:11–13 (ο Κύριος θα αναλάβει τον λαό Του)
- Αποκάλυψη 18:4–8 (μια φωνή θα διακηρύξει τη συνάθροιση)
- Δ&Δ 133:6–15 (Εθνικοί στη Σιών, Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ)

Για διδασκάλους: Όταν οι άνθρωποι λέγουν την ιστορία τους περί μεταστροφής τους στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, λέγουν ιστορίες περί πνευματικής συναθροίσεως. Σκεφθείτε να ζητήσετε εκ των προτέρων από λίγα άτομα να μιλήσουν περί του πώς μετεστράφησαν στο ευαγγέλιο.

Σημεία της Δευτέρας Παρουσίας

Κεφάλαιο 430

Ο Ιησούς Χριστός θα επιστρέψει στη γη

- Ποια είναι ορισμένα σημεία της Δευτέρας Παρουσίας;

Ο Σωτήρας είπε στον Τζόζεφ Σμιθ: «Γιατί θα εμφανιστώ από τους ουρανοί με κύρος και μεγάλη δόξα... και θα κατοικήσω με δικαιοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους επάνω στη γη χίλια χρόνια, και οι άνομοι δεν θα σταθούν» (Δ&Δ 29:11, βλέπε, επίσης, κεφάλαια 44ο και 45ο σε αυτό το βιβλίο). Ο Ιησούς μας έχει πει ότι ορισμένα σημεία και γεγονότα θα μας προειδοποιήσουν, όταν είναι σιμά ο καιρός της Δευτέρας Παρουσίας Του.

Για χιλιάδες χρόνια, οι οπαδοί του Ιησού Χριστού προσδοκούν τη Δευτέρα Παρουσία ως καιρό γαλήνης και αγαλλιάσεως. Όμως προτού έλθει ο Σωτήρας, οι άνθρωποι της γης θα βιώσουν μεγάλες δοκιμασίες και συμφορές. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να είμαστε προετοιμασμένοι για αυτές τις δυσχέρειες. Αναμένει επίσης από εμάς να είμαστε πνευματικώς έτοιμοι, όταν ο Σωτήρας έλθει εν τη δόξει Του. Συνεπώς, μας έχει δώσει σημεία, τα οποία αποτελούν γεγονότα που θα μας πουν πότε είναι σιμά η Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος. Διαμέσου των αιώνων, ο Θεός έχει αποκαλύψει αυτά τα σημεία στους προφήτες Του. Έχει πει ότι όλοι οι πιστοί οπαδοί του Χριστού θα γνωρίσουν ποια είναι αυτά τα σημεία και θα τα προσδοκούν (βλέπε Δ&Δ 45:39). Εάν είμαστε υπάκουοι και πιστοί, θα μελετούμε τις γραφές και θα γνωρίσουμε τα σημεία.

Για διδασκάλους: Σκεφθείτε να αναθέσετε σε κάθε μέλος της τάξεως ή της οικογενείας ένα ή δύο εκ των περιγραφέντων σε αυτό το κεφάλαιο σημείων (σε μεγάλες τάξεις, ορισμένα σημεία μπορούν να ανατεθούν σε περισσότερα του ενός άτομα). Ως μέρος του μαθήματος, δώστε τους χρόνο από μόνοι τους να μελετήσουν τις πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σημεία και να σκεφθούν ενδείξεις που έχουν δει ότι τα σημεία εκπληρώνονται σήμερα. Κατόπιν ζητήστε τους να πουν τις αντιλήψεις τους μεταξύ των.

Ορισμένα εξ αυτών των σημείων, τα οποία προλέγουν τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού, έχουν ήδη εκπληρωθεί ή εκπληρώνονται τώρα. Άλλα θα εκπληρωθούν στο μέλλον.

Ανομία, πόλεμος και αναταραχές

Πολλά εκ των σημείων είναι τρομακτικά και φοβερά. Οι προφήτες έχουν προειδοποιήσει ότι η γη θα βιώσει μεγάλες αναταραχές, ανομία, πολέμους και δεινά. Ο προφήτης Δανιήλ είπε ότι ο καιρός πριν από τη Δευτέρα Παρουσία θα είναι καιρός τέτοιων ταραχών που η γη δεν έχει γνωρίσει ποτέ (βλέπε Δανιήλ 12:1). Ο Κύριος είπε: «Η αγάπη των ανθρώπων θα κρυώσει, και θα πληθύνει η ανομία» (Δ&Δ 45:27). «Και τα πάντα θα βρίσκονται σε αναταραχή. Και... φόβος θα πέσει επάνω σε όλους τους ανθρώπους» (Δ&Δ 88:91). Μπορούμε να αναμένουμε σεισμούς, ασθένειες, λιμούς, μεγάλες καταιγίδες, αστραπές και κεραυνούς (βλέπε Κατά Ματθαίον 24:7, Δ&Δ 88:90). Καταιγίδες με χαλάζι θα καταστρέψουν τις εσοδείες της γης (βλέπε Δ&Δ 29:16).

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι πόλεμος θα γέμιζε τη γη: «Θα ακούσετε πολέμους και φήμες πολέμων· ...Επειδή, θα εγερθεί έθνος ενάντια σε έθνος, και βασιλεία ενάντια σε βασιλεία» (Κατά Ματθαίον 24:6-7). Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Μην αποθαρρύνεστε, όταν σας κάνουμε λόγο περί επικίνδυνων καιρών, επειδή πρέπει να έλθουν προσεχώς, διότι το σπαθί, η πείνα και ο λοιμός πλησιάζουν. Θα υπάρξουν μεγάλες καταστροφές επάνω στο πρόσωπο αυτής της χώρας, επειδή δεν χρειάζεται να υποθέσετε ότι ένα γιώτα ή μικρή στιγμή από τις προφητείες όλων των αγίων προφητών θα αποτύχει, και υπάρχουν πολλές που απομένουν να εκπληρωθούν» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 252).

Πολλά εξ αυτών των σημείων εκπληρώνονται. Η ανομία είναι παντού. Τα έθνη είναι συνεχώς σε πόλεμο. Σεισμοί και άλλες συμφορές συμβαίνουν. Πολλοί άνθρωποι υποφέρουν τώρα από καταστροφικές καταιγίδες, ξηρασία, πείνα και ασθένειες. Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι αυτές οι συμφορές θα γίνουν δριμύτερες, προτού έλθει ο Κύριος.

Εντούτοις, δεν είναι φοβερά όλα τα γεγονότα που προηγούνται της Δευτέρας Παρουσίας. Πολλά εξ αυτών φέρνουν αγαλλίαση στον κόσμο.

Η αποκατάσταση του ευαγγελίου

Ο Κύριος είπε: «Φως θα ξεχυθεί ανάμεσα σε εκείνους που κάθονται στο σκοτάδι, και θα είναι η πληρότητα του ευαγγελίου μου» (Δ&Δ 45:28). Οι προφήτες της παλαιάς εποχής προείπαν την αποκατάσταση του ευαγγελίου. Ο Απόστολος Ιωάννης είδε ότι το ευαγγέλιο θα αποκαθίστατο από έναν άγγελο (βλέπε Αποκάλυψη 14:6–7). Εις εκπλήρωσιν αυτής της προφητείας, ο άγγελος Μορόνι και άλλοι ουράνιοι επισκέπτες έφεραν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού στο Τζόζεφ Σμιθ.

Η εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον

Ο Κύριος είπε στους Νεφίτες για ένα άλλο σημείο: το Βιβλίο του Μόρμον θα ερχόταν στους απογόνους τους (βλέπε Νεφί Γ΄ 21). Στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, οι προφήτες Ησαΐας και Ιεζεκιήλ προείδαν την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον (βλέπε Ησαΐας 29:4–18, Ιεζεκιήλ 37:16–20). Οι προφητείες αυτές εκπληρώνονται τώρα. Το Βιβλίο του Μόρμον έχει εμφανισθεί και μεταφέρεται σε όλον τον κόσμο.

Κήρυξη του ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο

Ένα άλλο σημείο των τελευταίων ημερών είναι ότι «το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε ολόκληρη την οικουμένη, για μαρτυρία σε όλα τα έθνη» (Κατά Ματθαίον 24:14, βλέπε, επίσης, Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:31). Όλοι οι άνθρωποι θα ακούσουν την πληρότητα του ευαγγελίου στη γλώσσα τους (βλέπε Δ&Δ 90:11). Από την αποκατάσταση της Εκκλησίας, οι ιεραπόστολοι κηρύττουν το ευαγγέλιο. Η ιεραποστολική προσπάθεια έχει αυξηθεί ως τώρα δεκάδες χιλιάδες ιεραποστόλων κηρύττουν σε πολλές χώρες του κόσμου, σε πολλές γλώσσες. Πριν από τη Δευτέρα Παρουσία και κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας, ο Κύριος θα παράσχει τρόπους, για να φέρει την αλήθεια σε όλα τα έθνη.

Η έλευση του Ηλιού του Θεοβίτου

Ο προφήτης Μαλαχίας προφήτευσε ότι πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος, ο προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης θα απεστέλλετο στη γη. Ο Ηλίας ο Θεοβίτης θα αποκαθιστούσε τις δυνάμεις επισφραγίσεως, ούτως ώστε οι οικογένειες να μπορούν να επισφραγισθούν μαζί. Θα ενέπνεε επίσης τους ανθρώπους να ενδιαφερθούν για τους προγόνους και τους απογόνους τους. (Βλέπε Μαλαχίας 4:5-6, Δ&Δ 2.) Ο προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθε στον Τζόζεφ Σμιθ τον Απρίλιο του 1836. Έκτοτε, το ενδιαφέρον στη γενεαλογία και την οικογενειακή ιστορία έχει αυξηθεί. Είμαστε επίσης εις θέσιν να τελούμε διατάξεις επισφραγίσεως στους ναούς για τους ζωντανούς και τους νεκρούς.

Οι απόγονοι του Λεχί θα γίνουν ένας σπουδαίος λαός

Ο Κύριος είπε ότι όταν είναι σιμά η έλευσή Του, οι Λαμανίτες θα γίνονταν ενάρετος και σεβαστός λαός. Είπε: «Όμως προτού να έλθει η μεγάλη ημέρα του Κυρίου... οι Λαμανίτες θα ανθίσουν σαν το τριαντάφυλλο» (Δ&Δ 49:24). Μεγάλος αριθμός εκ των απογόνων του Λεχί δέχεται τώρα τις ευλογίες του ευαγγελίου.

Η οικοδόμηση της Νέας Ιερουσαλήμ

Σιμά στην εποχή της ελεύσεως του Ιησού Χριστού, οι πιστοί Άγιοι θα οικοδομήσουν μία ενάρετη πόλη, μία πόλη του Θεού, αποκληθείσα Νέα Ιερουσαλήμ. Ο Ιησούς Χριστός ο Ίδιος θα κυβερνά εκεί. (Βλέπε Νεφί Γ' 21:23-25, Μωυσή 7:62-64, Άρθρα της Πίστεως 1:10.) Ο Κύριος είπε ότι η πόλη θα οικοδομηθεί στην πολιτεία του Μισούρι στις Ηνωμένες Πολιτείες (βλέπε Δ&Δ 84:2-3).

Αυτά είναι μόνον λίγα εκ των σημείων που μας έχει δώσει ο Κύριος. Οι γραφές περιγράφουν πολλά περισσότερα.

- Ποιες ενδείξεις βλέπετε ότι τα σημεία εκπληρώνονται;

Η γνώση των σημείων των καιρών μπορεί να μας βοηθήσει

- Πώς μπορούμε να παραμείνουμε ήρεμοι και εν γαλήνη, ακόμη κι όταν ορισμένα εκ των σημείων είναι τρομακτικά και φοβερά;

Κάνοντας λόγο περί της Δευτέρας Παρουσίας Του, ο Κύριος είπε: «Την ώρα και την ημέρα κανένας άνθρωπος δεν ξέρει, ούτε οι άγγελοι στους ουραμούς» (Δ&Δ 49:7). Το δίδαξε με την παραβολή της συκιάς. Είπε ότι όταν βλέπουμε μία συκιά να εκβλασταίνει, μπορούμε να καταλάβουμε ότι το θέρος θα έλθει συντόμως. Ομοίως, όταν βλέπουμε τα περιγραφέντα στις γραφές σημεία, μπορούμε να ξέρουμε ότι η έλευσή Του είναι σιμά. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 24:32-33.)

Ο Κύριος δίδει αυτά τα σημεία, για να μας βοηθήσει. Μπορούμε να θέσουμε τη ζωή μας σε τάξη και να προετοιμάσουμε τον εαυτόν μας και την οικογένειά μας για όσα θα έλθουν.

Έχουμε προειδοποιηθεί για τις συμφορές και μας έχει ειπωθεί να προετοιμασθούμε για αурές, αλλά επίσης μπορούμε να προσδοκούμε την έλευση του Σωτήρος και να είμαστε ευτυχείς. Ο Κύριος είπε: «Μην ταράξεστε, γιατί όταν θα γίνουν όλα αυτά [τα σημεία], θα ξέρετε ότι οι υποσχέσεις που δόθηκαν σε σας θα εκπληρωθούν» (Δ&Δ 45:35). Είπε ότι όσοι είναι ενάρετοι, όταν έλθει, δεν θα καταστραφούν «αλλά θα μπορέσουν να ανθίσουν την ημέρα αυτή. Και η γη θα δοθεί σε αυτούς ως κληρονομία... και τα τέκνα τους θα μεγαλώνουν χωρίς αμαρτία. ...Γιατί ο Κύριος θα είναι ανάμεσά τους, και η δόξα του θα είναι επάνω τους, και θα είναι ο βασιλιάς τους και ο νομοθέτης τους» (Δ&Δ 45:57-59).

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Κορινθίους Α΄ 15:22-28 (το τέλος έρχεται, ο θάνατος καταργείται)
- Κατά Ματθαίον 16:1-4 (διακρίνετε σημεία των καιρών)
- Κατά Ματθαίον 24, Δ&Δ 29:14-23, 45:17-57, 88:87-94, Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1 (σημεία της Δευτέρας Παρουσίας)
- Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 5:1-6 (αγρυπνείτε για τα σημεία και προετοιμασθείτε)
- Δ&Δ 38:30 (να είστε έτοιμοι, για να μην φοβάστε)
- Δ&Δ 68:11 (μπορούμε να γνωρίζουμε τα σημεία)

Η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού

Κεφάλαιο 440

Προσδοκώντας τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος

Σαράντα ημέρες μετά από την ανάστασή Του, ο Ιησούς και οι Απόστολοί Του συγκεντρώθηκαν στο Όρος των Ελαιών. Είχε έλθει ο καιρός να φύγει ο Ιησούς από τη γη. Είχε ολοκληρώσει όλο το έργο που είχε να κάνει εκείνη την εποχή. Θα επέστρεφε στον Επουράνιο Πατέρα μας μέχρι τη στιγμή της Δευτέρας Παρουσίας Του.

Αφού καθοδήγησε τους Αποστόλους Του, ο Ιησούς ανελήφθη στους ουρανοί. Ενώ οι Απόστολοι κοίταζαν στους ουρανοί, δύο άγγελοι ίσταντο δίπλα τους και είπαν: «Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε κοιτάζοντας στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θα 'ρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται» (Πράξεις 1:11).

Από εκείνη τη στιγμή μέχρι την παρούσα ημέρα, οι οπαδοί του Ιησού Χριστού προσδοκούν τη Δευτέρα Παρουσία.

Τι θα κάνει ο Ιησούς, όταν θα επανέλθει;

Όταν επανέλθει ο Ιησούς Χριστός, θα κάνει τα εξής:

1. **Θα καθαρίσει τη γη.** Όταν επανέλθει ο Ιησούς, θα έλθει με δύναμη και μεγάλη δόξα. Τότε οι άνομοι θα καταστραφούν. Όλα όσα είναι διεφθαρμένα θα καούν και η γη θα καθαρισθεί με φωτιά (βλέπε Δ&Δ 101:24–25).
2. **Θα κρίνει τον λαό Του.** Όταν επανέλθει ο Ιησούς, θα κρίνει τα έθνη και θα χωρίσει τους ενάρετους από τους ανόμους (βλέπε

Για διδασκάλους: Σκεφθείτε να αναθέσετε σε κάθε μέλος της τάξεως ή της οικογενείας ένα εκ των πέντε στοιχείων σε αυτό το κεφάλαιο. Ζητήστε από κάθε άτομο να εργασθεί ατομικώς, μελετώντας το στοιχείο που του έχει ανατεθεί, συμπεριλαμβανομένων των περικοπών από τις γραφές. Κατόπιν προσκαλέστε όλους να συζητήσουν αυτά που έχουν μάθει.

Κατά Ματθαίον 25:31–46, βλέπε, επίσης 46ο κεφάλαιο σε αυτό το βιβλίο). Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής έγραψε περί της κρίσεως αυτής: «Είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθισαν, και τους δόθηκε κρίση· και είδα τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας της μαρτυρίας του Ιησού, και εξαιτίας του λόγου του Θεού... και ανέζησαν και βασιλεύσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια». Οι άνομοι που είδε «δεν ανέζησαν μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια» (Αποκάλυψη 20:4–5, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 88:95–98).

3. *Θα προαγγειλει τη Χιλιετία.* Η Χιλιετία είναι η περίοδος χιλίων ετών όπου ο Ιησούς θα βασιλεύει επί γης. Οι ενάρητοι θα αρπαχθούν ψηλά, για να προϋπαντήσουν τον Ιησού κατά την έλευσή Του (βλέπε Δ&Δ 88:96). Η έλευσή Του θα αρχίσει τη χιλιετή βασιλεία. (Βλέπε κεφάλαιο 45ο σε αυτό το βιβλίο.)

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε:

«Κατά τη Χιλιετία, όταν η βασιλεία του Θεού εδραιωθεί επί γης με δύναμη, δόξα και τελειότητα, και καθυποταχθεί η βασιλεία της ανομίας, η οποία έχει τόσο πολύ επικρατήσει, οι Άγιοι του Θεού θα έχουν το προνόμιο της οικοδομήσεως των ναών τους και της εισόδου σε αυτούς, γενόμενοι, σαν να ήταν, κολόνες στους ναούς του Θεού [βλέπε Αποκάλυψη 3:12], και θα ιερουργούν για τους νεκρούς τους. Τότε θα δούμε τους φίλους μας να πλησιάζουν και ίσως ορισμένοι με τους οποίους είμαστε γνωστοί εδώ. ...Και θα έχουμε αποκαλύψεις να γνωρίσουμε τους προγόνους μας ευκρινώς πίσω ως τον πατέρα Αδάμ και τη μητέρα Εύα, και θα εισέλθουμε των ναών του Θεού και θα ιερουργούμε για αυτούς. Τότε [τα τέκνα] θα επισφραγισθούν στους [γονείς] έως ότου η αλυσίδα τελειοποιηθεί πίσω ως τον Αδάμ, ούτως ώστε να υπάρχει τέλεια αλυσίδα Ιεροσύνης από τον Αδάμ έως την τελική σκηνή» (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333–34).

4. *Θα ολοκληρώσει την πρώτη ανάσταση.* Όσοι έχουν αποκτήσει το προνόμιο να αναστηθούν κατά την ανάσταση των δικαίων θα εγερθούν εκ του τάφου τους. Θα αρπαχθούν, για να προϋπαντήσουν τον Σωτήρα καθώς κατέρχεται από τους ουρανοί. (Βλέπε Δ&Δ 88:97–98.)

Αφού ηγέρθη ο Ιησούς Χριστός εκ νεκρών, άλλοι ενάρτεροι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν πεθάνει, ανέστησαν επίσης. Ενεφανίσθησαν στην Ιερουσαλήμ και επίσης στην αμερικανική ήπειρο. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 27:52–53, Νεφί Γ΄ 23:9–10.) Αυτή ήταν η αρχή της πρώτης αναστάσεως. Ορισμένοι άνθρωποι έχουν αναστηθεί έκτοτε. Όσοι έχουν ήδη αναστηθεί και όσοι θα αναστηθούν κατά τον καιρό της ελεύσεώς Του, θα κληρονομήσουν όλοι τη δόξα του σελέστιου βασιλείου (βλέπε Δ&Δ 76:50–70).

Ύστερα από την ανάσταση όσων κληρονομήσουν τη σελέστια δόξα, θα αναστηθεί μία άλλη ομάδα: όσοι θα λάβουν τερρέστρια δόξα. Όταν αναστηθούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, η πρώτη ανάσταση θα ολοκληρωθεί.

Οι άνομοι, οι οποίοι θα ζουν κατά τον καιρό της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου, θα καταστραφούν στη σάρκα. Αυτοί, μαζί με τους ανόμους που έχουν ήδη πεθάνει, θα πρέπει να περιμένουν μέχρι την τελευταία ανάσταση. Όλοι οι εναπομείναντες νεκροί θα αναστηθούν, προκειμένου να συναντήσουν τον Θεό. Είτε θα κληρονομήσουν το τελέστιο βασίλειο είτε θα ριχθούν στο εξώτερο σκοτάδι με τον Σατανά (βλέπε Δ&Δ 76:32–33, 81–112).

5. *Θα λάβει τη δικαιοματική θέση Του ως Βασιλεύς των ουρανών και της γης.* Όταν έλθει ο Ιησούς, θα εγκαθιδρύσει τη διακυβέρνησή Του επί γης. Η Εκκλησία θα γίνει μέρος αυτής της βασιλείας. Θα κυβερνά όλους τους ανθρώπους της γης εν ειρήνη επί 1.000 έτη.

Όταν ήλθε για πρώτη φορά στη γη ο Ιησούς Χριστός, δεν ήλθε με δόξα. Γεννήθηκε σε έναν ταπεινό στάβλο και έγειρε σε μία φάτνη από άχυρα. Δεν ήλθε με μεγάλες στρατιές όπως ανέμεναν οι Ιουδαίοι από τον Σωτήρα τους. Αντιθέτως, ήλθε λέγοντας: «Αγαπάτε τους εχθρούς σας... ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν» (Κατά Ματθαίον 5:44). Τον απέρριψαν και τον σταύρωσαν. Όμως δεν θα Τον απορρίψουν κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του: «γιατί κάθε αψίθι θα το ακούσει, και

κάθε γόνατο θα κλίνει, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει» ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός (Δ&Δ 88:104). Θα χαιρετηθεί ως «Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων» (Αποκάλυψη 17:14). Θα αποκαλείται «Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας του Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης» (Ησαΐας 9:6).

- Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε τα γεγονότα της Δευτέρας Παρουσίας;

Πώς θα γνωρίζουμε πότε είναι σιμά η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου;

Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς Χριστός, πολλοί λίγοι άνθρωποι ε γνώριζαν ότι ο Σωτήρας του κόσμου είχε έλθει. Όταν επανέλθει, δεν θα υπάρξει αμφιβολία ποιος είναι. Ουδείς γνωρίζει τον ακριβή χρόνο κατά τον οποίον θα επανέλθει ο Σωτήρας. «Για την ημέρα εκείνη, όμως, και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανόων, παρά μονάχα ο Πατέρας, μόνος» (Κατά Ματθαίον 24:36, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 49:7).

Ο Κύριος χρησιμοποίησε μία παραβολή, προκειμένου να μας δώσει μία ιδέα για τον καιρό της Δευτέρας Παρουσίας Του:

«Και από τη συκιά μάθετε την παραβολή· όταν το κλαδί της γίνει ήδη απαλό, και βγάζει τα φύλλα, ξέρετε ότι το θέρος είναι κοντά.

»Έτσι κι εσείς, όταν δείτε να γίνονται αυτά, ξέρετε ότι είναι κοντά, στις θύρες» (Κατά Μάρκον 13:28–29).

Ο Κύριος μας έχει δώσει επίσης ορισμένα σημεία, προκειμένου να μας ειδοποιήσει πότε είναι σιμά η Δευτέρα Παρουσία Του. Αφού απεκάλυψε τα σημεία, προειδοποίησε:

«Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας.

»...Γι' αυτό, κι εσείς να είστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου» (Κατά Ματθαίον 24:42, 44).

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικάς με το πώς θα γνωρίζουμε πότε είναι σιμά η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού, βλέπε κεφάλαιο 43ο σε αυτό το βιβλίο.

Πώς μπορούμε να είμαστε έτοιμοι, όταν έλθει ο Σωτήρας;

Ο καλύτερος τρόπος με τον οποίον μπορούμε να προετοιμασθούμε για την έλευση του Σωτήρος, είναι να αποδεχθούμε τις διδασκαλίες του ευαγγελίου και να τις καταστήσουμε μέρος της ζωής μας. Θα πρέπει να ζούμε κάθε ημέρα όσο πιο καλύτερα μπορούμε, όπως δίδαξε ο Ιησούς, όταν ήταν επί γης. Μπορούμε να στρεφόμεθα στον προφήτη για καθοδήγηση και να ακολουθούμε τις συμβουλές του. Μπορούμε να ζούμε αξίως, για να μας καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα. Τότε θα προσδοκούμε την έλευση του Σωτήρος με ευτυχία και όχι με φόβο. Ο Κύριος είπε: «Μη φοβάστε, μικρό ποίμνιο, η βασιλεία είναι δική σας ώσπου να έλθω. Ιδέστε, έρχομαι γρήγορα. Πράγματι. Αμήν» (Δ&Δ 35:27).

- Γιατί θα πρέπει να ανησυχούμε για την ετοιμότητά μας αντί για τον ακριβή χρόνο της Δευτέρας Παρουσίας;

Επιπρόσθετες γραφές

- Κατά Ιωάννην 14:2–3, Κατά Ματθαίον 26:64 (ο Ιησούς να προετοιμάσει ένα μέρος και να επανέλθει)
- Μαλαχίας 3:2–3, 4:1, Δ&Δ 64:23–24 (η γη θα καεί)
- Δ&Δ 133:41–51 (οι άνομοι θα καταστραφούν)
- Κατά Ματθαίον 13:40–43 (προλέγεται η κρίση)
- Προς Κορινθίους Α΄ 15:40–42, Δ&Δ 76, 88:17–35 (βασιλεία δόξας)
- Δ&Δ 43:29–30, 29:11 (η έλευση του Σωτήρος θα προαγγείλει τη Χιλιετία)
- Άρθρα της Πίστεως 1:10 (ο Ιησούς θα βασιλεύσει)
- Άλμα 11:43–44, 40:23 (επεξηγείται η ανάσταση)
- Δ&Δ 88:96–98 (οι νεκροί θα αναστηθούν)
- Ζαχαρίας 14:9, Αποκάλυψη 11:15, Νεφί Α΄ 22:24–26 (ο Ιησούς θα βασιλεύσει ως Βασιλεύς)

Η Χιλιετία

Κεφάλαιο 450

Άνθρωποι επί γης κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας

- Ποιος θα είναι επί γης κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας;

Χίλια χρόνια ειρήνης, αγάπης και αγαλλιιάσεως θα αρχίσουν επί γης κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού. Αυτή η χιλιετής περίοδος αποκαλείται Χιλιετία. Οι γραφές και οι προφήτες μάς βοηθούν να καταλάβουμε πώς θα είναι να ζει κανείς επί γης κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας.

Λόγω της καταστροφής των ανόμων κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος, μόνον οι ενάρετοι θα ζουν επί γης στην αρχή της Χιλιετίας. Θα είναι εκείνοι που έχουν ζήσει ενάρετη και έντιμη ζωή. Οι άνθρωποι αυτοί θα κληρονομήσουν είτε το τερρέστριο είτε το σελέστιο βασίλειο.

Κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας, οι θνητοί θα ζουν ακόμη επί γης και θα συνεχίσουν να έχουν παιδιά όπως τώρα (βλέπε Δ&Δ 45:58). Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι αθάνατα όντα θα επισκεπτόνται συχνά τη γη. Τα ανεστημένα αυτά όντα θα βοηθούν στη διακυβέρνηση και σε άλλο έργο. (Βλέπε *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, επελέγησαν υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ [1976], 268.)

Οι άνθρωποι θα έχουν ακόμη την ελευθέρα βούλησή τους και για ένα διάστημα πολλοί θα είναι ελεύθεροι να συνεχίσουν τη θρησκεία και τις ιδέες τους. Τελικώς όλοι θα ομολογήσουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας.

Κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας, ο Ιησούς θα «βασιλεύσει αυτοπροσώπως επάνω στη γη» (Άρθρα της Πίστεως 1:10). Ο Τζόζεφ Σμιθ εξήγησε ότι ο Ιησούς θα «βασιλεύσει επί των Αγίων και θα έλθει να

Για διδασκάλους: Το θέμα της Χιλιετίας ενίοτε οδηγεί τους ανθρώπους να πιθανολογούν περί ιδεών που δεν ευρίσκονται στις γραφές ή τις διδασκαλίες των προφητών των τελευταίων ημερών. Καθώς καθοδηγείτε αυτό το μάθημα, να είστε προσεκτικοί και να αποφεύγετε μία τέτοια πιθανολογία.

διδάξει» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 258).

Το έργο της Εκκλησίας κατά τη Χιλιετία

- Ποια είναι τα δύο σπουδαία έργα, τα οποία θα επιτελεστούν κατά τη Χιλιετία;

Θα υπάρχουν δύο σπουδαία έργα για τα μέλη της Εκκλησίας κατά τη Χιλιετία: έργο ναού και ιεραποστολικό έργο. Το έργο ναού περιλαμβάνει τις διατάξεις οι οποίες είναι απαραίτητες για την υπερύψωση. Αυτές περιλαμβάνουν τη βάπτιση, τη χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και τις διατάξεις του ναού—το ενδώμα, τον γάμο στον ναό και την επισφράγιση των οικογενειακών μονάδων.

Πολλοί άνθρωποι έχουν πεθάνει χωρίς να λάβουν αυτές τις διατάξεις. Οι άνθρωποι επί γης πρέπει να τελέσουν τις διατάξεις αυτές για αυτούς. Το έργο αυτό επιτελείται τώρα στους ναούς του Κυρίου. Υπάρχει πολύ έργο να ολοκληρωθεί, προτού αρχίσει η Χιλιετία, ούτως ώστε να ολοκληρωθεί κατά τη διάρκεια εκείνης της εποχής. Τα ανεστημένα όντα θα μας βοηθούν να διορθώσουμε τα λάθη που έχουμε κάνει κατά τη διεξαγωγή ερευνής σχετικά με τους νεκρούς προγόνους μας. Θα μας βοηθούν επίσης να βρούμε τις πληροφορίες που χρειαζόμαστε, για να συμπληρώσουμε τα αρχεία μας. (Βλέπε Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι, [1954–56], 2:167, 251–52.)

Το άλλο σπουδαίο έργο κατά τη Χιλιετία θα είναι το ιεραποστολικό έργο. Το ευαγγέλιο θα διδαχθεί με μεγάλη δύναμη σε όλους τους ανθρώπους. Τελικώς, δεν θα χρειάζεται να διδάσκονται οι άλλοι τις πρώτες αρχές του ευαγγελίου, επειδή «όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον μικρό τους μέχρι τον μεγάλο τους, λέει ο Κύριος» (Ιερεμίας 31:34).

- Πώς μπορούμε να προετοιμασθούμε τώρα για το έργο κατά τη Χιλιετία;

Οι συνθήκες κατά τη Χιλιετία

- Με ποιους τρόπους θα είναι διαφορετική η ζωή κατά τη Χιλιετία από τη ζωή επί γης τώρα;

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι κατά τη Χιλιετία «η γη θα ανανεωθεί και θα λάβει την παραδεισιακή της δόξα» (Άρθρα της Πίστεως 1:10).

Ο Σατανάς δεμένος

Κατά τη Χιλιετία, ο Σατανάς θα είναι δεμένος. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα έχει δύναμη να θέτει σε πειρασμό όσους θα ζουν τότε (βλέπε Δ&Δ 101:28). Τα «τέκνα θα μεγαλώσουν χωρίς αμαρτία προς τη σωτηρία» (Δ&Δ 45:58). «Και ένεκα της χρηστότητας του λαού [του Κυρίου], ο Σατανάς δεν έχει δύναμη. Γι' αυτό δεν μπορεί να λυθεί για διάστημα πολλών χρόνων. Γιατί δεν έχει δύναμη στις καρδιές του λαού, επειδή αυτοί ζουν με χρηστότητα, και ο Άγιος του Ισραήλ βασιλεύει» (Νεφί Α' 22:26).

Ειρήνη επί γης

Κατά τη Χιλιετία, δεν θα υπάρχει πόλεμος. Οι άνθρωποι θα ζουν μαζί εν ειρήνη και αρμονία. Τα πράγματα που έχουν χρησιμοποιηθεί για πόλεμο θα χρησιμοποιηθούν για χρήσιμους σκοπούς. «Θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε νιά, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια· δεν θα σηκώσουν μάχαιρα, έθνος ενάντια σε έθνος, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο» (Ησαΐας 2:4, βλέπε, επίσης, Ησαΐας 11:6–7, Δ&Δ 101:26).

Ενάρετη διακυβέρνηση

Ο Πρόεδρος Τζων Τέιλορ δίδαξε: «Ο Κύριος θα είναι βασιλεύς όλης της γης και όλη η ανθρωπότητα στην κυριολεξία θα είναι υπό την κυριαρχία του, και κάθε έθνος υπό των ουρανών θα πρέπει να αναγνωρίσει την ανώτατη αρχή του και να υποκλίνεται στο σκήπτρο του. Όσοι τον υπηρετούμε με χρηστότητα, θα έχουν επικοινωνία με τον Θεό και με τον Ιησού. Οι άγγελοι θα τους παραστέκονται και θα γνωρίζουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Και άλλοι άνθρωποι, οι οποίοι ίσως δεν υπάκουαν πλήρως στους νόμους του ούτε διδάχθηκαν πλήρως στις διαθήκες του, θα πρέπει μολοντούτο να υπακούσουν πλήρως στη διακυβέρνησή του. Διότι θα είναι η βασιλεία του Θεού επί της γης και θα θέσει εν ισχύ τους νόμους του και θα προστάξει αυτήν την υπακοή από τα έθνη του κόσμου, το

οποίο είναι νομίμως δικαίωμά του» (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 225).

Δεν θα υπάρχει θάνατος

Κατά τη Χιλιετία, δεν θα υπάρχει θάνατος, όπως τον ξέρουμε. Όταν οι άνθρωποι θα ζουν μέχρι μεγάλη ηλικία, δεν θα πεθαίνουν και δεν θα θάπτονται. Αντιθέτως, θα αλλάζουν από τη θνητή τους κατάσταση σε μία αθάνατη κατάσταση «σε μια ματιά». (Βλέπε Δ&Δ 63:51, 101:29–31.)

Θα αποκαλυφθούν τα πάντα

Ορισμένες αλήθειες δεν μας έχουν αποκαλυφθεί. Τα πάντα θα αποκαλυφθούν κατά τη Χιλιετία. Ο Κύριος είπε ότι θα «αποκαλύψει» τα πάντα—αυτά που έχουν παρέλθει, και αυτά που είναι κρυμμένα, τα οποία κανένας άνθρωπος δεν ήξερε, αυτά που είναι της γης, με τα οποία αυτή κατασκευάστηκε, και το σκοπό και το τέλος της—αυτά που είναι εξαιρετικά πολύτιμα, αυτά που είναι εκεί επάνω, και αυτά που είναι κάτω, αυτά που είναι μέσα στη γη, και επάνω στη γη και τους ουρανούς» (Δ&Δ 101:32–34).

Άλλες δραστηριότητες κατά τη Χιλιετία

Με πολλούς τρόπους η ζωή σε μεγάλο μέρος όπως είναι τώρα, πλην όμως ότι όλα θα γίνονται με χρηστότητα. Οι άνθρωποι θα τρώνε και τα πίνουν και θα φορούν ρούχα. (Βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333.) Οι άνθρωποι θα συνεχίσουν να φυτεύουν και να θερίζουν εσοδείες και να οικοδομούν κατοικίες (βλέπε Ησαΐας 65: 21).

- Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας περί των συνθηκών που θα επικρατούν κατά τη Χιλιετία;

Μία τελική πάλη μετά από τη Χιλιετία

- Ποιος θα είναι ο τελικός προορισμός της γης;

Στο τέλος των 1.000 ετών, ο Σατανάς θα αφηθεί ελεύθερος για ένα σύντομο διάστημα. Ορισμένοι άνθρωποι θα απομακρυνθούν από τον Επουράνιο Πατέρα. Ο Σατανάς θα συγκεντρώσει τις στρατιές του και ο Μιχαήλ (Αδάμ) θα συγκεντρώσει τις δυνάμεις των

ουρανόων. Σε αυτήν τη μεγάλη πάλη, ο Σατανάς και οι οπαδοί του θα εκδιωχθούν διά παντός. Η γη θα μετατραπεί σε σελέστιο βασίλειο. (Βλέπε Δ&Δ 29:22–29, 88:17–20, 110–15.)

Επιπρόσθετες γραφές

- Ζαχαρίας 14:4–9, Νεφί Α΄ 22:24–25 (ο Ιησούς θα βασιλεύσει επί γης)
- Δανιήλ 7:27 (θα δοθεί στους Αγίους η βασιλεία)
- Δ&Δ 88:87–110 (συνθήκες κατά τη Χίλιετία)
- Αποκάλυψη 20:1–3, Νεφί Α΄ 22:26 (ο Σατανάς θα δεθεί)
- Δ&Δ 101:22–31 (η εχθρότητα θα πάψει, δεν θα υπάρχει θάνατος, ο Σατανάς δεν θα έχει δύναμη να βάλει σε πειρασμό)
- Ησαΐας 11:1–9 (ο λύκος θα συγκατοικεί με το αρνί)
- Δ&Δ 43:31, Αποκάλυψη 20:7–10 (ο Σατανάς θα λυθεί για μικρό διάστημα)

Η τελική κρίση

Κεφάλαιο 460

Κρίσεις του Θεού

- Ποιες είναι ορισμένες διαφορετικές κρίσεις που προηγούνται της τελικής κρίσεως; Πώς σχετίζονται μεταξύ τους αυτές όλες οι κρίσεις;

Συχνά, λέγεται σε εμάς, στις γραφές ότι θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα σταθούμε ενώπιον του Θεού και θα κριθούμε. Χρειάζεται να καταλάβουμε πώς λαμβάνει χώρα η κρίση, ούτως ώστε να μπορέσουμε να προετοιμασθούμε για αυτό το σημαντικό γεγονός.

Οι γραφές διδάσκουν ότι όλοι εμείς θα κριθούμε σύμφωνα με τα έργα μας: «Και είδα τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, να στέκονται μπροστά στον Θεό, κι ανοίχτηκαν τα βιβλία· κι ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, που είναι της ζωής· και κρίθηκαν οι νεκροί από τα γραμμένα μέσα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους» (Αποκάλυψη 20:12, βλέπε, επίσης, Δ&Δ 76:111, Νεφί Α΄ 15:32, Αβραάμ 3:25–28). Θα κριθούμε επίσης «σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς [μας]» (Δ&Δ 137:9, βλέπε, επίσης, Άλμα 41:3).

Εδώ επί γης, κρινόμαστε συχνά ως προς την αξιοσύνη μας να λάβουμε ευκαιρίες εντός της βασιλείας του Θεού. Όταν βαπτιζόμαστε, κρινόμαστε άξιοι να λάβουμε αυτήν τη διάταξη. Όταν καλούμεθα να υπηρετήσουμε στην Εκκλησία ή να έχουμε συνέντευξη για μία προαγωγή στην ιεροσύνη ή το εγκριτικό ναού, κρινόμαστε.

Ο Άλμα δίδαξε ότι όταν πεθάνουμε, το πνεύμα μας θα μεταφερθεί σε μία κατάσταση ευτυχίας ή δυστυχίας (βλέπε Άλμα 40:11–15). Αυτή είναι μία κρίση.

Για διδασκάλους: Δεν χρειάζεται να διδάσκετε τα πάντα σε κάθε κεφάλαιο. Καθώς προετοιμάζεστε με προσευχή να διδάξετε, επιζητήστε την καθοδήγηση του Πνεύματος, για να μάθετε ποια τμήματα του κεφαλαίου θα πρέπει να καλύψετε.

Τα λόγια, τα έργα και οι σκέψεις μας χρησιμοποιούνται για να μας κρίνουν

- Φανταστείτε ότι κρίνεσθε για όλες τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις σας.

Ο προφήτης Άλμα κατέθεσε: «Γιατί τα λόγια μας θα μας καταδικάσουν, μάλιστα, όλα τα έργα μας θα μας καταδικάσουν... και οι σκέψεις μας κι αυτές θα μας καταδικάσουν» (Άλμα 12:14).

Ο Κύριος είπε: «Για κάθε αργόν λόγο, που θα μιλούσαν οι άνθρωποι, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν κατά την ημέρα της κρίσης. Επειδή, από τα λόγια σου θα δικαιωθείς, και από τα λόγια σου θα κατακριθείς» (Κατά Ματθαίον 12:36–37).

Η πίστη στον Ιησού Χριστό μας βοηθά να προετοιμασθούμε για την τελική κρίση. Εάν είμαστε πιστοί μαθητές Του και μετανοήσουμε για όλες τις αμαρτίες μας, μπορούμε να συγχωρηθούμε για αυτές και να γίνουμε αγνοί και άγιοι, ούτως ώστε να μπορέσουμε να κατοικήσουμε στην παρουσία του Θεού. Καθώς μετανοούμε για τις αμαρτίες μας, εγκαταλείποντας κάθε ακάθαρτη σκέψη και πράξη, το Άγιο Πνεύμα θα αλλάξει την καρδιά μας, ούτως ώστε να μην έχουμε πλέον την επιθυμία να αμαρτήσουμε (βλέπε Μωσία 5:2). Τότε, όταν κριθούμε, θα βρεθούμε έτοιμοι να εισέλθουμε στην παρουσία του Θεού.

- Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να βελτιώσετε τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις σας.

Θα κριθούμε βάσει αρχείων

- Από ποια αρχεία θα κριθούμε; Ποιος θα μας κρίνει;

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι οι νεκροί θα κριθούν από αρχεία που τηρούνται επί γης. Θα κριθούμε επίσης από το «βιβλίο της ζωής», το οποίο τηρείται στους ουρανούς (βλέπε Δ&Δ 128:6–8).

«Εκαστος εξ υμών... πρέπει να σταθεί εμπρός στο βήμα κρίσεως του Άγιου του Ισραήλ... και τότε πρέπει... να κριθ[εί] σύμφωνα με την άγια κρίση του Θεού». (Νεφί Β' 9:15.) Και σύμφωνα με το όραμα του Ιωάννου: «Ανοίχτηκαν τα βιβλία: κι ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, που είναι της ζωής· και κρίθηκαν οι νεκροί από τα

γραμμένα μέσα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους'. (Αποκ. 20:12.) Τα 'βιβλία' περί ων ο λόγος αναφέρονται στα 'αρχεία [των έργων σας] που τηρούνται στη γη. ...Το βιβλίο της ζωής, είναι το αρχείο το οποίο τηρείται στους ουρανούς'. (Διδαχή και Διαθήκες 128:7.)» (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 226–27).

Υπάρχει ένα άλλο αρχείο το οποίο θα χρησιμοποιηθεί, για να κριθούμε. Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε ότι εμείς οι ίδιοι είμαστε αρχείο της ζωής μας (βλέπε Προς Ρωμαίους 2:15). Αποθηκευμένο στο σώμα και το νουν μας είναι μία πλήρης ιστορία των πάντων που έχουμε κάνει. Ο Πρόεδρος Τζων Τέιλορ δίδαξε αυτήν την αλήθεια: «[Το άτομο] λέγει την ιστορία το ίδιο και καταθέτει μαρτυρία εναντίον του. ...Το αρχείο που γράφεται από τον ίδιο τον άνθρωπο στις πλάκες του νοός του, το αρχείο που δεν μπορεί να ψεύδεται, θα εκτυλιχθεί εκείνη την ημέρα ενώπιον του Θεού και των αγγέλων και όσων καθίσουν ως κριτές» (*Deseret News*, Μάρτ. 8, 1865, 179).

Ο Απόστολος Ιωάννης δίδαξε ότι «ο Πατέρας ούτε κρίνει κανέναν, αλλά έδωσε στον Υιό όλη την κρίση» (Κατά Ιωάννην 5:22). Ο Υιός, με τη σειρά του, θα καλέσει άλλους να βοηθήσουν στην κρίση. Οι Δώδεκα, οι οποίοι ήταν μαζί Του κατά τη διακονία Του, θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ (βλέπε Κατά Ματθαίον 19:28, Κατά Λουκάν 22:30). Οι δώδεκα Νεφίτες μαθητές θα κρίνουν τους Νεφίτες και τους Λαμανίτες (βλέπε Νεφί Α' 12:9–10, Μόρμον 3:18–19).

Κληρονομώντας μία θέση σε ένα βασίλειο δόξης

- Πώς θα επηρεάσει η πίστη μας κατά τη διάρκεια της ζωής μας τη ζωή μας στην αιωνιότητα;

Κατά την τελική κρίση θα κληρονομήσουμε μία θέση στο βασίλειο για το οποίο έχουμε προετοιμασθεί. Οι γραφές διδάσκουν τρία βασίλεια δόξης—το σελέστιο βασίλειο, το τερρέστριο βασίλειο και το τελέστιο βασίλειο (βλέπε Δ&Δ 88:20–32).

Στο Διδαχή και Διαθήκες 76, ο Κύριος περιέγραψε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να επιλέξουμε να ζούμε τη θνητή μας ζωή. Εξήγησε ότι οι επιλογές μας θα προσδιορίσουν για ποιο βασίλειο έχουμε προετοιμασθεί. Μαθαίνουμε από αυτήν την αποκάλυψη ότι

ακόμη και τα μέλη της Εκκλησίας θα κληρονομήσουν διαφορετικά βασιλεία, διότι δεν θα είναι εξίσου πιστά και γενναία στην υπακοή τους στον Χριστό.

Ακολουθούν τα είδη ζωής που μπορούμε να επιλέξουμε να ζούμε και τα βασιλεία, τα οποία θα μας φέρουν οι επιλογές μας.

Σελέστιο

«Αυτοί είναι εκείνοι που δέχτηκαν τη μαρτυρία του Ιησού, και πίστεψαν στο όνομά του και βαφτίστηκαν... ώστε με την τήρηση των εντολών να μπορέσουν να πλυθούν και να καθαριστούν από όλες τις αμαρτίες τους, και να λάβουν το Άγιο Πνεύμα». Είναι όσοι υπερνικούν τον κόσμο με την πίστη τους. Είναι δίκαιοι και αληθινοί, ούτως ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορεί να επισφραγίσει τις ευλογίες τους επάνω τους. (Βλέπε Δ&Δ 76:51-53.) Όσοι κληρονομούν τον ανώτερο βαθμό του σελέστιου βασιλείου, οι οποίοι γίνονται θεοί, πρέπει επίσης να έχουν νυμφευθεί για την αιωνιότητα στον ναό (βλέπε Δ&Δ 131:1-4). Όλοι όσοι κληρονομούν το σελέστιο βασίλειο θα ζουν με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό διά παντός (βλέπε Δ&Δ 76:62).

Μέσω του έργου που επιτελούμε στους ναούς, όλοι οι άνθρωποι που έχουν ζήσει επί γης μπορούν να έχουν την ίδια ευκαιρία να λάβουν την πληρότητα του ευαγγελίου και τις διατάξεις σωτηρίας, ούτως ώστε να μπορέσουν να κληρονομήσουν μία θέση στον ανώτερο βαθμό σελέστιας δόξης.

Τερρέστριο

Είναι αυτοί που απέρριψαν το ευαγγέλιο επί γης, αλλά αργότερα το έλαβαν στον κόσμο των πνευμάτων. Αυτοί είναι έντιμοι άνθρωποι της γης, οι οποίοι τυφλώθηκαν στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού από την πανουργία των ανθρώπων. Είναι εκείνοι επίσης που έλαβαν το ευαγγέλιο και τη μαρτυρία για τον Ιησού, αλλά εν συνεχεία δεν ήταν γενναίοι. Θα τους επισκέπτεται ο Ιησούς Χριστός, αλλά όχι ο Επουράνιος Πατέρας μας. (Βλέπε Δ&Δ 76:73-79.)

Τελέστιο

Αυτοί οι άνθρωποι δεν έλαβαν το ευαγγέλιο ή τη μαρτυρία για τον Ιησού είτε επί γης είτε στον κόσμο των πνευμάτων. Θα υποφέρουν για τις αμαρτίες τους στην κόλαση ως και μετά από τη Χιλιετία, οπότε θα αναστηθούν. «Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι είναι ψεύτες, και μάγοι, και μοιχοί, και πόρνοι, και οποιοσδήποτε αγαπάει και κάνει το ψέμα». Αυτοί οι άνθρωποι είναι τόσο πολυάριθμοι όσο τα αστέρια στον ουρανό και η άμμος στην παραλία. Θα τους επισκέπτεται το Άγιο Πνεύμα, αλλά όχι ο Πατέρας ή ο Υιός. (Βλέπε Δ&Δ 76:81–88, 103–6, 109).

Εξώτερο σκοτάδι

Αυτοί είναι εκείνοι που είχαν μαρτυρία για τον Ιησού μέσω του Αγίου Πνεύματος και γνώριζαν τη δύναμη του Κυρίου, αλλά επέτρεψαν στον Σατανά να τους υπερνικήσει. Ηρνήθησαν την αλήθεια και αφήφισαν τη δύναμη του Κυρίου. Δεν υπάρχει συγχώρηση για αυτούς, επειδή ηρνήθησαν το Άγιο Πνεύμα, αφού το έλαβαν. Δεν θα έχουν βασιλείο δόξης. Θα ζουν σε αιώνιο σκότος, βάσανο και δυστυχία με τον Σατανά και τους αγγέλους του διά παντός. (Βλέπε Δ&Δ 76:28–35, 44–48.)

- Συμφώνως με το Διδαχή και Διαθήκες 76:50–53, 62–70, ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός ατόμου, το οποίο υπερνικά τον κόσμο με πίστη και είναι γενναίο στη μαρτυρία του για τον Ιησού;

Θα πρέπει να προετοιμασθούμε τώρα για την κρίση

- Τι πρέπει να κάνουμε, προκειμένου να είμαστε έτοιμοι για την τελική κρίση;

Στην πραγματικότητα, κάθε ημέρα είναι ημέρα κρίσεως. Μιλούμε, σκεπτόμαστε και ενεργούμε συμφώνως με τον σελέστιο, τον τερρέστιο ή τον τελέστιο νόμο. Η πίστη μας στον Ιησού Χριστό, όπως εκδηλώνεται από τις καθημερινές μας πράξεις, προσδιορίζει ποιο βασιλείο θα κληρονομήσουμε.

Έχουμε το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού στην πληρότητά του. Το ευαγγέλιο είναι ο νόμος του σελέστιου βασιλείου. Όλες οι διατάξεις της ιεροσύνης απαραίτητες για την πρόοδό μας έχουν αποκαλυφθεί. Έχουμε εισέλθει στα ύδατα της βαπτίσεως και έχουμε συνάψει διαθήκη να ζούμε μία ζωή σαν του Χριστού. Εάν είμαστε πιστοί και τηρούμε τις διαθήκες που έχουμε συνάψει, ο Κύριος μάς έχει πει ποια θα είναι η κρίση μας. Θα μας πει: «Ελάτε, οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία, που είναι ετοιμασμένη σε σας από τη δημιουργία του κόσμου» (Κατά Ματθαίον 25:34).

Επιπρόσθετες γραφές

- Προς Ρωμαίους 2:6–9, Αποκάλυψη 20:12–13 (η κρίση)
- Άλμα 11:41, 45, Μόρμον 7:6, 9:13–14 (κρινόμαστε σε μία κατάσταση κατά την οποία έχουμε αναστηθεί)
- Νεφί Β΄ 29:11, Νεφί Γ΄ 27:23–26 (χρησιμοποιούνται βιβλία κατά την κρίση)
- Άλμα 41:2–7 (η κρίση μας προσδιορίζεται από τα έργα μας, τις επιθυμίες της καρδιάς μας, τη μετάνοιά μας και εάν υπομείνουμε μέχρι τέλους)
- Μόρμον 3:22 (μετανοήστε και προετοιμασθείτε να σταθείτε εμπρός στο βήμα κρίσεως)
- Κατά Λουκάν 12:47–48, Δ&Δ 82:3 (από εκείνον στον οποίο πολλά έχουν δοθεί, πολλά απαιτούνται)
- Δ&Δ 88:16–33 (καθένας λαμβάνει αυτό για το οποίο είναι άξιος)

Υπερύψωση

Κεφάλαιο 470

Το σχέδιο για την πρόοδό μας

Όταν ζούσαμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας, μας εξήγησε ένα σχέδιο για την πρόοδό μας. Θα μπορούσαμε να γίνουμε σαν Εκείνον, ένα υπερυψωμένο άτομο. Το σχέδιο απαιτούσε τον αποχωρισμό μας από Εκείνον και τον ερχομό μας στη γη. Ο αποχωρισμός αυτός ήταν απαραίτητος, προκειμένου να αποδείξουμε εάν θα υπακούγαμε στις εντολές του Πατρός μας, αν και δεν ήμασταν πλέον στην παρουσία Του. Το σχέδιο προϋπέθετε ότι όταν τελειώνε η επίγεια ζωή, θα κρινόμασταν και θα ανταμειβόμασταν σύμφωνα με τον βαθμό πίστεως και υπακοής μας.

Από τις γραφές μαθαίνουμε ότι υπάρχουν τρία βασιλεία δόξης στους ουρανοίς. Ο Απόστολος Παύλος ανέφερε ότι εγνώριζε έναν άνδρα που «αρπάχτηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό» (Προς Κορινθίους Β΄ 12:2). Ο Παύλος ονόμασε δύο εκ των βασιλείων στους ουρανοίς: το σελέστιο και το τερρέστριο (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:40–42). Το σελέστιο είναι το ανώτερο και το τερρέστριο το δεύτερο. Μέσω αποκαλύψεως των τελευταίων ημερών μαθαίνουμε ότι το τρίτο βασίλειο είναι το τελέστιο βασίλειο (βλέπε Δ&Δ 76:81). Μαθαίνουμε επίσης ότι υπάρχουν τρεις ουρανοί ή βαθμοί εντός του σελέστιου βασιλείου (βλέπε Δ&Δ 131:1).

Υπερύψωση

- Τι είναι η υπερύψωση;

Η υπερύψωση είναι η αιωνία ζωή, το είδος ζωής που ζει ο Θεός. Ζει σε μεγάλη δόξα. Είναι τέλειος. Κατέχει πάσαν γνώσιν και πάσαν σοφίαν. Είναι ο Πατέρας των παιδιών-πνευμάτων. Είναι δημιουργός. Μπορούμε να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Αυτή είναι η υπερύψωση.

Εάν αποδειχθούμε πιστοί στον Κύριο, θα ζήσουμε στον ανώτατο βαθμό του σελέστιου βασιλείου των ουρανών. Θα υπερυψωθούμε, προκειμένου να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας σε αιωνία οικογένεια. Η υπερύψωση είναι το ανώτατο δώρο που μπορεί να δώσει ο Επουράνιος Πατέρας στα τέκνα Του (βλέπε Δ&Δ 14:7).

Ευλογίες της υπερύψωσης

- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες οι οποίες θα δοθούν σε όσους υπερυψωθούν;

Ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι τέλειος και αγάλλεται με το γεγονός ότι είναι δυνατόν τα τέκνα Του να γίνουν σαν Εκείνον. Έργο και δόξα Του είναι να «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39).

Όσοι λαμβάνουν υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο μέσω πίστεως στον Ιησού Χριστό, θα λάβουν ειδικές ευλογίες. Ο Κύριος έχει υποσχεθεί: «Τα πάντα είναι δικά τους» (Δ&Δ 76:59). Υπάρχουν ορισμένες εκ των ευλογιών που δίδονται στους υπερυψωμένους ανθρώπους:

1. Θα ζουν αιωνίως στην παρουσία του Επουράνιου Πατρός και του Ιησού Χριστού (βλέπε Δ&Δ 76:62).
2. Θα γίνουν θεοί (βλέπε Δ&Δ 132:20–23).
3. Θα ενωθούν αιωνίως με τα ενάρετα μέλη της οικογενείας τους και θα είναι εις θέσιν να έχουν αιωνία αύξηση.
4. Θα λάβουν πληρότητα αγαλλιάσεως.
5. Θα έχουν όλα όσα έχουν ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός—πάσαν δύναμιν, δόξαν, κυριαρχίαν και γνώσιν (βλέπε Δ&Δ 132:19–20). Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ έγραψε: «Ο Πατέρας έχει υποσχεθεί μέσω του Υιού να δοθούν όλα όσα έχει σε αυτούς που είναι υπάκουοι στις εντολές Του. *Θα αυξηθούν σε γνώση, σοφία και δύναμη, αποκτώντας περισσότερη χάριν έως ότου η πληρότητα της τέλειας ημέρας έλθει ξαφνικά σε αυτούς*» (*Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι, [1954–56], 2:36, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο).

Προϋποθέσεις για την υπερύψωση

Ο καιρός να πληρώσουμε τις προϋποθέσεις για την υπερύψωση είναι τώρα (βλέπε Άλμα 34:32–34). Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Προκειμένου να αποκτήσουμε υπερύψωση, πρέπει να αποδεχθούμε το ευαγγέλιο και όλες τις διαθήκες του· να αναλάβουμε τις υποχρεώσεις που μας έχει προσφέρει ο Κύριος και να βαδίσουμε στο φως και την κατανόηση της αληθείας· να ζήσουμε ‘με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού’» (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Προκειμένου να υπερυψωθούμε, πρώτα πρέπει να έχουμε πίστη στον Ιησού Χριστό και κατόπιν να υπομείνουμε σε αυτήν την πίστη ως το τέλος της ζωής μας. Η πίστη μας σε Εκείνον πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και να υπακούμε στις εντολές Του.

Μας προστάζει όλους να λάβουμε ορισμένες διατάξεις:

1. Πρέπει να βαπτισθούμε.
2. Πρέπει να λάβουμε τη χειροθεσία, για να επικυρωθούμε μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού και να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.
3. Οι αδελφοί πρέπει να λάβουν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και να μεγαλύνουν την κλήση τους στην ιεροσύνη.
4. Πρέπει να λάβουμε το ενδάωμα του ναού.
5. Πρέπει να νυμφευθούμε για την αιωνιότητα είτε σε αυτήν την ζωή είτε στην επομένη.

Εκτός από το να λάβουμε τις απαιτούμενες διατάξεις, ο Κύριος προστάζει όλους μας:

1. Να αγαπούμε τον Θεό και τους πλησίον μας.
 2. Να τηρούμε τις εντολές.
 3. Να μετανοήσουμε για τις ανάρμοστες πράξεις μας.
 4. Να ερευνήσουμε για τους νεκρούς συγγενείς μας και να λάβουμε τις σωτήριες διατάξεις του ευαγγελίου για αυτούς.
 5. Να παρευρισκόμεθα στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας όσο το δυνατόν τακτικώς, ούτως να μπορούμε να αναnevώνουμε τις διαθήκες του βαπτίσματός μας μεταλαμβάνοντας.
-

6. Να αγαπούμε τα μέλη της οικογενείας μας και να τα ενδυναμώνουμε με τους τρόπους του Κυρίου.
7. Να έχουμε οικογενειακές και ατομικές προσευχές κάθε ημέρα.
8. Να διδάσκουμε το ευαγγέλιο σε άλλους με λόγια και παράδειγμα.
9. Να μελετάμε τις γραφές.
10. Να ενωτιζόμαστε και να υπακούμε στα εμπνευσμένα λόγια των προφητών του Κυρίου.

Τελικώς, έκαστος εξ ημών χρειάζεται να λάβει το Άγιο Πνεύμα και να μάθει να ακολουθεί την καθοδήγησή Του στην ατομική του ζωή.

- Πώς μας προετοιμάζουν οι διατάξεις και οι διαθήκες για την υπερύψωση;
- Πώς η πίστη στον Ιησού Χριστό μάς βοηθά να υπακούμε στις εντολές;
- Γιατί πρέπει να μάθουμε να ακολουθούμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, για να υπερυψωθούμε;

Αφού είμαστε πιστοί και υπομείνουμε μέχρι τέλους

- Τι συμβαίνει όταν υπομείνουμε μέχρι τέλους, όντας πιστοί μαθητές του Χριστού;

Ο Κύριος έχει πει: «Και αν τηρείς τις εντολές μου και ανθέξεις μέχρι τέλους, θα έχει ζωή αιώνια, δώρο το οποίο είναι το ανώτερο από όλα τα δώρα του Θεού» (Δ&Δ 14:7). Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Εάν εξακολουθήσουμε με τον Θεό, δηλαδή να τηρούμε τις εντολές του, να τον λατρεύουμε και να ζούμε την αλήθεια του, τότε θα έλθει ο καιρός που θα λουσθούμε στην πληρότητα της αληθείας, η οποία θα γίνεται ολοένα και πιο λαμπρή ως την τέλεια ημέρα» (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Όταν ανεβαίνετε σε μία σκάλα, πρέπει να αρχίσετε από το κάτω μέρος και να ανεβαίνετε σκαλί-σκαλί, έως ότου φθάσετε στην κορυφή. Το ίδιο είναι με τις αρχές του ευαγγελίου—πρέπει να αρχίσετε με τις πρώτες και να συνεχίσετε έως ότου μάθετε όλες τις αρχές της υπερυψώσεως. Όμως θα

είναι πολύ αφού περάσετε μέσα από το πέπλο [πεθαίνετε], προτού τις μάθετε. Δεν δύνανται να γίνουν όλα κατανοητά σε αυτόν τον κόσμο. Θα είναι σπουδαίο έργο να μάθουμε τη σωτηρία και την υπερύψωση μας ακόμη και πέραν του τάφου» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 268).

ΟΤζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Είναι η πρώτη αρχή του ευαγγελίου να γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας τον χαρακτήρα του Θεού. ... Ήταν κάποτε άνθρωπος σαν κι εμάς... Ο ίδιος ο Θεός, ο Πατέρας όλων εμάς, κατοικούσε επί μίας γης, το ίδιο όπως έκανε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός» (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, επιλογή υπό Joseph Fielding Smith [1976], 345–46).

Ο Επουράνιος Πατέρας μας γνωρίζει τις δοκιμασίες, τις αδυναμίες και τις αμαρτίες μας. Έχει συμπόνια και ευσπλαχνία για εμάς. Θέλει να επιτύχουμε, όπως επέτυχε Εκείνος.

Φαντασθείτε τι χαρά θα έχει έκαστος εξ ημών, όταν επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας και μπορούμε να πούμε: «Πατέρα, έζησα σύμφωνα με το θέλημά Σου. Ήμουν πιστός και τήρησα τις εντολές Σου. Χαίρω που είμαι σπίτι ξανά». Τότε θα Τον ακούσουμε να λέγει: «Εύγε... στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του κυρίου σου» (Κατά Ματθαίον 25:23).

- Επανεξετάστε το Κατά Ματθαίον 25:23. Σκεφθείτε πώς θα αισθανόσασταν, εάν ακούγατε τον Κύριο να σας λέγει αυτά τα λόγια.

Επιπρόσθετες γραφές

- Δ&Δ 132:3–4, 16–26, 37 (αναφορικώς προς την υπερύψωση)
- Δ&Δ 131:1–4 (ο παντοτινός γάμος είναι το κλειδί της υπερυψώσεως)
- Δ&Δ 76:59–70 (επεξηγούνται οι ευλογίες της σελέστιας δόξης)
- Δ&Δ 84:20–21 (η δύναμη της θεϊκότητας φανερώνεται μέσω των διατάξεων της ιεροσύνης)

Για διδασκάλους: Όταν διδείτε στα μέλη της τάξεως ή της οικογενείας χρόνο να συλλογισθούν τις αλήθειες του ευαγγελίου, σκέπτεσθε τη ζωή τους ή την αγάπη τους για τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, τους δίδετε μία ευκαιρία να διαχθούν από το Άγιο Πνεύμα.

Κατάλογος ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΩΝ

Εξώφυλλο: *Ζων ύδωρ*, υπό Simon Dewey, © Simon Dewey.
Φόντο © Artbeats

Σελίδα 4: Φωτογραφία © NASA και STScI

Σελίδα 8: Φωτογραφία © NASA και STScI

Σελίδα 14: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός στους Εμμαούς*, υπό Carl Heinrich Bloch. Χρησιμοποιείται κατόπιν αδείας από το National Historic Museum στο Frederiksborg του Hillerød, Δανία

Σελίδα 20: Φωτογραφία υπό Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/ Getty Images

Σελίδα 24: Φωτογραφία © Corbis

Σελίδα 28: *Αφήνοντας τον κήπο της Εδέμ*, υπό Joseph Brickey.
© 1998 Joseph Brickey

Σελίδα 44: *Τζόζεφ Σμιθ*, υπό αγνώστου καλλιτέχνη, κατόπιν αδείας από το Community of Christ Archives. *Μπρίγκαμ Γιανγκ*, υπό Danquart Anthon Weggeland, κατόπιν αδείας από το Church History Museum [Ιστορικό Μουσείο Εκκλησίας]. *Τζων Τέιλορ*, υπό αγνώστου καλλιτέχνη, κατόπιν αδείας από το Church History Library and Archives [Αρχεία και Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας]. *Ουίλφορντ Γούντροφ*, υπό H. E. Peterson. *Λορέντζο Σνόου*, υπό Lewis Ramsey, κατόπιν αδείας από το Church History Museum [Ιστορικό Μουσείο Εκκλησίας]. *Τζόζεφ Φ. Σμιθ*, υπό A. Salzbrenner, © IRI. *Χίμπερ Γκραντ*, υπό C. J. Fox, © IRI. *Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ*, υπό Lee Greene Richards, © IRI. *Ντέιβιντ μακΚέι*, υπό Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ*, υπό Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Χάρολντ Λη*, υπό Grant Romney Clawson, © IRI. Φωτογραφία

του Έζρα Ταφτ Μπένσον © Busath Photography. Φωτογραφία του Τόμας Μόνσον © Busath Photography

Σελίδα 56: *Ο Χριστός εγείρει την κόρη του Ιαείρου*, υπό Greg K. Olsen. © 1990 IRI

Σελίδα 66: *Όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει*, υπό Harry Anderson. © Seventh-day Adventist Church. Απαγορεύεται η αντιγραφή

Σελίδα 92: Λεπτομέρεια από το *Ο Αβραάμ στις βελανιδιές μαμβρή*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 98: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός χειροτονεί τους Δώδεκα Αποστόλους*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 106: Λεπτομέρεια από το *Οι επιθυμίες της καρδιάς μου*, υπό Walter Rane. Κατόπιν αδείας από το Church History Museum [Ιστορικό Μουσείο Εκκλησίας]

Σελίδα 114: Λεπτομέρεια από το *Ο Ιησούς Χριστός*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 150: *Ο μυστικός Δείπνος*, υπό Simon Dewey. © Simon Dewey

Σελίδα 168: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός και ο πλούσιος νεαρός άρχων*, υπό Heinrich Hofmann. Κατόπιν αδείας από C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 182: Λεπτομέρεια από το *Ο Ιησούς πλένει τα πόδια των Αποστόλων*, υπό Del Parson. © 1983 IRI

Σελίδα 188: Φωτογραφία © Getty Images

Σελίδα 194: Λεπτομέρεια από το *Ο καλός Σαμαρείτης*, υπό Joseph Brickey. © 2001 Joseph Brickey

Σελίδα 208: Φωτογραφία υπό George Doyle/Stockbyte/Getty Images

Σελίδα 214: Λεπτομέρεια από το *Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 226: *Ο Αδάμ και η Εύα προσφέρουν θυσίες*, υπό Keith Larson. © 1996 Keith Larson

Σελίδα 234: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2004 Robert Casey

Σελίδα 240: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2004 Robert Casey

Σελίδα 278: Λεπτομέρεια από το *Ο Ιακώβ ευλογεί τον Ιωσήφ*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 284: *Η Δευτέρα Παρουσία*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 290: Λεπτομέρεια από το *Η Δευτέρα Παρουσία*, υπό Harry Anderson. © IRI

Σελίδα 296: Λεπτομέρεια από το *Δίχως θυμό*, υπό Nancy Glazier-Koehler. © 1984 Nancy Glazier-Koehler

Σελίδα 302: Λεπτομέρεια από το *Η τελική κρίση*, υπό John Scott. © 1974 IRI

Σελίδα 310: Λεπτομέρεια από τοιχογραφία υπό Dan Baxter

Ευρετήριο

A

- Ααρωνική Ιεροσούνη
απαρτίες τής, 87
θέσεις και καθήκοντα τής,
84–86
Βλέπε, επίσης, Ιεροσούνη,
Μελχισεδική Ιεροσούνη
- Αβραάμ, η διαθήκη του Θεού με
τον, 93
- Άγιο Πνεύμα, 33–36
αποστολή του, 34
βάπτισμα απαραίτητο, για να
λάβουμε τη δωρεά του, 130
δηλώσεις επί του, υπό Τζόζεφ
Φίλντινγκ Σμιθ, 35
πήγε στον Αδάμ και την Εύα,
33
χαρακτηριστικά του, 34
Βλέπε, επίσης, Δωρεά του
Αγίου Πνεύματος
- Αγνότητα, 257–63
- Αδάμ και Εύα
αποχωρισμός του, από τον
Θεό, 30
γάμος του, 29
γενναία πνεύματα, 29
προσετάχθησαν να
αποκτήσουν παιδιά, 30
πρώτος που ήλθε στη γη, 29
Πτώση του, 29–30
Το Άγιο Πνεύμα πήγε στον,
33–34
- Αμαρτία
όλοι είναι ένοχοι τής, 121
ορισμός τής, 121
- Αναγνώριση των αμαρτιών, μέρος
της μετανοίας, 123
- Αναπαραγωγή, δύναμη τής, 256
- Ανάπαυση, 178, 191
- Άνθρωπος
δήλωση υπό Τζόζεφ Φ. Σμιθ επί
της ουράνιας καταγωγής
τού, 9
δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του
Θεού, 6
να κυβερνά τα δημιουργήματα
του Θεού, 5–6
τέκνο του Θεού, 9
- Ανυπακοή, αποτελέσματα τής, 231
- Αποκάλυψη, χαρακτηριστικό της
αληθινής Εκκλησίας, 105, 107
- Αποκατάσταση της Εκκλησίας
μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 108–110
προελέχθη, 107–109
- Αποκατεστημένες αλήθειες του
ευαγγελίου, 110–111
- Αποστασία, Μεγάλη, 102–103
- Απόστολος, θέση και καθήκοντα
τού, 87
Βλέπε, επίσης, Δώδεκα
Απόστολοι
- Αρχαία, θα κριθούμε βάσει των,
304–305
-

Αρχιερέας, θέση και καθήκοντα
τού, 86

Άφεση αμαρτιών, βάπτισμα για, 129

B

Βάπτισμα, 129–34

ανάγκη για, 129–30

διαθήκες τής, 132

νέα αρχή μέσω, 133

ποιος θα πρέπει να βαπτίζεται,
131

τρόπος τής, 130–31

Βιβλίο του Μόρμον, 49–52

Βίβλος, 49–51

Βότανα, 191

Γ

Γάμος

δηλώσεις επί τού, υπό

Σπένσερ Κίμπαλ, 251

παντοτινός, 247–53

Γέννηση, χρόνος μας και

μέρος τής, επιλογή από τον

Επουράνιο Πατέρα, 10

Γλώσσες, χάρισμα των, 142

Γνώση, χάρισμα τής, 143–44

Γνώση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι

ο Υιός του Θεού, το χάρισμα

τής, 144

Γονείς, ευθύνες των, 241–42

Γραφές, 49–55

μελέτη, 54

τέσσερα βιβλία των, 49–53

Δ

Δεκάτη, 207–12

δήλωση επί τής, υπό

Γκόρντον Χίνκλι, 211

δήλωση επί τής, υπό

Στίβεν Ρίτσαρντς, 209

δήλωση επί τής, υπό

Χίμπερ Γκραντ, 211

Δευτέρα Παρουσία του

Ιησού Χριστού, 291–95

σημεία τής, 285–89

Δημιουργία

από τον Ιησού Χριστό, 25–26

δείχνει την αγάπη του Θεού, 27

φέροντας εις πέρας την, 25–26

Διάβολος. *Βλέπε* Σατανάς

Διαθήκη

Αβραμιαία, 93–94

ανανεώνεται μέσω μεταλήψεως,

152

καινούργια και παντοτινή, 95

ορισμός τής, 91–93

του βαπτίσματος, 132–33

Διάκονος, θέση και καθήκοντα

τού, 84

Διατάξεις

αποκατεστάθησαν, 110

χαρακτηριστικό της αληθινής

Εκκλησίας, 101

Διδασκαλία

από αυτό το βιβλίο, 1–3

χάρισμα τής, 144

Διδάσκαλος, θέση και καθήκοντα

τού, 85

Διδαχή και Διαθήκες, 52–53

Δίδοντας, 209

δήλωση επί των, υπό

Στίβεν Ρίτσαρντς, 209

Δοκιμασίες, απαραίτητες για την

πρόοδο, 12

Δοκιμή, η επίγεια ζωή μία, 11–12

Δόξα, βασιλεία τής, 305

Δώδεκα Απόστολοι, κρίση υπό,

305

Βλέπε, επίσης, Απόστολος

Δωρεά του Αγίου Πνεύματος, 135–39
 αναγνώριση της επιρροής του Αγίου Πνεύματος, 138
 λαμβάνοντας, 137–38
 μία εκ των μεγαλύτερων δωρεών του Θεού, 138–39
 ορισμός τής, 135

E

Εβδομήκοντα, θέση και καθήκοντα τού, 87
 Εγκατάλειψη της αμαρτίας, μέρος της μετανοίας, 124
 Εκκλησία του Ιησού Χριστού
 αποκάλυψη στην, 97, 99
 αποκατάσταση τής, προελέχθη, 103–104, 107
 αποκατεστάθη, δεν θα καταστραφεί ποτέ, 111
 αποστασία από την, 102–103
 γινόμαστε μέλος τής, με βάπτισμα, 130
 εξουσία στην, 99, 108
 οργανώθηκε μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 108–109
 οργάνωση τής, 100–101, 108–109
 σε προγενέστερες εποχές, 97–104
 σήμερα, 105–12
 στην αμερικανική ήπειρο, 102
 χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν, 97–102
 Ελευθέρα βούληση
 απαιτεί επιλογή, 21–23
 απαραίτητη στο σχέδιο σωτηρίας, 21
 άσκηση τής, χωρίς ανάμνηση από την προγήνηνη ζωή, 11

μία αιωνία αρχή, 19
 Ο Σατανάς επεδίωξε να την αφαιρέσει, 19
 Ελευθερία στην επιλογή. *Βλέπε* Ελευθέρα βούληση
 Εντολές, τήρηση, μέρος της μετανοίας, 125
 Εξαπάτηση, 205
 Εξιλέωση, 67–74
 Ανάσταση, αποτέλεσμα τής, 69
 απαραίτητη για τη σωτηρία, 67
 δήλωση επί της, υπό Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, 122
 ιστορία υπό Μπόιντ Πάκερ που δείχνει, 70–73
 Ο Χριστός μοναδικός εις θέσιν να τελέσει, 68
 Ο Χριστός υπέφερε και πέθανε, για να κάνει την, 63, 68–69
 σωτηρία από την αμαρτία, ένα αποτέλεσμα τής, 70
Βλέπε, επίσης, Ιησούς Χριστός
 Εξομολόγηση, μέρος της μετανοίας, 124, 262
 Εξουσία
 αποκατεστάθη, 108
 χαρακτηριστικό της αληθινής Εκκλησίας, 99
 Εξώτερο σκοτάδι, 307
 Επανάρθωση, μέρος της μετανοίας, 124
 Επικύρωση. *Βλέπε* Δωρεά του Αγίου Πνεύματος
 Επίσκοπος, θέση και καθήκοντα τού, 85–86
 Επισφράγιση, δύναμη τής, αποκατεστάθη από τον Ηλία τον Θεοβίτη, 288
 Επουράνιος Πατέρας Αρχων των πάντων, 5

γνωρίζοντας, 6–7
 δήλωση επί της σχέσεώς μας με τον, υπό Τζόζεφ Φ. Σμιθ, 5–6
 δήλωση επί της σχέσεώς μας με τον, υπό Τζόζεφ Φ. Σμιθ, 9
 Δημιουργός των πάντων, 5
 επιθυμία του, ώστε να αναπτύξουμε τα γνωρίσματα που Εκείνος έχει, 10–12
 έργο και δόξα του, 6
 η δυνατότητά μας να γίνουμε σαν, 9
 οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα Του, 6
 πατρότητα του, 9
 πραγματικότητα του, 5–6
 σώμα του, 6
 χαρακτηριστικά του, 6
 Έργα, θα κριθούμε βάσει των, 304
 Εργασία, 178–80, 191
 δήλωση επί τής, υπό Ντέιβιντ ΜακΚέι, 179
 δήλωση επί τής, υπό Χίμπερ Γκραντ, 176
 Ερμηνεία των γλωσσών, το χάρισμα τής, 142
 Εύα. *Βλέπε* Αδάμ και Εύα
 Εωσφόρος. *Βλέπε* Σατανάς

H

Ηλίας ο Θεοβίτης, έλεση του, 288
 Ημέρα νηστείας, 163–64
 Ημέρα του Κυρίου, 157–58
Βλέπε, επίσης, Ημέρα του Κυρίου
 Ημέρα του Κυρίου, 155–60
 ευλογίες από την τήρηση, 160
 ιστορία τής, 157
 Κυριακή, 157–58
 ορισμός τής, 155

σκοπός τής, 155–57
 τήρηση αγίας, 158–60
 Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο, 10, 235, 241, 257

Θ

Θαύματα, χάρισμα της επιτελέσεως, 145
 Θεός. *Βλέπε* Επουράνιος Πατέρας
 Θυσία, 167–73

I

Ιακώβ
 η διαθήκη του Θεού με τον, 279
 το όνομα άλλαξε σε Ισραήλ, 279
 Ίαση, χάρισμα τής, 145
 Ιεραποστολικό έργο, 213–20
 δήλωση επί του, υπό Έζρα Ταφτ Μπένσον, 216
 Ιερέας, θέση και καθήκοντα του, 85
 Ιεροσύνη, 75–80
 ανάγκη για, 75
 βαθμίδες τής, 81–83
 δήλωση επί τής, υπό Τζόζεφ Φ. Σμιθ, 83–84
 ευλογίες από την ορθή χρήση, 79–80
 κλειδιά τής, 83–84
 οργάνωση τής, 81–90
 ορισμός τής, 75
 πώς λαμβάνουν οι άνδρες, 77–78
 πώς χρησιμοποιείται ορθώς, 78–79
Βλέπε, επίσης, Ααρωνική Ιεροσύνη, Μελχισεδική Ιεροσύνη

- Ιησούς Χριστός
 αγάπη τού, 61–62
 Δημιουργός, 25
 διδασκαλίες τού, 61–62
 ζωή τού, 57–65
 η γέννηση και η αποστολή του
 προελέχθησαν, 57–58
 θέλει να υπηρετούμε τους
 άλλους, 183
 θυσία τού, 64, 167
 καθιέρωσε τη μετάληψη, 149
 λύτρωση υπό, 62–64
 μας κατέστησε δυνατές τις
 ευλογίες μέσω εξιλέωσης, 64
 Μονογενής Υιός του Πατρός,
 59
 Όραμα του Όρσον Ουίντνυ
 για τα πάθη τού, 63
 οργάνωσε την Εκκλησία, 62
 παράδειγμα υπηρετήσεως,
 186–87
 παράδειγμα χριστιανικής
 αγάπης, 195–96
 προ-διορίστηκε στην
 προθνητότητα, 9–10
 Σωτήρας και ηγέτης στην
 επίγεια ζωή, 15
 τέλεια ζωή τού, 59–61
 υπάκουσε τον Πατέρα, 230
Βλέπε, επίσης, Δευτέρα παρου-
 σία του Ιησού Χριστού,
 Εξιλέωση, Πίστη στον
 Ιησού Χριστό
- Ισραήλ
 δήλωση υπό Ράσελ Νέλσον επί
 της συναθροίσεως τού, 282
 δήλωση υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ
 Σμιθ επί της συναθροίσεως
 τού, 281
- διασπορά του οίκου τού,
 279–80
 συνάθροιση του οίκου τού,
 280–83
 το όνομα του Ιακώβ άλλαξε σε,
 279
 Ισραηλίτες, 279
 Ισχυρά ποτά, 190
- K**
-
- Καινούργια και αιώνια διαθήκη,
 95–96, 249
 Καπνός, 190
 Καρπός, 191
 Καυτά ποτά, 190
 Καφές, 190
 Κήπος της Εδέμ, 30
 Κλοπή, 204
 Κόσμος των πνευμάτων, 273–74
 δήλωση επί τού, υπό Έζρα
 Ταφτ Μπένσον, 273–74
 διδασκαλία του Μπρίγκαμ
 Γιανγκ σχετικώς με, 273–74
 Κρασί, 190
 Κρέας, 191
 Κρίσεις του Θεού, 303
 Κρίση
 από τον Ιησού Χριστό, 304–5
 θα χρησιμοποιηθούν αρχεία
 στην, 304–5
 λόγια, έργα και σκέψεις θα
 χρησιμοποιηθούν στην, 304
 προετοιμασία για, 307–8
 Τελική, 303–8
 Κυριακή, η Ημέρα του Κυρίου,
 157–58

Λ

- Λαχανικά, 191
 Λόγια, θα κριθούμε βάσει των, 304
 Λόγος Σοφίας, 189, 191–93
 δήλωση επί τής, υπό
 Χίμπερ Γκραντ, 193
 Λύπη για την αμαρτία, μέρος
 της μετανοίας, 123

Μ

- Μαρτυρία, δήλωση επί της,
 υπό Ντέιβιντ ΜακΚέι, 144
 Μέγα συμβούλιο, 11–12
 Μελχισηδική Ιεροσύνη
 απαρτίες τής, 88
 θέσεις και καθήκοντα τής,
 86–87
 Βλέπε, επίσης, Ααρωνική
 Ιεροσύνη, Ιεροσύνη
 Μετάληψη, 149–54
 διαθήκες ανανεώνονται μέσω,
 152–53
 ο Χριστός καθιέρωσε τη, 149–52
 στάση, όταν μεταλαμβάνουμε,
 153
 χορήγηση τής, 151–52
 Μετάνοια
 ανάγκη για, 121
 αρχές τής, 122–25
 δηλώσεις επί της, υπό
 Σπένσερ Κίμπαλ, 123, 125
 ευλογίες από τη, 125
 ορισμός τής, 122
 τώρα είναι ο καιρός για, 127
 Μετάφραση, χάρισμα τής, 142–43
 Μητέρες
 δήλωση επί των, υπό
 Μπόιντ Πάκερ, 244
 ευθύνες των, 243–44

Ν

- Ναοί
 επιτελεσθέν έργο στους, κατά
 τη Χιλιετία, 298
 έργο επιτελείται στους, 265–66
 παντοτινοί γάμοι τελούνται
 στος, 249
 Να πιστεύουμε τη μαρτυρία των
 άλλων, το χάρισμα, 144–45
 Ναρκωτικά και άλλες χημικές
 ουσίες, κακή χρήση των, 190
 Νεκροί, διατάξεις για, χαρακτηρι-
 στικό της αληθινής Εκκλησίας,
 101
 Νηστεία, 161–66
 ευλογίες από τη, 164–65
 κατάλληλη, 161–63
 Νωθρότητα, 180

Ο

- Οικογένεια
 δήλωση επί της, υπό
 Ντέιβιντ ΜακΚέι, 235
 δήλωση επί της, υπό
 Χάρολντ Λη, 237
 επιτυχής, 237–39
 ευθύνες, 241–46
 παντοτινή, 235–39
 παρέχοντας τα αναγκαία
 για την, 176
 σημασία τής, 235–36
 σχέσεις, 236–37
 Οικογενειακή ιστορία, 267–69
 Οινοπνευματώδες ποτό, 190
 Ο λαός της διαθήκης, 91–96

Π

Παιδιά

ευθύνες των, 244–45
Ο Αδάμ και η Εύα προσετά-
χθησαν να αποκτήσουν, 29

Παράδεισος

δήλωση επί του, υπό Ουίλφορντ
Γούντροφ, 275
δήλωση επί τού, υπό
Τζεντεντάια Γκραντ, 275
στον κόσμο των πνευμάτων,
275–76

Πάσσαλος, 110

Πατέρας στους Ουρανοί. *Βλέπε*

Επουράνιος Πατέρας

Πατέρες, ευθύνες των, 242–43

Πατριάρχης, θέση και καθήκοντα
τού, 87

Πατριαρχικές ευλογίες, 10, 87, 147

δήλωση επί των, υπό
Τόμας Μόνσον, 10

Πειρασμοί, υπερνικώντας, δήλωση

επί των, υπό Γκόρντον Χίνκλι,
259

Πίστη στον Ιησού Χριστό, 113–19

γιατί χρειαζόμαστε, 115

δηλώσεις επί της ανάγκης

για έργα με την, υπό
Σπένσερ Κίμπαλ, 118

δήλωση επί των αποτελεσμά-
των τής, από το *Lectures on
Faith*, 118–19

ευλογίες που ακολουθούν,
118–19

ορισμός τής, 113–14

πνευματικό χάρισμα, 113, 141

πώς μπορούμε να αυξήσουμε,
116–18

Πνεύμα, χαρίσματα τού. *Βλέπε*

Πνευματικά χαρίσματα

Πνεύματα, σωματική μορφή των,
274

Πνευματικά χαρίσματα, 141–48

ανάπτυξη των, 146–47

ο Σατανάς μιμείται, 147

περιγραφή των, 142–46

προσοχή στη χρήση, 148

χαρακτηριστικό της αληθινής
Εκκλησίας, 102

Πόλεμος στους ουρανοί, 17

Πολύτιμο Μαργαριτάρι, 53

Πρεσβύτερος, θέση και

καθήκοντα τού, 86

Πρόγονοι, βοηθώντας, 267–69

Προ-διορισμός, 9–10

δήλωση επί του, υπό Τζόζεφ
Σμιθ, 10

Πρόεδρος της Εκκλησίας, 45–47

δήλωση επί του, υπό Ουίλφορντ
Γούντροφ, 46

ευλογίες από την υπακοή στον,
47

ζων προφήτης σήμερα, 45–46

ηγείται της Εκκλησίας, 109

υποστηρίζοντας τον, 46–47

Βλέπε, επίσης, Προφήτες

Πρόοδος, επίγεια ζωή απαραίτητη
για, 11–12

Προσευχή, 37–42

γιατί προσευχόμαστε, 37–39

πότε να προσευχόμαστε, 39–40

πώς εισακούονται οι προσευχές,
41–42

πώς να προσευχόμαστε, 40–41

Προσφορές, 207–12

δήλωση επί των, υπό

Γκόρντον Χίνκλι, 211

δήλωση επί των, υπό

Στίβεν Ρίτσαρντς, 209

δήλωση επί των, υπό
 Χίμπερ Γκραντ, 211
 Προσφορές νηστείας, 164, 210
 Προσωπικότητες, ανεπτύχθησαν
 στην προγήνη ζωή, 9–10
 Προφητεία, χάρισμα τής, 145
 Προφήτες, 43–48
 αντιπρόσωποι του Θεού επί γης,
 43
 λόγια των, αποτελούν γραφή,
 54
 ο Θεός έχει καλέσει διαμέσου
 των αιώνων, 45
 προ-διορισμένοι, 9–10
 Πρώτες αρχές και διατάξεις, 101
 επανήλθαν στην πληρό-
 τητά τους μέσω της
 αποκαταστάσεως, 109–10
 Πρώτη Προεδρία, 109
 Πτώση, η, 29–32
 αποτελέσματα τής, 31–32

Σ

Σατανάς
 δεμένος κατά τη Χιλιετία, 299
 έβαλε σε πειρασμό την Εύα, 30
 εναντιώνεται στο καλό, 22
 εξεδιώχθη από τους ουρανοί,
 17
 επεδίωξε να αφαιρέσει την
 ελευθερία επιλογής, 16
 θα απελευθερωθεί για σύντομο
 διάστημα κατά το τέλος της
 Χιλιετίας, 300
 θέλει να παραβιάσουμε τον
 νόμο της αγνότητας, 258–60
 μας θέτει σε πειρασμό, 17, 260
 μιμείται τα χαρίσματα του
 Πνεύματος, 147

πολέμησε εναντίον του Ιησού
 στους ουρανοί, 17
 Σελέστιο βασιλείο
 η βάπτιση απαραίτητη, για να
 εισέλθουμε στο, 130
 υπερύψωση στο, 95–6, 311
 Σημεία των καιρών. *Βλέπε*
 Δευτέρα Παρουσία του
 Ιησού Χριστού
 Σιτάρι, 191
 Σιτηρά, 191
 Σκέψεις, θα κριθούμε βάσει των,
 304
 Σμιθ, Τζόζεφ
 η αλήθεια αποκατεστάθη μέσω
 του, 110
 η Εκκλησία αποκατεστάθη
 μέσω του, 107–10
 Σοφία, χάρισμα τής, 143
 Συγχώρηση
 αγαλλίαση μέσω, 124
 για παράβαση του νόμου της
 αγνότητας, 262
 δηλώσεις επί της, υπό
 Σπένσερ Κίμπαλ, 262
 Συγχώρηση των άλλων, μέρος της
 μετανοίας, 125
 Συμβούλιο στους Ουρανοί, 11
 Σχέδιο σωτηρίας, 11–12, 17, 64
 Σωτήρας. *Βλέπε* Ιησούς Χριστός

T

Ταλέντα
 ανάπτυξη των, 221–25
 ανεπτύχθησαν κατά την
 προγήνη ζωή, 9–10
 δήλωση επί της αναπτύξεως
 των, υπό Μάρβιν Άστον, 224
 δήλωση επί της αναπτύξεως
 των, υπό Χίμπερ Γκραντ, 224

δήλωση επί της υπευθυνότητας
για, υπό Τζόζεφ Φ. Σμιθ,
224–25

Τείον, 190

Τελέστια δόξα, 305, 307

Τερρέστρια δόξα, 305, 306

Τιμότητα, 203–6

δήλωση επί της, υπό
Μαρκ Πίτερσεν, 203

δήλωση επί της, υπό Μπρίγκαμ
Γιανγκ, 203

δήλωση επί της, υπό Τζόζεφ Φ.
Σμιθ, 206

Τομείς, 110

Το πέπλο καλύπτει την ανάμνηση
της εποουράνιας οικίας, 11

Υ

Υγεία, νόμος του Κυρίου περί.

Βλέπε Λόγος Σοφίας

Υπακοή, 227–33

δήλωση επί της, υπό Τζόζεφ
Σμιθ, 230

η βάπτισις δείχνει, 130

Υπερύψωση, 309–14

γενόμενοι άξιοι της, 15–16

δήλωση επί της, υπό Τζόζεφ
Φίλντινγκ Σμιθ, 312

παντοτινός γάμος απαραίτητος
για την, 247–48

Υπηρέτηση, 181–87, 211

δηλώσεις επί της, υπό
Σπένσερ Κίμπαλ, 183, 185

Υπομένουμε μέχρι τέλους, ευλογίες
που λαμβάνονται εάν, 313–14

Φ

Φυλακή των πνευμάτων, 276

Χ

Χαρά, πληρότητα, 11

Χαρίσματα του Πνεύματος. *Βλέπε*
Πνευματικά χαρίσματα

Χιλιετία, 297–301

δήλωση επί της, υπό
Μπρίγκαμ Γιανγκ, 292

δήλωση επί της, υπό Τζων
Τέιλορ, 299

Χριστιανική αγάπη, 195–201

δήλωση επί της, υπό
Τζόζεφ Σμιθ, 200

δήλωση επί της, υπό
Τόμας Μόνσον, 197

Χριστός. *Βλέπε* Ιησούς Χριστός

Ψ

Ψευδολογία, 204

Ψυχαγωγία, 178–79

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

